

نادىر ماقالىلەر توپلىمى

(9)

ئېلكتىب ئىشلىگۈچى : تۇران 2014 - يىلى 10 - ئاي

مەنبە : شىنجاڭ يازغۇچىلار مۇنبىرى ، باغداش مۇنبىرى ، مىسرانىم مۇنبىرى
قاتارلىقلار

مۇندەرىجە

1. ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قېتىم دىنىي ئېتىقاد ئۆزگەرتىشىدىكى سەۋەبلەر ھەققىدە ئىزدىنىش..... 3
2. ئۇيغۇرلاردىكى ئىپتىدائىي ئېتىقادنىڭ بۈگۈنكى دەۋردىكى ئۆزگىرىشى 19
3. ئاقسۇدا مائارىپ، ئاقارتىش ئىشلىرى ئەڭ بۇرۇن باشلانغان يۇرت – ئايكۆل... 38
4. ئۇيغۇر دىيارى ۋە دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر 68
5. يىڭى ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىكى دۆلەت ئىچى قەدىمكى بۇددا دىن تەتقىقاتىدىن ئەسلىمە ۋە كەلگۈسىگە نەزەر..... 88
6. قەلبىمدىكى ئۆچمەس ئوبراز ئەزىزى نىيازى ۋە ئۇنىڭ ئەسلىمىسى 103
7. چۇۋانقىر ۋە چۇۋانقىرلىقلارنىڭ بەزى ئادەتلىرى..... 130
8. ئۇيغۇر تېرىم مەدەنىيىتىدىكى مۇھىم بەلگە – «تارانچى ئاتالغۇسى» 140
9. ئۇيغۇرلاردىكى قوش پەيلىرىنى تاقاش ئادىتى ۋە ئۇنىڭ مەدەنىيەت مەنبەسى توغرىسىدا..... 165
10. ئۇيغۇر تەزكىرىلىرىنىڭ تەرەققىيات تارىخى..... 178

ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قېتىم دىنىي ئېتىقاد ئۆزگەرتىشىدىكى سەۋەبلەر ھەققىدە ئىزدىنىش

ئىمىن تاجى تۈرگۈن، ياسىن بۇساق

(شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى تارىخ ۋە مىللەتشۇناسلىق ئىنستىتۇتى شىنجاڭدىكى
ئاز سانلىق مىللەتلەر تارىخى كەسپىنىڭ 2009-يىللىق ماگىستىر ئاسپىرانتى، شىنجاڭ ئىسلام
ئىنستىتۇتى)

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك مەدەنىيەت تارىخىدا كۆپ
قېتىم دىنىي ئېتىقاد ئۆزگەرتىشىدە تارىخىي ئەھۋال ئۈستىدە جۇغراپىيەلىك مۇھىت، خان-
پادىشاھلارنىڭ ھاكىمىيەت ئۈچۈن ئېلىپ بارغان سىياسىي ئېھتىياجى ۋە دىن، مەدەنىيەت
كىرىزىسى قاتارلىق بىر قانچە نۇقتىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قېتىم دىنىي ئېتىقاد
ئۆزگەرتىشىدىكى سەۋەبلەر ھەققىدە قىسقىچە تەھلىل ئېلىپ بېرىلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر: ئۇيغۇرلار؛ دىنىي ئېتىقاد؛ ئۆزگەرتىش سەۋەبلىرى

ئۇيغۇرلار - مەركىزىي ئاسىيادىكى تۈركىي مىللەتلەر ئىچىدە ئەڭ بۇرۇن مەدەنىيەت دۆرىگە
قەدەم قويغان مەدەنىي تۈركىي مىللەتلەرنىڭ بىرى. ئۇيغۇرلار ئۆز تارىخىدا جۇغراپىيەلىك
جايلىشىش مۇھىتىنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە سىرتقى مەدەنىيەتكە ھېرىسمەن بولۇشتەك مىللىي
پىسخىكىسى بىلەن ئۆز تارىخىدا كۆپ قېتىم دىن ئالماشتۇرۇپ ئۆزىگە خاس بولغان ئۇيغۇر دىن
مەدەنىيىتىنى ياراتقان. شۇڭا «شەرقىي ئاسىيانىڭ تاغلىق ئۆلكىسىدىكى ھەر قانداق بىر خەلق
غەربىي ياۋروپا ئالىملىرىنى ئۇيغۇرلاردەك ئۆزىگە تارتالمىغان»^①. بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ مول دىنىي
مەدەنىيىتىنىڭ ئاجايىپ سېھرى كۈچىنىڭ تەسىرىدۇر، ئەلۋەتتە.

1. ئۇيغۇرلارنىڭ دىنىي ئېتىقادى ھەققىدە قىسقىچە مەلۇماتىدىن - بىر خىل ئىجتىمائىي
ئىدىئولوگىيە بولۇش سۈپىتى بىلەن دۇنيادىكى ھەر قانداق مىللەتنىڭ تارىخىدا مۇھىم روللارنى

ئويىناپ كەلگەن. دۇنيادا دىنغا ئېتىقاد قىلمايدىغان مىللەتنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇشكۈلدۇر. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، دىن بىر مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنى تەشكىل قىلغۇچى ئەڭ مۇھىم مەنبەلىرىنىڭ بىرىدۇر. بىر مىللەتنىڭ دىن مەدەنىيىتىنى تولۇق چۈشىنىلىپ تەتقىق قىلىنسا، ئۇ مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشقا زور ئاساس سېلىنغان بولىدۇ. ئۇيغۇرلار - دۇنيادا كۆپ قېتىم دىن ئالماشتۇرغان مىللەت بولۇپ، دۇنيادا ئۇيغۇرلاردەك كۆپ قېتىم دىنى ئېتىقادنى ئۆزگەرتكەن مىللەت كەم ئۇچرايدۇ. «ئۇيغۇرلار ئۆز تارىخىدا تەبىئەت ھادىسىلىرىگە چوقۇنۇش، ھايۋان، ئۆسۈملۈكلەرگە تېۋىشىش باشقا، يەنە شامان دىنى، بۇددا دىنى، زوررۇئاستىر دىنى، مانى دىنى، كاتولىك دىنى، پىراۋوسلاۋىيە دىنى ۋە ئىسلام دىنىغا ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ ئېتىقاد قىلغان. بۇلاردىن باشقا ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىن تەرىقەت دىنىمۇ تارقىلىپ كىرگەن. بۇلارنىڭ ئىچىدە بۇددا دىنى بىلەن ئىسلام دىنىنىڭ تارقالغان ۋاقتى ئۇزۇن، تەسىر دائىرىسى كەڭ ۋە چوڭقۇر بولغان. مانى دىنى بولسا ئۇيغۇرلار تارىخىدا قۇرغان ئىككى خانلىقتا دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتىلگەن»^②.

قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ تەبىئەت ھەققىدىكى چۈشەنچىسىدە، دۇنيادىكى بارلىق نەرسىلەر تۆت زاتىدە يارالغان. بارلىق مەۋجۇداتلارنىڭ ئۆمۈر سۈرۈش يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇققا مۇناسىۋەتلىك دېگەن قاراش بولغان. يەنى يورۇقلۇق - ئىسسىقلىقنىڭ، كۈننىڭ، ھاياتلىقنىڭ، ياخشىلىقنىڭ، بەختنىڭ نىشانى. قاراڭغۇلۇق - سوغۇقنىڭ، تۈننىڭ، ئۆلۈمنىڭ، يامانلىقنىڭ نىشانى دەپ قارالغان. تۇپراق، ئادەمزات، جان-جانىۋار، دەل-دەرەخ، ئۆسۈملۈكلەرنىڭ ئانىسى. كۆك ئاسمان-يورۇقلۇق ۋە ھۆل-يىغىننىڭ ئانىسى دەپ قارالغان. تەبىئەتنى بىلىش ۋە چۈشىنىشنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ ئۇيغۇرلارنىڭ بارلىق تەبىئەت ئوبيېكتلىرى ئايرىم-ئايرىم ھالدا تەڭرىلەر ۋە ئىلاھىيەت كۈچلىرىدۇر دېگەن قارشى تەدرىجى ھالدا تۆت ئاساسى تەڭرى - ئىلاھى ئالەم كۈچى دېگەن قاراشقا ئۆزگەرتكەن. شۇنىڭ بىلەن تۆت تادۇغا ماسلاشقان يەر تەڭرى، كۆك تەڭرى، سۇ تەڭرى ۋە ئوت (كۈن) تەڭرى ئىلاھىيەت قارشى شەكىللەنگەن. قەدىمكى ئۇيغۇرلار شۇ خىل ئەقىدىلەر ئاساسىدا ھەرخىل تەبىئەت جىسىملىرىغا (ھادىسىلىرىگە)، دەل-دەرەخ، ئۆسۈملۈكلەرگە^③ ۋە ھايۋانلارغا تېۋىشىش بۆرە - قەدىمكى ئاسىيا يايلاقلىرىدا ياشىغان كۆچمەن چارۋىچىلارنىڭ ئومۇميۈزلۈك چوقۇنۇش ئوبيېكتى بولۇپ كەلگەن. بەزى ئۇرۇق - قەبىلىلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا چوقۇنۇش ئوبيېكتى بولغان. مەسىلەن، ئات، كالا، شىر (ئارسلان)، بۇغرا (نار تۆگە)، بۈركۈت، ئاق قۇ، شۇڭقار، قارلىغاچ قاتارلىقلار. شامان دىنى - ئىنسانلار تارىخىدا ئىپتىدائىي دىندىن سۈنئىي دىنغا ئۆتۈش مەزگىلىدە بارلىققا كەلگەن دىن بولۇپ، بۇ دىن ئورال-ئالتاي ئەتراپلىرىدا مەيدانغا كەلگەن. بۇ دىن دۇنيادىكى

كۆپلىگەن مىللەتلەرنىڭ ئېتىقاد شەكلى بولۇپ، ئۇنىڭ تەسىرىنى بۈگۈنكى كۈندىمۇ روشەن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇ دىنغا ئۇيغۇرلار ئالاھەزەل 2000 يىل ئەتراپىدا ئېتىقاد قىلغان» ④ «توققۇز ئۇيغۇر قاغانى مەڭگۈ تېشى»دىكى بايانلارغا قارىغاندا، مانى دىنى ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىغا 763-يىلى تارقىلىپ كىرگەن. بۈگۈنكى بۇ دىننى دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتكەن بولسىمۇ، لېكىن يەنە شامان دىنىمۇ ئۆز رولىنى كۆرسىتىپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىۋەرگەن. بۇنىڭغا شۇ چاغدىكى قاغانلار ئورۇش باشلاشتىن بۇرۇن شامان باخشىلىرىنى ئىشقا سېلىپ ئورۇش باشلاشنىڭ ياخشى پەيتىنى تاللاشقۇزۇشتەك مەلۇماتلار مىسال بولالايدۇ.

9-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ئۇيغۇرلارنىڭ سەردارى بۈگۈتېكىن 866-يىلى تېبەتلەرنى مەغلۇپ قىلىپ، قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنى قۇرغان. قۇچۇلۇقلار ئەسلىدە شامان، مانى ۋە نىستۇرىيان دىنىغا ئوخشاش كۆپ خىل دىنلارغا ئېتىقاد قىلغان. ئۇيغۇرلار غەربكە كۆچۈپ كەلگەندىن كېيىنمۇ بۇ دىنغا ئىزچىل ئېتىقاد قىلغان. كېيىن بۇددا دىنى ئومۇملىشىپ خانلىقتا ھەرخىل ساگراملار ۋە بۇددا دىنى ئۆڭكۈرلىرى كۆپلەپ ياسالغان. تۇرپاندىكى بېزەكلىك مىڭ ئۆيى، پىچاندىكى تۇيۇق مىڭ ئۆيى ۋە بايدىكى قىزىل مىڭ ئۆي قاتارلىقلار بۇددىزمنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنى كۆرسىتىدىغان مىساللاردۇر. تارىخى مەلۇماتلاردا بۇ دىن 13-ئەسىردە قۇچۇ ئۇيغۇرلىرىدا ئۆز تەسىرىنى يوقاتقان.

بۇددا دىنى - بۇ دىن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 6- ئەسىردە ھازىرقى ھىندىستان بىلەن نىپال چېگراسىغا توغرا كېلىدىغان قەدىمكى كاپلۋاستۇ پادىشاھلىقىنىڭ شاھزادىسى گاۋۇتاماسىدىن تەرىپىدىن بەرپا بولغان. مىلادىدىن ئىلگىرىكى 1-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا بۇددا دىنى يىپەك يولىنىڭ جەنۇبىي يولىنى بويلاپ كەشمىر ئارقىلىق ئۇدۇنغا تارقالغان. كېيىن قەشقەر، كۈسەن، تۇرپان قاتارلىق جايلارغا تارقالغان. دەسلەپ ھىنايانا مەزھىپى تارقىلىپ كىرگەن، كېيىن ماھايانا مەزھىپى غەربىي يۇرتنىڭ كۆپ قىسىم جايلارىدا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىگەن.

غەربىي يۇرتتا بۇددا دىنىنىڭ تەرەققىياتى ئىككى دەۋرنى باشتىن ئۆتكۈزگەن. بىرىنچى دەۋرى، غەربىي يۇرت شەھەر بەگلىكلىرى دەۋرى (مىلادىدىن ئىلگىرىكى 1- ئەسىردىن مىلادى 9- ئەسىرگىچە)، ئىككىنچى دەۋرى، قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرى (مىلادى 868- يىلىدىن كېيىنكى دەۋرنى كۆرسىتىدۇ). بىرىنچى دەۋرىدە ئەڭ ئاۋۋال تارىم ئويمانلىقىنىڭ جەنۇبىي، شىمالىي بويلىرىدىكى قاتناش يوللىرىدا راۋاجلىنىپ ئۇدۇن ۋە كۈسەندىن ئىبارەت ئىككى چوڭ بۇددا دىنى مەركىزى بارلىققا كەلگەن ۋە ئەتراپتىكى رايونلارغىمۇ ئىلگىرىلەپ تارقالغان. ئىككىنچى دەۋرىدە بولسا، بۇددا دىنى قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا دۆلەت دىنى قىلىنىپ تېخىمۇ

يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەن. نىستۇرى دىنى - خىرىستىيان دىنىنىڭ بىر مەزھىپى بولۇپ، ئۇنى سۈرىيەلىك نىستۇرى (380-451 - يىللار) بەرپا قىلغان.

«داكىچىن نىستۇرى دىنىنىڭ جۇڭگوغا تارقىلىش توغرىسىدىكى ئابىدە»دىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، تاڭ سۇلالىسىنىڭ جىنگۇەن يىللىرى (635 - يىللار) نىستۇرى راھىبى ئالوبىن مۇقەددەس كىتابىنى ئېلىپ پىرسىيىدىن ئېلىمىزنىڭ چاڭئەن شەھىرىگە كېلىپ، دەستۇرلارنى تەرجىمە قىلغان ۋاقىتتا نىستۇرى دىنى شىنجاڭغا تارقىلىپ بولغانىدى. ئەڭ كېچىككەندىمۇ مىلادىيە 6 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا شىنجاڭدا نىستۇرى دىنىنىڭ راھىبلىرى بار ئىدى»^⑤. جەنۇبىي سوڭ سۇلالىسىنىڭ لى زوڭ خان دەۋرىدە، ئەرمىنىيە بىلەن پارس قولتۇقىدىن نانغۇت، خانبالىققا قەدەر بولغان جايلارنىڭ ھەممىسى نىستۇرىيان دىنى رايونى ئىچىدە ئىدى. ئېپىسكوپلار تەرىپىدىن ئەلچى تۇرغۇزۇلغان جايلار 20 نەچچە رايونغا يېتەتتى. ئەينى دەۋردە ئۇيغۇرلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان قەشقەر 19 - دىنى رايونغا تەۋە ئىدى»^⑥ ئىتالىيەلىك ساياھەتچى ماركوپولو ئۆزىنىڭ ساياھەت خاتىرىسىدە قەشقەردىن بېيجىڭغىچە بولغان يول بويىدا نىستۇرىيان دىنىدىن خالىي بىرەر جاينىڭ يوقلىقىنى خاتىرىلىگەن. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە قەشقەر، خوتەن، بۈگۈر، ئىلى، تۇرپان ۋە قۇمۇل قاتارلىق جايلاردا نىستۇرىيان دىنى ئىبادەتخانىلىرىنىڭ بارلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

چاغاتاي خانلىقى دەۋرىدە ئۇيغۇرلاردا خىرىستىيان دىنى تېخىمۇ ئەۋج ئالغان بولۇپ، ئۇيغۇر دۆلىتى ھەتتا تەرسالار دۆلىتى دەپمۇ ئاتالغان. تەرسا پارسچە سۆز بولۇپ، ساسانىيلار دەۋرىدە پارسلار خىرىستىيانلارنى تەرسا دەپ ئاتىغان ئىكەن»^⑦. بۇ ھەقتە مەخسۇس ئىزدەنگەن ئەنگىلىيەلىك ئالىم ھېنرى يولى «ئۇيغۇرلار دۆلىتى ۋە يېزىنىڭ تەرسا دەپ ئاتىلىشى نىستۇرىيان دىنىنىڭ كەڭ تارقالغانلىقىدىن بولغان»^⑧ دەپ قارايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋانى لوغەتت تۈرك» ناملىق قامۇسى ئەسىرىدە: «باچاق - خىرىستىيانلارنىڭ روزا كۈنى»^⑨ دەپ ئىزاھلاپ ئۆتىدۇ. بۇنىڭدىن ئۆز دەۋرىدە خىرىستىيان دىنى كەڭ ئەۋج ئېلىش بىلەن بىرگە يەنە ئىسلام دىنى ئاللىبۇرۇن يىلتىز تارتىپ بولغان قاراخانىيلار سۇلالىسى زېمىنىدىمۇ ئۆز تەسىرىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى كۆرۈپ يېتەلەيمىز.

ئىسلام دىنى - مىلادى 6، -7 - ئەسىرلەردە ئەرەب يېرىم ئارىلىدا مۇھەممەد پەيغەمبەر (570 - 632 - يىللار) تەرىپىدىن بەرپا قىلىنغان. ئەرەب ئىمپېرىيەسىنىڭ سىرتقا قارىتا ئېلىپ بارغان ئۇرۇشلىرى ئارقىلىق دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا تارقىلىپ بارغان. ئەرەب سەركەردىسى قۇتەيبە ئىسلام دىنىنى ئوتتۇرا ئاسىياغا كېڭەيتىشتە ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىغان. مىلادى 9 -، 10 - ئەسىرلەردە قەشقەرگە تارقالغان ۋە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان تەرىپىدىن خانلىقتا تارقىلىشقا

كەڭ يول ئېچىلغان ۋە ئوغلى مۇسا دەۋرىگە كەلگەندە، دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتىلگەن. قاراخانىيلار سۇلالىسى ئىدىقۇت ۋە ئۇدۇن خانلىقىغا قارىتا دىنى ئۇرۇش ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق ئىسلام دىنىنىڭ تەسىرىنى تېخىمۇ كېڭەيتكەن. تۇرپان ۋە قۇمۇلدا 15، 16- ئەسىرلەرگە كەلگەندە، ئاندىن ئىسلاملىشىش ئەمەلگە ئاشقان.

مانا بۇ تارىخى پاكىتلار ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قېتىم دىنى ئېتىقاد ئۆزگەرتىش ۋە ھەرقايسى دىنلارنىڭ بىللە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ھالەتلىرىدۇر. تۆۋەندە ئۆزۈمنىڭ ئىزدەنگەنلىرى ئاساسدا ئۇيغۇرلارنىڭ نېمە ئۈچۈن بۇنداق كۆپ قېتىم دىنى ئېتىقاد ئۆزگەرتىش ھەققىدىكى كۆز قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەن:

2. يىپەك يولى ئۇيغۇرلارنى ھەر قايسى دىنلار بىلەن ئۇچراشتۇرۇشتەك پەۋقۇلئاددە جۇغراپىيەلىك ئالاھىدىلىك بىلەن تەمىن ئەتتى.

جۇغراپىيەلىك مۇھىت - بىر مىللەتنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى ۋە پىسخىكىسىغا كۆرسىتىدىغان تەسىرى ئەڭ زور بولغان ئامىللارنىڭ بىرىدۇر. دۇنيانىڭ قەدىمكى، يېقىنقى ۋە ھازىرقى زامان تارىخى شۇنى پاكىت ئارقىلىق كۆرسەتتىكى، بىر مىللەت دەۋر ئېقىمىغا ماسلىشىپ، ئەۋزەل جۇغراپىيەلىك مۇھىتى بىلەن ئۆزىنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى جارى قىلدۇرالىسا، تارىختا پارلاق مەدەنىيەت يارىتىپ، ئۆزى ۋە ئەتراپتىكى رايونلارنىڭ تارىخىغا خىلى زور تەسىر كۆرسەتكۈدەك تارىخلارنى، مەدەنىيەت نەمۇنىلىرىنى روياپقا چىقىرىلغان. ئەكسىچە بولغاندا، زەئىپلىشىپ ئۆز ئەجدادىنىڭ مەدەنىيىتىگە ۋارىسلىق قىلىشتەك ئەقەللى تەلەپنىڭ ھۆددىسىدىنمۇ چىقالمىغان. بۇنداق مىساللار تارىختا كۆپ ئۇچرايدۇ. مەسىلەن، يېڭى دېڭىز يولى ئېچىلىشتىن بۇرۇن دۇنيادىكى ئاساسلىق ئالاقە ۋە مەدەنىيەت تارقىتىش يولى ئاساسەن يىپەك يولى ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلغان. بۇ جەرياندا يىپەك يولى ۋادىسىغا جايلاشقان مىللەتلەر، ھاكىمىيەتلەر گۈللەپ ياشىغان. لېكىن يېڭى دېڭىز يولىنىڭ ئېچىلىشى بىلەن جۇغراپىيەلىك يېتىم قىلىش سەۋەبىدىن يىپەك يولى ۋادىسىدىكى مىللەتلەر ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى سەلتەنىتىنى يوقىتىپ قويغان.

«يىپەك يولى» دېگەن بۇ نامنى گېرمانىيەلىك جۇغراپىيەشۇناس رېچخوفىن 1839- يىلى «جۇڭگو» ناملىق كىتابىدا تۇنجى بولۇپ ئىشلەتكەن. بۇ نام تا بۈگۈنگىچە ئىلىم دۇنياسىدا ئورنى مۇقىملىشىپ ئىشلىتىلىپ كەلمەكتە. دەسلەپكى مەزگىلدىكى يىپەك يولى غەربىي خەن سۇلالىسىنىڭ پايتەختى چاڭئەندىن باشلىنىپ، خېشى كارىدورىدىن ئۆتۈپ، دۇنخۇاڭنى مەركىزىي تۈگۈن قىلغان ھالدا غەربكە قاراپ ئۈچ پاراللېل يولغا بۆلۈنگەن. جەنۇبتىن شىمالغا سانىغاندا بىرىنچى يول دۇنخۇاڭدىن چىقىپ تارىم ئويمانلىقىنىڭ جەنۇبىي

گىرۋىكىدىن غەربكە قاراپ سوزۇلۇپ ھازىرقى چاقىلىق، چەرچەن، نىيە، كېرىيە ۋە يەكەنلەردىن، تاشقورغاندىكى پامىر ئېگىزلىكىدىن ئۆتۈپ باكتىرىيە، پارتىخىيە ئىرانلارغا باراتتى. كىشىلەر بۇ يولنى «جەنۇبىي يول» دەپ ئاتىيتتى.

ئىككىنچى يول دۇنخۇڭدىن چىقىپ تارىم ئويمانلىقىنىڭ شىمالىي گىرۋىكىنى بويلاپ غەربكە قاراپ سوزۇلۇپ بۈگۈنكى تارىم ئويمانلىقى، قارا شەھەر، كۇچالاردىن ئۆتۈپ ئاقسۇغا باراتتى ياكى ئۇنىڭ يېنىدىكى ئۈچتۇرپاندىن چىقىپ تىيانشاندىن ئۆتۈپ ئىسسىق كۆلگە باراتتى. ئاندىن جەنۇبقا قاراپ سەمەرقەنتكە باراتتى ياكى ئۇنىڭدىنمۇ يىراق بولغان قەشقەردىن چىقىپ پامىر ئېگىزلىكىدىن ھالقىپ پەرغانە ئويمانلىقى ۋە بۇخارادىن ئۆتۈپ ئىران ئېگىزلىكىگە باراتتى. كىشىلەر بۇ يولنى «ئوتتۇرا يول» دەپ ئاتىيتتى.

ئۈچىنچى يول دۇنخۇڭدىن چىقىپ قۇمۇلغا كېلىپ تىيانشاننىڭ شىمالىي ئېتىكىنى بويلاپ غەربكە سوزۇلۇپ بارىكۆل، جۇڭغارىيە ئويمانلىقى ئارقىلىق تىيانشان ئېغىزى - تەلكىنى بويلاپ ئىلى دەرياسىدىن ئۆتۈپ كاسپىي دېڭىزى ۋە قارا دېڭىزلاردىن ئۆتۈپ ئوتتۇرا دېڭىزغا باراتتى. كىشىلەر بۇ يولنى «شىمالىي يول» دەپ ئاتىيتتى.

«يىپەك يولى» ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ خىل دىنلار بىلەن ئۇچرىشىشتەك ئەۋزەل جۇغراپىيەلىك مۇھىت بىلەن تەمىنلىشىنى تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە نۇقتىدىن تەھلىل ئىلىپ بارىمىز:

ئۇيغۇرلار ئېتىقاد قىلغان دىنلار مۇشۇ يىپەك يولى بىلەن ۋە ئۇنىڭدىن باشقا دىن بارلىققا كەلگەن جاي بىلەن ئۇيغۇرلار ئولتۇراقلاشقان رايونلارنىڭ ئارىلىقىنىڭ يېقىنلىقى ئۇيغۇرلارنى كۆپ خىل دىنلار بىلەن ئۇچراشتۇرغان. مەسىلەن، شامان دىنى - ئالتاي - ئورال ئەتراپىدا بارلىققا كەلگەن دىن بولۇپ، ئۇيغۇرلار موڭغۇل ئېگىزلىكىدە بۇ رايون بىلەن بولغان جۇغراپىيەلىك يېقىنلىقى ۋە بۇ دىنغا شۇ ۋاقىتتا شىمالدىكى بارلىق قوۋملارنىڭ ئېتىقاد قىلىشىدەك ئەۋزەل شارائىت ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ دىن بىلەن ئۇچرىشىشى ۋە ئاخىرى بۇ دىنغا ئېتىقاد قىلىشىغا مۇھىم شارائىت ھازىرلاپ بەرگەن.

بۇددا دىنىمۇ مىلادىدىن ئىلگىرىكى 6 - ئەسىردە ھىندىستاندا بارلىققا كەلگەن بولۇپ، مىلادى 1 - ئەسىرلەردە كەشمىر ئارقىلىق ئۇدۇنغا تارقالغان. كېيىن تەدرىجىي ھالدا قەشقەر، كۈسەن، قارا شەھەر ۋە ئىدىقۇتقا تارقىلىپ بۇ جايلار بۇددا دىنىنىڭ يېڭىدىن گۈللەنگەن مەركىزىگە ئايلانغان ۋە مۇشۇ يوللار ئارقىلىق 6 - ئەسىرلەردە موڭغۇل ئېگىزلىكىدىكى ئۇيغۇرلارغا تارقالغان.

مانى دىننى بابىلىق مانى ئىجاد قىلغان. ئۇ مىلادى 216- يىلى تېگىر دەرياسىنىڭ شەرقىدىكى مادىنودا تۇغۇلغان. 242 - يىلىدىن باشلاپ ئۆز دىننى تارقىتىشقا باشلىغان. ئۇنىڭ «تەڭرى بىر، ئۇنىڭ ئەلچىلىرى ھەر خىل» دېگەن قارشى ھورمۇز 1 دەۋرىدە كۆپ قەبىلىلىك ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەشتە مەلۇم رول ئوينىغان بولسىمۇ، بەھرام 1 دەۋرىدە مانى دارغا ئېسىلىپ تۇلۇمچىلاپ سويۇلغان. مانى قەتلى قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ مۇرىتلىرى ئامۇ دەرياسىدىن ئۆتۈپ ئوتتۇرا ئاسىياغا كېلىپ، سىر دەرياسى بىلەن چۇ دەرياسى ئارىلىقىدا ياشاۋاتقان سوغدىلار ۋە توققۇز ئوغۇزلار ئارىسىغا تارقاتقان. ئەرەب سەيياھى ئەل مەسئۇدى «توققۇز ئوغۇزلار غەربتە خۇراساندىن، شەرقتە كۈسەنگىچە بولغان. پادىشاھى ئېلىكخاندىن ئىبارەت بولغان. تۈركلەر ئىچىدە پەقەت شۇلارلا مانى دىنىغا ئېتىقاد قىلاتتى»¹⁰ دەپ يازىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئىبىن نازىم «ئۇلار (مانى دىنى مۇخلىسلىرى) قېچىشقا مەجبۇر بولۇپ بەلىخ دەرياسىدىن ئۆتۈپ، قاغاننىڭ زېمىنىغا كەلگەندە توختىغان»¹¹ دەپ يازىدۇ. ئۇ تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن قاغاننىڭ زېمىنى غەربى تۈرك دۆلىتىنىڭ زېمىنى، يەنى ماۋراۋننەھىر ۋە ھازىرقى شىنجاڭ دائىرىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. سوغدىلار تۈرك خانلىقى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ غەرب ئەللىرى بولغان ئالاقىسىدە ۋاستىچى بولغانىدى. سوغدى سودىگەرلىرى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىدا ئىقتىسادىي، سىياسىي تەسىرگە ئىگە بولغان ۋە بۇ يەردە سودا پائالىيىتىنى قانات يايدۇرۇش بۇ دىننىڭ ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىدا تېخىمۇ كەڭ تارقىلىشىغا پايدىلىق شارائىت ھازىرلاپ بەرگەن.

زوررۇئاستىر دىنىمۇ مىلادىدىن ئىلگىرىكى 4- ئەسىردە ئەنە شۇ ئوتتۇرا ئاسىيا ئارقىلىق تارقىلىپ كىرگەن¹² بولۇپ، تاكى ئىسلامىيەت شىنجاڭدا ئومۇملاشقانغا قەدەر 1000 يىلدىن كۆپرەك مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان.

نىستۇرى دىننى سۈرىيەلىك نىستۇرى بەرپا قىلغان بولۇپ، بۇ مەزھەپ خىرىستىيان دىنىنىڭ ئورتۇداكساك ئەقىدىسى بىلەن توقۇنۇشۇپ قالغانلىقتىن، نىستۇرى خىزمىتىدىن ئېلىپ تاشلىنىپ سۈرگۈن قىلىنغان. ئۇنىڭ مۇرىتلىرىنى شەرقى رىم ئىمپېرىيەسىدە قاتتىق زىيانكەشلىككە ئۇچرىغاچقا، تەرەپ-تەرەپكە قېچىشقا مەجبۇر بولغان. شۇنىڭ بىلەن بۇ دىن شەرقتە ئاۋۋال ئىرانغا، ئاندىن ئوتتۇرا ئاسىيا ئارقىلىق شىنجاڭغا تارقىلىپ كىرگەن ۋە بۇ يەرلەردىن ئىچكىرى رايونلارغا تارقالغان. بۇ دىننىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئېتىقادچىلىرى ۋە تارقاتقۇچىلار سوغدىلار بولۇپ، ئۇلار سوغدىيانا، بۇخارا، تاشكەنت، سەمەرقەنت قاتارلىق جايلاردا ياشاپلا قالماستىن، بەلكى يەنە غەربىي يۇرتنىڭ تۇرپان، لوپنۇر قاتارلىق جايلرىدىمۇ سودا

پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللانغان. كېيىن ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى ئۇيغۇرلىشىپ «توققۇز جاۋۇپ ئۇيغۇرلىرى» دەپ ئاتالغان.

ئىسلام دىنىنىڭ ئاساسچىسى مۇھەممەد پەيغەمبەر 7-ئەسىردە ئەرەب يېرىم ئارىلىدا بۇ دىن ئارقىلىق بارلىق ئەرەب قەبىلىلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرگەن. بۇ دىن قۇتەيبىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا دىن تارقىتىشى ئارقىلىق 8-ئەسىرنىڭ ئاخىرى 9-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئوتتۇرا ئاسىيا ئارقىلىق قەشقەر قاتارلىق جايلارغا تارقالغان. بەزى مەلۇماتلاردا قۇتەيبىنىڭ قوشۇنى قەشقەرگە يېتىپ كەلگەنلىكى قەيت قىلىندۇ.

بىز يۇقىرىقىلارنى ئومۇملاشتۇرغاندا، ئۇيغۇرلار ئولتۇراقلاشقان شىنجاڭ جۇغراپىيە جەھەتتىن ياۋرو-ئاسىيا چوڭ قۇرۇقلۇقىنىڭ مەركىزىگە جايلاشقان بولۇپ، بۇ رايوندا ئۈچ چوڭ دىن (بۇددا، خىرىستىيان ۋە ئىسلام دىنى)، ئۈچ چوڭ ئىقتىساد (چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق ۋە سودا)، ئۈچ چوڭ قەدىمكى مەدەنىيەت (ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك، ھىندى ۋە يۇنان مەدەنىيىتى) ۋە ئۈچ چوڭ تىل سىستېمىسى (ئالتاي تىللىرى سىستېمىسى، ھىندى-ياۋروپا تىللىرى سىستېمىسى ۋە خەنزۇ-تېبەت تىللىرى سىستېمىسى) ئۆزئارا ئۇچرىشىپ بىر-بىرىگە تەسىر كۆرسەتكەن،^⑬ مانا مۇشۇنداق ئەۋزەل جۇغراپىيەلىك ۋە مەدەنىيەت مۇھىتى ئۇيغۇرلارنى كۆپ خىل تىل ۋە مەدەنىيەت بىلەن ئۇچراشتۇرغان.

دۇنيادىكى ئۈچ چوڭ دىن ۋە باشقا كىچىك دىنلار ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە يىپەك يولى ۋادىسىدا ياكى ئۇيغۇرلار بىلەن جۇغراپىيەلىك جەھەتتە يېقىن رايونلاردا بارلىققا كەلگەن. دۇنيادىكى ئۈچ چوڭ دىننىڭ ھەممىسى ئاسىيادا بارلىققا كەلگەن. (بۇددا دىنى مىلادىدىن ئىلگىرىكى 6-ئەسىردە ھىندىستاندا، خىرىستىيان دىنى مىلادى 1-ئەسىردە پەلەستىندە، ئىسلام دىنى مىلادى 7-ئەسىردە ئەرەب يېرىم ئارىلىدا بارلىققا كەلگەن) بولۇپمۇ بۇ دىنلارنىڭ كېيىنكى كېڭىيىش پائالىيىتى چوقۇم ئەڭ ئاۋۋال ئوتتۇرا ئاسىيا ئارقىلىق تارقالغان. مۇشۇ جەرياندا ئۇيغۇرلار ۋە باشقا ھەر خىل مىللەتلەر ئولتۇراقلاشقان شىنجاڭ رايونى ئۈچ چوڭ دىننىڭ شەرققە تارقىلىشىدا ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىغان. بۇ ھەقتە شىنجاڭنى ئۈچ چوڭ دىننىڭ شەرققە تارقىلىشىدا ئىككىنچى ئانا ماكانلىق رولىنى ئۆتىگەن دېيەلەيمىز.

ئۇيغۇرلار مانا مۇشۇنداق ئەۋزەل جۇغراپىيەلىك مۇھىتتا شەرق-غەرب مەدەنىيىتىدىن قوبۇل قىلىشقا تېگىشلىك بولغان مەدەنىيەت ئۆرنەكلىرىنى ئايانماي قوبۇل قىلىپ، ئۆزىنىڭ دىنى مەدەنىيىتىنى بېيىتقان. ئەرەب ئالىمى فىلىپ ھىتتى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ خىل ئەنئەنىسىنى «بۇ تۆت تېمىنىڭ ھەممە يېرىگە دېرىزە ئېچىلغان ئۆيگە، گۈللەرنىڭ رەڭ ۋە پۇراقلىرىنى ئايرىماي شىرنە يىغىدىغان ھەسەل ھەرىسىگە ئوخشايدۇ»^⑭ دەپ تەسۋىرلىگەن.

دېمەك، يۇقىرىقىلارنى ئومۇملاشتۇرغاندا، يىپەك يولى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ خىل تىل، دىن ۋە مەدەنىيەت بىلەن ئۇچرىشىشىغا ئەۋزەل جۇغراپىيەلىك مۇھىت بىلەن تەمىن ئەتكەن. 2- قاغاننىڭ قارارى، خانلىقنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئېھتىياجى، ھاكىمىيەت تالىشىش ۋە خەلق مايىللىقنىڭ ئورتاق بىرلىشىشىدەك ئامىل ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قېتىم دىن ئالماشتۇرۇشىغا سەۋەب بولغان مۇھىم ئىچكى ئامىلدۇر.

قاغان قەدىمكى دەۋردە بىر خانلىقنىڭ ئەڭ ئالىي سىياسىي رەھبىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇ قاغانلىقنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت ۋە ھەربىي قاتارلىق كۆپ ساھەلەردىن خەۋەردار بولۇپ، دۆلەتنى قۇدرەت تاپقۇزۇپ، خەلقنى باياشات قىلىشنى ئويلىشى كېرەك. «توققۇز ئۇيغۇر قاغانى مەڭگۈ تېشى»دىكى خاتىرىلەرگە قارىغاندا، مانى دىنى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقنىڭ قاغانى بۆگۈ قاغان (759-779- يىللاردا تەختتە ئولتۇرغان) تەرىپىدىن مىلادى 763- يىلى دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتىلگەن.

شۇنداق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، ئۇيغۇرلارغا مانى دىنىنى سوغدىلار تارقاتقان. بۇ يەكۈن بارتولد^⑮ يۈ تېيەنخىڭ^⑯ ۋە خامىلتون^⑰ قاتارلىقلارنىڭ ئەسەرلىرىدە ئۇچرايدۇ. بۇ ھەقتە لىن ۋۇ شۇ ئەپەندى مۇنداق دەيدۇ: ئالاقىدار تارىخى ماتېرىياللارغا قارىغاندا، ئۇيغۇرلار رايونىدىكى سوغدىلارنىڭ مانى دىنى بىلەن زىچ مۇناسىۋىتى بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى مانى دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان سودىگەرلەر، يەنە بەزىلىرى بولسا كەسپىي دىندارلاردۇر. يىغىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلار ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا مۇھىم رول ئوينىغان سوغدىلار ئېتىقاد قىلغان دىن مانى دىنىدۇر. بۆگۈ قاغاننىڭ مانى دىنىنى دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتىشىنى سوغدىلارنىڭ تەسىرىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ»^⑱.

سوغدىلار (ياكى سوغدىيانلار) - ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قەدىمكى ئىران خەلقلەرنىڭ بىرى. بۇ خەلق مىلادىدىن ئاۋۋالقى 4-، 5- ئەسىرلەردىن مىلادى 10- ئەسىرگىچە ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلەرنىڭ مەدەنىي ھاياتىدا، بولۇپمۇ مىلادىدىن ئاۋۋالقى 6- ئەسىرلەردە ئېچىلىشقا باشلىغان يىپەك يولى سودىسىدا ئىنتايىن ئاكتىپ رول ئوينىغان خەلقتۇر. قەدىمكى گىربېك يازغۇچىلىرىنىڭ خاتىرىلىرىگە قارىغاندا، سوغدىلار ماۋراھۇننەھىردە (ئامۇ دەرياسى بىلەن سىر دەرياسى ئارىلىقىدا) ياشىغان. ئەرەب ۋە ئىران تارىخچىلىرىنىڭ يېزىشىچە، سوغدىلار زەرەپشان دەرياسى بىلەن قەشقەر دەريالىرى ۋادىسىدا ياشىغان. مەھمۇد قەشقەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا بايان قىلىشىچە، سوغدىلارنىڭ توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جايلىرى بۇخارا بىلەن سەمەرقەنت بولغان. شۇنىڭدەك ئۇ زاماندا بىر بالاساغۇن ئەتراپىغا كۆچۈپ كەلگەن، لېكىن بۇلار تۈرك خەلقلەرنىڭ ئۆرپ-ئادىتىنى قوبۇل قىلغان ۋە ئىككى خىل تىلدا (سوغدىچە ۋە

تۈركچىدە) ئوخشاش سۆزلەيدىغان بولغان ۋە تۈركىي خەلقلەر تەرىپىدىن سوغداقلار دەپ ئاتالغان. سوغدىلارنىڭ پائالىيەت دائىرىسى ھەققىدە يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە، «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە «ھودۇدۇل ئالەم» دە زىكرى قىلىنغاندەك، بىشبالىق ۋە تۇرپان قاتارلىق جايلاردا سوغدىلارنىڭ بەش كەنتى بولغان يەتتە سۇ، تىيانشاننىڭ ھەر قايسى مۇھىم ئۆتكەللىرى، لوپنۇر رايونى، خېشى كارىدورى ۋە تاڭ سۇلالىسىنىڭ پايتەختى چاڭئەندىمۇ سوغدى سودىگەرلىرىنىڭ كەنتلىرى بولغان. بۇنىڭ ئىچىدە لوپنۇر رايونىدىكى سوغدى كەنتى مەشھۇر بولغان. يۇقىرىقى بايانلاردىن قارىغاندا، سوغدىلار ئوتتۇرا ۋە غەربى ئاسىيانى ئاساسىي لىنىيە قىلغان يىپەك يولى سودىسى ۋە باشقا جەھەتتىكى ئالاقىدە ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىغان. بۆگۈ قاغاننىڭ بۇ دىننى قوبۇل قىلىشنى ئاساسىي جەھەتتىن ئىدىيە جەھەتتە بىرلىككە كەلتۈرۈش ۋە سىياسىي ئېھتىياج ۋە ئىقتىسادنى تەرەققىي قىلدۇرۇش، ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەشتىن ئىبارەت ئىككى نۇقتىغا يىغىنچاقلىيالايمىز.

سىياسىي ئېھتىياج نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، خانلىقنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە ھەر خىل قىيىنچىلىقلار، پىكىر ئىختىلاپلىرى ۋە دىنىي كىرىزىس يۈز بەرگەن ۋە ئۇرغۇن ئۇيغۇر خانلىقنىڭ كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈمى تېز سۈرەتتە فېئوداللىشىشقا قاراپ يۈزلەنگەن، بولۇپمۇ بۆگۈ قاغان دەۋرىگە كەلگەندە ئۇرغۇن ئۇيغۇر خانلىقنىڭ تاڭ سۇلالىسى بىلەن بولغان سىياسىي، ئىقتىسادىي ئالاقىنىڭ كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ، تاڭ سۇلالىسى تەرەپتىن كەلگەن فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ كۈچلۈك تەسىرى ئۇيغۇرلاردا فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ ئەڭ ئاخىرى تىكلەنشى، ئوردىلارنىڭ سېلىنىشى، شەھەرلەرنىڭ تەرەققىي قىلىشى، ئۇيغۇرلارنىڭ كۆچمەن چارۋىچىلىق تۇرمۇشىدىن ئولتۇراق تۇرمۇشقا ئۆتۈشىنى تېزلەتتى، مىللىي ئۆرپ-ئادەتلەرمۇ شۇنىڭغا ماس ھالدا ئۆزگەردى، بۇ ئۆزگىرىشلەر بىۋاسىتە ھالدا ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى سىنىپىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. فېئوداللار خانلىقنىڭ ھۆكۈمران تەبىقىسى بولدى. بۇ چوڭ ئۆزگىرىشلەر ئۇيغۇرلارنىڭ دىنىي ئېتىقادىغا تەسىر كۆرسەتمەي قالدى. خانلىقنىڭ بىرلىككە كېلىشىدىن ئىبارەت چوڭ ئۆزگىرىشكە ماسلىشىش ئۈچۈن ئىدىئولوگىيە ساھەسىدە بىرلىككە كەلگەن بولۇش ئېھتىياجى تۇغۇلدى»^①. ئىقتىسادىي جەھەتتە، يىپەك يولى ۋادىسىدىكى سودىغا ماھىر بۇ مىللەتنىڭ ئىقتىسادىي ئورنىنىڭ كۈنسېرى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشىگە ئەگىشىپ، بۆگۈ قاغان سوغدى سودىگەرلىرى بىلەن مۇناسىۋەتنى ياخشىلاش ئارقىلىق خانلىقنىڭ ئىقتىسادىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش مەقسىتىدە بولغان. بۇ ھەقتە فەن ۋىنلەن مۇنداق يازىدۇ: «ئۇيغۇرلارنىڭ مانى دىنىغا ئېتىقاد

قىلىشنى سودا جەھەتتىكى مەنپەئەتى ئۈچۈن، سوغدىلارنىڭ ھەقىقىي ياردىمىگە ئېرىشىش ئۈچۈندۇر»²⁰.

دېمەك، يۇقىرىقىلارنى يىغىنچاقلىغاندا، لىن ۋۇشۇ، فەن ۋىنلەن قاتارلىق تەتقىقاتچىلار ئوتتۇرىغا قويغان بۆگۈ قاغاننىڭ مانى دىنىغا ئېتىقاد قىلىشتىكى مەقسىتى سوغدى سودىگەرلىرىدىن پايدىلىنىپ، شەرق-غەرب ئوتتۇرىسىدىكى قاتناش لىنىيەسىنى ئىگىلەشتىن ئىبارەت دېگەن قاراش ئىلىم ئەھلىنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشكەن.

قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىدا بۇددا دىنى دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتىلگەن، لېكىن مۇشۇنداق شارائىتتەمۇ يەنە باشقا دىنلار تەڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان. بۇ خىل رېئال ئەھۋال قۇچۇنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن. سىياسىي جەھەتتىن قارىغاندا، باشقا دىنلار قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ھاكىمىيىتىگە ھېچقانداق خەۋپ ئەكىلەلمىگەن. ئىقتىسادىي جەھەتتىن، ھەر خىل ئىقتىسادىي تەركىبلەر، ھەر خىل دىنلارنىڭ ئەربىن تارقىلىشى ئىقتىسادنىڭ تەرەققىياتىغا پايدىلىق شارائىتلارنى ھازىرلىغان. مەدەنىيەت جەھەتتە، قۇچۇدا كۆپ خىل دىن، تىل-يېزىقلارنىڭ ئورتاق بىللە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدەك كۆپ قىرلىق مەدەنىيەت بەلۋىغى شەكىللەنگەن. بۇ خىل ھالەت بۇددا دىنىنىڭ قۇچۇدا خېلى بۇرۇنلا تارقىلىپ غەربىي يۇرتتىكى تۆت چوڭ بۇددا دىنى مەركىزى (خوتەن، قەشقەر، كۇچا ۋە تۇرپان) نىڭ بىرى بولۇشتەك دىنىي مەركەزلىك ئورنى قۇچۇ خانىنىڭ بۇددا دىنىنى دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتىشكە تەسىر كۆرسەتكەن مۇھىم ئامىلنىڭ بىرىدۇر. شۇ ۋاقىتتا مۇشۇ خىل تاللاشلا توغرا بولغان. چۈنكى 500 يىلدىن ئارتۇقراق بۇددا دىنىنىڭ تارقىلىش رايونى بولغانلىقىدەك بۇ خىل ھالەت بۇددا دىنىنىڭ قۇچۇدىكى ئەڭ ئاساسلىق دىن بولۇشىنى بەلگىلىگەن ئامىلدۇر. بۇ خىل تاللاش قاغاننىڭ ئۆز ھاكىمىيىتىنى كۈچەيتىش، مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا پايدىلىق بولۇش ۋە قۇچۇنىڭ يىپەك يولىدىكى ئەۋزەل جۇغراپىيەلىك ئورنىدىن تېخىمۇ ياخشى پايدىلىنىشقا مۇھىم شارائىتلارنى ھازىرلاپ بەرگەن.

ئىسلام دىنىنىڭ دۆلەت دىنى قىلىنىشىمۇ ئەينى ۋاقىتتىكى سىياسىيىنىڭ قورالى بولۇشتەك رولى بىلەن مۇناسىۋەتلىك، يەنى ھاكىمىيەتنى جىددىي قولغا ئېلىشنى سىياسىي نىشان قىلغان سۈتۈق ئۆز ئەتراپىغا تاغىسىغا قارشى گۇرۇھتىكى كىشىلەرنى توپلىغان. بۇنىڭغا سامانىيلار خانلىقىدىن كەلگەن ئەبۇ ناسىر سامانىي ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىغان ۋە ساتۇقنى ئەڭ بۇرۇن ئىسلام دىنىغا كىرىشكە دەۋەت قىلغان كىشىدۇر. سۈتۈق بۇ خىل ئۇسۇل ئارقىلىق ئۆزىگە ئەگەشكەنلەرنىڭ كۈچى ئارقىلىق تاغىسى بازىرنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، ئۆزى ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن ئىسلام دىنىنى كىڭەيتىش يولىدا قۇچۇ ئۇيغۇر ئېلى ۋە

ئۇدۇن خانلىقىغا قارىتا دىنى ئۇرۇش ئېلىپ بارغان. ئوغلى مۇسانىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە ئىسلام دىنى دۆلەت دىنى قىلىپ جاكارلانغان. شۇنىڭدىن كېيىن ئىسلام دىنى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تارىم ۋادىسىدا تېخىمۇ كەڭ تارقىلىشقا باشلىغان.

يۇقىرىقىلارنى ئومۇملاشتۇرغاندا، قاغاننىڭ قارارى، ھاكىمىيەتنى ئىگىلەش ۋە مۇستەھكەملەش يولىدىكى سىياسى نىشانى، خانلىقنىڭ ئىقتىسادىنى تەرەققى قىلدۇرۇش ۋە مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان سىياسى، ئىقتىسادى پائالىيەتلىرى بىر خىل دىنى دۆلەت دىنى قىلىپ بېكىتىپ، بىر خىل ئىدىئولوگىيە بايرىقى ئاستىدا ھاكىمىيەت تۇتۇشنى بەلگىلىگەن.

3. ئۇيغۇرلارنىڭ پىسخىكىسى كۆپ خىل دىنلارغا ئېتىقاد قىلىشقا ئېلىپ بارغان مۇھىم ھەرىكەتلەندۈرگۈچ ئامىلنىڭ بىرىدۇر.

ھەر قانداق بىر مىللەت ئۇزاق تارىخى تەرەققىيات جەريانىدا، جۇغراپىيەلىك مۇھىتنىڭ تەسىرى، ئۆزگىچە بولغان مەدەنىيەت تىندۈرمىسى، پىسخىك مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشى قاتارلىق ئامىللارنىڭ تەسىرىدە ئۆزىگە خاس بولغان پىسخىكىنى شەكىللەندۈرىدۇ. تارىخ تەتقىقاتچىسى، ئېكسپېدىتسىيەچى ئۆمەر جان ئىمىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزگىچە جۇغراپىيەلىك مۇھىتى بىلەن پىسخىكىسى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ھەققىدە مۇنداق يازىدۇ: «تەكلىماكان قۇملۇقى - ئۇيغۇرلارنىڭ تەن ساپاسى، تەپەككۈر شەكلى ۋە مەجەز خاراكتېرىگىمۇ نېگىزلىك تەسىرلەرنى كۆرسەتكەن. ئۇيغۇرلاردا لوگىكىلىق تەپەككۈر شەكلىنىڭ كەمچىل بولۇشىغا ۋە خىيالىي، ئوبرازلىق، ئەپسانىۋى تەپەككۈر شەكلىنىڭ ئاساسىي ئورۇندا تۇرۇپ كېلىشىگە تەكلىماكان ئېتەكلىرىدىكى ھەمىشە قىمىرلاپ تۇرىدىغان ئالۋۇن (ئېزىتقۇ) ھادىسىسى ھالقىلىق تەسىرلەرنى كۆرسەتكەن. چوڭ قۇملۇقنىڭ كۈندۈزى قاتتىق ئىسسىپ، كېچىسى بىراقلا سوۋۇپ كېتىشىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ مەجەزىنىڭ تېز قىزىپ، تېز سوۋۇشتەك ئىككى ياقلىمىلىق خاراكتېرنىڭ شەكىللىنىپ قىلىشىغا زور تەسىر كۆرسەتكەن» (21).

ھەقىقەتەن، بىر مىللەتنىڭ پىسخىكىسى ئۇنىڭ تەرەققىياتىغا ئىنتايىن زور تەسىر كۆرسىتىدۇ. دىن - بىر خىل ئىدىئولوگىيە بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇ بىر مىللەتنىڭ تارىخىدا ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئىنسانلارنىڭ دىننى بارلىققا كەلتۈرۈشى ۋە ئۇنى قىزغىن قوبۇل قىلىشى دىننىڭ كېمى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئۆزگىرىۋاتقان پىسخىكىسىغا مەلھەم ئىزدەشتىن، شۇنداقلا ئۆزى ئېتىقاد قىلىۋاتقان تەڭرى بىلەن بىۋاسىتە ئالاقە قىلىشتىن ئىبارەت. دىننىڭ بارلىققا كېلىشىدىمۇ، ئۇنى ئىجاد قىلغۇچىنىڭ جۇغراپىيەلىك مۇھىتى، پىسخىك ئۆزگىرىشى ۋە دىن ئارقىلىق يەتمەكچى بولغان نىشانى ئوخشىمايدۇ. دۇنيادىكى ھەر قايسى

چوڭ دىنلار بارلىققا كەلگەن جۇغراپىيەلىك مۇھىت ۋە ئۇنىڭ تارقىلىش يۆنىلىشىمۇ ئوخشىمايدۇ. ھەر قايسى دىنلارنىڭ بارلىققا كەلگەن تارىخى شارائىتى ئوخشىمىغاچقا، دىندا رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك دىنىي ئەھكاملارمۇ ئاشۇ دەۋرنىڭ چەمبىرىكىدىن ھالقىپ چىقىپ كېتەلمەيدۇ. بەزى دىنلار كۆچمەن چارۋىچى مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇشىغا، پىسخىكىسىغا ئىنتايىن ماس كېلىپ، ئۇلارنىڭ ئۇزۇن مۇددەت ئېتىقاد قىلىدىغان ئاساسلىق دىنى بولۇپ قالىدۇ. دەۋرلەرنىڭ ئۆتۈشى ياكى بىر مىللەتنىڭ ياشاش ماكانىنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن بىر دىن بۇ مىللەتتە قىسمەن ھالدا ئاجىزلىشىشى ياكى ئۇلارنىڭ روھىيىتىدە بوشلۇق پەيدا قىلىپ، باشقا بىر خىل دىن ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئۆزگىرىۋاتقان پىسخىكىسىغا مەلھەم ئىزدىشى مۇمكىن. مانا مۇشۇنداق شارائىتلار بىر مىللەتتە دىن ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئامىلغا ئايلىنىپ قالىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا دىننىڭ سىياسىيىنىڭ قورالى، ئىقتىسادنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ دەسمايىسى ۋە روھىي يۆلەنچۈك ئىزدەشتەك (دىنىي كىرىزىس سەۋەبىدىن) ئامىللار بىر مىللەتتە دىننىڭ كۆپ قېتىم ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان مۇھىم ئامىللاردۇر. ئۇيغۇرلار 840- يىلى غەربىي يۇرتقا كۆچۈپ كەلگەندىن كېيىن، نېمە ئۈچۈن بۇددا ۋە ئىسلام دىنلىرىنى بايراق قىلغان خانلىقلارنى قۇرالىدى؟ مانا دىنى 762- يىلى قوبۇل قىلىنغان دېگەندىمۇ 840- يىلىغىچە 80 نەچچە يىللىق تارقىلىش ۋە يىلتىز تارتىش تارىخىغا ئىگە بىر دىننىڭ غەربىي يۇرتقا كەلگەندىن كېيىن ئاساسلىق دىن بولۇشتىن قېلىشى بۇ دىننىڭ چارۋىچىلىق رايونىدىكى مىللەتلەرنىڭ پىسخىكىسىغا ئەڭ ماس كېلىدىغانلىقىدەك ئالاھىدىلىك تەرىپىدىن بەلگىلەندى. تارىم ۋادىسى شۇ ۋاقىتتا نىسبەتەن يۇقىرى بولغان تېرىقچىلىق مەدەنىيەت تارىخىغا ئىگە ھەم بۇ ۋاقىتتا تارىم ۋادىسىغا بۇددا ۋە ئىسلام دىنلىرى خېلى كەڭ تارقىلىپ بولغان ۋە تارىم ۋادىسى بۇ دىنلارنىڭ شەرققە تارقىلىشىدا ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدىغان ئۆتەڭلەرگە ئايلانغان.

قىسقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ جۇغراپىيەلىك مۇھىتىنىڭ ئەۋزەللىكى، ئۇزۇن مۇددەتلىك تارىخى تەرەققىيات جەريانىدا شەكىللەنگەن سىرتقى مەدەنىيەتكە ھېرىسمەن بولۇش ۋە دىنىي زامانىنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ماس قەدەملىك ئۆزگەرتىپ مېڭىشتەك بىر قاتار ئامىللارنىڭ ئورتاق تەسىرى بىلەن دۇنيادىكى ئاساسلىق ئۈچ چوڭ دىن ۋە باشقا كىچىك دىنى مەزھەپلەرگە ئىلگىرى-ئاخىر بولۇپ ئېتىقاد قىلىپ ئۆزىگە خاس بولغان دىن مەدەنىيىتىنى ياراتقان. ئۇيغۇرلارنىڭ بۈگۈنكى مەدەنىيەت قۇرۇلمىسىنى تەتقىق قىلغان ۋاقىتتا، ئۇيغۇرلار بۈگۈنكى كۈنىگىچە ئېتىقاد قىلغان دىنلارنىڭ تەسىرىنى ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشىدىن ئېنىق كۆرۈپ يېتەلمەيمىز. شۇڭا بۇ ھەقتە تەتقىقات ئېلىپ بارماقچى بولغان ھەر قانداق

تەتقىقاتچى ئۇيغۇرلار ئېتىقاد قىلغان ھەر قايسى دىنلار ھەققىدە مۇپەسسەل چۈشەنچە ۋە بىلىشلەرگە ئىگە بولماي تۇرۇپ ئۇيغۇرنىڭ دىن مەدەنىيىتىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك تەتقىق قىلىپ چىقالمايدۇ. شۇڭا تەتقىقاتچىلارنىڭ بۇ ھەقتە مۇپەسسەل چۈشەنچىلەرگە ئىگە بولۇپ، ئۇيغۇر دىن مەدەنىيىتىدىن ئىبارەت بۇ خەزىنىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىشىغا تىلەكداشمەن.

ئىزاھاتلار:

① ھەببۇللا خوجا لەمجىنى: «ئۇيغۇر تارىخى ھەققىدىكى تەتقىقاتلار»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 1989-يىللىق 2-سان، 101-بەت.

② ④ نۇرمۇھەممەت توختى: «ئۇيغۇرلار ئېتىقاد قىلغان دىنلارنىڭ ئۆزگىرىش تارىخى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، 2003-يىللىق 3-سان، 79-بەت.

③ گېڭ شىمىن نەشرگە تەييارلىغان: «ئوغۇزنامە»دىكى ئوغۇزخان ئالغان ئايالنىڭ دەرەخ كاۋىكىدا كۆرۈلگەنلىكى ھەققىدىكى مەلۇماتلار ئۇيغۇرلارنىڭ شۇ ۋاقىتتا دەرەخ، ئۆسۈملۈكلەرگە تېۋىنىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان مىساللارنىڭ بىرىدۇر.

⑤ لىيۇزىشاۋ باش مۇھەررىرلىكىدە تۈزۈلگەن: «جۇڭگو ئۇيغۇر تارىخى ۋە مەدەنىيىتى تەتقىقاتى مەجمۇئەسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1998-يىلى نەشرى.

⑥ جاڭ ۋىنخەي: «جۇڭگونىڭ قەدىمكى خىرىستىيان دىنى ۋە كەيىڭ يەھۇدىيلىرى»، 469-بەت.

⑦ قاھار بارات: «قەدىمكى ئۇيغۇر خىرىستىيان يادىكارلىقلىرى»، «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى»، 1986-يىللىق 3-سان، 59، 62-بەتلەر.

⑧ جاڭ شېڭلاڭ: «جۇڭگو ۋە غەرب قاتناش تارىخى ماتېرىياللىرى»، 1977-يىلى نەشرى، 6-بەت.

⑨ مەھمۇد كاشغەرى: «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىلى نەشرى، 1-توم، 635-بەت.

⑩ ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «غەربىي يۇرت تاشكېمىر سەنئىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1998-يىلى نەشرى، 68-149-بەتلەر.

⑪ «بۇلاق» ژۇرنىلى، 1983-يىللىق 3-سان، 6-بەت.

⑫ ھاجى نۇر ھاجى: «شىنجاڭ ئىسلام تارىخى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1995-يىلى نەشرى، 17، 171-بەتلەر.

⑬ ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر: «ئەرەب مۇزىكا مەدەنىيىتىنىڭ ئون ئىككى مۇقامغا بولغان تەسىرى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 1991-يىللىق 4-سان.

⑭ ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «ئۇيغۇرلاردا ئىسلام مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2002-يىلى نەشرى.

⑮ بارتولد: «ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1980-يىلى نەشرى (خەنزۇچە)، 101-بەت.

⑯ يۈتتەنخېڭ: «غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىلى نەشرى، 59-بەت.

⑰ خامىلتون: «بەش دەۋر مەزگىلىدىكى ئۇيغۇر تارىخى ماتېرىياللىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى (خەنزۇچە)، 1982-يىلى نەشرى، 7-بەت.

⑱ لىن ۋۇشۈ: «مانى دىنى ۋە ئۇنىڭ شەرققە تارقىلىشى»، جۇڭخۇا كىتابچىلىق ئىدارىسى، 1987-يىلى نەشرى (خەنزۇچە)، 91، 93، 95-بەتلەر.

①۹ ياك فوشو: «ئۇيغۇر ۋەسقىلىرى ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيىتى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2003-يىلى نەشرى (خەنزۇچە)، 45-بەت.

②۰ فەن ۋېنلەن: «جوڭگو ئومۇمى تارىخى» (1-بۆلۈم)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى (خەنزۇچە)، 1978-يىلى نەشرى.

(21) ئۆمەر جان ئىمىن: «تارىمنىڭ يۈرىكىدىكى ئوت»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2006-يىلى نەشرى، 183-بەت.

تەھرىرلىگۈچى: ئابدۇرېھىم زۇنۇن

维吾尔族多次改信的诸原因考
不沙克·亚森，塔吉·依明江

摘

此表现为较。维吾尔族是中亚较早进入文明时代的古老民族之一：要陆续改，较早创造文明及接受其他民族文化的优秀成分，早进入使用文字维吾尔族在历史上从原始信仰到最后开。变宗教信仰等等一系列文化现象变迁地理环境的变，随着时代发展的需求，始信仰伊斯兰教的这个过程中、个王朝统治者的推动作用和本民族善于热情的因素信仰了各个宗教，化。述多次改信的原因本文论

改变；宗教；维吾尔；关键词

ئۇيغۇلاردىكى ئىپتىدائىي ئېتىقادنىڭ بۈگۈنكى دەۋردىكى ئۆزگىرىشى

مۇتەللىپ ئىقبال

ماقالىنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى: ئىپتىدائىي ئېتىقاد ھادىسىسى ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە بارلىققا كەلگەن بۇلۇپ، تەبىئەت دۇنياسىدىكى ئاسمان جىسىملىرىغا، ھايۋانات-ئۆسۈملۈكلەرگە ۋە ئەجداد-قەھرىمانلارغا چوقۇنۇشتەك ئېتىقاد شەكلىگە ئىگە. ئىپتىدائىي ئېتىقاد ھادىسىسى ھەرقايسى خەلق مەدەنىيەت تارىخىدا ئۆزگىچە ئۇرۇن تۇتىدۇ. بۇ ماقالىدە ئۇيغۇلارنىڭ بۈگۈنكى تۇرمۇشىدا ساقلىنىۋاتقان ئىپتىدائىي ئېتىقادقا مۇناسىۋەتلىك ئادەتلەرنى مىسال ئېلىش ئارقىلىق، ئىپتىدائىي ئېتىقاد ھادىسىلىرىنىڭ ئىسلام دىنى شارائىتىدا مۇجۇت بۇلۇپ تۇرۇشتىكى سەۋەبلىرى ئېچىپ بىرىلىدۇ.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر: ئىپتىدائىي ئېتىقاد، ئۇيغۇرلار، ئىسلام دىنى

ئىپتىدائىي دىن تەبىئەت ئېتىقادچىلىقى بۇلۇپ، ئىپتىدائىي ئېتىقاد دەپمۇ ئاتىلىدۇ. تەبىئەت ئېتىقادچىلىقى ھەرقايسى خەلقلەرنىڭ ئېتىقاد ئادەتلىرىدە ئۆزگىچە ئۇرۇن تۇتىدۇ. ئىنسانىيەت ئەڭ دەسلەپ ئوخشاش ياۋايىلىق دەۋرىنى باشتىن كەچۈرگەچكە ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى بەزى ئادەتلەر ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئورتاق بولغان ئىدى. مەسىلەن، قۇياشنى قەدىمدە دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى مىللەت، قەۋىملەر ئۇلۇغلىغان ۋە ئېتىقاد قىلغان. چۈنكى، قۇياش ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئۈچۈن تۇلىمۇ مۇھىم ئىدى. ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە تەبىئەتتىكى ھەممە شەيئى ئىنسانلار ئۈچۈن ئورتاق ئېتىقاد ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئىدى. ئىپتىدائىي دىن ئىنسانىيەتنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى ئېتىقاد ئادەتلىرىنىڭ يىغىندىسى بۇلۇپ، كۆپ خۇدالىق دىنغا تەۋە. شۇڭلاشقا ئۇ كىيىنكى دەۋردە بارلىققا كەلگەن يەھۇدى دىنى، خرىستىئان دىنى، مانى دىنى، بۇددا دىنى، ئىسلام دىنى قاتارلىق بىر خۇدالىق سۈنئىي دىنلار بىلەن رۇشەن پەرقلىنىدۇ.

ئىپتىدائىي ئىتقاد ھەققىدە غەرب ئالىملىرى كۆپ ئىزدەنگەن بۇلۇپ، ئالىملار ئۇنى ئىپتىدائىي ئىتقاد ياكى خەلق ئىتقادى دىگەندەك ئىبارىلەر بىلەن ئاتاپ كەلگەن. شۇنى قىستۇرۇپ ئۆتۈشكە تىگىشلىكى، بەزى تەتقىقاتچىلار تۈركىي خەلقلەردىكى «شامان دىنى» <شامان> ئاتالغۇسى خەلقئارالىق ئاتالغۇغا ئايلىنىشتىن بۇرۇن <ئىپتىدائىي دىن>، <ئىپتىدائىي ئىتقاد> نامى بىلەن ئاتالغان. (1) شۇڭلاشقا ئىپتىدائىي ئىتقادنى شامان دىنى دەپ ئاتاشقىمۇ بۇلىدۇ، دەپ قارايدۇ. شامان دىنىنىڭ دىن ياكى دىن ئەمەسلىك مەسىلىسى ئىلىمىز تەتقىقاتچىلىرى ئارىسىدا خىلى كۆپ تالاش-تارتىشلارنى قوزغىغان. بەزى تەتقىقاتچىلار شامان دىنىنى بىر خىل ئىپتىدائىي دىن دەپ قارايدۇ. بۇ يەردە مىنىڭ شامان ئاتالغۇسىنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىشىمىدىكى سەۋەپ كۆپ سانلىق تەتقىقاتچىلار ئالتاي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەرنىڭ ئىپتىدائىي ئىتقادىنى شامان دىنى ئىتقادى دەپ قارايدۇ. بۇ بەلكىم ئالتاي تىل سىستېمىسىدىكى خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشىدا شامان (باخشى)لارنىڭ رۇلىنىڭ چوڭ بۇلىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بۇلۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۈستىگە «شامان» ئاتالغۇسى تۈركىي مىللەتلەر تىلىدىن كىلىپ چىققان ئىلمىي ئۇقۇم. شۇ نەرسە گەۋدىلىكى، شامان ئىتقادىدىكى نۇرغۇن نەرسىلەر ئىپتىدائىي ئىتقاد ھادىسىلىرى بىلەن كۆپىنچە ئوخشاشلىققا ئىگە. دىلمۇرات ئۈمەر ئەپەندى «شامان دىنى ئىپتىدائىي دىن بۇلۇش سۈپىتى بىلەن دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى خەلقلەرنىڭ ئىپتىدائىي ئىتقاد تەرەققىياتى بىلەن ئوخشاشلىققا ئىگە» (2) دەپ قارايدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىدىكى ئىتقاد ھادىسىلىرى ئالىملار ئىپتىدائىي ئىتقاد دەپ قاراپ كىلىۋاتقان ھادىسىلەر بىلەن كۆپ جەھەتتىن ئوخشاش بولغاچ، مەن ماقالەمدە ئىپتىدائىي ئىتقاد دىگەن ئىبارىنى ئىشلەتتىم.

ئىنسانىيەت 21-ئەسىرگە قەدەم قويغان بۈگۈنكى كۈندە بىز ھەرقايسى خەلقلەرنىڭ ئىتقاد مەدەنىيىتىگە، ئۆرپ-ئادەتلىرىگە قارايدىغان بولساق، ئىپتىدائىي ئىتقادنىڭ رۇشەن تەسىرىنى بايقايمىز. ئىپتىدائىي ئىتقاد ئىزلىرى شۇ مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن. بۈگۈنكى كۈندە بەزى كىشىلەر مەدەنىيەتتىكى بەزى ئىپتىدائىي ئىتقاد ئامىللىرىغا نىسپەتەن ئۇنى «خۇراپاتلىق» قالىپقى بىلەن چۆرۈپ تاشلاشقا ئۇرۇنىدۇ. بۇ خىل قاراش تۈلمۇ بىمەنە. چۈنكى ئىپتىدائىي ئىتقاد ئامىللىرى مەدەنىيەت بىلەن زىچ بىرىكىپ كەتكەن. مەسىلەن، خەنزۇ مىللىتىنىڭ قەدىمدە ئەجدەرهانى ئۇلۇغلاپ تۇتم قىلىشى بۈگۈنكى كۈندە بايراملاردا ئەجدەرها ئۇيۇنى ئوينىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئۇلار يەنە «福» خېتىنى چاغان ۋە باشقا بايراملاردا ئىشىكىگە تەتۈر چاپلاپ قويۇپ، بەختلىك بۇلۇشنى ئۈمىد قىلىدۇ.... بۈگۈنكى كۈندە ھىندىستان كۇچىلىرىدا كالىلار ئەركىن يۈرەلەيدۇ، چۈنكى ھىندىستانلىقلار قەدىمكى

دەۋردە كالىنى ئۈزىنىڭ تۇتم ئوبىكتى قىلغان ئىدى. شۇنداق دېيىشكە بۇلىدۇكى، ئىپتىدائىي ئېتىقاد ياكى سۈنئىي دىنلاردىكى نۇرغۇن ھادىسلەر ئۇزاق تارىخى جەريانىدا خەلق مەدەنىيىتىنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن.

ئۇيغۇر مەدەنىيىتىدە ئىپتىدائىي ئېتىقادنىڭ تەسىرى خىلى زور بۇلۇپ، بۇ ھەقتە ئويلىنىپ بېقىشىمىزغا ئەرزىدۇ. مەلۇمكى، ئۇيغۇرلار تارىختىن بۇيان نۇرغۇن دىنلارغا ئېتىقاد قىلغان. ئىسلام دىنى ئۇيغۇرلاردا بىرقەدەر كەڭ ئۇمۇملاشقان دىن بۇلۇپ، ھازىرغا قەدەر مەلۇم دەرىجىدە ئۈزىنىڭ تەسىرىنى ساقلاپ كەلمەكتە. بىز ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىغا ئىنچىكىلەپ قارايدىغان بولساق، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىدە ئىپتىدائىي دىننىڭ تەسىرى چوڭقۇر ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. ھەتتا ئىسلام دىنىدىكى بەزى ئادەت-مۇراسىملار ئۇيغۇرلارنىڭ ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئامىللىرى بىلەن بىرلىشىپ ئۆزگىچە مەدەنىيەت ھادىسىسىنى شەكىللەندۈرگەن. شۇنداق دېيىشكە بۇلىدۇكى، «نۇرغۇن ئىپتىدائىي چۈشەنچىلەرگە ئىسلامىيەت قاراشلىرى سىڭىپ كىردى ياكى ئىپتىدائىي ئېتىقادتىن قالغان ئادەتلەر ئىسلامچە چۈشەندۈرۈلدى ياكى چۈشىنىلدى. ھەتتا شۇنداق ئېيتىشقا بۇلىدۇكى، ئۇيغۇر ئەجدادلىرىنىڭ دەسلەپكى ئېتىقادى ئاساسىدا شەكىللەنگەن بىر پۈتۈن مەدەنىيەتكە ئىسلامىيەت يۇپۇقى يېپىلدى» (3)

ئۇيغۇرلارنىڭ تارىختا ئېتىقاد قىلغان دىنلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت خەزىنىسىنى بېيىتى ۋە راۋاجلاندۇردى. ئەمما كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغىنى شۇكى، ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىدا ئۇلار ئىلگىرى ئېتىقاد قىلغان سۈنئىي دىن - خىرىستىئان دىنى، بۇددا دىنى قاتارلىق دىنلارنىڭ تەسىرى ئاساسىي جەھەتتىن سىقىپ چىقىرىلغان ياكى ئىسلامىيەت شۇ دىنلارنىڭ مەدەنىيەت ئامىللىرىنى تەلتۈكۈس ئىنكار قىلغان ئىدى. بۇ ئىسلام دىنىنىڭ دىنى ئىدىيىسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىدى. ئىسلام دىنى ئۈزىدىن باشقا ھەرقانداق بىر دىنى ئىدىيە بىلەن سىغىشالمىسىمۇ، نۇرغۇنلىغان ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئامىللىرى ئىسلام دىنى تۈسى قۇبۇق جايلاردىمۇ ھازىرغىچە ساقلانغان ۋە ئىسلامىيەت مەدەنىيىتى بىلەن زىچ بىرىكىپ كەتكەن. ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئەڭ قەدىمكى ئېتىقاد ھادىسىسى بۇلۇش سۈپىتى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرى بۇددا دىنى، مانى دىنى ۋە ئاتەشپەرەسلىك دىنلىرىغا ئېتىقاد قىلغان ۋاقىتلىرىدىمۇ شۇ دىنلار بىلەن تەڭ مەۋجۇت بۇلۇپ كەلگەن. بىز تارىخىي ماتېرىياللارغا دىققەت قىلساق، ئىپتىدائىي ئېتىقادنىڭ ئۇيغۇرلار مانى ۋە بۇددا دىنلىرىغا ئىشەنگەن چاغدىمۇ شۇ خىل دىنلار بىلەن بىللە مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. «شامان ئېتىقادى ئوتتۇرا ئاسىيا ئىتتىپاقى تۇرمۇشى ۋە ئىدىئولوگىيە ھاياتىدا ئۇزاق ساقلاندى. نىيە ئەتراپىدىن تېپىلغان تارشا پۈتۈكلەردە خاننىڭ شامان باخشىلىرىنىڭ كىسەل داۋالىشىنى مەنئىي قىلىش يارلىقى يېزىلغان. بۇ شاماننىزىم

پائالىيەتلىرىنى مىلادىدىن كىيىنكى 2-3-ئەسىرلەردە سالماقلىق داۋاملاشقانلىقىنى كۆرسىتىدۇ» (4) بىز ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى مەڭگۈ تاش تىكسىتلىرىگە نەزەر سالساق، كۆك تەڭرى ئېتىقادىغا مۇناسىۋەتلىك بايانلارنىڭ خىلى زور سالماقنى ئىگىلىگەنلىكىنى بايقايمىز. خاقانلار ئۆزلىرىنى كۆك تەڭرىدە قۇت بۇلىمىش***خاقان دەپ ئاتايتتى. ئۇنىڭدىن باشقا مەڭگۈ تاشلاردا يەنە قەھرىمانلارغا ۋە ئەجدادلارغا چۇقۇنۇشنىڭ ئىزلىرىنىمۇ تاپقىلى بۇلىدۇ. مىسال كەلتۈرسەك بۇنداق تارىخى ماتىرىياللاردىن نۇرغۇنى تېپىلىدۇ.

«دىننىڭ مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرىشى چۇقۇم بەلگىلىك ئىدىيە، ئەمىلىيەت ۋە تەشكىلى شەكىلىدىن تەركىپ تاپىدۇ»(5) بۈگۈنكى كۈندە جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ بەزى جايلىرىدا، قۇمۇل، تۇرپان قاتارلىق جايلاردا شامان باخشىلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ پىرىخۇنلۇق، سەھرىگەرلىك پائالىيەتلىرىنى ئۇچرىتىش مۇمكىن. دىمەك، ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىدا شامان دىننىڭ پائالىيەت سورۇنى ۋە شەكلى ھىلىغىچە مەۋجۇت.

ھەممىگە مەلۇم، ئۇيغۇرلار تارىختا كۆپ دىنغا ئېتىقاد قىلغان مىللەت. 10-ئەسىردە ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلىشقا باشلىغاندىن كىيىن، ئىسلاملىشىش مۇساپىسى 15-16-ئەسىرلەرگىچە داۋاملاشقان. بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇرلارنىڭ ئاساسىي ئېتىقاد سىستېمىسىنى ئىسلام دىنى ئىگىلىگەن. ئۇيغۇرلاردىكى ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرى ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلغاندىن بۇيان تەدرىجى ئاجىزلاشقان بولسىمۇ، ئەمما خەلقنىڭ ئېتىقاد سىستېمىسىدا يەنىلا مەلۇم سالماقنى ئىگىلىگەن. ئۇيغۇرلاردا ئىسلام دىنىنىڭ ئۇمۇملىشىغا ئەگىشىپ ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى بەزى ئادەتلەر ئىسلامچە تۈس ئېلىشقا، ئىسلام دىنىنىڭ ئىدىيە سىستېمىسى بىلەن بىرلىشىشكە قاراپ يۈزلەنگەن. بۇنداق ئادەتلەرنى بۈگۈنكى ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىدىن خىلى كەڭ دەرىجىدە تاپقىلى بۇلىدۇ. ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى يەنە بەزى ئادەتلەر ئىسلام دىنىنىڭ تەسىرىنى قۇبۇل قىلمىغان ياكى ئىسلامچە تۈس ئالمىغان. بۇ نوقتىدىن شۇنداق ئېيتىشقا بۇلىدۇكى، چوڭ جەھەتتە ئۇيغۇرلار ئىسلام ئېتىقادىدا بولسىمۇ، قىسمەن جەھەتتە ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرى مەۋجۇت.

ئىپتىدائىي ئېتىقادلارنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشىغا بۈگۈنكىچە تەسىر قىلىشى ئويلىنىپ بېقىشقا تىگىشلىك. ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىدا تۈۋەندىكىدەك خاراكتىرلەنگەن: 1. نۇرغۇنلىغان ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرى ئىسلامچە تۈس ئالغان. ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلىشىغا ئەگىشىپ، ئەسلىدىكى ئېتىقاد سىستېمىدا رۇشەن ئۆزگىرىشلەر بۇلۇشقا باشلىغان. گەرچە ئۇرخۇن ئۇيغۇرلىرى كىيىنچە ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى شامان ئېتىقادىنى مانى دىنغا ئۆزگەرتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقى يىمىرىلگەندىن كىيىن ئۇيغۇرلار

جەنۇبقا قاراپ كۆچكەن ۋە بىرقىسمى تارىم ئويمانلىقىدىكى ئۇيغۇرلار بىلەن بىرىكىپ قىسقا ۋاقىتنىڭ ئىچىدىلا قاراخانىيلار خانلىقى ۋە قۇجۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى ۋە گەنجۇ ئۇيغۇر خانلىقىنى قۇرغان. قاراخانىيلار خانلىقى قۇرۇلۇپ ئۇزاق ئۆتمەي، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلىپ، دۆلەت دىنىنى ئىسلام دىنى قىلىپ بىكىتكەن. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلاملىشىش مۇساپىسى باشلانغان بۇلۇپ، بۇ جەريان تۇغلۇق تۈمۈر خاننىڭ ئىسلام دىنىنى تەڭرىتاغنىڭ شىمالىغىچە كىڭەيتىشىگىچە داۋاملاشقان. شۇنىڭدىن كىيىن ئۇيغۇرلاردا ئىسلام دىنى ئاساسىي جەھەتتىن ئومۇملاشقان.

ئۇيغۇرلاردا ئىسلام دىنىنىڭ ئومۇملىشىشى بىلەن ئەسلىدىكى ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلەرنىڭ كۈپىنچىسى بۇ جەرياندا ئىسلاملىشىشقا باشلىغان. ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى يادا قىلىش ئادىتىنى ئالساق، موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ھەمدى» دە بۇ ئادەتنىڭ ئىسلامچە رىۋايەت تۈسىنى ئالغان شەكلىنى ئوتتۇرغا قۇيىدۇ: «بۇرۇن نوھ ئەلەيھىسسالام كىمىسىنى جۇد تېغىغا سۆرەپ چىقىپ، ئۆز پەرزەنتلىرىگە زىمىن ئايرىپ، رۇخسەت بەرگەن چاغدا، يافەس دادىسىدىن <ماڭا دۇئا ئۆگەتسىڭىز، مەن خالىغان چاغدا دۇئا قىلىپ، يامغۇر ياغدۇرىدىغان بولسام> دەپ ئىلتىماس قىلغان ئىدى. دادىسى بۇنى ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا ئىلتىجا قىلدى. ئاللاھ ئۇنىڭ تەلپىنى قۇبۇل قىلىپ، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئارقىلىق ئىسمى ئەزەم دىگەن ئايەتنى ئەۋەتتى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئۇنى تاشقا نەقىش قىلىپ ئۇيۇپ بەردى. بۇ تاشنى ئەرەبچە <ھىجرىلمە تەر> (يامغۇر ياغدۇرىغان تاش) دەيدۇ. تۈركلەر <يادا تاش>، ياكى <جادا تاش> دەپ ئاتايدۇ» (6) دەپ يازغان. دىمەك، يۇقىرىكى رىۋايەتتىن كۆرۈنۈشىچە بۇلدىكى، ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلغاندىن كىيىن شامان ئېتىقادىدىكى ئادەتلەرنى ئىسلامچە ئىزاھلاشقا باشلىغان. ئىسلاملىشىش ئىپتىدائىي ئېتىقادلارنىڭ بۈگۈنگىچە ساقلىنىپ قېلىشىدىكى مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى بۇلۇشى مۇمكىن.

خانىدا ئاكىرا «يادا ئەپسۇنى ھەققىدە» ناملىق ماقالىسىدا، شامان دىنىدىكى يامغۇر تىلەش ئادىتىنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئىسلامچە تۈس ئالغانلىقىنى تۈۋەندىكى تارىخى باياندىن دەلىللەيدۇ. «يەنە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئۇيغۇرلار ھەققىدە 16-ئەسىردە ئۆتكەن ئەزەربەيجان تۈركلىرىدىن بۆلمىش سەيباھ سەيفى (تۇرپاندىن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككىچە بولغان ئارىلىقتا 40 كۈن چۆل سەپىرى قىلىپ، چۆلنى توغرىسىغا كىسىپ ئۆتكەن كارۋان) <كىلىماتنى سۆۋۈتۈش ئۈچۈن> يادا ئەپسۇنى ئوقۇغان. بۇ چاغدا ئۇلار <قۇرئان كەرىم> دىكى سۈرە <شەمس> دىكى بىر ئايەتنى قىرائەت قىلغانلىقى ھەققىدىكى خاتىرە بىردىنبىر ئىسپاتتۇر.» (7) دەپ يازىدۇ. بىز بۈگۈنكى كۈندە ئىپتىدائىي ئېتىقادقا مۇناسىۋەتلىك قايسى بىر ئادەتنى

كۈزەتمەيلى، ئۇنىڭ رۇشەن ئىسلامى تۈس ئالغانلىقىنى بايقايمىز. ئۇيغۇرلار بۈگۈنكى كۈندىكى شامان ئېتىقادى پائالىيەتلىرىدە خۇدانىڭ نامىنى زىكرى قىلىدۇ. يۇقىرىقىدەك تارىخى ماتېرىياللارنى ئۇيغۇر تارىخچىلىرى ۋە باشقا ئەل سەيياھلىرىنىڭ قەلىمى ئاستىدىن كۆپلەپ تاپقىلى بۇلىدۇ. شۇنداق دېيىشكە بۇلىدۇكى، ئىپتىدائىي ئېتىقاد پائالىيەتنىڭ مەلۇم قىسمىغا ئىسلامى ئامىللار قۇشۇلۇپ كەتكەن. مەسىلەن بۈگۈنكى كۈندە يېزىلاردا سۇ تىلىمەكچى بولسا، گەرچە ئىلگىرىكىدەك يادا تېشى ئىشلىتىلمىسىمۇ قۇربانلىقتىن كىيىن قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ، ئاللادىن مۇل ھۇسۇل ۋە باياشاتچىلىق تىلەش ئۇمۇمىيۈزلۈك ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن. ئۇيغۇرلار تارىختا تۇپراققىمۇ ئىتقاد قىلغان. ئىسلام دىنى ئىدىيىدە ناماز ئوقۇغۇچى تەرەت ئالماقچى بۇلۇپ سۇ تاپالمىسا تۇپا ئىشلىتىپ تىيەممۇ قىلىسىمۇ بۇلىدۇ، ئىسلام ئىدىيىسىدە تۇپا پاك دەپ قارىلىدۇ. ئۇيغۇرلار ھامىلدار ۋە تۇغۇتلۇق ئاياللارنىڭ كەچتە تالغا چىقىشىنى مەنئى قىلىدۇ. چۈنكى ئاياللارغا باشقا جىن-شاياتۇنلار زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈشىدىن قورقىدۇ. بۇ ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى يامان روھ ۋە جىن شاياتۇنلار بىلەن ئىسلام دىنى ئىدىيىسىدىكى جىن قارىشىنىڭ بىر نوقتىدا كىسىشكەنلىكىنىڭ ئىپادىسى. بۇرۇنلاردا تۇغۇتلۇق ئاياللار بىرەر زەخمەتكە ئۇچرىسا شامان باخشلىرى جىنلارنى قوغلاش ئۈچۈن ئوقۇيدىغان ئىشلار بار ئىدى. ئىسلام دىنى گەرچە جىنلارنىڭ بارلىقىنى ئىتراپ قىلىسىمۇ، ئەمما باخشىلارنىڭ رۇلىنى ئىنكار قىلىدۇ. ئىسلام ئىدىيىسىدە ئاللادىن باشقا ھېچقانداق مەخلۇقنىڭ ئىككىنچى بىر شەيئىگە تەسىر كۆرسىتىش ئىقتىدارى بولمايدۇ، دەپ قارىلىدۇ.

ھەممىگە مەلۇم، ئىسلام دىنى ئۈزىدىن غەيرى ھەرقانداق بىر ئېتىقاد پائالىيەتنى چەكلەيدۇ. چۈنكى، ئاللاھتىن باشقا غەيرى نەرسىلەرگە ئىشىنىش كۆپىنچىلىكتىن دىرەك بىرىدۇ. ئۇنداقتا، ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى بەزى ئادەتلەر نىمە ئۈچۈن ئىسلاملىشىدۇ؟ بۇ مەسىلىنىڭ جاۋابى كۆپ بۇلۇشى مۇمكىن.

(1) **ئامالسىزلىق پىسخىكىسى.** ئامالسىزلىق پىسخىكىسى ئىپتىدائىي ئېتىقادنىڭ كىلىپ چىقىشىدىكى رۇشەن سەۋەبلەرنىڭ بىرى ئىدى. چۈنكى، تارىختىن بۇيان ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى تەبىئەتتىن ئايرىلمايتتى. شۇڭلاشقا تەبىئەتتىكى ھەر بىر خىل ئۆزگىرىش ئادەمنىڭ ئۇنىڭغا ئاكتىپ ۋە پاسسىپ ئىنكاس قايتۇرىشىنى تەلەپ قىلاتتى. ئىپتىدائىي ئىنسانلار تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەر خىل ھادىسىلەرنى تۇلۇق چۈشەنمەيتتى. تەبىئەتتىكى قۇياش چىقىش، چاقماق چىقىش، يامغۇر يېغىش، بۇران چىقىش، يۇلتۇزلارنىڭ كۈچۈشى، ھەر خىل يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ئۇلارغا خىرىس قىلىشى قاتارلىق نۇرغۇنلىغان ھادىسىلەرنى چۈشىنىش جەھەتتە ئامالسىز ئىدى. ئەڭ مۇھىمى تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەر بىر شەيئى ئۇلارنىڭ

مەۋجۇتلۇقى بىلەن زىچ باغلىنىشلىق ئىدى. ئەگەر قۇياش چىقىمسا ئۇلارنىڭ پائالىيەت قىلىشى تەسكە چۈشەتتى. قاتتىق بۇران ئۇلارنىڭ پائالىيەت سورۇنىنى كىچىكلەتتى. چاقماق ئۇلارنىڭ ھاياتىغا خەۋپ بۇلاتتى. ياۋايى ھايۋانلارمۇ ئۇلارنى تىنىچ قويمايتتى. ئىپتىدائىي ئىنسانلار ھەرخىل كىسەللەردىن كىلىپ چىققان ئۆلۈم ئالدىدا ئاجىز ئىدى. جۈملىدىن تەبىئەتتىكى نۇرغۇن ھادىسە ۋە شەيئىلەر ئالدىدا ئۇلار تۆلىمۇ ئاجىز ئىدى. شۇنداق بولغاچقا ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئۆزى چۈشەنمىگەن، قورققان، ئەيمەنگەن، ئامالسىزلىق ھىس قىلغان چاغدا شۇ شەيئىلەرنى ئۇلۇغلىغان ۋە ئېتىقاد قىلغان. ئۆزلىرىنىڭ ھەرىكىتى بىلەن ئاشۇ شەيئىلەر ئوتتۇرىسىدا قانداقتۇر باغلىنىش بارلىقىنى ھىس قىلىشقا باشلىغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا تەسىر كۆرسىتىش ئارقىلىق ئۆز تۇرمۇشىنى قامداش، بىخەتەرلىككە ئېرىشىش ئويى ئاستىدا ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئاستا-ئاستا كىلىپ چىقىشقا باشلىغان ئىدى. ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئەنە شۇنداق روھى ئويغىنىش ئۈستىگە قۇرۇلغان ئىدى.

ئۇرخۇن ئۇيغۇرلىرى تەڭرىتاغنىڭ جەنۇب شىمالىغا كۆچۈپ كەلگەندىن كىيىن، ئۇيغۇرلار ئاساسلىقى دېھقانچىلىق ئىگىلىكى بىلەن، ئاز بىرقىسمى چارۋىچىلىق ئىگىلىكى ۋە قول-ھۈنەرۋەنچىلىك، سودا-سېتىق بىلەن شۇغۇللانغان. دېھقانچىلىق ۋە چارۋىچىلىق ئىگىلىكلىرى تەبىئەتكە بولغان كۈچلۈك بېقىندىلىقىنى شەرت قىلغاچ، تەبىئەت بىلەن بىللە ياشاش ئۇيغۇرلاردا تەبىئەتتىكى ناچار شارائىت ۋە قىيىنچىلىقلارنى يېڭىشىنى تەلەپ قىلاتتى. 15-ئەسىردىن كىيىن يىپەك يولى خارابلىشىشقا باشلىغان بۇلۇپ، ئۇيغۇرلار سىرتتىن يىڭى تېخنىكا ۋە قۇراللارنى قۇبۇل قىلىش پۇرسىتىدىن ئايرىلىپ قالغان ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە يېزا ئىگىلىكتە سانائەتلىشىش دۇنيادا تېخى 20-ئەسىرنىڭ كىيىنكى قىسمىدا ئەمەلگە ئاشتى. ناچار تەبىئىي شارائىت، قۇرغاقچىلىق، ئاپەت، پۈتمەس سىياسى نىزا ۋە ئاز ھۇسۇل ئالدىدا ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنى تۆلىمۇ ئاجىز ھىس قىلاتتى. ئۇيغۇرلارنىڭ يېقىنقى مەزگىلدىكى ئاساسلىقى ئىگىلىك شەكلى بولغان دېھقانچىلىقتا ئۆي ھايۋانلىرى ۋە نۇقۇل ئادەم كۈچىگە تايىنىپ ئىشلەپچىقىرىش ئېلىپ بېرىش ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلمەيتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تەكلىماكاننىڭ جەنۇبىدىكى ئېغىر قۇرغاقچىلىق دېھقانچىلىق ئىگىلىكىنى كىڭەيتىشكە تۇسالغۇ بۇلاتتى. بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئۇيغۇر دېھقانچىلىق ئىگىلىكىنىڭ ماشىنلىشىپ بۇلالماسلىقى ئۇيغۇر دېھقانلىرىنىڭ ئۇزاققىچە تەبىئەت بىلەن بىر گەۋدە بۇلۇپ ياشاش يولىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. شۇڭلاشقا يېزىلاردا ھىلىغىچە ئاي ۋە يۇلتۇزلار ھەرىكىتىگە قاراپ ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان، ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ھەرىكىتى ئارقىلىق دېھقانچىلىق ۋە چارۋىچىلىقتىن مول-ھۇسۇل ئېلىشىنى بىشارەتلىيدىغان ئادەتلەر ھىلىغىچە ساقلانماقتا.

شۇڭلاشقا زاراخەتمە، يامغۇر تىلەش قاتارلىق بىر قاتار ئىپتىدائىي ئادەتلەر ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ھىلىغىچە ساقلانغان ۋە ئىسلامى تۈس ئالغان.

گەرچە مىدىتسىنا تەرەققى قىلغان بولسىمۇ، چەت يېزا-قىشلاقلاردا داۋالاش ئىشلىرىنىڭ تەلتۈكۈس ئومۇملىشىپ بۇلا ماسلىقى بىلەن ئىپتىدائىي داۋالاش ئۇسۇللىرى يەنىلا ساقلىنىپ قالغان. ئۇيغۇرلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان بەزى يەرلەردە ھىلىغىچە شامان باخشىلىرىنىڭ كىسەل داۋالايدىغانلىقىنى ئۇچرىتىشقا بۇلىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە خەلق ئىچىدە بەزى كىشىلەر يەنىلا داخانلارنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۈزىگە ۋە يېقىن كىشىلىرىگە دۇئا ئوقىتىدۇ. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، بۇ خىل ئۇسۇل ئارقىلىق يامان جىن-شاياتۇنلارنىڭ ئۆزلىرىگە بولغان قەستىنى ياندۇرۇپ، تىنىچ، خۇشال ياشىغىلى بۇلارمىش. خەلق ئىچىدە بەزى كىشىلەر ئەر-خوتۇن، قىز-ئوغۇللار ئوتتۇرىسىدىكى ھىسسىياتتىكى يېقىنلىشىش ۋە سۇغۇتۇش ئىشلىرىنى داخانلار قىلالايدۇ، دەپ قارايدۇ.

روھى جەھەتتىكى ۋە تەبىئەت دۇنياسى ئالدىدىكى ئامالسىزلىقلارنىڭ ھەممىسى ئىپتىدائىي ئېتىقادلارنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ھازىرغىچە مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرۇشنى مەلۇم ئوبىكتىپ ئاساس بىلەن تەمىنلەپ بەرگەن. چۈنكى، چۈنكى بۇ يەردە ماشىنىنىڭ ئاۋازىدىن كەتمەننىڭ ئاۋازى يۇقىرى ئىدى.

بۈگۈنكى كۈندە ساقلىنىۋاتقان سۇ تىلەش ۋە زاراخەتمە قاتارلىق ئادەتلەرگە دىققەت قىلساق، سۇ قىسلىقتىن ئىبارەت بۇ ئوبىكتىپ مەسىلىنىڭ كىشىلەرنى بۇ خىل ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرىنى ساقلاپ قېلىشقا مەجبۇر قىلغان. گەرچە يامغۇر تىلەش، يادا قىلىش، سېھرى ئىشلىتىش، كىسەل داۋالاش، پىرە ئوينىتىش، مازار تاۋاباتى (ئەجدادلارغا چوقۇنۇش) قاتارلىق ئادەتلەر ئىپتىدائىي ئېتىقادنىڭ تەركىبى قىسمى بولسىمۇ، ئەمما ئۇيغۇرلاردا بۇ خىل ھادىسە ئىسلام دىنى ئاممىلىرى بىلەن بىرىكىپ كەتكەن. ئۇيغۇرلار يامغۇر تىلىمەكچى بولسا شۇ يۇرت جامائىتى ئېقىن بېشىغا توپلىشىپ چىقىدۇ. كىشىلەر نەزىر بۇيۇملىرىنى ئۆزلىرى خالىس بىللە ئېلىپ چىقىدۇ. ئېقىن بېشىدا قوي، كالا قاتارلىق ھايۋانلارنى ئۆلتۈرۈپ قان قىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كىيىن قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ، شۇ يۇرتنىڭ سۈيىنىڭ مول بۇلىشىنى، كىشىلەرنىڭ مول-ھۇسۇل ئېلىشىنى ئۈمىد قىلىپ دۇئا قىلىشىپ قايتىشىدۇ. ئوبىكتىپ ئەمەلىيەتتىكى ئامالسىزلىق كەلتۈرۈپ چىقارغان روھى جەھەتتىكى تەسەللى ئىزدەش يۇقىرىقى ئادەتنىڭ ساقلىنىپ قېلىشىغا ۋە ئۇنىڭ ئىسلامى تۈس ئېلىشىغا سەۋەب بولغان.

ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە «كىشىلەر بۇنداق مۇدەھىش-قورقۇنچىلىق نەرسىلەرنى چۈشەندۈرۈشكە قۇربى يەتمىگەن ھامان ئۇلارغا چوقۇنۇپ، ئۇلارنى ئۇلۇغلىدى. بۇنداق ۋەھىمە

پەيدا قىلغۇچى نەرسىلەر ئۈستىدىن غەلبە قىلىشقا قۇربى يەتمىگەندە ئۇلارغا بولغان تەقۋادارلىقى ۋە مۇھەببىتى بىلەن ئۆزلىرىدىكى ۋەھىم تۇيغۇسىنى يۇقىتۇشقا ئۇرۇندى» (8) بۈگۈنكى كۈندىمۇ بۇ خىلدىكى ۋەھىمە ئېشى ۋە ئۇلار ئالدىدىكى ئامالسىزلىق كىشىلەرنى يۇقىرىدەك ئادەتلەرنى ساقلاپ قېلىشقا ۋە جەمئىيەتتە ئاساسلىق رول ئويناۋاتقان ئىدىيە سىستېمىغا ماسلاشتۇرۇشقا ئېلىپ باردى.

(2) ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى بەزى قاراشلارنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەخلاقى ۋە روھى دۇنياسىدىكى كۈچلۈك تەسىرىمۇ ئىپتىدائىي ئېتىقادلارنىڭ ئىسلام دىنى شارائىتىدا مەۋجۇت بۇلۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئىپتىدائىي دىندىكى بەزى قاراشلار ئىسلام دىنىنىڭ ئەخلاق قاراشلىرى بىلەن ئوخشاش بولغاچقا ئىسلام دىنى ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى بەزى قاراشلارنى چەتكە قاقمىغان. بەلكىم بەزى كىشىلەر قەدىمدىن قالغان ئاشۇ ئىپتىدائىي ئېتىقادلارنىڭ بۈگۈنكى كۈندە نىمە پايدىسى بار دەپ ئويلىنىپ قېلىشى مۇمكىن. مىنىڭچە بۇ مەسىلىنى كۆپ تالاش-تارتىش قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى ئىپتىدائىي ئېتىقادلارنىڭ ھەرخىل سۈنئىي دىنلارنىڭ زەربىسىدىن ئامان قېلىپ بۈگۈنكىچە يېتىپ كېلىشى ئۇنىڭ ئەينى زاماندا مەلۇم دەرىجىدە رول ئوينىغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. چۈنكى ھېچقانداق رولى بولمىغان نەرسىنى كىشىلەرنىڭ بۈگۈنكىچە ساقلاپ كېلىشى ناتايىن. بۇ يەردىكى مەسىلە ئۇنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە رول ئوينىغانلىقىدا.

ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى مەشھۇر ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا يادا سۆزىگە ئىزاھات بېرىپ مۇنداق يازىدۇ «يادا، بۇ بىر خىل سېھرىگەرلىك بۇلۇپ، يامغۇر، شامال، ۋە باشقىلارنى تېلەش ئۈچۈن مەخسۇس تاشلار (يادا تاشلار) ياردىمى بىلەن سېھرى قىلىنىدۇ. بۇ ئادەت ئۇلارنىڭ ئارىسىدا كەڭ تارقالغان. مەن بۇنى ياغمىلاردا ئۆز كۈزۈم بىلەن كۆردۈم. ئۇ يەردە بىر يانغىن بولغاندا، يانغىننى ئۇچۇرۇش ئۈچۈن شۇنداق قىلىنغان ئىدى. خۇدانىڭ ئەمرى بىلەن يازدا قار ياغدى، كۆز ئالدىمدا ئوت ئۇچۇرۇلدى» (9) بۇنىڭدىن شۇنى كۈرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرى ئۆز دەۋرىدە خىلى زور دەرىجىدە رول ئوينىغان. گەرچە بىز بۇ خىل ئادەتلەرنىڭ بۈگۈنكى كۈندىكى رولىنى دەلىل قىلىشقا تۇلۇق ئاساسىمىز بولمىمۇ، شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرى خەلق مەنئىيىتىدىكى ئورنى يۇقىرى بولغان. بۇ خىل يادا قىلىش ئۇسۇللىرى ئىسلامدىكى قىيىنچىلىققا يۇلۇققاندا ئالادىن مەدەت تېلەش قارىشى بىلەن بىرىكىپ، باشتا دەپ ئۆتكىنىمىزدەك سۇ ۋە يامغۇر تېلەشنىڭ يېڭىچە شەكىللىرىنى ياراتقان.

ئىپتىدائى ئىتقادتىكى يەنە بىر ئۆزگىچە مەدەنىيەت ھادىسىسى پەرھىزدۇر. پەرھىز ئىپتىدائى جەمىيەتتە ئىتقاد شەكىللىنىشكە باشلىغان ۋاقىتتىن تارتىپ شەكىللىنىشكە باشلىغان، ئۇنىڭغا سۈنئىي دىنلارنىڭ تەسىرى سىڭگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭدىن ئىنسانىيەتنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئەخلاق قاراشلىرىنىڭ قائىدە-شەكلىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. «دىنى پەرھىز ئىنسانىيەت ياراتقان تۇنجى مەدەنىيەت ۋە جەمىيەت تەرتىپى، ئۇ ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ باشلىنىشىدىن دىرەك بىرىدۇ.» (10) دىمەك، ئىپتىدائى ئىتقادنىڭ قانۇنى بولغان پەرھىز قاراشلارنىڭ بۈگۈنگىچە داۋاملىشىشى پەرھىزنىڭ بىر قاتار ئوبىيكتىپ رولى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. گەرچە بەزى پەرھىز قاراشلار ئىنىق خۇراپىيلىق تۈسىنى ئالغان بولسىمۇ، ئەمما بەزى پەرھىزلەر قەدىمدىن بۇيان ئەخلاق رولىنى ئۆتەپ كەلگەن. پەرھىزلەر كىشىلەرنىڭ بەزى ئىشلارنى قىلىشتىن چەكلەيدۇ. مەن كىچىك ۋاقىتلىرىمدا «قاراڭغۇدا ئوت ئوينىساڭ يامان بولىدۇ»، «كەچتە ئاچقۇچ ئوينىساڭ يامان بولىدۇ»، «نانغا دەسسەسەڭ كور بولۇپ قالسىن» دىگەندەك پەرھىزلەرنى تولا ئاڭلايتتىم. بۈگۈن ئويلىنىپ باقسام بۇ خىلدىكى پەرھىزلەرنىڭ ئوبىيكتىپ رولى تولىمۇ چوڭقۇر ئىكەن. ئەگەر يۇقىرىقىدەك پەرھىزلەر بولمىغان بولسا ئوت ئاپىتى كۆپلەپ يۈز بىرىشى، نۇرغۇن قۇلۇپلار چېقىلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭلاشقا بەزى پەرھىزلەر كىشىلەرنى يامانلىقتىن تۇسۇپ، زىيان تارتماسلىققا ئاگاھلاندۇرىدۇ. يەنە بەزى پەرھىزلەر كىشىلەر بىلەن كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ نۇرمال راۋاجلىنىشىغا تۈرتكە بولىدۇ. دىمەك، بۇيەردە ئىپتىدائى ئىتقادنى مەنبە قىلغان پەرھىز قاراشلار تا بۈگۈنگىچە ئۆزىنىڭ رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، كىشىلىكنىڭ مەلۇم دەرىجىدىكى قانۇنغا ئايلىنغان. ئىتقادنىڭ كىشىنىڭ روھى دۇنياسىغا بولغان تەسىرى ھەققىدە غەرب ئالىملىرى كۆپ ئىزدەنگەن بۇلۇپ، غەربتىكى دىنى پىسخىكا ئالىملىرى نۇرغۇنلىغان ئەمىلى تەجرىبىلەرنى ئىشلىگەن ۋە دىن ۋە ئادەم پىسخىكىسى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتلەرنى پەن نوقتىسىدىن ئىسپاتلاشقا ئۇرۇنغان. «ئىلگىرى دىن تەرىپىدىن داۋالانىپ باققان كىشىلەرنى تەكشۈرۈش دوكلاتىدا كۆرسىتىشچە، داۋالانغان كىشىلەرنىڭ گەرچە بەدىنىدە ئۆزگىرىش بولمىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلار ئۆزلىرىنى تېخىمۇ ساغلام ۋە بەختلىك ھىس قىلىشقان.» (11) دىمەك، مەيلى سۈنئىي دىنلار بولسۇن ياكى ئىپتىدائى دىنلار بولسۇن كىشىلەرنىڭ ئوبىيكتىپ شەيئىلەردىن قانائەت ئىزدەش تۇيغۇسى ۋە روھى بېسىقىش دىنى-ئىتقادلارنىڭ مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرىشىنى مەلۇم دەرىجىدە روھى ئاساس بىلەن تەمىنلىگەن.

ئىپتىدائى جەمىيەتتە كىشىلەرنىڭ ئۈسۈملۈك ۋە ھايۋانلارنى توتىم قىلىشى، ئەجدادلىرىغا ئاتاپ نەزىر قىلىش قاتارلىق ئادەتلەرنىڭ ھەممىسى مانا مۇشۇنداق روھى قانائەت ئىزدەشتىن

كەلگەن بۇلۇشى مۇمكىن. «ئۇيغۇلار ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلغاندىن كىيىن، ئەجدادلار ئېڭىدىكى باتۇرلارغا چۇقۇنۇشتىن ئىبارەت ئىپتىدائى ئېتىقاد شەكلىنىڭ ئورنىنى ئىسلام ئۈچۈن غازات قىلىپ قازا قىلغانلارنىڭ قەبرىگاھىنى تاۋاپ قىلىش ئىگىلىگەن.» (12) ئىدى. باتۇرلارغا ۋە ئەجدادقا چۇقۇنۇش شامان دىنىدىكى ئېتىقاد ئادىتى بۇلۇپ، ئىپتىدائىي جەمىيەتتە كىشىلەر قەبىلە ۋە مەۋجۇتلۇق ئۈچۈن بولغا كۈرەشلەردە ئۆلگەن كىشىلەرنىڭ روھى ياخشى روھقا ئايلىنىدۇ، باتۇرلار ئۆلگەندىن كىيىن ئۇلارنىڭ روھى تىرىلىپ بىزنى قوغدايدۇ، دەپ قارىغان. باتۇرلارغا ۋە ئەجدادلارغا تېۋىش ئېڭى بۈگۈنكى كىشىلەر يۇلۇققان خىلمو-خىل مەسىللەرگە جاۋاب تېپىشتا روھى مەدەت بولغان. بۇنىڭ بىلەن ئىسلام تارىخىدىكى قەھرىمانلار مازارلىرىنى تاۋاپ قىلىش پائالىيىتى جەنۇبىي شىنجاڭ يېزىلىرىدىكى مۇھىم ئېتىقاد ئادەتلىرىنىڭ بىرىگە ئايلانغان.

يەنە شۇنى ئەسكەرتىش كىرەككى، ئىپتىدائى ئىتىقادلارنىڭ ئىسلام دىنى شارائىتىدا مەۋجۇت بۇلۇشى ۋە ئىسلام بىلەن بىرىكىپ كىتىشى ئۇنىڭدا مەلۇم دەرىجىدىكى ئەخلاق ئىلمىنى بولغانلىقىدا. ئىنسانىيەتنىڭ تۇتم تۈزۈمى ئىپتىدائىي جەمىيەتتىكى قەبىلىلەرنىڭ قانۇنى بولغان ئىدى. بۈگۈنكى كۈندىكى ئىپتىدائى ئېتىقاد ئادەتلىرى ئۇيغۇر ئەخلاقىنىڭ شەكىللىنىشىدە مۇھىم رول ئوينىغان. مەسىلەن، مەلۇم بىر كىشى ئۆز يۇرتىدىن يۈز ئۆرسە كىشىلەر ئۇنى «يەر يۇتسۇن»، «يەر جاجاڭنى بىرەر»، «تۈزۈم ئۇرسۇن» دىگەندەك ئىبارىلەر بىلەن تەرىپلەيدۇ. يۇقىرىقى ئىدىئوملار ئىپتىدائى ئېتىقادتىكى يەر ۋە تۈزۈنى ئۇلۇغلاپ، ئېتىقاد قىلىش ئادىتىدىن كەلگەن. ئۇيغۇرلاردا يەنە «نانغا دەسسە كۈزى كور بۇلىدۇ» دىگەندەك مەزمۇندىكى تۇراقلىق ئىبارىلەر ساقلانغان. بۇ ئىسلام دىنىدىكى تىجەشلىك بۇلۇش، ئىسراپ قىلماسلىق قاراشلىرى بىلەن بىرىكىپ كەتكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىپتىدائى ئىتىقادنىڭ ئۈزىدىمۇ نۇرغۇنلىغان ئەخلاقى ئامىللار بۇلىدۇ. كىشىلەر مازار تاۋاپ قىلىشتا ئىشلىتىدىغان نەزىر بۇيۇملىرى ئۆزلىرى ئېلىپ كىلىپ جامائەت بىلەن تەڭ يەيدۇ، مازار تاۋابى جەريانىدا ئاجىزلارغا ياردەم قىلىدۇ. پائالىيەت جەريانىدا ھەممە كىشىلەر باراۋەر بۇلىدۇ. دىمەك، ئىپتىدائى ئېتىقادلار ئۈزىدە كىشىلەرگە مەلۇم دەرىجىدە نەپ يەتكۈزۈش، كىشىلەرنىڭ روھى دۇنياسىغا يۈلەك بۇلۇش ۋە مەلۇم دەرىجىدىكى ئەخلاقى ئامىللارنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقى تۈپەيلى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام مەدەنىيىتى مۇھىتىدا بۈگۈنكىچە ساقلىنىپ قالغان. (3) ئىپتىدائى ئېتىقادتىكى سىرلىق بۇلۇش قارىشىمۇ ئىسلام دىنىدىكى بارلىق شەيئىلەر ئاللاھنىڭ ئىلكىدە، بارلىق غايىپنى بىلگۈچى بىر ئاللاھتۇر، دىگەن قاراش بىلەن ئۆز-ئارا كىسىشكەن. ئىپتىدائىي جەمىيەتتە كىشىلەر «بەزى جەسەتلەرنىڭ بۇزۇلماي ساقلىنىپ، قول-

پۇت ترناقلىرى ۋە چاچ ساقاللىرىنىڭ ئۈسۈپ كىتىشى، ئۈلۈپ كەتكەنلەرنىڭ ھايات كىشىلەرنىڭ چۈشىدە ئايان بولۇشى، باشقىلارنىڭ چۈشلىرىدە يەنە ئۆزلىرىنىڭ ھاياتلىرىغا ئۆزگىرىپ كىتىشى، كۆكتە پەرۋاز قىلىپ ئۇچۇش قاتارلىق ھادىسەلەرگە ناھايىتى ھەيران قالغان»(13).

ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئۆزلىرى شۇغۇللىنىۋاتقان ھەرىكەتلەر مەغلۇپ بولغاندا ۋە قىيىنچىلىققا يۇلۇققا بۇلارنىڭ سىرىنى يىشىش ئۈچۈن ئويلىنىشقا باشلىغان. بۇنىڭ بىلەن ئىپتىدائىي ئىپتىقادتىكى پىرىخۇنلۇق-سەھرى ئىشلىتىش بارلىققا كىلىشكە باشلىغان. كىشىلەر ئۆزلىرى چۈشەنمىگەن ھادىسەلەر ۋە پائالىيەتلەرنى سەھرى قىلىش ئارقىلىق بىلگىلى بۇلىدۇ، دەپ قارىغان. بۇنىڭ بىلەن پال ئېچىش بارلىققا كەلگەن. پال ئارقىلىق كىشىلەر مەلۇم نەرسىنىڭ سىرىنى بىلەلەيدىغان، كەلگۈسى زاماندا يۈز بىرىدىغان ئىشلاردىن ئالدىن خەۋەر تاپالايدىغانلىقىغا ئىشەنگەن.

بۈگۈنكى كۈندە كىشىلەر نىمە ئۈچۈن يامغۇر ياغىدىغانلىقىنىڭ، قۇياش تۇتىلىدىغانلىقىنىڭ سىرىنى بىلدى. جۈملىدىن ئىپتىدائىي ئىنسانلار سىرلىق بىلگەن نەرسىلەر بۈگۈنكى كىشىلەر ئۈچۈن مەڭگۈ سىر ئەمەس ئىدى. ئەمما ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇش ئەھۋالىنى ئېلىپ ئېيتساق، كۆپ سانلىق كىشىلەر دېھقانچىلىق ۋە چارۋىچىلىقتىن ئىبارەت ئاساس ئىگىلىك شەكلى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. كۆپ سانلىق كىشىلەرنىڭ پەننى بىلىملەرنى بىلىش پۇرسىتى تۈۋەن بولغاچقا، ئۇلار چۈشەنمەيدىغان نەرسىلەر بەك كۆپ بولغان. دىمەك، ئۇلار سىرلىق ھىس قىلىدىغان ھادىسەلەر نۇرغۇن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىسلام ئەقىدىسىدىكى ھەممە ئىشلار ياراتقۇچىنىڭ ئىلكىدە بۇلۇش قارىشىمۇ بەزى كىشىلەردە ئۆزلىرى ياشاۋاتقان تەبىئەت ۋە جەمئىيەت قانۇنىيىتىنى چۈشىنىپ بولماسلىقتەك تۇيغۇنى شەكىللەندۈرۈپ قويغان. ئىسلام دىنى مۇكەممەل دىن بۇلۇش سۈپىتى بىلەن بەزى مەسىللەرنى پەن بىلەن ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە چۈشەندۈرگەچكە، ئىپتىدائىي ئىپتىقادتىكى سىرلىقلىق تۇيغۇسى ئىسلام قاراشلىرى بىلەن زىچ بىرىكىپ، ئىپتىدائىي دىنى ئادەتلەرنىڭ مەلۇم دەرىجىدە ساقلىنىپ قېلىشىغا تۈرتكە بولغان.

2. نۇرغۇنلىغان ئىپتىدائىي ئىپتىقاد ئامىللىرى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن. ئىنسانىيەتنىڭ ھازىرغا قەدەر يارىتىپ كەلگەن مەدەنىيىتىنى پەن ۋە دىن ياراتقان مەدەنىيەت دەپ ئىككىگە بۆلۈشكە بۇلىدۇ. پەن ياراتقان مەدەنىيەت ئىنسانلارغا نۇرغۇن جەھەتتىن قۇلايلىق ئېلىپ كەلدى، ئەمما يىڭىدىن يىڭى پەيدا بۇلىۋاتقان مەسىللەرمۇ كۆپ.

دىن ياراتقان مەدەنىيەت تارىختىن بۇيان ئۆزىنىڭ سىرلىقلىقى بىلەن كىشىلەرنىڭ روھى دۇنياسىنى بىزەپ كەلگەن.

مىللەت مەدەنىيىتىنى دىننىڭ تەسىرىدىن ئايرىپ بايان قىلغىلى بولمايدۇ. مەسىلەن، ھىندىستان كىشىلىرى كالا ئېتىقادچىلىقىنى ھازىرغا قەدەر ساقلاپ كەلگەن. ھايۋانلارنى ئۇلۇغلاش ۋە چۇقۇنۇش ئىنسانىيەتنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى تۇتم ئادىتى ئىدى. دۆلتىمىزگە قارايدىغان بولساق، چاغان ۋە باشقا بايراملاردا كىشىلەر پوجاڭزا ئاتىدۇ. مەلۇم بىر جايدا يىڭىدىن ئىش باشلىسىمۇ شۇنداق قىلىدۇ. پوجاڭزا ئېتىپ يامان روھلارنى قوغلاش دىن بىلەن مۇناسىۋەتلىك بۇلۇپ، بۈگۈنكى كۈندە جۇڭگو مەدەنىيىتىنىڭ بىرقىسىمغا ئايلىنىپ كەتكەن. ئەمدى ئۇنى بۇ دىگەن خۇراپى ئادەت، دەپ ئىنكار قىلىش مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭغا ئوخشاش ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ مەيلى سۈنئىي دىنلىرى بولسۇن مەيلى ئىپتىدائىي دىنى ئېتىقادىدىكى ئادەتلەر بولسۇن، بەزى ئادەتلەر تارىخى تەرەققىيات جەريانىدا شۇ مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنىڭ يىمىرىلمەس بىر قىسىمغا ئايلىنىپ كەتكەن. شۇڭلاشقا بۇ خىل ئادەتلەرنىڭ تىگىنى سۈرۈشتە قىلىش ھاجەتسىز.

ئۇيغۇلار تۇرمۇشىدىكى ئىپتىدائىي ئېتىقادنى مەنبە قىلغان بەزى مەدەنىيەت ئامىللىرىمۇ ئۇيغۇر مەدەنىيەت خەزىنىسىنى بېيىتقان مۇھىم تەرەپتۇر. بۇ ئامىل ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرىنىڭ بۈگۈنگىچە ساقلىنىپ قېلىشىدىكى يەنە بىر مۇھىم سەۋەب. ئۇيغۇلارنىڭ كۆك مەشرىپى ئەجدادلىرىمىزنىڭ كۆككە چۇقۇنۇش-كۆك تەڭرىگە چۇقۇنۇش ئادىتىدىن كەلگەن. كۆك مەشرىپىدە ئوينىلىدىغان ھەرخىل ھەرىكەتلەر ۋە ئوتتۇرىغا ئېلىنغان كۆك(مايسا) كىشىلەرنىڭ يىڭى بىر يىلدا مول ھۇسۇل ئېلىشىنى ئۈمىد قىلىش ئېڭىنىڭ مەھسۇلى بۇلۇپ، بۇنىڭدا ئەجدادلىرىمىزنىڭ كۆككە چۇقۇنۇش ئىدىيىسى ئەكس ئەتكەن. ئۇيغۇرلاردىكى قارلىق ئۇيۇنمۇ قارغا بولغان سېغىنىشنى ئىپادىلەشنى مەقسەت قىلغان. شۇڭلاشقا بۇ ئۇيۇن ئادەتتە تۇنجى قار ياغقان ۋاقىتلاردا ئوينىلىدۇ. قار مول ھۇسۇلنىڭ بىشارىتى بۇلۇپ، ئەگەر قار ياخشى ياغسا كىيىنكى يىلى زىرائەت ئوبدان ئوخشايدۇ. تارىخنى ئەسلىسەكمۇ ئىپتىدائىي ئېتىقادلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخىمىزغا بولغان تەسىرى ئىنىق كۆرۈنۈۋالمايمىز. مەسىلەن قۇچۇ ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانلىقىنىڭ نامىدىكى «ئىدىقۇت» سۆزى «قۇت بەرگۈچى خۇدا» دىگەن نامنى بىلدۈرەتتى. ئۇيغۇلار يەنە بىرسىنى قارغىماقچى بولسا «يەر يۇتقاي» دەپ قاغايدۇ. بۇ گەپتە ئەجدادلىرىمىزنىڭ يەرنى ئۇلۇغلاش قارىشى ئەكسى ئەتكەن بۇلۇپ، تىلىمىزدىكى تۇراقلىق تەركىبكە ئايلىنىپ كەتكەن.

ئۇيغۇرلارنىڭ بۆرە تۇتمە مەدەنىيىتىنى ئېلىپ ئېيتساق، ئۇنىڭ خەلقنىڭ مەدەنىيىتىگە كۆرسەتكەن تەسىرىنىڭ خىلى چوڭلۇقىنى بىلگىلى بولىدۇ. خەلق ئېغىز نەمۇنىلىرىدىكى رىۋايەت ۋە ئەپسانىلەرنى ئالساق ئۇيغۇرلار ئۆزىنىڭ كىلىپ چىقىشىنى بۆرىگە باغلايدىغان ۋەقەلىكلەر خىلى كۆپ ئۇچرايدۇ. دىمەك، ئەجدادلىرىمىزنى تۇرمۇشىدا بۆرىگە مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن مەدەنىيەت ئامىللىرى بولغان. بۇرۇنلاردا بۇۋاق تۇغۇلسا قىز تۇغۇلۇپتىمۇ، ئۇغۇلمۇ دىگەننىڭ ئورنىغا، بۆرە تۇغۇلۇپتىمۇ تۈلكىمۇ دەيدىغان ئادەتلەر ۋە بويىغا بۆرە ھۇشۇقى ئاسىدىغان ئادەتلەر بار ئىدى.

ئۇيغۇرلار بۈگۈنكى كۈندە ئۆتكۈزۈپ كىلىۋاتقان مىت ئۆزىتىش ئادەتلىرىدىكى ئۈچ، يەتتە، يىگىرمە، قىرىق ۋە يىل نەزىر ئادەتلىرى ئىپتىدائىي ئېتىقادتىكى شۇ خىل سانلارنى ئۇلۇغلاش قارىشىدىن كەلگەن بۇلۇشى مۇمكىن. چۈنكى ئىسلام ئىدىيىسىدە كىشى ئۆلگەندىن كىيىن ئۇنداق نەزىرلەرنى ئۆتكۈزۈش چەكلەنگەن. ئەمما، ئۇيغۇرلار يەنىلا بۇ خىل نەزىرلەرنى ئۆتكۈزۈشنى بۇرچ دەپ قارايدۇ. نەزىر ئارقىلىق ئۆلگەن كىشىگە خاتىرجەملىك ۋە جەننەت تىلەيدۇ. قەرەللىك ھالدا نەزىر ئۆتكۈزۈپ ياغ پۇرىتىدۇ. راخمان ئابدۇرېھىم بۇ ھەقتە «ئۇيغۇرلار ئادەتتە ئائىلىسى ئىچىدە ئۆلۈپ كەتكەنلەرنى دەپنى قىلغاندىن باشلاپ ئۈچىنچى، يەتتىنچى، يىگىرمىنچى، قىرىقىنچى، يۈزىنچى كۈنلىرى ۋە بىر يىلى توشقان كۈنى كالا ياكى قوي ئۆلتۈرۈپ ئۇرۇق-تۇققان، ئەل-جامائەتكە ئۆلۈپ كەتكەن ئائىلە ئەجدادىنىڭ روھىغا ئاتاپ نەزىر ئۆتكۈزۈپ كىشىلەرنىڭ چۈشەنچىسىدە ئۆلتۈرۈلگەن مالنىڭ روھى مەرھۇم ئەجداد روھىغا مەنسۇپ بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، كىشىلەر ھەر يىللىق ھېيت-ئايەم كۈنلىرى ۋە ھەر ھەپتە ئىچىدىكى جۈمە كۈنلىرى ئەجدادىنىڭ قەبرە بېشىغا بېرىپ دۇئا-تىلاۋەت قىلىدۇ، ھەر پەيشەنبە كۈنى، ئۆلۈپ كەتكەن ئەجدادى چۈشگە كىرىپ قالغان كۈنى ۋە يامان چۈش كۈرۈپ قالغان كۈنلىرى ئەجداد روھىغا ئاتاپ بوي سالىدۇ. مانا بۇلارنى ئۇيغۇرلارنىڭ شامان دىنى ئېتىقادىدىكى ئەجداد روھىغا چۇقۇنۇشنىڭ قالدۇق تەسىرى دەپ قاراشقا بولىدۇ» (14) دەپ يازىدۇ. بىز ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئەربەبلەر تۇرمۇشىغا قارايدىغان بولساق ئەربەبلەردە بۇ كۈنلەردە (ئۇيغۇرلار ئۈچۈن مۇقەددەس ھېسابلانغان سانلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك كۈنلەر) نەزىر ئۆتكۈزۈلمەيدىغانلىقىنى بىلىمىز. يۇقىرىدا ساناپ ئۆتۈلگەن ئۈچ، يەتتە، يىگىرمە، قىرىق سانلىرىنىڭ كىلىپ چىقىشى بىر قەدەر مۇرەككەپ بۇلۇپ، تارىختا ھەرخىل دىنلارنىڭ ئۆز ئالدىغا ئۇلۇغلايدىغان سانلىرى بولغان، شۇنداقلا سانلارنىڭ مەدەنىيەت مەنىسىمۇ ئوخشاش ئەمەس. ئەمما يۇقىرىقى سانلار شامان دىنىدا ئالاھىدە مەنىگە ئىگە. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا ئۇيغۇرلاردىكى بۇ نەزىر پائالىيەتلىرىنى ئىپتىدائىي ئېتىقادلار بىلەن مەلۇم دەرىجىدە باغلىنىشلىقى

بار دىشكە بۇلىدۇ. بۇ خىل نەزىر پائالىيەتلىرى كىيىنچە ئۇيغۇلارنىڭ مەدنىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن. شۇڭلاشقا، ئاساسەن دىگۈدەك ئۇيغۇرلار يۇقىرى نەزىرلەرنى ئۆتكۈزىدۇ. بارائەتنى مىسالغا ئالساق ئۇ ئىسلام ئەقىدىسى بۇيىچە ئۆتكۈزۈلدىغان مۇراسىمى ئىدى. «بارائەت مۇراسىمى ئىسلام كالىندارى بۇيىچە ھەرىپىلى شەھىبان (8-ئاي) ئېيىنىڭ 14-كۈنى ئاخشىمى ئۆتكۈزۈلدى. بۇ كۈن ئەسلى ئىسلام ئەقىدىسى بۇيىچە مۇسۇلمانلارنىڭ گۇناھ-كەبىرلىرىنى يۇيۇش كۈنى.» (15) ئەسلى بۇ كىچىنىڭ مەقسىتى كىشىلەرنىڭ گۇناھى ئۈچۈن تەۋبە قىلىش، ئاللاغا سېغىنىشتىن ئىبارەت. ئەمما، جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرى بۇ پائالىيەتنى ئۈچ كۈن ياكى يەتتە كۈن ئۆتكۈزىدۇ. ئۇيغۇلارنىڭ قارىشىچە بۇ كۈنلەردە ياغ پۇرتىپ (مايدا قۇيماق ۋە پوشكال سېلىش ۋە باشقا نەزىر تامىقى ئىتتىش قاتارلىقلار) ئەجدادلارغا سېغىنىش ۋە ئۇلارنىڭ گۇناھىنىڭ مەغپىرىتىنى تىلەش ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. ئەگەر ياغ پۇراتمىسا ئەجدادلار روھى قورۇنۇپ قالىدۇ، دەپ قارايدۇ. بۇ ئىپتىدائىي ئىپتىقادىكى ئەجدادلارغا چۇقۇنۇش ئادىتىنىڭ ئىسلامى تۈس ئالغان كۈرۈنىشى، شۇنداقلا ئۇيغۇلار مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمىدۇر.

ئۇيغۇرلاردا ئۆيلەرنىڭ ئالدىنى شەرق تەرەپكە قارىتىپ سېلىش ئادىتىمۇ ئۇزاق مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ئىگە. ئىلىمىز تارىخ مەنبەلىرىدىكى ھونلارغا ئالاقىدار تەپسىلاتلاردا، ھونلارنىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىنى شەرققە قارىتىپ سالىدىغانلىقىنى، بۇ خىل ئادەتنىڭ شەرقىنى ئۇلۇغلاش يەنى قۇياش ئىپتىقادچىلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكى يېزىلغان. بۈگۈنكى كۈندىمۇ جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا بۇ ئادەت خىلى زور دەرىجىدە ساقلانغان.

3. بەزى ئىپتىقادى ئادەتلەر ئەسلى ھالىتى بۇيىچە ساقلانغان. ئىپتىدائىي ئىپتىقادنىڭ تارىخى ئۇزۇن، خەلق تۇرمۇشىدىكى تەسىرى چوڭقۇر بولسىمۇ، بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە كۆپلىگەن ئىپتىقادى ئادەتلەر يۇقىلىپ، ئاز بىرقىسىمى ئاساسەن ئەسلى ھالىتىنى ساقلاپ قالغان. ئىپتىدائىي ئىپتىقادلارنىڭ ئۇنتۇلۇشىنىڭ سەۋەبلىرى بىر قەدەر كۆپ. ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىدا ئىپتىدائىي ئىپتىقادلارنىڭ بەزىلىرى ئىسلام دىنى بىلەن بىرىكىپ كەتكەن، بەزىلىرى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمى بۇلۇپ كەتكەن. يەنە بىرقىسىمى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل مەۋجۇت بولغان. بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇرلار تۇرمۇشىدىكى مۇستەقىل مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرىۋاتقان ئىپتىقادى ئادەتلەر يۇقىلىشقا قاراپ يۈزلەنمەكتە. چۈنكى، كىشىلەرنىڭ بىلىش سەۋىيىسى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. مائارىپ ۋە پەن-مەدەنىيەت بىلىملىرىنىڭ ئومۇملىشىشى بىلەن كىشىلەر بەزى ئادەتلەرنىڭ تۈلىمۇ خۇراپىي ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ھېچقانداق پايدىسى يوقلىقىنى بايقىغان ئىدى. ئىسلام دىنىغا ئىپتىقاد قىلىدىغان كىشىلەرمۇ ئىسلام دىنىنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى تۇندى. چۈنكى،

شىنجاڭدىكى ئىسلام تارىخىدا سۈيى-ئىشانلار ئىسلام دىنىنىڭ ماھىيىتىنى بورمىلاپ، ئىسلام دىنىنى ئۆزىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇپ، خەلقنى ئىسلامنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى بىلىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قىلغان، بۇنىڭ بىلەن كۆپ سانلىق كىشىلەردە سۈيىلەرغا چۇقىنىدىغان قاراش شەكىللىنىپ قالغان. «جاھالەت پىرىلىرى» شىنجاڭنى قاپلىغان ئاشۇ دەۋرلەردە كۆپ سانلىق ئېتىقادچىلار ئاللاھقا ئەمەس، سۈيى-ئىشانلارغا قول بىرىپ، سۈيى-ئىشانلار ئارقىلىق ئۆزىنىڭ جەننەتكە كىرىدىغانلىقىغا ئىشەنگەن ئىدى. دىمەك، شىنجاڭدىكى ئىسلام دىنىنىڭ ئۆزىمۇ بىر ھىساپتا بەكمۇ ساپ ئەمەس ئىدى. گەرچە ئىسلام دىنى شىنجاڭغا تارقىلىشتا بىر قەدەر ساپ كىرگەن بولسىمۇ، كىيىنچە ئوتتۇرا ئاسىيالىق سۈيىلەرنىڭ شەخسىي نىيىتى بىلەن ئىسلامنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتى بورمىلىنىپ كەتكەن ئىدى. كىشىلەرنىڭ ئىسلامىيەتنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى بىلگەندىن كىيىن ئىسلام ئىتىقادىغا خىلاپ بولغان ئىپتىدائىي ئىتىقادى ئادەتلىرىنى تاشلىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۈگۈنكى كۈندە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ پەن-مەدەنىيەت بىلىملىرىنىڭ ئۈسۈشىگە ئەگىشىپ ئىپتىدائىي ئىتىقادتىكى قالات ئادەتلەرنى تۇرمۇشىدىن سۈيۈرۈپ تاشلىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۈگۈنكى دۇنيادىكى دەھرىلىشىش دولقۇنىمۇ ئۇيغۇرلاردا ئىپتىدائىي ئىتىقادتىكى قىلچە پايدىسى بولمىغان ئادەتلەرنى ئۇنتۇشقا ئېلىپ باردى.

گەرچە شۇنداق بولسىمۇ، يەنە بىرقىسىم يېزا قىشلاقلاردا بەزى ئىپتىقادى ئادەتلەر ئەسلى ھالىتى بۇيىچە مەۋجۇت. مەسىلەن، بەزى كىشىلەر يىڭى چىققان ئاينىڭ ئېغىزى تۈۋەن ياكى يۇقىرى بولسا مول ھۇسۇل بۇلىدۇ، ئەگەر ئېغىزى قىيىق بولسا مول-ھۇسۇل ئاز بۇلىدۇ، دەپ قارايدۇ. يەنە بەزى جايلاردا ئادەم بەدىنىگە يارا چىقىپ قالسا ئايغا كۆرسىتىدىغان ئادەتلەر ساقلانغان. ھازىر ئۇيغۇر يېزىلىرىدا ھەر كۈنى تۇنجى سودا قىلغاندا پۇلنى يەرگە تاشلاپ، ئاندىن ئالىدىغان ياكى بېشىدىن بىر ئايلىنىدۇرۇپ يانچۇقىغا سالىدىغان ئادەتلەر مەۋجۇت. تۇنجى سودا قىلىنغان ۋاقىتتا سودىگەر ياكى سېتىقچى ئالغۇچىغا «سودا ئېقىپ كەتسۇنمۇ؟» دەيدىغان، ئالغۇچىمۇ «ئېقىپ كەتسۇن» دەپ تىلەك تىلەيدىغان ئىش مەۋجۇت. يۇقىرىقى ئادەتمۇ تۇپراققا ئېتىقاد قىلىش قارىشىدىن كەلگەن. بەزى جايلاردا تارىخى ئۇزۇن دەرەخلەرنى «مۇقەددەس دەرەخ» دەپ قاراپ، ئۇنىڭدىن پەرزەنت تىلەيدىغان، ئۇنداق دەرەخلەرنى كەسسە قۇلى تۇتماس ياكى ساراڭ بۇلۇپ قالىدۇ، دەپ قارايدىغان ئادەت مەۋجۇت. بەزى جايلاردا پال ئېچىش ئادىتى ھىلىمۇ مەۋجۇت. بۈگۈنكى كۈندە خەنزۇ پالچىلار يېزىلاردا بۇلۇپلا قالماستىن، ئۈرۈمچىدەك چوڭ شەھەرنىڭ «مىللەتلەر كۈچىسى»، «غەربىي چوڭ كۆرۈك» قاتارلىق ئۈرۈنلىرىدىمۇ پال ئاچىدۇ. يەنە بەزى جايلاردا كىشىلەرگە قورچاق تىكىپ قەست قىلىدىغان،

ئەر-خوتۇنلار ئوتتۇرىسىدىكى ھىسسىياتنى قورچاق ۋە باشقا نەرسىلەرنىڭ ۋاستىسى سۈۋۈتقىلى ۋە يېقىنلاشتۇرغىلى بۇلىدۇ، دەپ قارايدىغان ئادەتلەر مەۋجۇت. ئۇنىدىن باشقا بەزى كىشىلەر تۇمار ئېسۋالسا بالا-قازادىن ئامان قالغىلى بۇلىدۇ، دەپ قارايدۇ. يەنە بەزى رايۇنلاردا شامان باخشىلىرىنىڭ قىزىتىلغان كەتمەنگە دەستىش قاتارلىق كىسەل داۋالايدىغان ئىپتىدائىي ۋە قالاق ئۇسۇل ساقلىغان. ھازىرمۇ كۆپ سانلىق ئۇيغۇرلار سۇغا ۋە ئاسمانغا قاراپ تۈكۈرۈشنى، كۈنگە قاراپ تەرەت قىلىشنى يامان كۈرىدۇ... بۇ خىلدىكى ئادەتلەر كۆپلەپ مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن.

ئىپتىدائىي ئېتىقادلار مەيلى قانچىلىك دەرىجىدە خۇراپى ياكى ئاددى بۇلىشىدىن قەتئىينەزەر ئىنسانىيەتنىڭ ئەڭ دەسلەپكى بىلىش پائالىيىتىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. «ئەگەر ئىلىم-پەننى بىر يۈرۈش قائىدە ئۇقۇملارغا ئىگە تەجرىبىنى ئاساس قىلغان، لوگىكىلىق خۇلاسە رول ئوينىيدىغان، ماددى مۇۋاپىقىيەت ۋە مۇقىم ئەنئەنە ئىچىدە مەلۇم جەمئىيەت تەشكىلى تەرىپىدىن ۋارىسلىق قىلىنىدىغان نەرسە دىسەك، ئەڭ تۈۋەن دەرىجىدىكى مەدەنىيەتسىز جەمئىيەت شۆبىسىھىسىزكى ئىلىم-پەننىڭ باشلىنىش نوقتىسى بولغان» (16) چۈنكى مەيلى قايسى خىلدىكى دىن بولمىسۇن ھەممىسى تەبئەتنى چۈشىنىشتىن ئىبارەت بىلىش پائالىيىتىنىڭ نەتىجىسى ئىدى.

دىمەك، ئۇيغۇرلارنىڭ ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئادەتلىرىنىڭ ئىسلام دىنى شارائىتىدىكى مەۋجۇت بۇلۇش مەسىلىسى تارىخى ئۇزۇن ھەم ئۆزگىچە ھادىسە. تارىخى ئۇزۇن دىشىمىدىكى سەۋەپ ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە بارلىققا كەلگەن. شۇنىڭدىن بۇيانقى ئۇزاق مۇساپلەرنى بېسىپ ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كەلگەن. گەرچە ئۇيغۇرلار تارىختا خىلمۇ-خىل دىنلارنى قۇبۇل قىلىسمۇ، ئىپتىدائىي ئېتىقاد ئامىللىرى تارىخنىڭ سىنىقىغا بەرداشلىق بىرىپ داۋاملاشقان. ئۆزگىچىلىك دىشىمىدىكى سەۋەپ، ئۇنىڭ ئىسلام دىنى ئىدىيە مۇھىتىدا ئىسلام دىنىنىڭ پائالىيەت شەكلى بىلەن بىرىكىپ كەتكەنلىكىدە. ھەممىگە مەلۇم، ئىسلام دىنى ئاللادىن باشقا ھەرقانداق بىر شەيئىگە ئېتىقاد قىلىشقا يول قويمىدۇ. ئەگەر ئېتىقاد قىلسا دىندىن يۈز ئۆرگەنلىك بىلەن باراۋەر بۇلىدۇ. شۇڭلاشقا بۇ يەردە ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى ئۆزگىچە شەكلىنى تەتقىق قىلىپ بېقىشنىڭ زۆرۈرىتى چوڭ.

ئىزاھاتلار:

- (1) راخمان ئابدۇرېھىم، «ئۇيغۇرلاردا شاماننىزىم»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006-يىلى 6-ئاي 1-نەشرى، 4-بەت
- (2) دىلمۇرات ئۈمەر، «ئالتاي تىل سىستېمىسىدىكى خەلقلەرنىڭ شامان دىنى تەتقىقاتى» (خەنزۇچە)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1995-يىلى 12-ئاي 1-نەشرى، 9-بەت
- (3) ئەنۋەر سەمەت قورغان، «ئۇيغۇرلاردا پەرھىزلەر»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى 12-ئاي 1-نەشرى، 20-بەت.
- (4) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن، «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1997-يىلى 8-ئاي 1-نەشرى، 35-بەت.
- (5) گوڭ جىيا جۈن، «ياپۇنىيەنىڭ فولكلور دىنى» (خەنزۇچە)، نەنجىڭ ئونۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2008-يىلى 2-ئاي 1-نەشرى، 1-بەت.
- (6) موللا مۇسا سايرامى، «تارىخى ھەمدى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1986-يىلى 12-ئاي نەشرى، 45، -، 46-بەتلەر.
- (7) خانىدا ئاكىرا (ياپۇنىيە)، «يادا ئەپسۇنى ھەققىدە»، «مىراس» ژورنىلى، 2004-يىللىق 4-سان، بۇ باياننى خانىدا ئەپەندى پاللاس ئەپەندىنىڭ «شەرقتىكى مۇڭغۇللار تارىخى» ناملىق كىتابىنىڭ 348، -، 350-بەتلەردىن ئالغانلىقىنى نەقىل قىلدۇ، بۇ كىتاب پېتىربورگتا 1801-يىلى روسچە نەشر قىلىنغان.
- (8) ئەسەت سۇلايمان، «ئۇيغۇر تۇتىم مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2001-يىلى 2-ئاي 1-نەشرى، 76-بەتتە نەقىل كەلتۈرگەن ۋاڭ شىياۋخۇا ئەپەندىنىڭ سۆزى
- (9) مەھمۇد قەشقەرى، «تۈركىي تىللار دىۋانى»، ئۈچىنچى توم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1984-يىلى 1-نەشرى 1-بەت.
- (10) خۇشېڭ، «دىنىي پەرھىز» (خەنزۇچە)، ئىجتىمائىي پەنلەر ھۆججەتلىرى نەشرىياتى، 1998-يىلى 4-ئاي 1-نەشرى، 7-بەت.
- (11) مكائىل ئارگىيول، «دىن پىسخىكا شۇناسلىقىغا مۇقەددىمە» (خەنزۇچە)، جۇڭگۇ خەلق ئونۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2005-يىلى 10-ئاي 1-نەشرى، 149-بەت.
- (12) راخمان ئابدۇرېھىم، «ئۇيغۇرلاردا شاماننىزىم»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006-يىلى 6-ئاي 1-نەشرى، 192-بەت.
- (13) راخمان ئابدۇرېھىم، «ئۇيغۇرلاردا شاماننىزىم»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006-يىلى 6-ئاي 1-نەشرى، 55-بەت.

- (14) راخمان ئابدۇرېھىم، «ئۇيغۇرلاردا شاماننىم»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006-يىلى 6-ئاي 1-نەشرى، 190-بەت.
- (15) ئابدۇرېھىم ھەبىبۇللا، «ئۇيغۇر ئىتنوگرافىيىسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1993-يىلى 4-ئاي 1-نەشرى، 343-بەت.
- (16) مالىنوۋسكى، «سېھرىگەرلىك، ئىلىم-پەن، دىن ۋە ئەپسانە» (خەنزۇچە)، جۇڭگۇ خەلق ئەدەبىيات سەنئەتچىلەر نەشرىياتى، 1986-يىلى 5-ئاي نەشرى، 81-بەت.

ئاقسۇدا مائارىپ، ئاقارتىش ئىشلىرى ئەڭ بۇرۇن باشلانغان يۇرت – ئايكۆل

ئابدۇرەھىمجان يۈسۈپ ئۈمىد

مەدەنىيەتنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋەزىپىسى ئادەمنى پىكىر قىلىشقا ئۆگىتىشتۇر. – ت. ئېدىسۇن
ئەڭ ئۇلۇغ مەدەنىيەتنى خەلق ئۆزى يارىتىدۇ. – ئا.مۇھەممەتئىمىن

ئاقسۇ تارىخى ناھايىتى ئۇزاق قەدىمىي يۇرت. ئارخىئولوگىيىلىك دەلىللەرگە ئاساسلانغاندا ، بۇنىڭدىن 6 – 7 مىڭ يىللار ئىلگىرى يېڭى تاش قۇراللار دەۋرىگە كىرگەن. بۇنىڭدىن 3000 يىللار ئىلگىرى ئەجداتلىرىمىز ئاقسۇ بوستانلىقىدا چارۋىچىلىق ، دېھقانچىلىق مەدەنىيىتىنى ياراتقان ۋە شەھەر – قەلئەلەرنى بىنا قىلىپ شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشتا ناھايىتى مۇھىم كۆۋرۈكلۈك رول ئوينىغان. ئۇ يىپەك يولىدىكى مۇھىم سودا ۋە قاتناش تۈگۈنى بولۇپ ، ئۇنىڭ مەنەلەرگە باي سىرلىق تارىخىدا كىشىنىڭ يۈرەك تارىخىنى چېكىپ پەخىر ۋە ئىلھام بېغىشلايدىغان ئاجايىپ ۋەقەلەر يۈز بەرگەن. ئەمگەكچان ، ئىجتىھان ئاقسۇ خەلقى ئۆزىنىڭ بۇ ئالتۇن بۈشۈكىدە تىنىمسىز ھالدا قان – تەر ئاققۇزۇپ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىگە ئۆچمەس تۆھپىلەرنى قوشقان. دەۋردىن – دەۋرگە ياشاپ ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ بارلىق ساھەلىرىدە دىگۈدەك پارلاق ئىزلارنى قالدۇرغان.

بۈگۈنكى ئاقسۇ شەھىرىدىن ئاقسۇ – قەشقەر تاشيولى (تۆمۈريول) نى بويلاپ كۈن پېتىشقا قاراپ 60 چاقىرىم يول يۈرسەك « ئايكۆل بازىرى » دىگەن يۇرتقا كېلىمىز. ئايكۆل بازىرى ئاقسۇ شەھىرىنىڭ غەربىي جەنۇبىدا بولۇپ خەرىتىدىكى ئورنى شەرقى مېردىئان 80 10 - 79 39 بىلەن شىمالى پارالل 11 41 ئارىلىقىدا . ئايكۆل بازىرى شەرقتە ئاقسۇ كونا دەرياسى ، غەربتە كەلپىن ناھىيىسى ، جەنۇبتا ئاۋات ناھىيىسىنىڭ يېڭىئېرىق يېزىسى ، شىمالدا ھېنگان تاغ تىزمىلىرى ئارقىلىق ئۈچتۇرپان ناھىيىسىنىڭ ئاقيار يېزىسى بىلەن چىگرىلىنىدۇ . شەرقتىن غەربكە بولغان ئۇزۇنلۇقى 94 كىلومىتىر ، جەنۇبتىن شىمالغابولغان ئەڭ كەڭ يېرى 32 كىلومىتىر كېلىدۇ ، ئەڭ تار يېرى 18 كىلومىتىر كېلىدۇ .

تارىخى ماتىرىياللاردىن مەلۇم بولۇشىچە، ئايكۆل تارىخى ئۇزۇن قەدىمىي بازار بولۇپ، مىلادى 1347 - يىلى (ھىجرىيە 747 - يىلى) بۇ يەردە شەرقى چاغاتاي خانى تۇغلۇق تۈمۈرخان ئوتتۇرا ئاسىيالىق ھەزرىتى مەۋلانە جالالىدىن كىتىكىنىڭ دالالىتىدە مۇسۇلمان بولغان . ئايكۆل (ئاقسۇ) خەلقلىرى قاراخانىيلار دەۋرىدىلا ئىسلام دىنىغا كىرگەن بولۇپ، ئايكۆل مۇڭغۇللار ئىستىلاسى مەزگىلىدە ۋە سەئىدىيە خانلىقى زامانىدا مۇھىم ئىستراتىگىيلىك ئورۇن بولۇپ قالغان ۋە نۇرغۇن ھەربىي، سىياسىي، دىنىي ۋەقەلەرنىڭ سەھنىسىگە ئايلانغان . 1402 - يىلى ھۆكۈمرانلارنىڭ ئېكىسپىلاتاتسىيىسى ، تەبئىي ئاپەت ۋە يۇقۇملۇق كېسەل سەۋەبىدىن ۋەيران بولۇپ «ئەردەۋىل» (دىۋىلەر شەھىرى) دەپ ئاتالغان ئاقسۇ شەھىرى ئايكۆلدىكى مەشھۇر ئۆلىما مەۋلانا جالالىدىننىڭ ئوغلى ئوبۇلپەتتاھ غوجا باشچىلىقىدا سەرسان خەلقىنى توپلاش ۋە ئايكۆل ۋە باشقا جايلاردىن ئاھالە كۆچۈرۈش ئارقىلىق قايتىدىن بىنا قىلىنغان . 17 - ئەسىردە ھىندىستاندىكى سوپىزىم ئىلاھىيەتشۇناسى، دىنىي داھىي ھەزرىتى مۇجەددىد ئالى سانى رەببىنى شەيخ ئەخمەت فەررۇخى سىرھىندى (1564 - 1624) نىڭ نامى بىلەن ئاتالغان تەسەۋۋۇپچىلىق مەزھىپى 18 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇردا ئاخىرقى مەزگىللىرىدە ئايكۆلدە تارقىلىپ ، ھىندىستاندىن كىلىپ ئايكۆلدە ئولتۇراقلاشقان ئەلى ئاخۇن (تۇلۇق ئىسمى ھەزرىتى قۇتۇپ ئەلغىل ئۇسۇرى ۋەلىيول ئىشان مۇھەممەت ئەلى ئاخۇن شەيخ رەھىمتۇللا ئەلەيھى) ئىسىملىك دىن تارقاقچىنىڭ مەدرىس سالدۇرۇپ دىن تارقىتىشى بىلەن بۇ مەزھەپنىڭ ئايكۆل سېستىمىسى شەكىللەنگەن .

ئايكۆل بازىرى چىڭ سۇلالىسى زامانىدا ئۇنسۇغا تەۋە بولغان . 1902 - يىلى بۇ يەردە ئۇنسۇغا قاراشلىق 19 كەنت تەسىس قىلىنغان . 1913 - يىلى ئاقسۇ ناھىيىسىگە قارام بۇلۇپ بۇ يەردە ئايكۆل ، ياڭئېرىق ، (ئاۋات تەۋەسىدە) قۇمقۇدۇق قاتارلىق 5 يېزا قۇرۇلغان . 1941 - يىلى بىر بازار ، ئۈچ يېزا ، 13 باۋ ، 120 جىيا قۇرۇلغان . يېڭى جۇڭگۇ قۇرۇلغاندىن كىيىن باۋ ، جىيا تۈزىمى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ ئۇنىڭغا 5 يېزا ، 20 مەمۇرىي كەنت قارام بولغان . 1953 - يىلى ئاقسۇ ناھىيىلىك ھۆكۈمەت مەمۇرىي رايۇنلارنى تەڭشىگەندە ئۇنى ناھىيىگە قاراشلىق 7 - رايۇن قىلىپ ئۆزگەرتكەن ھەم غالبىيەت ، پايناپ ، سايئېرىق ، خاڭگۇڭ ۋە قۇمقۇدۇق (ساچىڭزا) قاتارلىق 5 يېزا ئۇنىڭغا تەۋە بولۇپ ، ھەرقايسى يېزا كەنتلەردە ئالىي كوپىراتىپ قۇرۇلغان . 1958 - يىلى خەلق كوممۇنىسى قۇرۇش يولغا قويۇلغاندا 6 - رايۇن قىلىپ ئۆزگەرتىلگەن ۋە ھۆكۈمەت كوپىراتىپ بىرلەشكەن ئايكۆل غالبىيەت خەلق كوممۇنىسى قۇرۇلۇپ ، ئۇنىڭغا 5 باشقۇرۇش رايۇنى ، 20 ئىشلەپچىقىرىش ئەترىتى قارام بولغان . 1966 - يىلى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» مەزگىلىدە ئايكۆل خەلق كوممۇنىسىنىڭ چاچى چوڭ ئەترىتى (دادۇي) ى

ئايكۆلدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ ئاقسۇ ناھىيىسىگە قاراشلىق «شەرق قىزاردى» ناملىق چىگرا رايۇنىغا ياردەمگە كەلگەن ياشلار مەيدانى بولۇپ قۇرۇلغان . 1969-يىلى كوممۇنا باشقۇرۇش كومىتېتى «ئىنقىلابى كومىتېتى» قا ئۆزگەرتىلگەن . 1971 - يىلى «كوممۇنا» دىگەن نام «جىنچاۋ» (ئالتۇن كۆۋرۈك) خەلق كوممۇنىسىغا ئۆزگەرتىلگەن . 1984-يىلى ئايكۆل يېزىسى ئايكۆل يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى بولۇپ قۇرۇلغان . 1989-يىلى ئاقسۇ ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ تەستىقلىشى بىلەن خەنزۇچە يېزىلىشى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەسلى تەلەپپۇزىنى ساقلىغان ھالدا «阿依库勒» غا ئۆزگەرتىلىپ ، مەنىسى «月亮湖» دەپ بىكىتىلدى . بۇ يېزا 1998-يىلى ئاپتونۇم رايونلۇق خەلق ئىشلىرى نازارىتىنىڭ تەستىقلىشى بىلەن بازار قىلىپ ئۆزگەرتىلدى . ئايكۆل بازىرىدا بەش باشقۇرۇش رايونى تەسىس قىلىنغان بولۇپ ، ئۇلار ؛ ساقساق باشقۇرۇش رايونى (1-، 2-، 3-، 4- كەنتلەر) ، شېخل باشقۇرۇش رايونى (5-، 6-، 7-، 8-، 21- كەنتلەر) ، ئايكۆل باشقۇرۇش رايونى (9-، 10-، 11-، 12- كەنتلەر) ، سايئېرىق باشقۇرۇش رايونى (13-، 14-، 15-، 16-، 17- كەنتلەر) ، خاڭگۇڭ باشقۇرۇش رايونى (18-، 19-، 20- كەنتلەر) قاتارلىقلاردۇر . ئاھالىسى ئۇيغۇر ، قازاق ، خەنزۇ ، خۇيزۇ ، جۇڭزۇ قاتارلىق 5 مىللەتتىن تەركىپ تاپقان بولۇپ ، 40 مىڭدىن ئارتۇق نوپۇسقا ئىگە . ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى %99.8 نى تەشكىل قىلىدۇ .

11-ئەسىردە ياشىغان بۈيۈك ئۇيغۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرىنىڭ «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» ناملىق كىتابىدا «ئايكۆل ئۇچقا يېقىن بىر يەرنىڭ ئېتى» دەپ قەيت قىلىنغان . ئۈچ - ھازىرقى ئۈچتۈرپان ، ئايكۆل - ھازىرقى ئايكۆلدۇر . دىۋاندا بۇ نام «ايكول» شەكلىدە يېزىلىپ بارىدىغاندىكى ئىسسىقكۆل ، قەشقەردىكى كورۇڭ كۆل ... قاتارلىقلار بىلەن بىرقاتاردا تىلغا ئېلىنغان . ئېيتىشلارغا قارىغاندا ئىلگىرى ئايكۆلدىكى داڭلىق دىنىي مۇئەسسەسە مەۋلانەم خانىقاسىنىڭ يېنىدا كۆلىمى 2000 كۇۋادىرات مېتىردىن ئاشىدىغان چوڭ كۆل بولغان بولۇپ ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تۈرلۈك سەۋەپلەر بىلەن قۇرۇش نەتىجىسىدە ھازىرقى مازار شەكىللەنگەن . ئايكۆل نامىنىڭ ئاتىلىشىدا مۇنداق ئىككى رىۋايەت بار :

1-رىۋايەت: بىر زامانلاردا بۇ يۇرتتىكى مۇسۇلمانلار روزا تۇتۇپ رامزان ئاخىرلاشقاندا ئاي كۆرۈنمەپتۇ . قائىدە بۇيىچە ئاسماندا كۆرۈنگەن ئايغا قاراپ ھېيت نامىزى ئۆتەيدىغان ۋاقىتنى ھۆكۈم قىلىدىكەن . بىر ھۆكۈمما : «ئاي كۆرۈنمىدى، قانداق قىلىمىز ؟» دەپ ئۆزىدىن سورالغان بىر سۇئالغا : كۆلگە بېقىڭلار ، كۆلدە كۆرۈنگەن بولۇشى مۇمكىن ، دەپ جاۋاب بەرگەن . دېگەندەك كۆلگە قارىسا ئاي كۆلدە كۆرۈنگەن . شۇنىڭ بىلەن ھېيت نامىزى

ئۆتۈلگەن .شۇندىن ئىتبارەن بۇيەرنىڭ نامى « ئايكۆر » دىيىلدىغان بولغان ،كىيىنچە ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «ئايكۆر» سۆزى «ئايكۆل» گە ئۆزگەرگەن .

2-رېۋايەت : بۇرۇنقى زاماندا تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدا بىر بوستانلىق يۇرت بولۇپ ، يۇرتتىكى بىر ئۆلما كىشىنىڭ گۈزەللىكتە تەڭرىتاغنىڭ يوق بىر قىزى بار بولۇپ ، يۇرتتىكى ئەقىل - پاراسەتتە كامالەتكە يەتكەن باتۇر ، مەرد بىرىگىت بىلەن ھېيت كۈنى توي قىلىشنى مەسلىھەتلىشىپتۇ . توي تەييارلىقى پۈتكەندە بىردىنلا ئاسماندا ئاي كۈرۈنمەپتۇ . مۇسۇلمانلار ئادەت بۇيىچە ھېيت نامىزى ئۆتىيەلمەپتۇ . ھېيت بولمىغاندىن كىيىن ئۇلار توي قىلالماپتۇ . بۇ يۇرتتا ئەتراپى قۇبۇق دەل - دەرەخ ، گۈل - گىياھلارغا پۈركەنگەن بىر كۆل بولۇپ ، بۇ كۆلنىڭ سۈپۈزۈك سۈيى ھەرقانداق كېسەلگە شىپا ئىكەن . ھېلىقى ئىككىيلەن ھەركۈنى ئاخشىمى ئاشۇ كۆل بويىدا ئولتۇرۇپ مۇڭداشقاچ ئۆزلىرىنىڭ ۋىسال كۈنلىرىنى كۈتۈپ ئاينىڭ چىقىشىنى ساقلايدىكەن . شۇ تەرىقىدە ئۈچ ئاي ئۆتۈپ كېتىپتۇ . بىر كۈنى ئۇلار ئادىتى بۇيىچە كۆل بويىدا ئولتۇرسا بىردىنلا كۆلنىڭ ئىچى ، ئاندىن پۈتۈن ئەتراپ يورۇپ كېتىپتۇ . ئۇلار قارىغۇدەك بولسا كۆلنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇلۇنئاي نۇرچىچىپ تۇرغۇدەك ، ئاينىڭ نۇرى بارغانسېرى پۈتۈن جاھاننى خۇددى كۈندۈزۈدەك يۇرۇتۇۋاتقۇدەك . كىشلەر بۇ كارامەتنى كۈرۈپ ھەيران بولۇپتۇ . يۇرت ئەھلى خوشاللىققا چۆمۈپتۇ . تاڭ يورۇشى بىلەنلا ھېيت نامىزى ئوقۇلۇپتۇ . ناغرا - سۇناي چېلىنىپ ، مەشرەپ - سامالار قىزىپتۇ ، يىگىت بىلەن قىزنىڭمۇ تويى باشلىنىپ كاتتا مەرىكە ئۆتكۈزۈلۈپتۇ . بۇ كۆلنىڭ نامى يىراق - يېقىنغا تارقىلىپ يۇرت - يۇرتتىن كىشلەر كېلىپ ، كۆلدىكى خاسىيەتلىك سۇنى قاپاقلارغا ئېلىپ ئۆز يۇرتلىرىدىكى كۆلگە قويغانىكەن ، ئۇ كۆللەرنىڭ سۈيىمۇ شىپالىق بوپتۇ ، نەچچە يۈز يىلغىچە قۇرۇپ كەتمەي سېسىپ قالماي سۈپۈزۈك تۇرۇپتۇ . شۇنىڭ بىلەن كىشلەر بۇ خاسىيەتلىك كۆلنى «ئايىدىڭكۆل» دەپ ئاتاپتۇ . ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈش جەريانىدا بۇنام «ئايكۆل» گە ئۆزگىرىپتۇ ۋە بۇيۇرتنىڭ نامى سۈپىتىدە ئومۇملىشىپ قاپتۇ .

ئايكۆل ھەققىدە بۇنىڭدىن باشقا يەنە نۇرغۇن ئەپسانە - رېۋايەتلەر ۋە ھىكايە - قىسسەلەر بولۇشى مۇمكىن . مەيلى بۇ رېۋايەتلەر مەيلى ئىسلام دىنى تارقالغاندىن كىيىن پەيدا بولغان بولسۇن ، مەيلى ئۇنىڭدىن ئىلگىرى پەيدا بولۇپ ئىسلاملاشقان بولسۇن ، ئوخشاشلا « ئايكۆل » دىگەن بۇ نامنىڭ ناھايىتى قەدىمىيلىكىنى ۋە ئايكۆللۈكلەرنىڭ قەدىمدىن تارتىپ يۈكسەك مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ۋە ئاساسغا ئىگە خەلق ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ . بۇ نوقتىدىن تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە تىگىشلىك يەنە بىر ئالاھىدە ئىش بار ، ئۇ بولسىمۇ ئايكۆلدىكى قەدىمقى مەدەنىيەت ئىزلىرىدۇر . بۇلاردىن تىپىكلىرى تۆۋەندىكىچە :

1) ئايكۆل قەدىمقى شەھەر خارابىسى : ئايكۆل بازىرىنىڭ جەنۇبىدىن شەرقىگە تەخمىنەن 4Km كىلىدىغان لەنگەر كەنتىدىكى ئىگىزلىككە جايلاشقان . شۇ جايدىكى كىشىلەر « قالماق شەھىرى » دەپ ئاتايدۇ . خارابە كۇۋادىرات شەكلىدە بولۇپ ، شەرقى قەلئە تېمىنىڭ جەنۇبتىن شىمالغىچە ئۇزۇنلۇقى 132m ، غەربى قەلئە تېمىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 110m كېلىدۇ . كۆپ قىسىم جايلىرىنى توپا ئىتتىرىش ماشىنىسى بۇزىۋەتكەن بولۇپ ، جەنۇبى ۋە شىمالى تەرىپىدە شۇ خارابىلىقتىن ساقلىنىپ قالغان ئات يۈزى شەكىللىك قالدۇقى بار . سېپىل قەلئەنى شەرقتىن قوغداش ئۈچۈن ياسالغان . قەلئەنىڭ شەرقى تېمىنىڭ شەرقتىن غەربكىچە ئۇزۇنلۇقى 131m كېلىدۇ . ھازىر قەلئەنىڭ تەخمىنەن 12m ئۇزۇنلۇقتىكى خارابە تېمىنىڭ ئورنىلا ساقلىنىپ قالغان . مىنگۇنىڭ 18 - يىلى (1929 - يىلى) پروفېسسور خۇاڭ ۋىنىبى بايقىغان چاغدا خارابىنىڭ ئايلىنىم ئۇزۇنلۇقى 720m چىققان . بۇ جاي يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى شەرقى چاغاتاي خانلىقى بارلىققا كەلگەن جاي ۋە دەسلەپكى سىياسى مەركەز بولغان .

2) خاڭگۇڭ تۆگە دەن قەدىمقى قەلئە خارابىسى : ئايكۆلنىڭ خاڭگۇڭ كەنتىدە بولۇپ ، سېرىق توپىدىن ياسالغان . ئايلىنىم ئۇزۇنلۇقى 162m ، ئىگىزلىكى 3m ، كەڭلىكى 2m كېلىدۇ . شەرقى تامىنىڭ ئۇدۇلىدا ئۈچ كامار بولۇپ ، ئىچىدە ئادەم ئولتۇرغانلىق ئالامىتى بار . شىمالىدىكى 2Km جايدا بىر نەچچە توپا دۆڭلۈك بولۇپ ، ئىگىزلىكى 30m ، ئايلىنىم ئۇزۇنلۇقى 84m كېلىدۇ . خۇاڭ ۋىنىبى بۇ يەردىن بىر پارچە يىپەك بويۇم تاپقان . مەدەنىيەت قاتلىمى ئېنىقلانمىغان .

3) قالماق شەھىرى قەدىمقى قەلئە خارابىسى : ئايكۆل بازىرىنىڭ شەرقى جەنۇبىغا 7Km - 8 كېلىدىغان جايدا بولۇپ خىشتىن ياسالغان . خۇاڭ ۋىنىبى تەكشۈرگەندىن كىيىن ئۇنى يۈەن سۇلالىسى تارىخىغا پۈتۈلگەن « قۇمباش شەھىرى » دەپ قارىغان . بۇلاردىن باشقا بۇ زېمىندا يەنە تۆۋەندىكىدەك داڭلىق مەسچىت ، بۇزۇرگاھ ۋە قەدىمقى قەبرىستانلىقلار بار :

1) مەۋلانەم بۇزۇرگاھى : ئايكۆل بازىرىنىڭ كونا بازىرىدا . ئورنى تەخمىنەن 30 مو كېلىدۇ . 1352 - يىلى ۋاپات بولغان مەشھۇر دىن تارقاتقۇچى مەۋلانە جالالىدىن كونا بازارغا دەپنە قىلىنغاندىن كىيىن شەكىللەنگەن .

2) قارا داقى مازىرى : سايرىق كەنتىدىكى جىلغىنىڭ شىمالى ، قارا داقىنىڭ جەنۇبىدىكى جاڭگالدا . كۆلىمى 500 كۇۋادىرات مېتىر .

3) شەيخ ئىمىن جامالىدىن مازىرى : بازارلىق ھۆكۈمەتكە 500m كېلىدىغان جايدا بولۇپ ، كۆلىمى 200 كۇۋادىرات مېتىر كېلىدۇ . ئۇ ئەسلىدە دوغلات قەبىلىسىنىڭ ئەمىرى

بولۇپ ، ئەينى چاغدا تۇغلۇق تۆمۈرنى يۆلەپ تەختكە چىقارغان بولاجىنىڭ ئىنىسى ئىدى . تۇغلۇق تۆمۈر ۋاپاتىدىن كىيىن ئۇ توپىلاڭ كۆتۈرۈپ ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغان ۋە تۇغلۇق تۆمۈرنىڭ بالا - چاقىسى ، ئۇرۇق - تۇققانلىرىدىن بولۇپ 18 ئادەمنى ئۆلتۈرگەن . كىيىن شەرقى چاغاتاي خانلىقى بىلەن غەربىي چاغاتاي خانلىقى ئوتتۇرىسىدىكى ھوقۇق تالىشىش كۆرىشىدە ئەمىر تۆمۈر تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن ۋە مۇشۇ جايغا دەپنە قىلىنغان .

4) مەۋلانەم مەسجىدى : ئايكۆل كونا بازارغا جايلاشقان . داڭلىق دىنىي تەرغىباتچى مەۋلانا جامالىدىن تەرىپىدىن 1343 - يىلى (بەزى مەنبەلەردە ئۇنىڭ ۋاپات بولغان 1353 - يىلى تىلغا ئېلىنىدۇ ، بىراق بۇ توغرا ئەمەس) بىنا قىلىنغان . ئەينى چاغلاردا ئۇ شەرقى چاغاتاي خانلىقىدىكى ئىككى دىنى مەركەز (يەنە بىرى كۇچا) نىڭ بىرى بولۇپ ، ئاقسۇ ۋىلايىتىدىكى بىر شەھەر (ئاقسۇ) ، تۆت ناھىيە (كەلپىن ، ئۇچتۇرپان ، ئاۋات ، ئونسۇ) نىڭ دىنىي پائالىيەت مەركىزى بولغان . مانا بۇلار ئايكۆلدىكى مۇھىم مەدەنىيەت بايلىقى ، ساياھەت بايلىقى ۋە مائارىپ بايلىقلىرى بولۇپ ئالاقىدار تەرەپلەر بۇ نوقتىدىن يىتەرلىك ئەھمىيەت بېرىشكە تىگىشلىك ، ئەلۋەتتە .

تارىختا ئاجايىپ ئادەملەر ، ئاجايىپ ۋەقەلەر ئۆتكەن بۇ زېمىن ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت تىنىدۇرمىسىغا ئىگە بولۇپ ، ئايكۆل خەلقىنىڭ ئۆزگىچە خاراكتىرىنى شەكىللەندۈرگەن . ئايكۆللۈكلەر ئادەتتە قىزىققان ، ئىلىمسۆيەر ، تەقۋادار ، يېڭىلىققا ئىنتىلىشچان ، ئويۇشقاق ، سودا - تىجارەتكە مايىل خاراكتىرگە ئىگە بولۇپ ، باشقا يەرلىكلەرنىڭ نەزەرىدە دىنىي ئېتىقادى چىڭ دەپ قارىلىدۇ . مانا بۇ خاراكتىرلار ۋە تەرەپلەر ھەرگىزمۇ تاسادىپىيلىق بولماستىن ، بەلكى ئۇلارنىڭ يىراق قەدىمقى دەۋردىن باشلاپلا يېڭىچە مائارىپ ۋە مەدەنىيەت ئامىللىرى بىلەن نىسبەتەن بالدۇرراق ئۇچرىشىپ كېلىشىدىن شەكىللەنگەن .

ئايكۆل - ئاقسۇ دىيارىدا مەدرىس مائارىپى ئەڭ بالدۇر باشلانغان جاي دىنىنىڭ مەزمۇنى رىئال دۇنيادىن ئىبارەت . - كارل ماركس

مائارىپ ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە سېلىۋىزاتسىيىلىك جەريان بولۇپ ، ئىنسانلار جەمئىيىتى بىلەن تەڭ پەيدا بولغان . ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش سۈرئىتىنىڭ تىزلىشىش نەتىجىسىدە مائارىپ ئىنسانلار جەمئىيىتى بىلەن تەڭ تەرەققى قىلىدۇ . شۇنداقلا سىنىپ ۋە ماكان جەھەتتىكى چەكلىمىلىكلەر تۈپەيلى ئۇنىڭ ھەرقايسى ئەل - دۆلەت ۋە رايۇندىكى تەرەققىيات ئەھۋالى تۈپتىن ئوخشاش بولمايدۇ . ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ سەۋىيىسى ، ئىجتىمائىي ، ئىقتىسادىي ، سىياسىي كۈچلەرنىڭ پوزىتسىيىسى ، جۇغراپىيەلىك مۇھىت ۋە مىللىي روھ ھەمىشە مائارىپنىڭ مەزمۇنى ، شەكلى ، رولى ، سۈپىتى ، ئىقتىدارى ۋە

كۆلىمىگە قارىتا ھەل قىلغۇچ رول ئوينىدۇ . شۇڭا يىراق قەدىمقى دەۋرلەردىن تارتىپلا تاكى چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرلىرىغا قەدەر ئۇ ئىزچىل تۈردە دىنغا ئوخشاشلا ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ تىزگىنلىشىدە بولۇپ كەلگەن . يەنە شۇنىڭغا كۆرە ، ئاۋام خەلقىمۇ ئالاھىدە تارىخى شارائىتتا ئىجتىمائىي مۇقەررەرلىكتىكى رىئال رىئال ئىمكانىيەت ۋە پۇرسەتلەردىن ئۆزلىرىنىڭ تەربىيەلىنىش ئېھتىياجىنى قاندۇرۇپ كەلگەن . چۈنكى « تەلىمگە بولغان ئېھتىياج ھەربىر ئادەم ئۈچۈن ئومۇمىيىدۇر . خەلق نەپەس ئېلىش ئۈچۈن ھاۋانى قانچىلىك ئەتىۋار بىلسە ۋە ئىزلىسە ، تەلىمىمۇ شۇ قەدەر ئەتىۋارلايدۇ ۋە ئىزلەيدۇ . » (ل.تولىستوي) . ئىنسان ياشاش ئۈچۈن ئەڭ ئاۋال پىكىر قىلىشقا ، تەسەۋۋۇرلىرىنى رىئاللىققا نىسبەتەن ئىدىئال يۈكسەكلىككە ئىگە قىلىشقا مۇھتاج . ئادەتتە « جەمئىيەت ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدا قارار تاپقان مۇناسىۋەتلەرنى ساقلاپ تۇرۇش ئۈچۈن بەكمۇ زۆرۈر بولغان بىلىملەرنى ئۈزۈۋەتكىلى بولىدۇ ، تەربىيە دەپ قاراش مۇمكىن » (ئا، سىنىسمۇن) . بۇ بىلىملەرنىڭ مەزمۇنى ئوبىكتىپ رىئاللىققا يارىشا ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەردە ئوخشاش بولمىغان تەربىيە ئۇسۇللىرى ۋە ئۇنىڭ فونكىسىيەلىك سېستىمىسىنى بەلگىلىگەن . خەلقلەرنىڭ ئۇدۇم – ئادەتلىرى ، ئېتىقاد – مەسلەكلىرى ، مىللىي روھ ۋە غايىلىرى ، رىئال مەسىلىلىرى ۋە خاھىش – ئىنتىلىشلىرى ، شۇنىڭدەك ئىجتىمائىي ، ئىقتىسادىي ، سىياسىي تۈزۈم ھامان بىر خىل ئۆزگىچە مائارىپ مۇقەررەرلىكىنى ۋە ۋۇجۇدقا چىقارغان . ھەتتا بەزىلىرى شۇنىڭغا يارىشا ناھايىتى ئۇزاق داۋاملاشقان . ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەرەققىيات تارىخىدىن قارىغاندا ، مائارىپنى تارىخى تەرەققىيات نوقتىسىدىن چوڭ جەھەتتىن مەدرىس مائارىپى ۋە پەننىي مائارىپتىن ئىبارەت ئىككى چوڭ تەرەققىيات باسقۇچىغا بۆلۈشكە بولىدۇ . ئۇزاق تارىخى ئەمەلىيەتتىن قارىغاندىمۇ ئىنسانلارنىڭ مائارىپ تارىخىدا مەدرىس مائارىپى 2500 يىلدىن ئارتۇق دەۋر سۈرگەن بولۇپ ، ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت ، روھىيەت ئېكولوگىيەسى ۋە تىندۈرمىسى شەكىللەندۈرگەن . بەزىلەر يېقىنقى زاماندىكى يېڭىچە مائارىپنىڭ رىئاللىشىش ئىقتىدارىنىڭ ئۈستۈنلۈكىگە قاراپ ئاشۇ ئۇزۇن مۇددەت داۋام قىلغان مەدرىس مائارىپىنىڭ ئىجتىمائىي ، تارىخى رولىنى ۋە ئوبىكتىپلىقىنى قارىسىغىلا ئىنكار قىلىدۇ . بۇنداق ئىنكارچىلىق تارىخى ماتېرىيالىزىم ۋە دىئالىكتىك ماتېرىيالىزىم روھىغىمۇ ، ئەقەللىي چىنلىق مەنتىقىسىغىمۇ خىلاپ . چۈنكى ئۇ ئەنە شۇنداق ئۇزۇن مۇددەت ئىچىدە ئىنسانلارنىڭ تەلىم – تەربىيە ئېھتىياجىنى قانائەتلەندۈرۈپ كەلگەن . ئۇنىڭ ئۈستىگە « ھەممە تەلىملەرنىڭ باش ۋەزىپىلىرىدىن بىرى شۇنىڭدىن ئىبارەتتىكى ، ئۇلار مۇتلەق پاراغەتنى كۆزلەپ چەكسىز ئىنتىلىپ بېرىشتەك ئومۇمى ئىشتا ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئۈزۈۋەتكىلى ھالدا يېڭى ئەۋلادلارنى يېتىشتۈرۈپ بېرىدۇ » (ك . د . ئوشىنسكى) . مەيلى ئۇ دىنىي

تەلىم - تەربىيە بولسىمۇ . شۇڭا تارىخقا بۈگۈننىڭ قارىشى بويىچە نەزەر سېلىش باشقىچە بىر خىل نادانلىق ۋە پىكىرى چولتلىقتىن دېرەك بېرىدۇ ، خالاس .

ئادەتتە بىز مەدرىس مائارىپى دېگەندە بۇددا دىنى مائارىپى بىلەن ئىسلام دىنى مائارىپىنى كۆزدە تۇتىمىز . شىنجاڭ يىپەك يولىنىڭ تۈگۈنىگە جايلاشقانلىقى ۋە جۇغراپىيەلىك ئەۋزەللىك جەھەتتىن بۇددا دىنى بارلىققا كەلگەن جاي ھىندىستانغا قوشنا بولۇش سۈپىتى بىلەن بۇددا دىنى بۇ جايدا نىسبەتەن بالدۇر ۋە ئۇزۇن داۋام قىلغان . شۇنىڭغا يارىشا بۇددا دىنى مائارىپىمۇ ئۇزاق داۋام قىلغان . تارىخى مەلۇماتلارغا قارىغاندا ، مىلادىدىن بۇرۇنقى 60 - يىللاردىن تارتىپلا شىنجاڭدا ، جۈملىدىن چىدىر ، كىنگىت ، كۈسەن ، ئورنىسۇ ... لاردا ھەربىي بوز يەر ئۆزلەشتۈرگۈچىلەرنى ئاساس قىلغان ھالدا قوش تىل مائارىپى شەكىللەنگەن . مەشھۇر ئۇيغۇر تەرجىمانى ، دىنشۇناس ۋە پىداگوگ كومىراجىۋادەك ئۇستازلار بارلىققا كەلگەن ، شەرىقى خەن دەۋرىدىن باشلانغان بۇددا ۋە كۆڭزى ئەقىدىسىنى مەزمۇن قىلغان مەدرىس مائارىپى ھەتتا مىنگۇ دەۋرىگىچە داۋام قىلغان . ئۇنىڭدىن باشقا ئىدىيىۋى تەسىر نوقتىسىدىن ئېيتقاندا ، بۇددا دىنىدىن ئىلگىرى - كىيىن ئېتىقاد قىلىنغان زەردوشت ، مانى ، توپىن ۋە خىرىستىيان دىنىلىرىنىڭ مائارىپىتىكى مەۋجۇتلۇقىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدىغان ئەمەلىيەتتۇر . ئەمما XI-X ئەسىرلەردىن كىيىن ، بولۇپمۇ 14 - ئەسىردىن كىيىن ئىسلام دىنى مائارىپىنىڭ كەڭ - كۆلەمدە يولغا قويۇلۇشى نەتىجىسىدە ئايكۆلدىكى بۇددا دىنىغا ۋە بۇددا مائارىپىغا ئائىت ئىزنالار ، ھەتتا ئۇلارنىڭ مەنىۋى جەھەتتىكى قالدۇق تەسىرىمۇ قالمىغانلىقتىن ئايكۆلدىكى بۇددا دىنىنىڭ مەدرىس مائارىپى ھەققىدە تەپسىلى توختىلىشقا ئامالسىزىمىز . ئەمما تاكى XIV ئەسىرگە قەدەر بۇددا دىنى شارائىتىدا تۇرغان ئاقسۇ دىيارىغا ئوخشاشلا ئايكۆلنىڭمۇ ئوخشاشلا بۇددا دىنى مائارىپىدىن بەھرىلەنگەنلىكى شۈبھىسىزدۇر . شۇنىڭغا كۆرە بىزنىڭ ئايكۆلدىكى مەدرىس مائارىپى ھەققىدە توختىلىشىمىز تارىخى مەلۇماتلىرى ۋە ئىزنا تەۋسىپلىرى نىسبەتەن تولۇق بولغان ئىسلام دىنى مائارىپى ھەققىدە ئېغىز ئېچىشتۇر .

ئايكۆلنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئاقسۇ شەھىرى قارا يۇلغۇنغا قەدەر قارا خانىيلارنىڭ شەرىقى چىگراسى بولۇپ ، گەرچە سوتۇق بۇغراخاندىن كىيىن ئىسلام دىنى بۇ يەرگە تارقالغان بولسىمۇ ، ئېتىقادنىڭ ئومۇملىشىش ۋە ئۆزلىشىش سالىمىنى ھەرگىزمۇ خاندانلىقنىڭ غەربىدىكى جايلار بىلەن سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى . يۈەن سۇلالىسى زىجىنىڭ 3 - يىلى (1343 - يىلى) 17 نەپەر مۇرىدى بىلەن شەھىرى كىتىك (ھازىرقى لوپ ۋە چىدىر ئەتراپى) تىن ئايكۆلگە كېلىپ ئولتۇراقلاشقان مەۋلانا جامالىدىننىڭ ئايكۆلدە مەسجىد - خانىقا سېلىپ كەڭ - كۆلەمدە دىن تارقىتىشى نەتىجىسىدە ئىسلام دىنى شەرىقى شىنجاڭغا تەسىر كۆرسىتىشكە

باشلىغان . بولۇپمۇ ئەڭ مۇھىمى ئۇنىڭ 1348 - يىلى شەرقى چاغاتاي خانى تۇغلۇق تۆمۈر بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇنىڭدىن دىنغا كىرىشكە ۋەدە ئېلىشى ۋە 1353 - يىلى ئۇ ۋاپات بولغاندىن كىيىن ئوغلى ئەرشىدىننىڭ ئالمىلىققا بېرىپ بۇ ۋەدىنى رىئاللاشتۇرغانلىقى ، ھەم شۇنىڭدىن كىيىنكى 200 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتا مەۋلانا جامالىدىن ئەۋلاتلىرى شەرقى چاغاتاي خانلىقىنىڭ سىياسى كۈچى ۋە ئۆزلىرىنىڭ تەۋرەنمەس دىنى ئېتىقادىغا تايىنىپ ئىسلام دىنىنىڭ شەرقى شىنجاڭدا ، جۈملىدىن پۈتكۈل شىنجاڭدا ئومۇملىشىشقا زور ھەسسە قوشقانلىقى ھەممىگە ئايان تارىخى ئەمەلىيەتتۇر .

قارا خانىيلار سۇلالىسى دەۋرىدە ئىسلام دىنى سوتۇق بۇغراخان باشچىلىقىدا قەشقەرنى مەركەز قىلىپ غەربكە تارقالغان بولسا ، شەرقى چاغاتاي خانلىقى دەۋرىدە ، مەۋلان جامالىدىن ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئەرشىدىن باشچىلىقىدا كۇچار ۋە ئايكۆلنى مەركەز قىلىپ شەرقكە تارقالغان . ھەتتا مەۋلانا جامالىدىننىڭ ئەۋلاتلىرى شەرقى چاغاتاي قوشۇنى بىلەن بىللە تۇرپان ، قۇمۇل ، قارا شەھەر ... قاتارلىق جايلارنى ئىسلاملاشتۇرۇش ئۇرۇشلىرىغا بىۋاسىتە قاتناشقان . مەۋلانا جامالىدىننىڭ ئايكۆلگە كەلگەن ۋاقتى 1343 - يىلى باشلىنىش نوقتىسى قىلغاندا ، ئاقسۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغان پۈتۈن شەرقى شىنجاڭغا نىسبەتەن ئايكۆل ئىسلام دىنى (مەدرىس) مائارىپى ئەڭ بۇرۇن باشلانغان جاي ھېساپلىنىدۇ . ئۇ ئايكۆلگە كەلگەندىن كىيىن مەسجىد ، مەدرىس ۋە خانىقادىن ئىبارەت دىنىي مائارىپ مۇئەسسەسىدىن پايدىلىنىپ دىن تارقاتقان بولسا ، ھەتتا بۇنى ئايكۆلنى مەركەز قىلىپ ئاقسۇ تەۋەسىدە ئېلىپ بارغان بولسا ، تۇغلۇق تۆمۈر باشچىلىقىدىكى 160 مىڭ (بەزى مەنبەلەردە 300 مىڭ ياكى 70 مىڭ دېيىلىدۇ) دىن ئارتۇق مۇڭغۇلنىڭ ئىلگىرى - كىيىن ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلىشى ۋە ئوغلى مەۋلانا ئەرشىدىننىڭ كۇچارنى مەركەز قىلىپ دىن تارقىتىشى بىلەن ئىسلام دىنى مۇقىم ۋە ئوڭۇشلۇق ھالدا تارقىلىش ئاساسىغا ئىگە بولغان . ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇ چاغلاردا خانلىق تەرىپىدىن كېپىللىك قىلىنىدىغان ھوقۇقلۇق دىنىي ئورگانلار تەسىس قىلىنغان بولۇپ ، مەۋلانە جامالىدىننىڭ ئەۋلادلىرى بۇلارغا يىتەكچىلىك قىلىپلا قالماستىن دۆلەتنىڭ شەيخۇلىئىسلاملىرىغا ئايلانغان ئىدى . بۇ ئەھۋال تاكى 1600 - يىلى ئەتراپىدا تەپرىقچى غوجىلاردىن ئىسھاق ۋەلى ئايكۆل مەۋلانەمدە ئۈچ كۈن تاۋاپ قىلىپ « مەۋلانا جامالىدىن بىشارەت بولۇپ سەجىد بېھىشنىلىق ماڭا مۇشەرىپ بولدى » دەپ مەۋلانەمنىڭ ئەۋلاتلىرى (غوجا ئابدۇرېھىم بەگ)دىن پىر - ئۇستازلىق مەرتىۋىسىنى تارتىۋالغانغا قەدەر داۋام ئەتكەن . ئۇنىڭدىن باشقا ئوبىكتىپ باھا بېرىشكە ۋە ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا تىگىشلىك ھەقىقەت شۇكى ، مەۋلانا جامالىدىن ، ئوغلى مەۋلانا ئەرشىدىن ۋە ئۇنىڭ ئەۋلاتلىرىنىڭ 200 يىلغا يېقىن داۋام

قىلغان دىنىي پائالىيەتلىرى ئۇيغۇرلار ئارىسىغا 300 يىلغا يېقىن داۋام ئەتكەن مەنىۋى بەرباتلىق ئېلىپ كەلگەن ئاپاق غوجا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلاتلىرىنىڭكىدىن تۈپتىن پەرقلىنىدۇ. ئۇلار تەپرىقچىلىق، بۆلگۈنچىلىك، خۇنخورلۇق، مۇناپىقلىق، ئېغىۋا - سۈيقەستلەر بىلەن ئىلىم - مەرىپەتنى، مىللىي ئەركىنلىكنى، ئىنسانىي ھوقۇقنى دەپسەندە قىلغان بولسا، بۇلار باشتىن ئاخىر خانلىق ھوقۇققا چاڭگال سالماي خانلارغا ئەلنى ئادالەت بىلەن سورايش، باج - سىلىقنى ئازايتىش، ئاجىزلارغا خەيرىخاھلىق قىلىش، دىنىي شەرىئەتنى چىڭىتىپ قىمار، بەڭ، شاراپ، زىنا، ئوغرىلىق... لارنى قاتتىق چەكلەش، ئەمەلدارلارنىڭ خىيانەتچىلىك، پارخورلۇقلىرىنى چەكلەش، ئۆشەر - زاكاتنى شەرىئەت نىزامى بويىچە ئېلىش، ئەمەلدارلارنى تەپتىشلەپ تۇرۇش، دېھقانلار، قول - ھۈنەرۋەنلەرنىڭ ئەركىن ئىشلەپچىقىرىشىغا ياردەم بېرىش، مەسجىد - مەدرىس، خانىقالار سېلىپ ياشلارنى ئوقۇتۇش، تالىپلارنى يېتىشتۈرۈش، ئىلىم - مەرىپەتنى گۈللەندۈرۈش ھەققىدە مەسلىھەت، تەكلىپلەرنى بېرىپ، خەلقنى تىنىچ - ئاسايىشلىق تۇرمۇشقا ئىگە قىلىش، يۇرتنى ئاۋات قىلىش ئۈچۈن بەلگىلىك تۆھپىلەرنى قوشقان. بۇلاردىن باشقا ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى 1864 - يىلدىكى مانجۇ ئىستىبدات ھاكىمىيىتىگە قارشى قوزغالغان كۇچا دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ يولباشچىلىرىدىن راشىدىن غوجا، نەزىرىدىن غوجا، جامالىدىن غوجا، پەخىرىدىن غوجا، ئىسھاق غوجا، بورھانىدىن غوجىلار ئايكۆلدىكى مەۋلانا جامالىدىن ۋە ئۇنىڭ كۇچادىكى ئوغلى مەۋلانا ئەرشىدىننىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئىدى.

گەرچە ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىش مۇڭغۇللارغا نىسبەتەن ھاكىمىيەت ئېھتىياجىنى چىقىش قىلغان بولسىمۇ، شۇ چاغلاردىكى ئۇيغۇر خەلقىگە نىسبەتەن ئۇ ماھىيەتتە بىر تەرەققىيپەرۋەرلىك، يېڭىچە دۇنيا قاراش ۋە بىر قېتىملىق ئىدىيە ئاقارتىشتىن دېرەك بېرەتتى. ئىسلام دىنىدىكى ئىناقلىق، رەھىمدىللىك، تەقۋادارلىق، ئىجتىمائىي ئومۇمىي ئەخلاق، ھالاللىق قارىشى، مېھنەت قارىشى، مەرىپەت قارىشى ھەربىر دەۋر ئۈچۈن زۆرۈر بولۇش بىلەن بىللە، ئەينى دەۋر ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىجتىمائىي، ئىدىيەۋى ئېھتىياجلىرىغا تامامەن ئۇيغۇن ئىدى. شۇڭا ئۇ تەبىئىي رەۋىشتە شۇ دەۋر ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىدىيەۋى يۈكسەكلىكى ۋە تەربىيە مەزمۇنىغا ئايلانغان ۋە ئۇزاق داۋاملاشقان. ئەينى ۋاقىتتا ئايكۆل ۋە كۇچانى مەركەز قىلغان مەدرىس مائارىپى خانىقا، مەدرىس، مەسجىد ئاساسىدا ئەۋلادلارنى ئىسلام دىنى ئەقىدىسى ۋە شۇ دەۋر مەدەنىيەت يېڭىلىقلىرى بىلەن تەربىيەلەپ كەلدى. XV ئەسىردە پۈتكۈل شىنجاڭ رايونىنىڭ ئومۇمىيۈزلۈك ئىسلاملىشىشى ۋە ئۇزاق جارىدا شەكىللەنگەن ئۇيغۇر ئىسلام مەدەنىيىتىنى ئەنە شۇ ئىسلام مائارىپىنىڭ تۆھپىسىدىن ئايرىپ قاراش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس.

ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىغا كىرىشتىن ئىلگىرى دىنىي ئوقۇتقۇچىلار باخشى ، ئۇستاز دېيىلگەن بولسا ، ئىسلام دىنىغا كىرگەندىن كىيىن بۇ ئاتالمىلار تېخىمۇ كەسىپلەشكەن ھالدا ئىنچىكە ئايرىلغان . يۇرتىمىزدا ئىسلام مەدرىسىلىرى 2 دەرىجىگە ئايرىلغان بولۇپ ، مەدرىسىلەر ئاساسلىقى شەھەر ، يىزىلاردىكى مۇسۇلمانلار كۆپرەك توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جايلاردىكى مەسجىد - خانىقالاردا تەسىس قىلىنغان . تۆۋەن دەرىجىلىك ئوقۇتۇش ئورگانلىرى كىچىكرەك مەسجىدلەردە تەسىس قىلىنىپ « مەكتەپ » دەپ ئاتالغان ۋە دەرس سۆزلىگۈچى « خەلپەت » دەپ ئاتالغان . چوڭراق ئوقۇتۇش ئورگانلىرى مۇستەقىل بىنا قىلىنغان مائارىپ مۇئەسسەسى سۈپىتىدە « مەدرىس » دەپ ئاتالغان . دەرس سۆزلىگۈچىلەر « مۇددەرس » دەپ ئاتالغان . ئالىي دەرىجىلىك مەدرىسىلەرنىڭ يىتەكلىگۈچىلىرى « ئاخۇن » دېيىلىپ ، ئۇلار مۇددەرسىلەرنى بەلگىلىگەن . مەدرىس ھازىرقى مەكتەپكە باراۋەر بولۇپ ، ئۇلاردا « قۇرئان كەرىم » دىن باشقا ، « سوپى ئاللايار » ، « مۇشكات » ، « مەسنەۋى شىرىپ » ، « ناۋايى » ، « غوجا ھاپىز » ... ۋە باشقا شەرىئەت قانۇنلىرى ، تەپسىرشۇناسلىق ... قا ئائىت ئەسەرلەردىن باشقا ، چوڭراق مەدرىسىلەردە جۇغراپىيە ، ئاسترونومىيە ، ماتىماتىكا ، لوگىكا ... ئىلىملىرى ئۆگىتىلگەن . بۇ مەزگىللەردىكى مائارىپ خىراجىتىنى ئىسلامى ھۆكۈمرانلارنىڭ ئۆشەرە - زاكىتى ، جەمئىيەتتىكىلەرنىڭ خەيرى - ساخاۋىتى ، ئائىلە باشلىقلىرىنىڭ ياردىمى ۋە مەسجىد - مەدرىسىلەرنىڭ ۋەخىپىسىدىن كەلگەن .

ئايكۆلدىكى كونا بازاردا 1343 - يىلى تەسىس قىلىنغان مەدرىس تاكى 1957 - يىلى بارلىق كۈنچە دىنىي مەكتەپلەر ئومۇمىيۈزلۈك تاقالغانغا قەدەر خىزمەت قىلغان بولۇپ ، پىشقەدەملەرنىڭ ئەسلىشىچە ، شۇ چاغقىچە ئايكۆل مەۋلانەم مەسجىدىنىڭ يېنىدا ، ھازىرقى مازارنىڭ ئورنىدا 40 ئېغىزدىن ئارتۇق سىنىپ ، ۋە ئېتىكاپخانا ئۆيلىرى بولغان . ئايكۆل خەلقى تاكى ئازاتلىقتىن كىيىن يېڭىچە مائارىپ ئومۇمىيۈزلۈك يولغا قويۇلغانغا قەدەر مەدرىس مائارىپىدىن 614 يىل بەھىر ئالغان . ئالتە ئەسىرلىك ئۇزاق تارىخى جەريانىدا ئايكۆل خەلقى ئىسلام مائارىپى تەربىيەسىدە ئۆزىگە خاس خاراكتىر ، ساپا ۋە تەرەققىياتقا ئېرىشكەن . شۇنداقلا تەبىئەت بىلەن جەمئىيەت ئوتتۇرىسىدىكى گارمۇنىك بىرلىكتە ئەنە شۇ يوسۇندا پىكىرى يۈكسەكلىككە ئېرىشكەن . XIX ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ پارلاق نامايەندىلىرىدىن بىرى ، مەشھۇر رىئالىستىك داستان « زەپەرنامە » نىڭ مۇئەللىپى موللا شاكر دەل ئايكۆل مەۋلانەم مەدرىسىدە تەربىيەلەنگەن داڭلىق ئۆلىما ۋە ئىجتىمائىي پائالىيەتچىدۇر . ئايكۆلدە ، جۈملىدىن ئاقسۇنى مەركەز قىلىپ شەرقى شىنجاڭدا قارا خانىيلار سۇلالىسىدىن كىيىنكى 2 - قېتىملىق

دىن تارقىتىشتا مۇھىم تۈرتكىلىك رول ئوينىغان مەدرىس مائارىپىنىڭ ئاساسچىلىرى ۋە نامايەندىلىرىدىن تۆۋەندىكىلەرنى ۋەكىل قىلىپ كۆرسىتىش مۇمكىن :

(1) مەۋلانا جالالىدىن : ئەسلى ئىسمى مەۋلانا جامالىدىن نەسرەدىن كىتەك . ئۇ 1126 - يىلى مۇڭغۇللار بۇخارانى ئىشغال قىلىپ قىرغىنچىلىق قىلغاندا ئۆلتۈرۈلگەن يەتتە ئەۋلىيانىڭ بىرى غوجا ھاپىز كىبىرىنىڭ ئەۋلادى بولۇپ ، ئاتا - بوۋىلىرى قارا قۇرۇمغا سۈرگۈن قىلىنغان ۋە كىيىن شەھىرى كىتەكتە ياشىغان . ئۇ XIV ئەسىرنىڭ باشلىرىدا شۇ يەردە تۇغۇلۇپ ۋە ياشاپ 1343 - يىلى شەھىرى كىتەكنى قۇم باسقاندىن كىيىن ئايكۆلگە كىلىپ ئۆلتۈرۈۋېتىش مەسجىد - خانىقا سېلىپ دىن تارقىتىشقا باشلىغان . ھايات مەزگىلىدە تالىپ - مۇرىدلارنى تەربىيەلەش ، دىن تارقىتىش ، جامائەت ئىشلىرىغا شەرىئەت بويىچە توغرا كۆرسەتمە بېرىش ، شەرىئەتكە خىلاپ قىلمىشلارنى چەكلەش ، ھۆكۈمرانلاردىن ئادىللىق تەلەپ قىلىش ، يىتەم - يېسىر ، كەمبەغەللەرگە خەيرىخاھلىق قىلىش بىلەن ئۆتكەن . 1348 - يىلى ئاقسۇ تەۋەسىگە شىكار باھانىسىدە تەكشۈرۈشكە چىققان شەرىقى چاغاتاي خانى تۇغلۇق تۆمۈرخان بىلەن ئايكۆلدە ئۇچرىشىپ ئۇنى ئىسلام دىنىغا كىرىشكە قايىل قىلغان ۋە ۋەدە ئالغان . بۇنى كىيىن ئوغلى ئەرشىدىن ئەمەلگە ئاشۇرغان . 1353 - يىلى ئايكۆلدە ۋاپات بولغان ۋە كونا بازاردىكى مەۋلانەم مەسجىدى يېنىغا دەپن قىلىنغان . جاي - جايلاردىن كەلگەن كىشىلەرنىڭ ئۈزۈلمەي تاۋاپ قىلىشى نەتىجىسىدە قەۋرىسى بۇزۇرگاھ بولۇپ شەكىللەنگەن . ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىدىن 6 ئەۋلاد غوجا ئىلگىرى - كىيىن بولۇپ شەرىقى چاغاتاي خانلىقىدا ئىسلام دىنىنىڭ تارقىلىشى ۋە راۋاج تېپىشى ئۈچۈن كۈچ چىقارغان .

(2) شەيخ باھاۋىددىن بەلىخ : بۇ كىشى مەۋلانا جامالىدىننىڭ ھەمساۋلىرىدىن بولۇپ ، ئۇنىڭ بىلەن شەھىرى كىتەكتىن ئايكۆلگە بىللە كەلگەن ۋە بىرلىكتە دىنى تەرغىبات ئېلىپ بارغان . بەزى رىۋايەتلەردە بۇ كىشى بەلىخنىڭ شاھزادىسى دېيىلگەن . ئىپتىتىلىشىچە 1353 - يىلى مەۋلانا جامالىدىننىڭ 3 كۈن كىيىن ۋاپات بولغان ۋە مەۋلانەم بۇزۇرگاھىنىڭ 10 مېتىر شەرقىگە دەپنە قىلىنغان . قەبرىگاھىنىڭ ئىزى ھازىرمۇ بار .

(3) مەۋلانا ئەرشىدىن : مەۋلانا جامالىدىننىڭ ئوغلى بولۇپ تەخمىنەن 1336 - يىلى ئايكۆلدە (بەزى رىۋايەتلەردە دادىسى بىلەن ئايكۆلگە بىللە كەلگەن دېيىلىدۇ) تۇغۇلغان . ئۇ 12 ياش ۋاقتىدا دادىسى بىلەن ئايكۆلدە تۇغلۇق تۆمۈرخان بىلەن كۆرۈشكەن . 1352 - يىلى دادىسى ۋاپات بولغاندىن كىيىن ۋەسىيەت ۋە ۋەدىگە ئاساسەن ئالىملىق شەھىرىگە بېرىپ تۇغلۇق تۆمۈرنىڭ ئىسلام دىنىغا كىرىشىگە يىتەكچىلىك قىلغان ۋە ئۇنىڭ شاھزادە - بەگلەر ، ئېسىلزادە خېنىملار بىلەن بىر - بىر سۆزلىشىپ ئۇلارنى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلدۇرۇشقا

ياردەملەشكەن . تۇغلۇق تۆمۈر ئۇنىڭ دىن تارقىتىشتىكى تۆھپىسىنى مۇكاپاتلاش ئۈچۈن ئۇنىڭغا مۇنداق 3 خىل ئىمتىياز بەرگەن : بىرىنچى ، تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبىنىڭ مۇپتىلىق ۋەزىپىسىنى مۇراسىم قىلىپ بەرگەن . ئىككىنچى ، كۇچاردا ئۇنىڭغا مەخسۇس دىنىي رايۇن ئايرىپ بەرگەن . ئۈچىنچى ، ئۆشەرە - زاكاتلارنىڭ بىر قىسمىنى ئەرشىدىنگە ئاجرىتىپ بەرگەن . شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭ جەمەتى ئۇيغۇرلار رايۇنىنىڭ سىياسى ۋەزىيىتىگە تەسىر كۆرسەتكەن . ئۇ كىيىن كۇچاردا تۇرغان ۋە مەسجىد - مەدرىسەلەرنى سالدۇرۇپ دىنىي مائارىپ ۋە تەرغىبات بىلەن شۇغۇللانغان . 1437 - يىلى كۇچاردا ۋاپات بولغان ۋە ئۆزى سالدۇرغان مەسجىد ئالدىغا دەپنە قىلىنغان ۋە ئۇنى خاتىرىلەش ئۈچۈن مازار ياسالغان . ئۇ ھاياتىدا مۇددەرس ۋە دىنىي باشلامچىلاردىن 300 دىن ئارتۇق ئادەمنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن .

(4) مەۋلانا ئوبۇلپەتتاھ : مەۋلانا ئەرشىدىنىڭ ئوغلى ۋە مەۋلانا جامالىدىننىڭ نەۋرىسى بولۇپ ، XIV ئەسىرنىڭ كىيىنكى يېرىمىدا تۇغۇلغان . دادىسىنىڭ ۋەسىيىتىگە ئاساسەن كۇچار ۋە ئاقسۇنىڭ دىن تارقىتىش ئىشلىرىغا مەسئۇل بولغان . 1402 - يىلى ۋەيران بولغان ئاقسۇ شەھىرىنى بارلىق خەلقنى سەپەرۋەر قىلىپ 2 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت سەرپ قىلىش ئارقىلىق ئاقسۇنى قايتىدىن قۇرۇپ چىققان . ئەسلىدە ئاقسۇ شەھىرى ھۆكۈمرانلارنىڭ زۇلۇمى ، چىرىكلىكى ، تەبىئىي ئاپەت ، يۇقۇملۇق كېسەل سەۋەبىدىن تەخمىنەن 1399 - 1400 - يىللىرى خاراپىلىشىپ ئاھالىلىرى تېزىپ كەتكەن ئىدى . ئوبۇلپەتتاھ شەرقىي چاغاتاي خانلىرىغا مەلۇمات سۇنۇپ يۇرتتىن چىقىپ كەتكەن ياكى ئەسلى مۇشۇ يەردە ياشىغان ئاھالىلەرنى يىغىپ ئاقسۇدا ئولتۇراقلاشتۇرۇپ شەھەرنى قايتىدىن بىنا قىلغان . ئۇ يەنە بوۋامنىڭ خىزمىتىنى قىلدۇ ، دەپ ئايكۆلگە ئاقسۇدىن 400 نوپۇسنى كۆچۈرۈپ ئېپكەلگەن . تەخمىنەن VX ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە ياشىغانلىقى مەلۇم .

(5) ئەلى ئاخۇن : تولۇق ئىسمى ھەزرىتى قۇتۇپ ئەلغىل ئۇسۇرى ۋەلىيۇل ئىشان مۇھەممەد ئەلى ئابۇن شەيخ رەھىمتۇللا ئەلەيھى . تۇغۇلغان ۋاقتى ئېنىق ئەمەس ، XVIII ئەسىرنىڭ ئوتتۇرا ۋە ئاخىرقى مەزگىللىرىدە ھىندىستاندىن كىلىپ ئايكۆلدە ئولتۇراقلاشقان تەسەۋۋۇپچىلىق تەرغىباتچىسى . ئۇ ئايكۆلدە مەدرىس سالدۇرۇپ تەسەۋۋۇپچىلىق مەزھىپىنى تارقىتىش بىلەن مەشغۇل بولغان . نەتىجىدە ئايكۆلدە تەسەۋۋۇپچىلىق مەزھىپىنىڭ ئايكۆل سېستىمىسى شەكىللەنگەن .

(6) موللا شاكىر : مەشھۇر ئۇيغۇر شائىرى ، تارىخشۇناس ، تىلشۇناس بولۇپ ، 1807 - يىلى ئايكۆل بازىرىدىكى موللا تاھىر ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن . باشلانغۇچ مەلۇماتنى ئايكۆل مەۋلانەم مەدرىسىدە ، كىيىن كۇچاردا ئىگىلىگەن . يۇقىرى مەلۇماتلارنى ئافغانىستان ،

پاكستانلاردا ئالغان . 1864 - يىلى كۇچا دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ ئۇچتۇرپانغا يۈرۈش قىلغۇچى قىسمىنىڭ سەردارلىرىدىن ھامىدىن غوجا ، خېتىپ غوجىلار بىلەن بىللە قوشۇننىڭ قەلەمدارى بولۇپ ، ئۇچتۇرپانغا بارغان . كىيىن قوزغىلاڭ ياقۇببەگ تەرىپىدىن باستۇرۇلغاندىن كىيىن سالامەتلىكى زەئىپلەشكەنلىكتىن ئۇچتۇرپاننىڭ ئاقتوقاي يېزىسىدىكى سوۋۇتقا سەيلىگاھىدىكى مەسجىد تە پاناھلىنىپ تالىپ تەرىپىلەش ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن مەشغۇل بولغان . 61 يېشىدا 4800 مىسرادىن تەركىپ تاپقان « زەپەرنامە » ناملىق مەشھۇر داستاننى يېزىپ چىققان . 1870 - يىلى 63 يېشىدا ۋاپات بولغان .

7 (تۇغلۇق تۆمۈرخان : چاغاتاي خانلىرىدىن ئېسەن بۇقا (1309 - 1320 - يىللىرى تەختتە ئولتۇرغان) نىڭ ئوغلى . شەرقى چاغاتاي خانلىقىنىڭ تۇنجى خانى بولۇپ ، 1346 - يىلى ئاقسۇدا دوغلات قەبىلىسىنىڭ ئەمىرى بولاجى تەرىپىدىن تەختكە چىقىرىلغان . 1348 - يىلى ئالمىلىقتا رەسمى خان بولغان . 1353 - يىلى مەۋلانا جامالىدىنغا بەرگەن ۋەدىسىگە ئاساسەن ، ئۇنىڭ ئوغلى مەۋلانا ئەرشىدىننىڭ دالالىتى بىلەن ئىسلام دىنىغا كىرگەن ۋە ئىلگىرى - كىيىن بولۇپ 160 مىڭ (بەزى مەنبەلەردە 300 مىڭ دېيىلگەن) دىن ئارتۇق مۇڭغۇلنىڭ ئىسلاملىشىشىغا ھەيدەكچىلىك قىلغان . 1360 - يىلىدىن باشلاپ ئىككى قېتىم يۈرۈش قىلىپ سەمەرقەنت ۋە پۈتۈن ماۋرائۇننەھىر رايۇنىنى تەسەررۇپىغا ئالغان . بۇددىستلارنىڭ توپىلاڭلىرىنى غەلبىلىك باستۇرغان . شەرقى چاغاتاي خانلىقىنىڭ گۈللىنىشىگە ئاساس سالغان . 1363 - يىلى ئالمىلىق شەھىرىدە 34 يېشىدا ۋاپات بولغان ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان . قەۋرىسى كونا قورغاس ناھىيە بازىرىنىڭ سىرتىدا .

ئايكۆل - ئاقسۇدا يېڭىچە مائارىپ ئەڭ بالدۇر باشلانغان جاي ئىنساننىڭ ئىنساننى ئويغۇتۇشى - مانا بۇ ۋەھىي . - ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتتىمىن

مائارىپ تارىخى مىللەتنىڭ ئىدىيە تارىخى بولۇپ ، مائارىپنىڭ يېڭىلىنىشى مۇقەررەر ھالدا بىر قېتىملىق ئىنقىلاپتىن دېرەك بېرىدۇ . ئىدىيە بىر مىللەتنىڭ قېنىدۇر . مىللەت ھەرقانداق ۋاقىتتا قان تولۇقلاپ تۇرۇشقا مۇھتاج . ئەمما ئىقتىسادى ، سىياسى تۈزۈم تەرىپىدىن بەلگىلىنىدىغان مۇنداق زور ئىدىيەۋى مۇئەسسەسە ھۆكۈمران سىنىپنىڭ چەكلىمىسى ئىچىدە تۇرغانلىقتىن ، تاكى شۇ قالاق ۋە ئەكسىيەتچىل سانلىدىغان ئىگىلىك فورماتسىيەسى مۇقەررەر تارىخى ئۆزگىرىشلەر ئارقىلىق بېكىنمە فونكىسىيەسىنى يوقاتمىغۇچە خەلقنىڭ قاششاقلىق ، نادانلىق زۇلمىتىدە ئىزتىراپ چېكىشى ئېنىقتۇر . ئەمما ھەرقايسى ئەللەرنىڭ تارىخىدىن مەلۇمكى ، ھەرقانداق دەۋردە ، ھەرقانداق خەلقنىڭ ھامان ئۆزلىرىنى قاراڭغۇلۇقتىن قۇتۇلدۇرۇپ يورۇق دۇنياغا دۇنياغا باشلاش يولىدا جان بېرىدىغان « دانكو » لىرى بولىدۇ .

گەرچە ئۇلار ناھايىتى ئاز سانلىقنى تەشكىل قىلىسىمۇ ، ھەتتا جاھالەت پىرىلىرى تەرىپىدىن يوق قىلىۋېتىلسىمۇ ، تارىخى ھامان ئۇلارنىڭ چىرىقىنى ياندۇرۇپ ئارزۇ گۈللىرىنى مۇراد گۈلشەنلىرىدە ئېچىلدۇرغۇسى . ھەتتا ئۇلار تاڭ نۇرلىرىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالمىسىمۇ ، ئۇلار سالغان ئىز ھامان خەلق ۋۇجۇدىدا زىلزىلىلىك تىترەشلەرنى پەيدا قىلماي ۋە ئۇلارنى گۈزەل كېلەچەككە باشلىماي مۇمكىن ئەمەس . ئۇنىڭ ئۈستىگە جاھالەت مۇئەككەللىرى قانچە ھەددىدىن ئاشسىمۇ ، ئاۋامنى تاغارغا سولانغان قۇشتەك ھۆرلۈك ئاپتۇبىدىن مەھرۇم قىلىسىمۇ ، قوياش نۇرى ھامان ئۆز مەنزىلىگە يەتمەي قالمايدۇ .

قۇللۇق ۋە فىئۇداللىق دەۋرلەردە ھۆكۈم سۈرگەن مەدرىس مائارىپى گەرچە ھۆكۈمران سىنىپلار ئۈچۈن خىزمەت قىلغان بولسىمۇ ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا تەرەققىياتنىڭ ئىستىخىيلىك رەۋىشىگە يارىشا ئاۋام ئۈچۈنمۇ خىزمەت قىلغان ئىدى . تۈرلۈك سەۋەپلەردىن كۆرە ، يۇقىرىدا ئېيتقانلىرىمىزغا ئۇيغۇن بولغىنى شۇكى ، بۇنداق مائارىپ دىيارىمىزدا 2500 يىلدىن ئارتۇق داۋام قىلغان بولۇپ ، گەرچە مۇنتىزىم مەكتەپ تىپىدىكى ئوقۇتۇش ئەندىزىسى خېلى بۇرۇنلا بارلىققا كەلگەن بولسىمۇ ، ئەنئەنىۋىيلىكتىن مۇستەسنا بولالمىغان ئىدى . ئۇ ھالدىكى مائارىپنىڭ دەۋر بۆلگۈچ ئىجتىمائىي رولىدىنمۇ ئېغىز ئاچقىلى بولمايتتى . ھەتتا مىنگۇ دەۋرىدە دىيارىمىزدا بىر قىسىم « شۆتاك » ، « شۆگۈك » نامىدىكى مەكتەپلەر قۇرۇلغان بولسىمۇ مەقسىتى ئاۋام ئۈچۈن بولمىغاننى ئاز دەپ ، مەزمۇنى « تۆت كىتاپ ، بەش دەستۇر » دىن چىقالمىغان قەدىمقى زاماندىن پەرقسىز ئوقۇتۇشنى يولغا قويۇش بىلەن كۇپايىلەنگەن ئىدى . پەقەت XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى ۋە XIX ئەسىرنىڭ باشلىرىدا جوڭگۇ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدىكى تۈرلۈك مەدەنىيەت ئويغىنىش ھەرىكەتلىرى ئېلىپ كەلگەن ئويغىنىشلارلا بىزگە ھەقىقىي ھالدا مەۋجۇتلۇق يولىنى – يېڭىچە مائارىپ مەنزىلىنى تونۇتتى . ياڭ زىڭشىن ، جىن شۇرېن ، شىڭ شىسەي ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلىرى تالايلىغان ئويغاقلىرىمىزنى تۈرلۈك يوللار بىلەن ۋەھشىيلەرچە يوقاتتى . ھەتتا ياڭ زىڭشىن « ئىشىكىنى ئىتىۋېلىش » تەك زاماننىڭ ئېقىمىغا قارشى بېكىنمە سىياسەتنى يولغا قويۇپ تەرەققىيپەرۋەر يېڭىلىق كۈچلىرىنى ئۇجۇقتۇردى . شىڭ شىسەي بايلار بىلەن ئوقۇمۇشلۇقلارنى يوقۇتۇپ « خانلىق » نى مۇستەھكەملىمەكچى بولدى . شۇنداقتىمۇ تاتار مەرىپەتچىلىرىدىن ئىسمائىل غاسپىرالى ۋە باشقىلارنىڭ يىتەكچىلىكىدە ئوتتۇرا ئاسىيادا كەڭ قانات يايدىغان يېڭىچە مائارىپ ھەرىكىتى (جەدىتچىلىك) دىيارىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە ئىجابىي يۈزلىنىشلەرنى ۋۇجۇدقا چىقاردى . 1899 – يىلى مەرىپەتپەرۋەر ئوغلانلىرىمىزدىن ئاكا – ئۇكا مۇسابايلار يۇرتى ئېكساقنا ئۇيغۇر مائارىپ تارىخىدىكى تۇنجى يېڭىچە مەكتەپنى قۇردى

1909 - يىلى يەنە ئۇلار ئىلىدا زامانىۋى كۆن - خىروم زاۋۇتىنى قۇرۇپ كاپىتالىستىك زامانىۋى مىللى سانائەتنىڭ ئۇلىنى سالدى . شۇنىڭدىن كىيىن مەمتىلى ئەپەندى ، شەۋقى ... لەردىن باشلانغان يېڭى مائارىپ ھەرىكىتى شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئوخشاش بولمىغان ئۇسۇل ۋە كۆلەمدە قانات يايدى . ئەمما تاكى ئازاتلىققا قەدەر ئۇيغۇر يېڭى مائارىپى ئۈچۈن بولغان ئورۇنۇشلار ئاچچىق رىيازەت ۋە قان تۆكۈلۈشلەردىن بىر كۈنمۇ مۇستەسنا بولغىنى يوق . يېڭىچە مائارىپنىڭ ئومۇملىشىشىنى كۆزدە تۇتقاندا 1931 - يىلدىكى قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلاۋىدىن كىيىن جىن شۇرېن ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇلۇپ پۇرسەتپەرەس شىڭ شىسەي ھاكىمىيەتنى تارتىۋالدى . 1933 - يىلى شىنجاڭدا ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلدى . 1934 - يىلدىن باشلاپ ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئاقارتىش ئويۇشمىلىرى كەينى - كەينىدىن قۇرۇلۇشقا باشلىدى . شۇ يىلى ئاقسۇدا ۋالىي ، مەرىپەتپەرۋەر زات نىياز شىرىپنىڭ رەھبەرلىكى ۋە ئاتاقلىق ئالىم ، پىداگوگ مەمتىمىن قارىھاجى (سوپىزادە) نىڭ تەشكىللىشى بىلەن ئاقسۇ ۋىلايەتلىك مەدەنىي ئاقارتىش ئويۇشمىسى قۇرۇلغان . مەزكۇر ئويۇشما ئاممىۋى مەدەنىيەت تەشكىلاتى بولۇپ ، كۆرەش نىشانى مىللەتنى نادانلىق ۋە جاھالەت ئويۇشىدىن ئويغۇتۇپ مىللى مەدەنىيەتنى راۋاجلاندۇرۇش ، يېڭى مائارىپ سېستىمىسىنى تۇرغۇزۇشتىن ئىبارەت ئىدى . ئۇيغۇر ئويۇشمىلىرى بارلىققا كەلگەندىن كىيىن خەلقنى ئاقارتىش ، مىللەتنى پەن - مەدەنىيەت بىلەن قۇتقۇزۇش ، خەلقنىڭ كۆزىنى ئېچىش ئىشىغا جىددىي كىرىشتى . نادانلىق ۋە جاھالەتنىڭ دەردىنى يەتكۈچە تارتقان ئۇيغۇر خەلقىدە ئىلىم - ئىزىغا بولغان قىزىقىش ۋە ھەۋەس پەيدا بولدى . ئۆزلىرىنىڭ بىردىنبىر مىللىي تەشكىلاتى بولغان ئويۇشمىلارنىڭ ئەتراپىغا زىچ ئويۇشتى . پۇلى بارلار پۇل ، كۈچى بارلار كۈچ چىقاردى . يېڭى مەكتەپ بىنالىرى ئارقىمۇ - ئارقا قەد كۆتىرىشكە باشلىدى . ھەتتا يىتىم - يېسىرلار ئۈچۈن مەسئۇس دارىلئىتاملار سېلىندى . شىڭ شىسەي دەۋرىدە ھۆكۈمەت قارمىقىدىكى مەكتەپ 530 ، ئوقۇغۇچى سانى 90333 بولغان بولسا ، ئويۇشما قارمىقىدا 1883 باشلانغۇچ مەكتەپ ، 180035 نەپەر ئوقۇغۇچى بولغان . ھەتتا قىزلار ئۈچۈن مەخسۇس مەكتەپ ، سىنىپلار تەسىس قىلىنغان . شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئويۇشمىلار خەلقنىڭ ساۋاتسىزلىقى ۋە مەدەنىيەت ساپاسىنىڭ تۆۋەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ بىر ياقىتىن ساۋات چىقىرىش خىزمىتىنى چىڭ تۇتسا ، يەنە بىر تەرەپتىن سەھنىدىن پايدىلىنىپ ئاقارتىش ئېلىپ بارغان . نەتىجىدە شىنجاڭنىڭ مەدەنىيەت - مائارىپ ، ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلىرىدا قاينام - تاشقىنلىق ۋەزىيەت شەكىللەنگەن . مەتبۇئات ، نەشرىيات ئىشلىرى جۇش ئۇرۇپ راۋاجلانغان . ئەمما 1942 - يىلىغا كەلگەندە شىڭ شىسەينىڭ كومپارتىيەگە ، سۆۋىت ئىتتىپاقىغا قارشى تۇرۇپ جياڭ جىيىشىغا يېقىنلىشىشى ۋە

ئىلغار كۈچلەرگە مەلۇنلارچە زىيانكەشلىك قىلىشى نەتىجىسىدە ئۇيغۇر خەلقى قايتىباشتىن قاباھەتلىك كۈنلەرگە دۇچار بولدى . 1943 - يىلى گومىنداڭ زور قوشۇن بىلەن شىنجاڭغا كىرگەندىن كىيىن ئەھۋال تېخىمۇ يامانلاشتى . ئوتتۇرا مەكتەپ دەرسلىكىمىزدىكى يازغۇچى نۇر روزىنىڭ « مۆمىننىڭ مومىغا چىقىشى » ناملىق ھېكايىسىنى بىلىدىغانلارغا بۇ قاراڭغۇ ئەمەس . بۇ ئەھۋال تاكى 3 ۋىلايەت مىللى ئارمىيەسى ئۇلارغا قاقشانقۇچ زەربە بەرگەن 1945 - يىلى 8 - ئايلارغا قەدەر تولىمۇ ئېغىر بولغان .

ئەمدى ئۆز گىپىمىزگە كەلسەك ، ئايكۆلدە يېڭىچە پەننى مەكتەپ 1907 - يىلى قۇرۇلغان بولۇپ ، ئاقسۇ دىيارىدىكى يېڭىچە مائارىپ ئەڭ بالدۇر باشلانغان جاي ئايكۆل ھېساپلىنىدۇ . شۇ يىلى ئۆزبېكىستاننىڭ تاشكەنت شەھىرىدىن كەلگەن 2 نەپەر ئوقۇتقۇچى ئايكۆلدە 70 نەپەر ئوقۇغۇچىدىن تەركىپ تاپقان 2 سىنىپ تەسىس قىلىپ يېڭىچە مائارىپ قەدىمىنى باشلىغان . بۇ مەكتەپ دەل ھازىرقى ئايكۆل بازارلىق مەركىزى باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ ئىپتىدائى ئاساسدۇر . 1920 - يىلىغا كەلگەندە بۇ مەكتەپكە قىز ئوقۇغۇچىلارمۇ قوبۇل قىلىنىشقا باشلىغان . مانا بۇ ئۇنىڭ كۈنچە مائارىپتىن پەرقلىنىدىغان تۈپ بەلگىلىرىدىن بىرىدۇر . ئىزدىنىشلىرىمىزغا ئاساسلانغاندا ھازىرغا قەدەر ئاقسۇ دىيارىدىكى باشقا ناھىيە ۋە يېزىلارنىڭ مائارىپ تارىخىدا يېڭىچە مائارىپنىڭ 1907 - يىلىدىن بۇرۇن باشلانغانلىقى ھەققىدىكى ماتېرىياللار مەلۇم ئەمەس . بەلكى مۇناسىۋەتلىك مەلۇماتلارغا قارىغاندا باشقا جايلاردىكى يېڭىچە مەكتەپلەر ئاساسەن 1934 - يىلى ئۇيغۇر ئويۇشمىلىرى قۇرۇلۇشىنىڭ ئالدى - كەينىدە بىنا قىلىنغان . ئۆزبېكىستاننىڭ تاشكەنت شەھىرىدە 1898 - يىلىلا مۇنەۋۋەر قارىي تەرىپىدىن جەدىتچە مەكتەپ قۇرۇلغان بولۇپ ، 1900 - يىلىدىن باشلاپ ئوتتۇرا ئاسىيادا جەدىتچە مەكتەپلەر تىز سۈرئەتتە راۋاجلانغان . شۇ نوقتىنى كۆزدە تۇتقاندا دەل شۇ خىل يېڭىچە مائارىپ تەربىيەسىنى ئالغان ئاشۇ ئىككى مەشئەل يېڭىچە مائارىپ ھەرىكىتى جۇش ئۇرۇپ راۋاجلانغان 9 يىلىدىن كىيىن ئايكۆلدە لاۋۇلدىغان . ئۇلار تەربىيەلىگەن 70 نەپەر ئوقۇغۇچى دەسلەپكى ئۇرۇق بولۇپ ئايكۆل ، جۈملىدىن ئاقسۇ دىيارىنىڭ كىيىنكى مائارىپ مەدەنىيەت جەھەتتىكى يۈكسىلىشىگە ئاز بولمىغان ئىجابى تۆھپىلەرنى قوشقانلىقى ، يىلتىز تارتىپ باراقسانلاپ شىرىن مېۋىلەرنى بەرگەنلىكى شۈبھىسىز . تولىمۇ ئەپسۇسلىنارلىقى 1920 - يىلىدىن كىيىنكى بۇ يېڭىچە مەكتەپنىڭ ئەھۋالى ھەققىدە خەۋەرسىزمىز . بىراق ، 1937 - يىلىغا كەلگەندە ئۇيغۇر ئويۇشمىلىرىنىڭ ھەرقايسى يىزا - بازار ، كەنتلەردە مەكتەپ قۇرۇشقا سەپەرۋەرلىك قىلىشى نەتىجىسىدە ئايكۆل خەلقى يېڭىچە مائارىپنىڭ گۈزەل باھارىنى قايتىدىن كۈتۈۋالدى . نەتىجىدە ئايكۆل سايرىق مەكتەپنى ساۋۇت ئەھمىدى ، خۇاڭگۇڭ مەكتەپنى توخنىياز توختايۇپ

، ساقساق مەكتەپنى ھامۇت مەخسۇت ، ئارا مەھەللە مەكتەپنى قادىر نىيازى باش بولۇپ قۇرغان . قانداقلا بولمىسۇن ، ئايكۆل خەلقى قەدىمدىن تارتىپ مەرىپەتپەرۋەر ، يېڭىلىققا ئىنتىلىدىغان خەلق بولۇپ ، مەيلى دىنى ئىدىئوگىيە ، مەيلى پەننىي خاھىش بولسۇن ئاقسۇ دىيارىدا نىسبەتەن ئالدىنقى ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەن . بۇ پىكىرىمىزنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە 20 – ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياشاپ ئاقسۇنىڭ مائارىپ تەرەققىياتىغا مۇھىم تۆھپىلەرنى قوشقان مۇنەۋۋەرلەردىن ئىككىنى مىسال قىلىمىز :

(1) دانىش ياقۇپ : 1899 – يىلى ئايكۆل بازىرىنىڭ تاشتا كەنتى ساتما مەھەللىسىدە تۇغۇلغان . 11 يېشىدىن باشلاپ دادىسىدىن دىنى تەلىم ئېلىشقا باشلىغان . كىيىن كونا شەھەر ناھىيەسىدە دىنى مەكتەپتە ئوقۇغان . 1917 – يىلى قەشقەرگە بېرىپ داڭلىق مەدرىسلەردە ئەرەپ ، پارس ۋە قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىقىنى ئۆگەنگەن . 1935 – يىلى ئاقسۇ مەمۇرى رايۇنى ئۇيغۇر ئويۇشمىسىنىڭ باشلىقى بولغان . شۇ يىلى يەنە ئاقسۇ گېزىتى ، ئاقسۇ دارىلمۇئەللىمىن ۋە سانائەت مەكتىۋىنىڭ باشلىقى بولغان يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىنى تەشەببۇس قىلغان ۋە ئەمەلىيلەشتۈرگەن . ئاياللار ئازاتلىقى ۋە قىزلارنىڭ مەكتەپ تەربىيەسى ئېلىشىنى تەشەببۇس قىلغان . ئاقسۇدا ياپۇنغا قارشى ۋە تەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتىنى قوزغىغان ۋە ئاقسۇ ئۇيغۇر سەنئەت ئۆمىكىنى قۇرغان . 1938 – يىلى قولغا ئېلىنىپ تۈرمىگە تاشلانغان . 1943 – يىلى قوبۇپ بېرىلگەن . 1956 – يىلى ئاقسۇغا قايتىپ يەنە ئۇيغۇر ئويۇشمىسىنىڭ باشلىقى بولغان . 1949 – يىلى شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازات بولغاندىن كىيىن جوڭگۇ كومپارتىيىسىنى ھىمايە قىلغان ۋە يېڭى دىموكراتىزمنى قوللىغان ۋە ناھىيەلىك يەر ئىسلاھاتى كومىتېتىنىڭ ئەزاسى بولغان . شۇنىڭدىن باشلاپ ئىلگىرى - كىيىن بولۇپ ئاپتونۇم رايونلۇق خەلق قۇرۇلتىيى ۋە سىياسى كېڭەشنىڭ ئەزاسى ، سىياسى كېڭەش ئاقسۇ ناھىيەلىك كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولغان . 1970 – يىلى 10 – مايدا كېسەل سەۋەبى بىلەن ۋاپات بولغان .

(2) مەھمۇد ھاجىيۇف : 1910 – يىلى ئايكۆل بازىرىنىڭ ساقساق كەنتىدە قول – ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە تۇغۇلغان . بالىلىق چاغلىرىدا يۇرتىدىكى مەكتەپلەردە ئوقۇغان . 1934 – يىلى ئاقسۇ دارىلمۇئەللىمىنگە ئوقۇشقا كىرگەن . ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كىيىن قۇمباش يىزىلىق مەركىزى باشلانغۇچ مەكتەپنى قۇرغان ۋە ئۆزى مۇئەللىملىك قىلغان . 1939 – يىلى كونا شەھەر بوزدۆڭ يىزا قىزىلبۇلاق باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ مۇدىرلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن . ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيەسى ئونسۇنى ئىگىلىگەندىن كىيىن ، ئۇ باشقا بىر تۈركۈم ئىلغار ياشلار بىلەن مىللىي ئارمىيەگە قوبۇل قىلىنىپ پەيچاڭلىققا تەيىنلەنگەن . 1946 – يىلى

شىنجاڭ ئۆلكىلىك مائارىپ نازارىتى (ئېلىدا قۇرۇلغان) ئىشخانىسىنىڭ كاتىپى ۋە مەكتەپ بۆلۈمىنىڭ كادىرى بولۇپ ئىشلىگەن . « بېتىم » دىن كىيىن مىللى ئارمىيەنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا ئاساسەن ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ ۋالىيسى بولغان . شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازات بولغاندىن كىيىن ئۈرۈمچى شەھەرلىك تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ مۇدىرى بولغان . كىيىن ئۆزىنىڭ ئىلتىماسى ۋە ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ بىۋاسىتە تەيىنلىشى بىلەن ئونسۇ ناھىيەلىك مائارىپ بۆلۈمىنىڭ باشلىقى بولغان . بۇ مەزگىلدە ئۇ ئونسۇدا يېڭى مائارىپنىڭ ئومۇملىشىشى ، ئوقۇتقۇچىلار قوشۇنىنىڭ زورىيىشى ، شەھەر – يىزا مەكتەپلىرىنىڭ ئاساسى قۇرۇلۇشىغا كۈچىگەن . ئىلگىرى – كىيىن بولۇپ قىزىل ، ئارال ، تۇمشۇق ، چاغراق ، لەنگەر ، زامتاي ، ئىشلەمچى قاتارلىق مەكتەپلەرنىڭ قۇرۇلۇشىنى ۋۇجۇدقا چىقارغان . 1965 – يىلى يىزا – بازار باشقۇرۇش كومىتېتىنىڭ مۇدىرى بولغان . « مەدەنىيەت زور ئىنقىلاۋى » مەزگىلىدە « كاپىتالىزىم يولىغا ماڭغان ھوقۇقدار » دەپ تارتىپ چىقىرىلغان ۋە ئىشلەمچىدە ئەمگەككە سېلىنغان . « ياشلار ئەترىتى » ۋاقتىدا ئېغىر ئەمگەك ۋە كېسەل سەۋەبىدىن 1974 – يىلى 64 يېشىدا ۋاپات بولغان .

ئايكۆللۈكلەرنىڭ ھازىرقى مائارىپ ئەمەلىيىتىدىكى چېكىنىش ۋە زۆرۈرىيەت

مائارىپ بولمىسا كەلگۈسىمۇ بولمايدۇ . – بىن گۇرئون (ئىسرائىلىيەنىڭ دۆلەت ئاتىسى)

قانداق سىنىپ ، قانداق ھاكىمىيەتنىڭ دەۋر سۈرۈشىدىن قەتئىينەزەر ، ھەربىر قەۋمنىڭ ئەجداتتىن – ئەۋلادقا داۋاملىشىپ ئۈزۈكسىز ھالدا « يېڭى قان » غا ئېرىشىپ مۇكەممەللىشىپ بارىدىغان ئۆزىگە خاس مىللىي روھى بولىدۇ . ئۆز مىللىي روھىغا ئىگە خەلقلەر تارىخىنىڭ ھەرقانداق بىر باسقۇچىدا ھەتتا 2000 يىللار ئاۋالقى يەھۇدىيلاردەك پۈتۈنلەي يوقۇلۇش گىردابىغا بېرىپ قالغاندىمۇ مەۋجۇتلۇق ئۈچۈن ئىزدىنەلەيدۇ . ھۆرلۈك ۋە سائادەت يولى تاپالايدۇ . ئەمما تۈرلۈك سەۋەپلەردىن كۆرە ، بۇنداق روھى ئۈستۈنلۈك ئۈزۈلۈپ قالىدىكەن ، مۇقەررەر ھالدا شۇ قەۋمنىڭ تەقدىرىدە ھالاكەتلىك ئېپىزۇتلار كەينى – كەينىدىن يۈز بېرىدۇ . بولۇپمۇ مىللىي كىملىكىنى ساقلىغان ئاساستا يېڭىلىققا ئىنتىلىش ، ئىلىم – مەرىپەتنى سۆيۈش ، تەرەققىيات ئىزدەش ھەرقانداق بىر قەۋمنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىزگۈلۈك رەۋىشىدە ھۆرلۈك ۋە سائادەتنىڭ يۈكسەك پەللىلىرىگە يەتكۈزىدىغان رەھنىمالىق روھىدىن ئىبارەت .

مەيلى غەرب ياكى شەرق ئەللىرى بولسۇن ئىلغار كەتكەن بۈگۈنكى زامان ئەللىرىنىڭ ھەممىسى ئەڭ ئالدى بىلەن ئەنە شۇ روھنىڭ ۋەھىيانە ئىلتىپاتىغا مۇيەسسەر بولغان . قانداقلا بولمىسۇن ، ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ ۋۇجۇدىدا ھامان ئۇدۇم بولالايدىغان مەلۇم ئىلغار نەرسىلەر بولىدۇ . ھەربىر مىللەت پەقەت شۇ نەرسىلەرنى بېيىتىش ئاساسىدا ئۆز مەدەنىيىتىنىڭ يادروۇلۇق مەزمۇنىغا ئايلىنىدۇرۇپ كېلەلسىلا ، ئۇنىڭ تەقدىرىدە قانداق ئېغىر قىسمەتلەرنىڭ يۈز بېرىشىدىن قەتئىينەزەر ھامان ئورنىدىن تۇرالايدۇ .

مىلادى 70 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە رىملىقلار تەرىپىدىن يوقۇلۇش خەۋپىگە دۇچكەلگەن يەھۇدىيلار دەل مەرىپەت روھىغا تايىنىپ كىيىنكى مەۋجۇتلۇقنى ساقلاپ قالغان . بۇ مەزگىلدە يەھۇدى رايۇنلىرى رىملىقلار تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنىش خەۋپىگە دۇچكەلىدۇ ۋە ئۇلار مەكتەپ ، ئىبادەتخانىلارنى ۋەيران قىلىپ يەھۇدىيلارنى يوقاتماقچى بولىدۇ . بۇنداق رەھىمسىز رىئاللىق ئالدىدا يەھۇدىيلار ئىككى گورۇھ بولۇپ شەكىللىنىدۇ . قارچىغا گورۇھى زوراۋانلىققا زوراۋانلىق بىلەن قارشى تۇرۇشنى تەشەببۇس قىلسا ، كەپتەر گورۇھى زوراۋانلىققا غەيرى زوراۋانلىق ۋاسىتىسى ئارقىلىق قارشى تۇرۇشنى تەشەببۇس قىلىدۇ . يوهاننا رابىيى (يەھۇدى دىنىنىڭ ئۆلىماسى) كەپتەر گورۇھىغا تەۋە يەھۇدى مىللىتى دۇچكەلگەن زۇلۇم - سىتەم ئالدىدا باش قاتۇرۇپ ئىششغالىيەتچى ئارمىيەنىڭ قۇماندانى بىلەن كۆرۈشۈشتىن ئىبارەت ياخشى چارىنى ئويلاپ تاپقان . ئەمما شۇ ۋاقىتتا كەپتەر گورۇھى تەرىپىدىكى يەھۇدىيلار قارچىغا گورۇھى تەرىپىدىن ئېرۇسالىم شەھەر سېپىلى ئىچىگە سولاپ قويۇلغان بولۇپ كىرگىلىمۇ ، چىققىلىمۇ بولمايتى . شۇنىڭ بىلەن ئۇ كېسەل قىياپىتىگە كىرىۋالىدۇ . ئۇ چوڭ رابىيى بولغاچقا نۇرغۇن كىشىلەر كېسىلىنى كۆرگىلى كېلىدۇ . ئۇزۇنغا بارماي ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكى ھەققىدە خەۋەر تارقىلىدۇ . شاگىرتلىرى ئۇنى مىيىت ساندۇقغا سېلىپ شەھەر سېپىلىدىن ئېلىپ چىقىشنى تەلەپ قىلىدۇ . چۈنكى شەھەر ئىچىدە قەۋرىستانلىق يوق ئىدى . قارچىغا گورۇھىنىڭ قاراۋۇللىرى رابىيىنىڭ ئۆلگەنلىكىگە ئىشەنمەي جەسەتنى تەكشۈرمەكچى بولغاندا يەھۇدىيلاردا جەسەتنى كۆرۈشكە قەتئىي بولمايدىغان قائىدە بولغاچقا ئۇلار قوشۇلمايدۇ ۋە جەسەتكە نەيزە سانجىماقچى بولغان قاراۋۇلنى توسۇپ شەھەر سىرتىغا ئەپچىقىپ يەرلىككە قويۇشتا چىڭ تۇرىۋالىدۇ . ئاخىرىدا ئۇلار يول قويۇشقا مەجبۇر بولىدۇ . سېپىلدىن چىقىپ رىم ئارمىيەسىنىڭ گازارمىسىغا كەلگەندىمۇ ئوخشاش ھالدا قۇتۇلۇپ ، ئوڭۇشلۇق ھالدا رىم ئارمىيەسىنىڭ قوماندانلىق شىتابىغا يىتىپ بارىدۇ . يوهاننا رابىيى مىيىت ساندۇقىدىن چىقىپ قوماندان بىلەن كۆرۈشۈشنى ئىلتىماس قىلىدۇ . ئۇ قوماندان ۋېس باسسنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ : « مەن گىنرال جاناپلىرىغا رىم پادىشاھىغا ئوخشاش ھۆرمەت بىلدۈرمەن »

دەيدۇ . گىنرال ئاڭلاپ پادىشاھنى ھاقارەت قىلدىڭ دەپ ئەيىپلەيدۇ . بىراق ، ئۇ تېخىمۇ جەزىملەشتۈرۈپ : « ياق ، گىپىمگە ئىشەنگەيلا ئالىيلىرى ، چوقۇم رىم پادىشاھى بولىدىلا » دەيدۇ . گىنرال : « تىلىكىڭىزگە رەھمەت ، ئۇنداقتا سىز نىمىگە ئېرىشمەكچى ؟ » دەپ سورىغاندا ، ئۇ : « مېنىڭ پەقەت بىرلا ئارزۇيۇم بار ، ماڭا 10 رابىيى سىغقۇدەك مەكتەپتىن بىرنى قالدۇرۇپ قويغان بولساڭلار ، ئۇنى مەڭگۈ چېقىۋەتمەسەڭلار ! » دەيدۇ . يوهاننا رابىيى رىم ئارمىيەسىنىڭ ئېرۇسالىمنى ئىشغال قىلىۋالدىغانلىقىنى ۋە زور قىرغىنچىلىق ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى بىلەتتى . ئۇنىڭچە مەكتەپ ساقلاپ قېلىنسا يەھۇدىي مىللىتىنىڭ ئەنئەنىسىنى چوقۇم ساقلاپ قالغىلى بولاتتى . بەختكە يارىشا گىنرال ۋېس باسسىن ئۇنىڭ تەلپۈكىگە قوشۇلدى . ئۇزۇن ئۆتمەي رىم پادىشاھى ئۆلدى . شۇنىڭ بىلەن بۇ قوماندان ئۇزۇن ئۆتمەي ئارمىيەگە تايىنىپ پادىشاھ بولىدۇ . كىيىن ئېرۇسالىمنى ئىشغال قىلغاندىن كىيىن ئۇ قوشۇنغا : « پەقەت بىر كىچىك مەكتەپنىلا قالدۇرۇپ قويۇڭلار ! » دەپ بۇيرۇق چۈشۈرىدۇ . شۇنداق قىلىپ يەھۇدىيلارنىڭ بىلىمى ۋە ئەنئەنىسى ، توغرىسى مىللىي روھى ساقلاپ قېلىنغان . يەھۇدىيلارنىڭ تارىختا شۇنىڭغا ئوخشاش زور بالايى ئاپەتلەرنى بېشىدىن كەچۈرۈپمۇ يوقۇلۇپ كەتمىگەنلىكىگە دەل مۇشۇنداق يىراقنى كۆرەرلىك ۋە پىداكارلىق سەۋەپ بولغان .

دۇنيادىكى بارلىق خەلق يەھۇدىيلارنى دۇنيادا قەدىمدىن تارتىپ ئەڭ كۆپ ۋە ئەڭ زور دەرىجىدە يوقۇلۇش خەۋپىگە دۇچ كەلگەن ۋە « كۈلپەتنى بايلىق » دەپ بىلىپ ئەڭ يۈكسەك دەرىجىدە گۈللەنگەن ، راۋاج تاپقان خەلق دەپ بىلىدۇ . بۇنىڭدىكى تۈپ سەۋەپنى دەل ئەۋلادتىن – ئەۋلادقا ئۈزۈلمەي داۋام قىلىپ كىلىۋاتقان ئاشۇ مەرىپەتچىلىك روھىنىڭ ئۇلارنىڭ ھاياتلىق ئەمەلىيىتىدە سەل قاراشقا بولمايدىغان مۇقەددەس پىرىنسىپقا ئايلىنغانلىقىدا ، دەپ كېسىپ ئېيتىشقا بولىدۇ . ئۆز مىللىتىنىڭ يۈكسەك ئەنئەنىۋى روھىنى چۈشىنىدىغان ، ئىزچىللاشتۇرىدىغان ۋە جان تىكىپ قوغدايدىغان كىشىلەرنىڭ ئازلىقى مۇقەررە ھالدا شۇ مىللەت ئىجتىمائىي ھاياتىدا پاجىئەلىك ، سەلبىي ئاقىۋەتلەرنىڭ يۈز بېرىشىنى قارارلاشتۇرىدۇ . سەئىدىيە خانلىقىنىڭ زاۋال تېپىشىغا سەۋەپ بولغان ئەۋھاپەرەسلىك ۋەجىدىن ئەۋج ئالغان روھى گۇمراڭلىقنىڭ زىيىنىنى يەتكۈچە تارتقان ، بەلكى 300 يىلغا يېقىن يەتكۈچى تارتقان ئۇيغۇر خەلقى ئىچىدە ئاقسۇ خەلقىمۇ ئوخشاشلا زور چىكىنىشلەر ۋە مەنىۋى بەرباتلىق ئىچىدە ياشاپ كەلگەن ئىدى . يۇقىرىدا دەپ ئۆتكىنىمىزدەك ، شۇ ۋاقىتلاردا دۇنيا مىقياسىدىكى تۈرلۈك ئىنقىلاپ ۋە ئويغىنىشلار ساداسى ئىچىدە ھىدايەت يولى تاپقۇچە ئايكۆل خەلقىمۇ ئوخشاشلا مەۋجۇتلۇق كىرىزىسى ۋە مەنىۋى بوھران ئىچىدە ياشاپ كەلگەن ئىدى .

خوش ، ئۇنداقتا ئاقسۇ دىيارىدىكى ئىسلام مەدرىس مائارىپى ۋە يېڭىچە پەننىي مائارىپ ئەڭ بۇرۇن باشلانغان مەدەنىيەتتىمىزدىكى يورۇق ئارال – ئايكۆلنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى قانداق ؟ مانا بۇ دەل ئاشۇ ھۆكۈمنى ئاڭلىغان كىشىنىڭ مېڭىسىدە تەبىئىي ھالدا ئەكس ئىتىدىغان سۇئال . بۈگۈنكى ئايكۆل كىشىلىرىنى بىلىدىغانلارنىڭ ھەممىسى ئۇلارنى سودا – سېتىققا ھېرىسمەن ، ئۆزىنى مەغرۇر تۇتىدىغان ، ئىسلامى ئەقىدىسى نىسبەتەن چىڭ خەلق ، دەپ تونۇيدۇ . ئەمما ئۇلارنىڭ مەرىپەت ئەنئەنىسى ھەققىدە بىر ئېغىز مۇگەپ قىلمايدۇ . نىمە ئۈچۈن ؟ ئازاتلىقتىن كىيىن بۇ كىچىككىنە زېمىندا ھەر بىر كەنتتە بىردىن دېگۈدەك باشلانغۇچ مەكتەپ قۇرۇلدى . ساۋات چىقىرىش تەكىتلەنگەن يىللاردا بۇ ئىش چىڭ تۇتۇپ ئىشلەندى . ئەمما بۇ كىچىككىنە ، ئەمما ئاجايىپ مول تارىخى كەچۈرمىشلەرگە باي زېمىندىكى كىشىلەرنىڭ روھى ۋە ماددىي ھالەتلىرى گويا « ئەسھابۇلكەھفى » غارىدا ئۇخلاپ قالغانلاردەك بىر ئىزدا توختاپ قالغان . ئۇلار يېنىدىكى نەچچە تال تەڭگىسىنى 300 يىللىق ئۇيقۇسىدىن كىيىن بازارغا چىقىپ خەجلىيەلمىگەن ئاشۇ سەيباھلارغا ئوخشاپ قالغان . ئەپسۇسكى ئۇلاردا تېخىچە ئەجەپلىنىش يوق . ئەمما دەۋر ۋە تەرەققىيات ، مەۋجۇتلۇق ۋە رىقابەت ھەر بىر ئادەمدىن ، بۇ تۇپراقتىكى ئىنسان سۈپىتىدىكى ھەر بىر ياشغۇچىدىن ئەجداتلىرىنىڭ ئاشۇ يىتۈك روھىنى تەلەپ قىلماقتا . مىڭلاپ ئەپسۇسكى ، ئەجداتلىرىدىكى يېڭىلىققا ، تەرەققىيپەرۋەرلىككە ، ئىلىم – مەرىپەتكە ، كامىللىققا ئىنتىلىدىغان بىباھا روھى ئايكۆللۈكلەر ئاللىقاچان ئۇنتۇپ كەتكەن . بىراق سىز بۈگۈنكى ئايكۆلدە دەل بۇنىڭ ئەكسىنى كۆرىسىز . بۇ يەردىكى ئادەملەر باشقىچە بىر دۇنيادا ياشاۋاتقاندەك دەۋرنىڭ ئىلگىرىلىشىگە گويا نەچچە يۈز يىللار ئاۋالقىدەك ، گۈرۈلدەپ كىتىۋاتقان پويىزغا پەرۋايى پەلەك ھالدا ئۆز ئىشىنى قىلىۋاتقان كىشىدەك خىرامان ، بىخەم ياشىشىدۇ . نۇرغۇن ئاتا – ئانىلارنىڭ نەزەرىدە بالىلارنىڭ مەكتەپتە ئوقۇشىنىڭ ئۆزلىرى بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق ھۆكۈمەتنىڭ ئىشى . بالىلارنىڭ نىمە ئۆگىنىشى ، نىمىلەرنى قوبۇل قىلىشىنىڭ قىلچە ئەھمىيىتى يوق . ئېتىزلىق ، مازار ، مەسجىد ۋە ئۆيىدىن ئىبارەت تار دائىرىدىكى تۇرمۇش مەيدانى ئىچىدىلا داۋام قىلىدىغان رايىشلارچە ياشاش ئۇلارغا ئەينى چاغدىكى مەرىپەت روھىنى ، ئالتۇنغا بەرگۈسىز مىللىي ئەنئەنىسىنى مەزىسىز چۈشتەكلا ئۇنتۇلدۇرغان . باشلانغۇچ ۋە تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپلەردە بالا ئوقۇتۇش « مەجبۇرىي مائارىپ قانۇنى » نىڭ بېسىمىدىن بولمىسا ئاتا – ئانىلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكىنىڭ بالىلىرىنى مەكتەپتە ئوقۇتقۇسى يوق . تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرەي دەپقالغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ كالىسىدىمۇ غايە ، كەلگۈسى تەقدىر ، ياشاش نىشانى ھەققىدە قانائەتلىنەرلىك ئۇقۇم يوق . 40 مىڭدىن ئارتۇق نوپۇسى بار چوڭ بىر يىزىدىكى بىردىنبىر تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە تاپشۇرۇق

ئىشلىمىگە نىلكى ، مەكتەپكە تولۇق كەلمىگەنلىكى ، دەرسكە كىرمىگەنلىكى ، ئىنتىزامسىزلىق قىلغانلىقى ، ئوقۇتقۇچىغا ھۆرمەتسىزلىك قىلغانلىقى ... سەۋەبتىن تەنقىد – تەربىيە ئاڭلىغانلىقىغا نارازىلىق بىلدۈرۈپ مەكتەپ كىلىپ ئوقۇتقۇچىلارغا ئۆكتەملىك قىلىدىغان ، ئۇششۇقلۇق قىلىدىغان ، تەھدىت سالىدىغان ، ھەتتا ئۇلارنىڭ جىسمانىيىتىگە چېقىلىدىغان ئاتا – ئانىلار ھەركۈنى دېگۈدەك چىقىپ تۇرىدۇ . ئەمما ئۇلار تاكى شۇ چاغقىچە بالىسىنىڭ كىمىنىڭ قولىدا تەربىيەلىنىۋاتقانلىقى ، نىمىلەرنى ئۆگىنىۋاتقانلىقىدىن بىخەۋەر . ئۇلار ھامان بىرەر باھانە – سەۋەپ بىلەن بالىلارنى مەكتەپتىن ئاجىرتىۋېلىش كويىدا . شۇڭا ئوقۇتقۇچىلار قەستەن پاراكەندىچىلىك چىقىرىدىغان ، ئىنتىزامسىزلىق قىلىدىغان ، خالىغانچە دەرسكە قاتناشمايدىغان ، جەمئىيەتتىكى يامان ئىش ، يامان ئادەتلەرنى يۇقتۇرۇۋالغان بالىلار ئالدىدا بىچارە . شۇڭا ئوقۇتقۇشۇمۇ پايانسىز دېڭىزدا نىشانسىز لەيلەپ كىتىۋاتقان يەلكەنسىز كىمىدەك ئۈنۈمسىز ھالدا داۋام قىلىدۇ . مەكتەپ ۋە ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئەڭ چوڭ كوزىرى پەقەت دىپلۇم . چۈنكى ئۇ بولمىسا ئۇلارنىڭ مەكتەپتىن چىقىپلا ئاتا – ئانا بولۇش ئۈچۈن ئالىدىغان توي خېتى ئېلىشى تەسكە چۈشىدۇ . ھەتتا بەزى ئوقۇغۇچىلار ۋە ئاتا – ئانىلار بۇنىڭغىمۇ ئانچە ئېرەڭشىپ كەتمەيدۇ . شۇڭا ئانچە – مۇنچە ئاغزى – بۇرنى تۈزلىنىپ يارىدار جەڭچىدەك يۈرىدىغان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ كۆرۈلۈپ تۇرىدىغانلىقىغىمۇ ھەيران قېلىشنىڭ ھاجىتى يوق . ئەمما باشقا ئىشلارغا سوراق تەييار بولغان بىلەن بۇ ئىشقا يوق . ئوقۇغۇچىلارنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى سائەت 10 غىچە ، ئازراقى چۈشكىچە ، يەنە ئازراقى كەچكىچە بىر قېتىم مەكتەپكە كىلىپ كۆرۈنۈپلا بەرسە ، مەكتەپتە تەييار تاماقنى يەپ ئويىناپ بىرىپ خاتىرجەم ئۆيگە قايتىسلا بولىدۇ . ئىشقىلىپ ئوقۇغۇچىلار مەكتەپكە كىلىپ – كىتىپ تۇرسىلا بولىدۇ . ئۆگىنىش ، تەقدىر بېسىمى ، ئوقۇتۇش ئۈنۈمى ياكى مەسئۇلىيەت ھەققىدە گەپ قىلىشنىڭ ئورنى يوق . بالىلارنىڭ ھالەت – تۇرقىغا قاراپ يىزا بالىلىرى ئىكەنلىكىگە ئىشەنگۈڭىز كەلمەيدۇ (ئەلۋەتتە ھازىر يىزا بىلەن شەھەرنىڭ پەرقى زور دەرىجىدە كىچىكلىمەكتە) . ئۇلار ئېسىل تېلىفونلارنى قولىدىن چۈشۈرمەيدۇ . قىز – ئوغۇللار پىنھانلاردا مۇڭدېشىدۇ . ئاجايىپ – غارايىپ كىيىنىشىدۇ ، ياسىنىشىدۇ . ئىشقى – مۇھەببەت تەسۋىرلەنگەن ناخشىلارنى ئاڭلىشىدۇ . ئەگەر مەكتەپ دەۋازىسىدا تۇرۇپ كۆزەتسىڭىز ، مەكتەپكە كىلىپ ، قايتىۋاتقان ئوقۇغۇچىلارنىڭ يەلكىسىدىكى ئوقۇغۇچىلار سومكىسىدىن 10 نى سانىيالىمىسىز . مەكتەپ ھويلىسىغا قارىسىڭىز ئالدىڭىزدا ياشانغانلار ساناتورىيىسىدىكى ئاخىرقى ئۆمرىنى ئويۇن – تاماشا بىلەن ئۆتكۈزۋاتقانلارنى يادىڭىزغا ئالىسىز . بىرىلىپ كىتاپ ئوقۇۋاتقان ياكى تەنەپپۇس ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ دەرس ، سىناقلىرى ئۈچۈن ماتېرىيال كۆرۈۋاتقان ئوقۇغۇچىدىن بەشىنى ئۇچرىتالىمىسىز . پەقەت تۈرلۈك

توپلارنى ئويناش ، مۇگدشش ، قوغلششپ ئويناشتىن باشقا ئش كۆزگە چېلىقمايدۇ . ھەتتا ئمتھانلاردا جاۋاپ يېزىش تۈگۈل ئسىمنى يېزىپ قويۇشقىمۇ ئېرىدىغان تالاي ئوقۇغۇچىلار بار . سىناق ، ئمتھان ، دەرس ، تىرىشىش ، ئۆرلەپ ئوقۇش ، ياخشى تۇرمۇش يولى ، كىيىنكى تەقدىر ... دېگەنلەرنى ئويلاش تۈگۈل ، 45 مىنۇت قىسىپ ئولتۇرۇپ دەرس ئاڭلىماق تاغقا چىقماقتىنمۇ تەسكە توختايدىغانلار تېخىمۇ كۆپ . تەلەپ قويۇشتا قىزلار ھەتتا ئوغۇللاردىنمۇ تەشەببۇسكارراق . شۇڭىمىكىن چەكلەنگەن مېۋىنى ناھايىتى بالدۇر يەپ قويىدىغان ئىشلارمۇ ئادەمنى چۆچۈتىدۇ . تېخى قىزلارنىڭ گورۇھ بولۇشۇپ ئورۇشىدىغان ئىشلىرىمۇ ئانچە – مۇنچە كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ . مەن ئايكۆلدە تۇرغان 5- 6 يىللىق تۇمرۇشۇمدىكى ئەمەلىي كۆزىتىشىم ئۇيغانتقان ھەسرەتلىك ئىلھاملرىمنى ئاشۇ كارتىنىلارنى تولۇق سۈرەتلەپ بىرەلمىگىنىگە قارىماي ، مۇنداق بىر پارچە « ئايكۆلنىڭ چۈشى » ناملىق شېئىرىمغا مۇجەسسەملەيمۇ ئۆلگۈرگەن ئىدىم :

دولقۇنۇڭغا ئاينى دەپ كىردىم .
قۇلغىمدا قەبىلەمنىڭ تىۋىشى ،
قۇلۇمدا سۇلايماننىڭ ئۈزۈكى .
ئەتمەك بۇلۇپ كوزا ئاغزىنى ،
دېۋىگە يۈزلەندىم .
خانقادا باشلاندى ئەرزان ،
چۆۋۈلۈپ كەتتى جەددالنىڭ تورى .
پاك روھىمنى سۆيۈپ ئويغاتتىم ،
يۇلتۇزلارغا تاشلىغاچ سۇئال .
ياشاش ئۈچۈن ئالدىم تاھارەت ،
داۋالغۇدى كۆل سۈيى دەرھال .

II

مەۋلانەم مەسچىتىنىڭ ئالدىدىكى بازاردا ،
روماللىق بىر مەزلۇم تىلەر سەدىقە .
ئولتۇرار بالىسى ياندا يۇلتۇزدەك ،

ساقاللىق ئەرلەر ئالدىرار ئۆيگە .
تۆتىنچى خوتۇننى كۆرگۈسى كىلىپ ،
موتىسكىلىت ياكى ماشىنىنى قوزغىتىدۇ .
يۈرىكى ئوت ئالىدۇ .
سۈگە تىلىكتە دۈم يېتىپ ،
ئاچچىق نەشنى شورىدۇ ،
ئانىسىغا قانمىغاندەك .
ھاجىمنىڭ ئۆيىدىن چىققان بىر يىگىت .
ئېتىقادىنى توپ قىلىپ تىپىپ ،
مۇئەللىمنى يوملاشقاندا ،
پىنھانلاردا مەستلىنەر پىلدەك .
پەرىشتىدەك بوۋاي-مومىيلار .
چىچىلىپ كەتكەن بالىلارنىڭ ئۈستىدە ،
ئاپئاق بۇلۇتلاردەك يۈرىدۇ لەيلەپ .
چۈشۈرۈپ تۇرسىمۇ يامغۇر ۋە سايە ،
ئۇيۇن تۈگىمەيدۇ ،
كۆڭۈل تىنجىمايدۇ .
بۇيەردىكى ئادەملەر ،
جىنلار بىلەن سۆزلىشىدۇ .
ئۈلۈكلەر ئۇسۇل ئوينىمايدۇ .
312-نومۇرلۇق دۆلەت تاشيولى ،
چۈشكە ئەگىشىدۇ .
مەكتەپتىن قاچقان ئۆسمۈر ،
ئۇغۇرلىغان پۇلغا بەك چىكىدۇ .
پادىجى شىم ئالىدۇ ،
چاچلىرىنى بۇدۇرە قىلدۇرىدۇ ،
مەكتەپ يەنە ئۇقۇتىدۇ ،
مۇئەللىم كەلگۈسىدىن ئەنسىرەيدۇ .

-بىلىسەم- بىلىمسەم نىمە كارىڭ؟
قاراپ تۇرۇپ يۈرەكنى تىلىدۇ.
-بالامغا ھومايغان قايسىڭ؟
پىچاق كۆتۈرۈپ ھەيۋە قىلىدۇ .
رەتسىز، مەينەت، قايناق دوقمۇشتا،
ئۈچەي كاۋاپ يەپ لەڭپۇڭ ئىچىدۇ.
بىر - بىرىنى تونۇمايدۇ .
يۈز يىل بۇرۇنقى موللا شاكر،
«شەرھى شىكەستە» دە ئۇھسىنىدۇ.

III

ئاي قەلبىمدە بۇلدۇقلىدى .
بالام دەپ كۈيىۋاتقانلار .
بالام دەپ ئۆلىۋاتقانلار ،
كۆل يۈزىدە تۇردى جۇلالاپ .
سۇ بىلەن قۇمنى ئايرىپ ئولتۇرۇپ،
بىر چىمدىم قۇمنى سۆيۈم مەڭگۈگە .
خەيرىلىك تىلىدىم ،
ياغلىق چەگكەن تانسىكە شىكىمۇ .
ئوقۇمىغان ئاقنانچىغىمۇ ،
چاچ كىسىدىغان ساتىراشقىمۇ ،
ئازغانلارنى تۇشۇغان شوپۇرغىمۇ .
چۈنكى، ياشسىلا ئايكۆلدە ئۇلار،
كىملىكىدىن كەچمەس يەنىلا،
باشقا بىر دەۋردە ياشاۋاتقاندىك .
قەدىمى دەرخكە يۆلەنگىنىچە،
بىر - بىرىگە: بىز ئۇيغۇر! - دەيدۇ .

ئىلان قاسرىقنى تاشلاۋاتقاندەك،
رىقابەتكە باشلاۋاتقاندەك.
ئىشىنىمەن سىلەرگە!
ئەي نۇرغا ئاشىق ئادەملەر!
دەرەخ ئىچىدە تۇرىۋەرمەڭلار.
ئاق ئېتىڭلار چاپسۇن توختىماي،
مەھمۇد قەشقىرى ساقلاۋاتىدۇ.
بالىلار مەكتەپكە بارسۇن!
ئېتىزلا، رىقابەتكە چىلان تىكىڭلار!
بىر ئوت بىزنى ياقلاۋاتىدۇ.
ئەي ئايكۆل!
كەل يەنىلا سىنىلا سۆيەي.
بەختىڭ ئۈچۈن ئوت بۇلۇپ كۆيەي،
دۇنيا بىزنى تۇرمايدۇ ساقلاپ.
چاڭلىرىڭنى نۇر بىلەن سۈرتەي.

2011.1.1

تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرگەندىن كىيىن مۇتلەق كۆپ ساندىكى ئوقۇغۇچىلار
ئۆي - ئوچاقلىق بولىدۇ . ئېتىز - ئېرىقلاردا ئىشلەيدۇ . شۇنىڭ بىلەن ئوقۇتقۇچىلار ئۈمىد
باغلىغان كەلگۈسىنىڭ تالايلىغان « سەنئەتكار » ، « ئېنژىنېر » ، « ماتىماتىك » ، « فىزىك » ،
« خېمىك » ، « بىئولوگ » ، « تەنھەرىكەتچى » ، « ئارتىست » ، « رەسسام » ... لىرى يوققا
چىقىدۇ . تىرىشىشلا ۋايىغا يىتەلەيدىغان ئىقتىدار - تالانتلار تۈزۈپ كىتىدۇ . ئەمما ھەممىدىن
ھەيران قالارلىقى ، بۇ كۆپىنچە ئاتا - ئانىلارنىڭ نەزىرىدە بىر تىيىنغا ئەرزىمەيدىغان
ئاۋارىچىلىق . مەن دەل مۇشۇ قۇرنى يېزىۋاتقىنىمدا ماقالەمنىڭ تېمىسىنى نىمىدەپ ئاشۇنداق
قويغىنىمنى يەنە بىر قېتىم ھەسرەت ئىچىدە تىلغا ئالمەن . ئەمما قانچىلىك ئادەم بۇ
ھەسرەتمىنىڭ ۋەزىنى چۈشىنىپ يىتەلەيدۇ ، بۇنىسى ماڭا قاراڭغۇ .
بۇ ھەقتىكى ئابىستىراكت مۇھاكىمىلەرنى داۋام قىلىشتىن كۆرە ، ئۇنىڭغا مۇنداق
ئەمەلىيەتنى پاكىت كەلتۈرۈش تېخىمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ : ئايكۆل بازارلىق تولۇقسىز ئوتتۇرا

مەكتەپتە 2008 – يىلدىن 2013 – يىلغىچە بولغان 6 يىلدا ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ھەر يىلى 629 نەپەر ئوقۇغۇچى ئوقۇش پۈتتۈرگەن . ئەمما بۇلاردىن ئىچكىرى تولۇق ئوتتۇرا ، كەسپى تولۇق ئوتتۇرا ۋە ئادەتتىكى تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپلەرگە ئۆرلەپ ئوقۇغانلارنىڭ نىسبىتى ئايرىم – ئايرىم ھالدا % 3.1 ، % 5.8 ، % 7.8 ، % 9.8 ، % 7.2 ، % 3.7 بولۇپ ، ئوتتۇرىچە نىسبىتى % 5.8 بولغان . يەنى مۇشۇ 6 يىلدا 3772 نەپەر ئوقۇغۇچى ئوقۇش پۈتتۈرگەن بولۇپ بۇنىڭدىن ئۆيگە قايتقنى 3553 نەپەر ، ئۆرلەپ ئوقۇغۇچى بولسا ئاران 219 نەپەر بولغان ھەم ھەر يىلى ئۆرلەپ ئوقۇغانلارنىڭ ئوتتۇرىچە سانى ئوتتۇرا ھېساب بىلەن 36.5 ئادەم بولغان . ئايكۆللۈكلەرنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى جۈملىدىن مائارىپ ئەمەلىيىتىنى يىتەرلىك چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدىغان بۇ سان ھەقىقەتەنمۇ ئادەمنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىدۇ . ھەر يىلى ئاران % 5.8 ، يەنى 36.5 نەپەر ئوقۇغۇچى ئۆرلەپ ئوقۇيدۇ . قالغان % 94.2 ، يەنى 3553 نەپەر ئوقۇغۇچى جەمئىيەتكە ، ئائىلىگە قايتىدۇ . ئۇلارنىڭ ئاز بىر قىسمى سودا – سېتىق ، ۋە باشقا ھۈنەر – كەسپلەر بىلەن جان باققانى ھېساپقا ئالمىغاندا ، مۇتلەق كۆپچىلىكى يەر تېرىدۇ . بۇرۇندىن تېرىپ كىلىنىۋاتقان ئازغىنە يەرنى بىر ئائىلە كىشىلىرىنىڭ تېرىشى ئۇلارنىڭ ئىقتىسادى تۇرمۇشىغا ياخشىلىنىش ئېلىپ كىلەلمەيدىغانلىقى ئېنىق . ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەر يىلى ئائىلىسىگە قايتقان 529.5 نەپەر ئوقۇغۇچى شۇ ئائىلە ۋە ئايكۆل بازىرىغا نىسبەتەن ئارتۇق ئەمگەك كۈچىدىن ئىبارەت . ئەمما بۇ يەردە ئۇلارنى خىزمەتكە ئالىدىغان زاۋۇت – كارخانىلار يوق . بولغان تەقدىردىمۇ ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت – تېخنىكا سەۋىيىسى ئۇنىڭغا ماس كەلمەيدۇ . ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇلارنىڭ يىلدىن – يىلغا جۇغلاننىشى ئاخىرىدا ھۆكۈمەتكە نىسبەتەن ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش ۋە تەربىيەلەش بېسىمى ئېلىپ كىلىدۇ . شۇنداقلا ئىجتىمائىي مۇقىملىق ۋە ئىجتىمائىي ئۇمۇمى ئەخلاق ، مەدەنىيەت يۈكسىلىشى جەھەتلەردىمۇ بەلگىلىك مەسىلىلەر شۇنىڭغا ئەگىشىپلا پەيدا بولىدۇ .

« ئىسلام ئەقىدىسىگە چىڭ » دەپ قارىلىدىغانلارغا « ئىلىم چىندا بولسىمۇ بېرىپ ئىگىلەڭلار » دىگەن ئايەت بىلەن « ھەقىقىي بايلىق روھى بايلىق » دېگەن ھەدىسنىڭ روھى قاراڭغۇ بولمىسا كىرەك . ئىسلام دىنى ئەزەلدىن ئىلىم – مەرىپەت ئىگىلەشنى مۇھىم پەرز دەپ قارىغان . « قۇرئان » دا « ھەممە نەرسىلەرنى سىلەرنىڭ پايدىلىنىشىڭلار ئۈچۈن ياراتتىم » دەپ ، ئىنساننىڭ ئەقىل – پاراستىنى ئۇرغۇتۇپ « تەبىئەت » بىلەن « ئىنسان » دىن ئىبارەت ئىككى « كىتاب » نى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئوقۇشنى ھەقىقىي مۇسۇلمانلىقنىڭ شەرتى بىلگەن . ھەقىقەتەنمۇ « ئىلگىرى زامانلاردا ۋارىسلىق قىلىش ئارقىلىق ئەنئەنىۋى ئۆرپ – ئادەتلەر ، ئۇرۇقچىلىق ۋە خەلق ئۇدۇملىرى ئارقىلىق ئىگە بولغان نەرسىلەرگە ئەمدىلىكتە پەقەت تەلىم –

تەربىيە بىرىش ئارقىلىقلا ئىگە بولۇش مۇمكىن» (ئە.رىبان) بەلكى ھازىرقى زامان پەن - مەدەنىيەت بىلىملىرى بىلەن قۇراللىنىپ ئۆزىنى دەۋر تەرەققىياتىغا لايىقلاشتۇرۇش بىلەن ئىگە بولۇش مۇمكىن. چۈنكى ھەر قانداق دىن، ھەر قانداق سىنىپ ۋە ئادەم مەقبۇل كۆرىدىغان ئاقىلانە ھۆكۈم شۇكى، «بارلىق مۆجىزىلەر ئىچىدىكى ئەڭ گۈزىلى ياخشى تەربىيە ئالغان ئىنساندۇر» (ئېپىكتېت). ئىنسان پەقەت ياخشى تەربىيە ئارقىلىقلا ئۆزى ئۈستىدىن غالىپ كىلەلەيدۇ ۋە تەقدىرىنى گۈزەل قىلىپ يارىتالايدۇ.

يىغىپ ئېيتقاندا، ئاقسۇ دىيارىدا يېڭىچە مائارىپ ۋە ئىسلام مەدرىس مائارىپىغا ئەڭ بۇرۇن قەدەم قويغان ئايكۆل خەلقى ئۈچۈن ھازىرقى ئەڭ مۇھىم زۆرۈرىيەت دەل ئەجدادلىرىدىكى ئاشۇ روھنى مەشئەل قىلىپ مەرىپەت ۋە يۈكسىلىش يولىغا تەخىرىسزلىك بىلەن ئاتلانماقتۇر. چۈنكى «مائارىپ بولمىسا كەلگۈسىمۇ بولمايدۇ» (بىن گۇرئون). قۇدۇق ئىچىدىكى پاقىدەك جاھاننىڭ بارى مۇشۇ دەپ ياشاش بۈگۈنكى كۈندە ئۇچىغا چىققان ھاماقەتلىك، نادانلىق ۋە قارغىش تەگكۈرلۈكتۇر. ھەر بىر قەۋمنىڭ تەقدىرى ئۆزىنىڭ قولىدا. ئۇنىڭ قېيىدىشى، بىكىنىۋېلىشى ياكى ئاكيۇلارچە ئۆزىنى چوڭ تۇتۇپ پەقيرانلىقتا ياشىشى دۇنيادىن، تەرەققىياتتىن، رىقابەتتىن، توغرىسى ئىلىم - پەندىن يىراقلاپ كىتىشى ئۆزىگە ئۆزى ھالاكەتلىك تەقدىرىنى چىلاشتىن باشقىچە نەتىجە بەرمەيدۇ. ھەر بىر ئاتا - ئانا ئەگەر يىلتىزىنىڭ كۆكەلپ تۇرۇشىنى، پەرزەنتلىرىنىڭ كىلەچەكتىكى بەخت - سائادىتىنى ھەقىقىي كۆزلەيدىكەن، ئۇ ھالدا چۇقۇم بالىلارنى تەربىيەسىز قويماسلىقى كىرەك. ئۇلار قانچە كۆپ تەربىيەلەنسە تەقدىر ۋە تەدبىرىنى شۇنچە ئاقىلانە ھالدا كۆرۈپ يىتەلەيدۇ. شۇڭا تەربىيەنى، تەربىيەلىگۈچىلەرنى ۋە تەربىيە ئورگانلىرىنى مەسچىتكە ئوخشاشلا ئۇلۇغلىيالىغان چېغىمىزدىلا، ئاندىن ھەقىقىي مۇسۇلمان بولۇپلا قالماي، كەلگۈسىنىڭ پارلاق ئاچقۇچىغا، ئىككى دۇنيالىق بەخت - سائادەتنىڭ، ھۆرلۈك، ئاسايىشلىقنىڭ يول خېتىغا ئېرىشەلەيمىز.

ئاخىرىدا ئايكۆلدىكى قېرىنداشلىرىمىزنىڭ سەمگە مۇنداق ئىككى ھەقىقەتنى ئەسكەرتىمەن: بىرى، ئايكۆل - ئاقسۇ دىيارىدا پەننى مائارىپ ۋە ئىسلام مەدرىس مائارىپى ئەڭ بۇرۇن باشلانغان جاي. يەنى بىرى، «تەربىيە بۈيۈك خىزمەت، چۈنكى تەربىيە ئارقىلىق ئىنسان تەقدىرى ھەل قىلىنىدۇ» (بېلىنسىكى). يەنە قەلبى ئويغاق ھەر بىر يۈرەككە قەلبىم ۋەزىمىنلىك بىلەن پىچىرلايدۇكى، بىزنىڭ بۈگۈنكى دۇنيادىكى بىردىنبىر چىقىش يولىمىز ۋە ئاخىرغىچە تايىنىدىغىنىمىز مائارىپ ۋە ئەجدادلىرىمىزدا چاقنىغان ئىلىم - مەرىپەت روھىدۇر. چۈنكى ھەر قانداق بىر ۋەھى ئىنسانغا پەقەت مەرىپەت ئارقىلىق ئايان بولىدۇ ۋە مەرىپەت ئارقىلىق مەۋجۇتلۇق ۋە بۈيۈكلۈك يۇلى بىرىدۇ. بالىلىرىمىز ئوقۇسۇن!

پايدىلانغان ماتىرىياللار :

1. «ئاقسۇ شەھىرىنىڭ يەر ناملىرى خەرىتىلىك تەزكىرىسى» (خەنزۇچە) شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 2001 - يىلى نەشرى .
2. «ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ مائارىپ تەزكىرىسى» (خەنزۇچە) شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2005 - يىلى نەشرى .
3. «شىنجاڭ ئىسلام تارىخى» ھاجى نۇرھاجى ، چىن گۇگۇئاڭلار تۈزگەن . مىللەتلەر نەشرىياتى 1995 - يىلى نەشرى .
4. «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» (جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەتلەر تارىخىغا ئائىت مەجمۇئە) 1989 - يىلى 1 - نەشرى .
5. «ئاقسۇ شەھىرىنىڭ تارىخى ماتىرىياللىرى» (4 - قىسىم) 1991 - يىلى 12 - ئاي نەشرى . ئىچكى ماتىرىيال . ئىجازەتنامە نۇمۇرى (شىنجاڭ) 1212 .
6. «ئاقسۇ شەھىرى تارىخى ماتىرىياللىرى (5) - مائارىپ مەجمۇئەسى» 1995 - يىلى 10 - ئاي نەشرى . ئىچكى ماتىرىيال . ئىجازەتنامە نۇمۇرى 2696 - (1195) .
7. «قەدىمكى كىتابلار تەتقىقاتى» (ئىچكى ماتىرىيال) نىڭ 1986 - يىللىق 2 - سانى . ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ قەدىمكى كىتابلىرىنى يىغىش ، رەتلەش ، نەشر قىلىش ئىشخانىسى نەشر قىلغان .
8. «كىملىك تەربىيىسى» (ئايكۆل بازارلىق ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ مەكتەپ دەرسلىكى) ئابدۇرەھىمجان يۈسۈپ ئۈمىد تۈزگەن . 2012 - يىلى نەشرى .
9. «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى 2010 - يىللىق 1 - سان . يالقۇن رۇزى : « شىنجاڭدا يېڭىچە مائارىپ قاچان باشلانغان ؟ » ناملىق ماقالە .
10. «يەھۇدىيلارنىڭ سىرى» خى شىوڭفېي يازغان . شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى .

ئۇيغۇر دىيارى ۋە دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر

سرگېي گىرگىرويوۋىچ كىلياشتورنىي (روسىيە)

تەرجىمان : ئىمىن تاجى تۈرگۈن

1896-يىلى روسىيە جۇغراپىيە ئىلمىي جەمئىيىتى ئاسىيا مۇزېيىغا روبروۋسكى ۋە كوزلوف ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتى 1893-1895 - يىللىرى تۇرپاندىن تاپقان بىر تاغار قەدىمكى يازما پارچىلىرىنى تاپشۇردى [1]. بۇ ۋەسىقىلەرنى ئىۋانئوۋسكى بىلەن ئوردېنبورگلار تۇيۇق ئەتراپىدىكى بۇددا تاشكېمىر ئىزلىرى ۋە قارا غوجا قەدىمىي شەھىرى خارابىلىرىنى قازغاندا بايقىغان. 1897-يىلى 12-ئايدا، رادلوف بۇ ۋەسىقىلەرنىڭ پارچىلىرىنى رەتلىدى ۋە تەتقىق قىلىپ ، قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى تۆت پارچە ۋەسىقە پارچىسىنى ئېلان قىلدى [2]، بۇلار بەك كىچىكلىكىدىن ئوقۇپ يېشىش تەس بولغاچقا ، رادلوف بۇلارنى يازما شەكلى ۋە ئۆلچەملىك شەكلىدە يېزىلغان ۋەسىقىلەر دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىدى.

بۇ ۋەسىقىلەرنىڭ تېپىلىشى رادلوف، روزېن ۋە سالمان قاتارلىق ئالىملارنىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى تۇرپاننىڭ ئەسھابۇلكەھى مازىرى ۋە قارا غوجا قەدىمىي شەھىرى خارابىلىرىگە شۇنداقلا ئىمكانىيەت يار بەرسە تۇرپاندىكى باشقا قەدىمىي خارابىلەرنى تەكشۈرۈشكە بىر ئىلمىي تەكشۈرۈش ئەترىتىنى ئەۋەتتى [3]. رادلوف بۇ قېتىمقى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ ئاساسى مەقسىتى قەدىمكى ئۇيغۇرلار بۇددا مەدەنىيىتىنىڭ مەركىزى قارا غوجا قەدىمىي شەھىرىنى تەپسىلىي تەكشۈرۈش ھەمدە ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە بۇ يەردىن ئەڭ قەدىمكى تۈرك يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنى تېپىش ئىدى دەپ قارىغان [4].

1898-يىلىنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا، كېلىمىنتىز سانكېت پېتېربورگدىن ئايرىلىپ 9-ئاينىڭ بېشىدا تۇرپانغا كەلدى [5]. ئۇنىڭ بۇ قېتىمقى ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشكە تاللىنىپ ئاسار-ئەتىقىلەر مول بولغان بۇنداق رايونغا ئەۋەتىلىشىدە ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى تەجىربىلىرىنىڭ موللىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. 19-ئەسىرنىڭ 80-يىللىرىنىڭ باشلىرىدا مىنوسنىكتا سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن كېلىمىنتىز يىغما بويۇملار ئىنتايىن كۆپ بولغان

منوسنسنسك مۇزېيىنى تەكشۈرگەن. 1891-يىلى رادىلوف باشچىلىقىدىكى ئورقۇن دەرياسى ۋادىسىنى تەكشۈرۈش ئەترىتىگە قاتنىشىپ، موڭغۇلىيەنىڭ شىمالىدىكى تۈرك-رونىك يېزىقىدا يېزىلغان مەڭگۈ تاشلارنى تەكشۈرۈشكە قاتناشقان. 1894-1896-يىللىرى ئۇ ئى.خ. كېلىمىنتىز بىلەن ھەمكارلىشىپ موڭغۇلىيەدە كەڭ كۆلەملىك ئارخېئولوگىيەلىك ئىلمىي تەكشۈرۈشلەردە بولغان ھەمدە نۇرغۇن ساسلاتلارغا ئېرىشكەن [6].

كېلىمىنتىزنىڭ تۇرپاندىكى ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشى شىنجاڭدىكى ئىلمىي تەكشۈرۈش پائالىيىتىنىڭ باشلانمىسى ئىدى [7]. ئەمما، 2- قېتىملىق ئىلمىي تەكشۈرۈش 10 يىلدىن كېيىن ئاران ئورۇنلاشتۇرۇلدى. روسىيە تەتقىقاتچىلىرىنىڭ غايەت زور مۇۋەپپىقىيەتلىرىنى كۆرگەن باشقا ئەل تەكشۈرۈش ئەترەتلىرىمۇ بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۇلىشىپ يېتىپ كەلدى. بولۇپمۇ گېرمانىيە ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتى ئالدىنقى ئورۇندا تۇردى. بىر نەچچە يىلدىن كېيىن ، روسىيە ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتى كېلىمىنتىزنىڭ باشچىلىقىدا تۇرپانغا قايتا كەلدى [8].

كېلىمىنتىز ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتىنىڭ ئەڭ چوڭ مۇۋەپپىقىيىتى مەڭگۈ تاش ۋە باشقا يازمىلارنى تاپقانلىقىدىن ئىبارەت. رادىلوف يازمىلارنى تۆۋەندىكىدەك بەش خىلغا بۆلۈشكە بولىدۇ.

1. بۇدا غارلىرىدىكى قەدىمكى تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى بىغىشلىمىلار؛
2. ئوردا ياكى ئىبادەتخانىلاردىكى قەدىمكى ئۇيغۇرچە بىغىشلىمىلار؛
3. قەدىمكى ئۇيغۇرچە بۇدا دىنىغا دائىر ۋەسىقىلەر پارچىلىرى؛
4. بۇدا دىنىغا دائىر باسما بويۇملىرى پارچىلىرى؛
5. قەدىمكى ئۇيغۇرچە ئىلىم-سېتىم ھۆججەتلىرى؛

رادىلوف ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش نەتىجىسىنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ شىنجاڭدىن تېپىلغان تۈركچە ۋەسىقىلەرنى تۇنجى بولۇپ ئېلان قىلدى ، ئۇلارنىڭ تۆتى تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ئويما ، ئىككى پارچىسى قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى قانۇن (ئىقتىساد) غا دائىر ھۆججەت ۋە يەنە ئىككىسى قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇدا نوملىرى پارچىسىدىن ئىبارەت [9].

كوزلوف، روبروۋسكى ۋە كېلىمىنتىز (Клеменц .А .Д) لارنىڭ بايقاشلىرى ئاسىيا مۇزېيىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرچە ۋەسىقىلەرنى ساقلاش ئىشلىرىغا ئاساس سېلىپ بەردى. 1915-

يىلىغا قەدەر، بۇ مۇزېيىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇرچە ۋەسىقىلەر بىرى، ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش ئارقىلىق، يەنە بىرى ئۇيغۇر دىيارىدىكى روسىيە ئەمەلدارلىرىنىڭ ئىئانسى ئارقىلىق كۆپەيدى. ھازىر روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى شەرقشۇناسلىق تەتقىقات ئورنىدا 4228 پارچە قەدىمكى ئۇيغۇرچە ۋەسىقە بولۇپ، بۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى روسىيە كونسۇلخانا ئەمەلدارلىرى بۇ مۇزېيغا تەقدىم قىلغان. 1907-1909 يىللىرى ئاسىيا مۇزېيى كروتكوف يىغقان 4070 پارچە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقنى تاپشۇرۇپ ئالغان. 1912-يىلى دىياكوف كروتكوفنىڭ كونسۇلۇق ۋەزىپىسىنى ئۆتكۈزۈۋالغاندىن كېيىن تۇرپان ئاستانىدىن تېپىلغان 28 پارچە ۋەسىقنى بۇ مۇزېيغا ھەدىيە قىلدى. 1907-يىلى ئۈرۈمچىدىكى روسىيە تۇرپاندا كونسۇلخانىسىدىكى تېبىبى خادىم كېكونوۋسكى 11 پارچە ئۇيغۇرچە ۋەسىقنى بۇ مۇزېيغا ھەدىيە قىلدى.

ئىكسىپېدىتسىيە ئەترىتىنىڭ يىغىملىرى ئاساسلىقى ئىككى تۈركۈم تەكشۈرۈشتىن كەلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى، ئوردېنبورگ يىغىملىرى، ئۇ 1909-1910 ۋە 1914-1915-يىللىرى ئۇيغۇر دىيارىدا ئىلمىي تەكشۈرۈشتە بولغان، يەنە بىرى مالوف يىغىملىرى، ئۇ ئۇيغۇر دىيارىغا ئايرىم-ئايرىم ھالدا 1909-1911 ۋە 1913-1914-يىللىرى ئىككى قېتىم كېلىپ تەكشۈرگەن. يەنە بىر پارچە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقنى كوزلوف قاراخوتۇشەھىرىنى قازغاندا بايقىغان.

روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى شەرقشۇناسلىق تەتقىقات ئورنىدا ساقلنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر ئاساسلىقى بۇددا نومى ۋە نوم پارچىلىرىدىن تەركىب تاپقان. بۇلاردىن «ئالتۇن يارۇق»، «كۈتۈسپارسات نومى» ۋە «كۇئان شىم پۇسار» لار مۇكەممەللىرىدۇر. مانى دىنىغا دائىر ۋەسىقىلەر نىسبەتەن ئاز، لېكىن سانكىت پېتېرېبورگدا «خۇئاستۇ ئانفت» (Xwāstwānīft) ئەڭ مۇكەممەل ساقلانغان. باشقا مانى يېزىقىدا يېزىلغان ئىككى پارچە ۋەسىقنىڭ بىرى لوندۇندا، يەنە بىرى بىرلىندا ساقلنىۋاتىدۇ [10]. تۇرپاندىن تېپىلغان قانۇن ۋە ئىقتىسادقا دائىر 22 پارچە ۋەسىقىمۇ بۇ يىغما بويۇملار ئىچىدە قىممەتلىك بويۇم سۈپىتىدە سانلىدۇ [11].

كېلىمىنتىزمۇ ئۇيغۇر دىيارىدىكى بۇددا غارلىرىدا قەدىمكى تۈرك - رونىك يېزىقى بارلىقىنى بايقىغۇچىلارنىڭ بىرى. تۈرك - رونىك يېزىقىدىكى مەڭگۈ تاشلارنىڭ كۆپىنچىسى موڭغۇلىيەنىڭ شەرقى قىسمىدىن تارتىپ تاكى دوناي دەرياسى بويلىرىغىچە بولغان كەڭ دائىرىدىن بايقالغان. ئۇلارنىڭ دەۋرى مىلادى 5-6 ئەسىرلەرگە توغرا كېلىدۇ، ئۇنى باشقا مىللەتلەرمۇ ئىشلەتكەن. ياۋروپا رونىك يېزىقى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيا رونىك يېزىقىنىڭ مەنسى

ئوخشمايدۇ. مەڭگۈ تاشلار موڭغۇل ئېگىزلىكىنىڭ شىمالىدىكى ئورقۇن ۋە يېنسەي دەرياسى ۋادىلىرىدا باش كۆتۈرگەن تۈرك، ئۇيغۇر خانلىقلىرى ۋە قىرغىزلارنى تەتقىق قىلىشتا تارىخى ماتېرىياللىق قىممىتى ئىنتايىن يۇقىرى [12].

تۈرك - رونىك يېزىقىدىكى مەڭگۈ تاشلارنى تۇنجى بولۇپ پولشالىق مىسسىيەر چىمىدەت بىلەن شېۋىتسارىيەلىك سىترالېنبرگىلار يىتەكچىلىكىدىكى ئىكسىپېدىتسىيە ئەترىتى 1721-1722-يىللىرى سىبىرىيەدە بايقىغان. ئۇنىڭدىن كېيىن يادىرىنسىۋ مىلادىيە 1899-يىلى موڭغۇلىيەنىڭ شىمالىدا مىلادى 8-ئەسىرنىڭ 30-يىللىرىدا تىكلەنگەن «بىلگە قاغان مەڭگۈ تېشى» بىلەن «كۆلتېكىن مەڭگۈ تېشى» نى بايقاپ قەدىمكى تۈرك - رونىك يېزىقىنى يېشىپ ئوقۇش ۋە تەتقىق قىلىش ئىشلىرىنى ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى بىر قانچە ئون يىلدا قەدىمكى تۈرك-رونىك يېزىقىدا يېزىلغان مەڭگۈ تاشلار كۆپلەپ تېپىلىپ، قەدىمكى تۈرك رونىك يېزىقى ھەققىدىكى تەتقىقاتنى قەدىمكى تۈرك تىلشۇناسلىقى ساھەسىدە مۇستەقىل بىر ئىلىم ساھەسىگە ئايلاندۇردى [13].

ئۇيغۇر دىيارىدىن تېپىلغان ۋەسقىلەر ئىچىدە تارىخىي ئەسەر ئۇچرىمىغان بولسىمۇ، بۇلار قەدىمكى تۈرك مەدەنىيىتى بولۇپمۇ قەدىمكى تۈركلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئېدىئولوگىيەسى تەتقىقاتىدا ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ.

كېلىمىنتىز دوكلاتىدا مۇنداق يازغان: «يارغول قەدىمىي شەھىرى ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئۆي ئورنىدا ياسىغان غارلار بىلەن تام رەسىملىرى بولمىغان غارلاردىن قەدىمكى تۈرك يېزىقىدا يېزىلغان بىغىشلىمىلارنى بايقىدۇق، گەجگە يېزىلغانغا ئوخشمايدىكەن. سۈرەتكە تارتىش ۋە ئىزلاش ئارقىلىق كۆچۈرۈۋالدىق. باشقا يەرلەردىن بۇ يېزىقتا يېزىلغان ئويما خەتلەرنى ئۇچراتمىدۇق. يارغول قەدىمىي شەھىرى ئەتراپىدىكى غارلاردا مورتۇق مىڭئۆيىنىڭ 28-غارى [14]، سىڭگىم ئېغىزى ئەتراپىدىكى قىيالاردىن شۇنداقلا يەنە قاراغوجا دەرياسىنىڭ سول تەرەپ قىرغىقىدىكى جىلغىلاردىمۇ ئۇچراتقىلى بولىدۇ [15]. باشقا بىر دوكلاتتا، كېلىمىنتىز يارغول قەدىمىي شەھىرى ھەققىدە مۇنۇلارنى يازغان: توختىلىپ 3-نومۇرلۇق غارنىڭ تېمىلاي بىلەن سۇۋۇۋىتلىپتۇ، ئارىسىدا جىجاپ يېزىلغان ھەر خىل خەتلەر بار ئىكەن. قەدىمكى تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى بىغىشلىمىلارنى بايقاپ، بۇلارنى ئىزلاپ كۆچۈرۈۋېلىش تەكلىپىنى بەردۇق. غارلاردا پۈتۈنلەي بۇزۇۋىتىلگەن تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ئويما خەتلەرنىڭ قالدۇقلىرى بار ئىكەن. ئۇلارنى كۆچۈرۈۋالدىق» [16]. كېلىمىنتىز تارتقان سۈرەت ۋە ئىزلانما ئارقىلىق رادىلوف بۇلاردىن تۆتىنچى ئېلان قىلدى، ئەمما بۇ تۆت كۆچۈرۈلمىگە تايىنىپلا بۇلارنىڭ ئەسلى تېكىستىنى پەرقلىنىدۇرۇپ چىققىلى بولمايدۇ [17].

كزىلوف تۇرپاننىڭ شىمالىدىكى مەلۇم جايدىن تارتقان رونىك يېزىقىدىكى ئابىدە پائول پېللىئوت دۇنخۇاڭ غارىدىن رونىك يېزىقىدا يېزىلغان نۇرغۇنلىغان چىچى-پىچاڭ خەتلەرنى بايقىغان، ئەڭ ئەپسۇسلىنارلىقى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۇزۇۋىتىلگەن. تام رەسىملىرىنىڭ مەزمۇنىغا ئاساسەن، بۇ غارنىڭ 8-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا قېزىلغانلىقىنى پەرەز قىلالايمىز [19].

1914-1915 يىللىرى ئوردېنبورگ تۇرپاندىن رونىك يېزىقى بار تاڭ دەۋرىگە تەئەللۇق بىر مىس ئەينەكنى بايقىدى. ئۇنىڭدا خەتلەر ھەم قىسقا ھەم ئېغىر دەرىجىدە بۇزۇۋىتىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ساقلىنىپ قالغان بىر قىسمىدا «...ca. oaqyquy...yz» «...yuš...» (بۇنىڭ قەدىمكى تۈرك-رونىكچە ئوقۇلۇشى: ...ئاچ ئاققىز...ئوغۇش بولۇپ، ...) پاراكەندىچىلىك چىقارغان... قەۋملەر) دېگەن مەنىدە. بۇنىڭدىكى ئاچ-چىقارماق، ئاچماق، بويسۇندۇرماق دېگەن مەنىنى، ئاققىز-ئاقىدىغان، قالايمىقان، ئېقىتىدىغان دېگەن مەنىنى، ئوغۇش-قەبىلە، قەۋم، مىللەت دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. Aqyq (ئۆتۈش، كۆچۈش پاراكەندىچىلىك ۋە بىسەرەمجانلىق دېگەن مەنىدە) دېگەن بۇ سۆزنىڭ ئىشلىتىلىش يىلى-دەۋرىگە قاراپ ئۇنى بۇدا دىنىغا دائىر خەت دەپ ھۆكۈم چىقىرىشقا بولىدۇ [20].

شۇنى كۆرسىتىش كېرەككى، شىنجاڭدىن تېپىلغان رونىك يېزىقىدىكى شەكلى يېنىسەي ۋادىسىدىن تېپىلغان مەڭگۈ تاشلارنىڭكىگە ئوخشائەمما ئورقۇن مەڭگۈ تاشلىرىنىڭكىگە ئوخشىمايدۇ [21]. قىسقا خەتلەرنىڭ ھەممىسىدە بۇدا دىنىغا دائىر مەزمۇنلار بار. تۈرك بۇدا دىنى تارقىتىش ئۆمىكى موڭغۇلىيە ۋە شىنجاڭدا مىلادىيە 6-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن بۇرۇنلا پائالىيەتلىرىنى باشلاپ بولغان. بۇنىڭدىن بۇرۇنقى 4-5 ئەسىرلەردە، غەربى يۇرتتىكى بەگلىكلەردە بۇددىزم خېلىلا گۈللەنگەن [22]. تۈرك خانلىقىغا دائىر تۇنجى مەڭگۈ تاش مىلادى مىلادىيە 582-يىلىنىڭ ئالدى-كەينىدە ھاكىمىيەت تۇتقان تاسپار قاغان (Qaghan Taspar)، 581~752 يىللاردا تەختتە ئولتۇرغان) دەۋرىدە تىكلەنگەن بۈگۈت مەڭگۈ تېشى بولۇپ، ئۇنىڭ سوغدىچە يېزىلغان بۆلۈكىدە بۇدا دىنى ئۆمىكى دېگەن مەنىدىكى «بىر توپ (Sangha) راھىب» دېگەن سۆز ئۇچرايدۇ [23].

تۈركلەر بۇدا دىنىغا ئېتىقان قىلغان 20 نەچچە يىل ئىچىدە، ئۇلار قەبىلىلەر ئىتتىپاقىدىن كۈچلۈك بىر خانلىققا ئايلاندى. ئۇلارنىڭ دىنى تۇرمۇشمۇ مىلادى 6-ئەسىرنىڭ 70-يىللىرىنىڭ دەسلەپىدە ناھايىتى مۇرەككەپلىشىپ كەتتى. ئۇلار دەسلەپ قۇياش، زېمىن، ئەجدادلىرى ۋە شامان دىنىغا ئېتىقان قىلدى. ئاسىيادا كۆپ خىل دىننىڭ بولۇپمۇ بۇدا دىنىنىڭ كۈچلۈك ھۆججىتىگە ئۇچرىدى. 1- تۈرك خانلىقى (551-560 يىللار) دەۋرىدىلا،

ھۆكۈمرانلار بۇنداق چوڭ ئېمپىرىيەنى ياخشى باشقۇرۇش ئۈچۈن ھەربى ۋاستىلەردىن باشقا، يەنە ئىدىيە ساھەسىدىكى ئامىللارغا مۇھتاج بولىدىغانلىقىنى چوڭقۇر تونۇپ يەتتى. ئوتتۇرا ئاسىيا، ئۇيغۇر دىيارى ۋە شەرقىي ئاسىيادا كەڭ تارقىلىۋاتقان بۇددا دىنى تۈرك خانلىرىنىڭ نەزىرىدە بىر خىل ئومۇملاشقان دىن شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ئويۇشۇشىغا ياردەم بېرىدىغان ھەمدە كۈچلۈك ئېمپىرىيەنىڭ شەكىللىنىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ دەپ قارالغان ئىدى. بۇ جەريان 581-يىلى خانلىقتا سىياسى كىرىزىس كۆرۈلۈش ۋە ھاكىمىيەتنىڭ غۇلاپ كېتىشى بىلەن ئاياقلاشتى.

مۇقان قاغان (572~553 Qaghan Mukhan يىللار) دەۋرىدە، تۈركلەر بۇددا دىنى بىلەن ئانچا-مۇنچە ئۇچراشتى، ئەمما بۇددا دىنىنىڭ تۈركلەرگە ھەقىقىي تەسىر كۆرسىتىشى تاسىبار قاغان دەۋرىدىن باشلاندى. تاسىبار قاغان بۇددا دىنىنىڭ تۈركلەرگە تارقىلىشىغا ئەڭ پايدىلىق پۇرسەتلەرنى يارىتىپ بەردى، ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئاقسۆڭەكلەر ۋە مەدەنىيەت ئىگىلىرى ئىدى. ئۇ ھاكىمىيەت تۇتقان دەۋردە، بىر قىسىم بۇددا دىنى دەستۇرلىرى تۈرك تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. گابائىن خانىم ئەينى ۋاقىتتا بۇددا دىنى دەستۇرلىرىنى تۈرك تىلىغا تەرجىمە قىلىشقا سوغدىلار ياردەم بەرگەن دەپ قارايدۇ [24]. بۇددا دىنى ئۇيغۇر قەبىلىلىرىگىمۇ خېلى بۇرۇنلا تارقالغان. 628-629 يىللىرى، ئۇيغۇرلارنىڭ ياغلاقار قەبىلىسىدە «بۇتساتۋا» دېيىلىدىغان ئاتامان بارلىققا كەلگەن [25]. ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ دەسلەپىدە بۇددا دىنى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا بەلگىلىك ئورۇنغا ئىگە بولغان ھەمدە ئەنئەنە بولۇپ كېلىۋاتقان شامان دىنى بىلەن تەڭ مەۋجۇد بولۇپ تۇرغان. بۇ خىل ئەھۋال بۈگۈن قاغان مىلادى 762-763 يىللىرى مانى دىنىنى ئۇيغۇرلارغا تارقاقچۇچە داۋاملاشقان [26]. 2- تۈرك خانلىقى مەزگىلىدە (مىلادى 687-يىلى) [27] بۇددا دىنى گۈللىنىش ھالىتىدە تۇرغان. ئەمما مىلادى 8- ئەسىرنىڭ بىرىنچى ئون يىلىنىڭ ئاخىرى ۋە ئىككىنچى ئون يىلىنىڭ بېشىدا ئاجىزلىشىپ كەتكەن [28] ئەمما بۇددا دىنى تارقىتىش ئۆمەكلىرىنىڭ تۈركلەر ئارىسىدا مەۋجۇد بولۇپ تۇرغىنىغا گەپ كەتمەيدۇ. شەرقىي موڭغۇلىيەدىن تېپىلغان بىر تەڭگىدىكى بۇددا دىنىغا ئائىت چۈشۈرۈلگەن رونىك يېزىقى بۇ نوقتىنى ئىسپاتلايدۇ [29]. بۇ يېزىق 7- ئەسىرنىڭ ئاخىرى ياكى 8- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا يېزىلغاندەك قىلىدۇ. ھازىرغىچە تۈرك-رونىك يېزىقىنىڭ ئىشلىتىلىش دەۋرىنى 6- ئەسىرگە ياكى 7- ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىغا سۈرۈشكە بولىدىغان ھېچقانداق بىر ئىسپاتقا ئېرىشەلمىدۇق. 763-يىلىدىن كېيىن، بۇددا دىنى ئۇيغۇر خانلىقىدا شۇنداقلا موڭغۇل ئېگىزلىكىدە ئۆز كۈچىدىن قالغان [30].

10 - ئەسەرگە كەلگەندە، بۇددا دىنى ئۇيغۇر دىيارى ۋە دۇنخۇاڭدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا يېتەكچى دىنغا ئايلاندى ھەمدە شىمالدىكى تۈركىي مىللەت تىللىق قەبىلىلەر ئارىسىدا چوڭقۇر تەسىر كۈچىگە ئىگە بولدى [31]. دەلىل - ئىسپاتلار كۇماق (Kimaks) [32] ۋە قىرغىزلار [33] رايونىدا كۆپلىگەن بۇددا دىنى مۇرتلىرىنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلىدى.

يېنسەي قىرغىزلىرىنىڭ جۇڭغار ۋە تارىم ئويمانلىقىدىكى ھەربىي تەسىرى ئوخشىمىغان ماتېرىياللاردا خاتىرىلەنگەن. ئەمما بۇنداق خاتىرىلەر بەك چۇۋالچاق بولۇپ، ئاھالىلەرنىڭ كۆچۈشىنى پەيدا قىلالمىغان [34]. مۇنداقچە ئېيتقاندا، موڭغۇل ئېگىزلىكىنىڭ غەربىدىكى يېنسەي ۋادىسىدىن بايقالغان رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنىڭ ھەممىسىلا ئۇيغۇرلارغا تەۋە ئەمەس [35]. يېنسەي مەڭگۈ تاشلىرىنىڭ يىل - دەۋرنىڭ كېيىنرەك ئىكەنلىكىنى نەزەرگە ئېلىپ تۇرۇپ 9-11 ئەسىرلەر ئارىلىقىدا، تۇرپان بوستانلىقىدا شۇنداقلا دۇنخۇاڭ ئەتراپلىرىدا تۈركىي تىللىق بۇددا دىنى گورۇھلىرى بارلىقىغا، ئۇلارنىڭ پۈتۈنلەي ئۇيغۇرلار بولماستىن، ئۇيغۇرلارنىڭ شىمالى ۋە شەرقى شىمالدىكى ئولتۇراقلاشقان قوشنىلىرى ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلالايمىز.

ئۇيغۇر دىيارى ۋە دۇنخۇاڭدىن ئاز مىقداردا رونىك يېزىقىدىكى بىغشىلمىلارمۇ تېپىلدى. مۇشۇ تۈردىكى ۋەسىقىلەرنى ئەڭ دەسلەپ گرۇنۋېدىل باشچىلىقىدىكى ئېكسپىدىنتسىيە ئەترىتى 1902-يىلى قارا غوجا قەدىمىي شەھىرىنى تەكشۈرگەن ۋاقىتتا بايقىغان. ئۇزۇن ئۆتمەي لېكوك ئۇنى يىشىپ ئوقۇپ ئېلان قىلغان [36]. 1905 - 1906-يىللىرى، لېكوك ئېكسپىدىنتسىيە ئەترىتى يەنە رونىك يېزىقىدا يېزىلغان مانى دىنغا ئائىت كىتابلارنىڭ پارچىلىرىنى تاپتى. ئەينى ۋاقىتتا، قارا غوجا قەدىمىي شەھىرىنىڭ 1.5 كىلومېتىر شەرقىدىكى يىراقلىقتىكى تۇبۇق دەرياسىنىڭ قىرغىقىدىكى مېڭئۆيىنى قازغاندا رونىك يېزىقىدا يېزىلغان ئىككى پارچە كىتابنىڭ پارچىلىرىنى تاپقان [37].

1909-يىلى، ئوردىبورگ قاراغوجىدىكى دېھقانلاردىن رونىك يېزىقىدىكى كىتابنىڭ كىچىك پارچىسىنى سېتىۋالغان (بۇنىڭ ئىچىدىكى بىر بەتتە ئانچە ياخشى ساقلانمىغان 6 قۇر خەت بار ئىكەن). بۇ كىتابنى كېيىن رادىلوف نەشىر قىلدۇرغان. بۇنىڭ يىرتىلىپ كەتكەن قىسمىنىڭ مەزمۇنلىرى چۈشەندۈرۈش ئىمكانىيىتى بولمىغان، ئەمما ئۇنىڭدا تۈركلەرنىڭ ئون ئىككى مۈچىلى خاتىرىلەنگەنلىكى ئېنىق بولۇپ، ئۇنىڭدا «يىلان يىلى» دېگەن سۆز ئۇچرايدۇ [38].

ئەڭ كېيىن بايقالغان رونىك يېزىقى بىلەن يېزىلغان يازمىنى سېپتەين 3-قېتىملىق قېتىملىق يەنى (1916~1913 يىللىرى بولغان) ئۇيغۇر دىيارىدا بولغاندا بايقىغان [39].

مۇكەممەل بولمىغان ھەم يېرتىلىپ كەتكەن بۇ پارچىدا، رونىك يېزىقى قىزىل ۋە قارا رەڭدە ئىككى بۆلەككە بۆلۈنۈپ سول بۆلەكتە 15 قۇر ۋە ئوڭ بۆلەكتە باش قۇر ساقلىنىپ قالغان. ئۇنىڭدا ئالىپ سىينقۇر تېكىننىڭ (Tegin-Synkur Alp) مانى دىنىغا بەيئەت قىلىش جەريانى بايان قىلىنغان. ئۇ بۇ ھىكايىدە ošaқыni دېيىلگەن، بۇ «ئاڭلىغۇچى» دېگەن مەنىدە بولۇپ، بۇ مانى دىنىدا دەرىجىسى ئەڭ تۆۋەنلەر ئىكەن.

تۇرپاندىن تېپىلغان سوغدىچە ۋە ئۇيغۇرچە بىر نەچچە پارچە يازمىلاردىكى خەت ۋە رونىك يېزىقىدىكى خەت قىستۇرۇلغان. لېكوكنىڭ قارشىچە، بىر پارچە مانى دىنىغا دائىر كىتابتا «تۈرك-رونىك يېزىقى بىلەن يېزىلغان ئاددى تۈرك تىلى خاتىرىلەنگەن» دېگەن سۆز تىلغا ئېلىنغان [40]. سوغدى يېزىقى بىلەن يېزىلغان مانى دىنىدىكى بۇ كىتابنى لېكوك ئېلان قىلغان، ئۇنىڭ ئىچىدىكى بىر پارچىدا “re... bitidim” دېگەن ئىككى سۆز ساقلىنىپ قېلىنغان. بۇنىڭ مەنىسى قەدىمكى تۈرك-رونىكچە ئوقۇلۇشى ئەر بىتىدىم بولۇپ، (... دەپ يازدىم) دېگەن مەنىدە ئىكەن [41].

دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «سەككىز يۈكەك» (yukmak sekiz) نومىنىڭ لوندۇندا ساقلىنىۋاتقان نۇسخىسىنىڭ ئارقا يۈزىدە رونىك يېزىقى بىلەن يېزىلغان بىغىشلىما بار. بۇ بىغىشلىما ئىككى سۆزدىن (12 ھەرپ بەلگىسى) تەركىپ تاپقان [42]. 2-سۆزنىڭ 1- ھەرىپى ئوچۇق ئەمەس. ۋېلھىلىم باڭ ھەمكارلاشقۇچىسى بىلەن 1- سۆزنى kūrüg (تەكشۈرۈش، چارلاش دېگەن مەنىدە) دەپ ئىزاھلىغان. لېكىن ئۇنى 2- سۆز بىلەن قوشۇپ تۇرۇپ يىشەلمىگەن. بىرىنشىتىيام بۇنى “gürük” bitidim دەپ ئوقۇغان. [43]. بۇ ئەڭ مۇۋاپىق بولغان ئوقۇشتۇر. بۇ ۋەسىقنىڭ يېزىلغان ۋاقتى ۋېلھىلىم باڭ تاۋۇش نوقتىسىدىن تەھلىل قىلىپ ئۇنى 11-12 ئەسىرلەرگە تەئەللۇق دەپ پەرەز قىلدى. ئەمما رونىك يېزىقىدىكى بىغىشلىمىنىڭ مەۋجۇتلۇقى بۇ خىل قاراشقا نىسبەتەن گۇمان پەيدا قىلىدۇ، لوندۇن نۇسخىسىنىڭ 10- ئەسىردىن كېيىنلىكىنى ھەققىدىكى ئەھتىماللىق ئىنتايىن تۆۋەن [44].

گىرمانىيە ئىلمى تەكشۈرۈش ئەترىتى تۇرپاندىن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بىر ھۆججەتنى بايقىغان، ئۇنىڭ ئارقا يۈزى رونىك يېزىقىدىكى يەتتە قۇر مۇكەممەل بولمىغان خەت بار. قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇ ھۆججەتنى پېتىر زېمپى بىلەن سىرجى تېزكان ئېلان قىلدى. ئەمما ئۇلار قوپال ھەم رەتسىز يېزىلغان رونىك يېزىقىنى ئوقۇيالمىغان. بۇنى كىلاۋسۇن ئوقۇپ چىقىپ، ئۇنىڭغا «ئۆمۈچۈك پۈتتەك يېزىلغان رونىك يېزىقىدىكى خەت» دەپ نام

بەردى. بۇ رونىك يېزىقىنىڭ كېيىنكى ۋاقتلاردا چېكىنىش ھالىتىدە تۇرغانلىقىنىڭ ئىسپاتىدۇر.

سېتەيىن ئۇيغۇردىيارنى 2-قېتىم قېتىم تەكشۈرۈشكە كەلگەندە (1906~1908 يىللىرى (دۇنخۇاڭ ۋە مېرەندىن رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقىنى تاپقان. ئۇ 12 پارچە پارچە پۇرات يازما بىلەن بىر پارچە مۇكەممەل ساقلانغان يازمىنى بايقىغان. سىتەيىننىڭ تەكلىپى بىلەن ۋىليام تومسۇن بۇنى ناھايىتى ئىنچىكە تەتقىق قىلدى ۋە يەشتى [45]. پېللىئوتۇمۇ دۇنخۇاڭدىكى موگاۋ غارىدىن رونىك يېزىقىدا يېزىلغان ۋەسىقىنىڭ پارچىسىنى تاپقان (ئۇنىڭ رەت نومۇرى PT2132 [46].

قەغەزگە يېزىلغان بارلىق رونىك يېزىقىدىكى پۈتۈكلەر ئىچىدە، دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان كىتابچە كۆرۈنەرلىك بولۇپ، ئۇ 29 ۋاراق قەغەزنى قاتلاش ۋە چاپلاش ئارقىلىق ياسالغان، ئۇنىڭ ھەجىمى 13. 8×2 سانتىمېتىر، 104 قۇر خەت بار بولۇپ، 65 خىل چۈشكە تەبىر بېرىلگەن. كەينىدە خاتىمىسى بار، قىزىل موي قەلەم بىلەن يېزىلغان، ئاخىرىغا يەنە قارا سىياھتا خەنزۇچە يېزىلغان بۇددا نوملىرى قوشۇمچە قىلىنغان [47]. بۇ ۋەسىقىگە تېما قويۇلمىغان. ئەمما خاتىمىسىگە بۇ كىتابنىڭ نامى ھەققىدە «irk ub» (bitig) (بۇ ئىرق بىتىگ) دەپ توختالغان، ئۇنىڭ مەنىسى «پالنامە» دىگەنلىكتۇر. شۇنىڭ بىلەن ۋەسىقىگە «ئىرق بىتىگ» (bitig İrk) دەپ نام بېرىلگەن [48].

«ئىرق بىتىگ» قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى چۈشىنىش تەس بولغان پۈتۈك بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ تومسۇن رەتلەپ چىققان نۇسخىسى ھازىرغىچە كەڭ قوللىنىلغان نۇسخىسىدۇر. تومسۇن ئەسلى تېكىستنىڭ ترانسكرىپسىيەسى، تەرجىمىسى، يەشمىلىرىنى ئىشلەپ چىقىش بىلەن بىرگە مۇئەييەن دەرىجىدە ئەسلى نۇسخىدىكى شەكىللەرنى ساقلاپ قالغان. كېيىن، بۇ پۈتۈكنىڭ يېڭى ترانسكرىپسىيەسى بارلىققا كەلگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ ترانسكرىپسىيەسى تومسۇن رەتلىگەن نۇسخا بىلەن بىردەك ئەمەس [49]. بەزى جايلارغا پۈتۈنلەي ئېتىبارسىز قارىغان [50]. كىشىلەر بۇ پۈتۈكنى رەتلەش جەريانىدا قانچىلىك كۈچ سەرپ قىلغان بولسىمۇ، ھازىرغىچە 65 خىل چۈش تەبىرىدە ئېنىقلىمىغان يەرلىرى بار. بارلىق تەرجىمىلىرى ۋاقىتلىق تەرجىمە دەپ قارالماقتا.

تەتقىقاتچىلارنىڭ بۇ پۈتۈك ئورقۇن مەدەنىيى ئەنئەنىسىگە يېقىن، بۇلار شامان دىنىدىن ئىبارەت ئورتاق دىنىي ئېتىقاد بىرلىكىگە ئىگە بولۇپلا قالماستىن (بۇ ھەقتە مالوفمۇ مۇشۇنداق قاراشنى ياقلىغان)، بەلكى يەنە تىل، ئۇسلۇپ ۋە قۇرۇلما ئالاھىدىلىكى (قەبىلىلەر قۇرۇلمىسىنى كۆزدە تۇتقان بولۇشى مومكىن) جەھەتلەردىمۇ بىردەكلىككە ئىگە دەپ قارايدۇ. گابائىن خانىم

بۇپۈتۈكتە ئەكس ئەتكەن مەزمۇنلار مانى ۋە خىرىستىئان دىنىلىرى ئەدەبىياتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن [51]، سىتەيبىلوۋا بۇ ھەقتە توختىلىپ بۇنىڭدا مانى دىنىدىكى ياخشى بىلەن رەزىللىك ھەققىدىكى ئىدىيەنىڭ تەسىرىمۇ بار دەپ كۆرسەتكەن [52]. جامىس خامىلتوننىڭ بۇ ھەقتىكى قاراشلارنىڭ ئەكسىچە بولۇپ، «ئىرق بىتىگ» نىڭ پۈتۈلۈشى بىر مەھەل شىنجاڭدا كەڭ تارقالغان تۈبۈت پالنامىچىلىكىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان، تۈبۈت پالنامىچىلىكى ئۆز نۆۋىتىدە ھىندىلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان دەپ قارىغان [53]. قىسقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، «ئىرق بىتىگ» تۈرك جەمئىيىتىدە كەڭ تارقالغان پالنامىچىلىققا دائىر قاراشلار شۇنداقلا يەنە شۇ چاغدا كىشىلەر ئورتاق كۆڭۈل بۆلىدىغان ئىجتىمائىي مەسىلىلەر مۇجەسسەملەنگەن قىلغان بولۇپ، ئۇمۇئەييەن دەرىجىدە ئاددى خەلقنىڭ ئېتىقادىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن.

«ئىرق بىتىگ» دىكى پاللارغا تۈرك-ئۇيغۇرلارنىڭ ئالىي ھۆكۈمرانلىرىنىڭ دىنى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش» ئىدىيەسى سىڭدۈرۈلگەن. تۈرك-ئۇيغۇر ھۆكۈمرانلار ئەسلىدە شامان دىنىغا ئېتىقاد قىلاتتى. مانى دىنى سىرتتىن كىرگەن دىن ھېسابلىنىپ، شامان دىنىنىڭ كۈشەندىسى ئىدى. مانى دىنىنىڭ تۈپكى ئەقىدىسى ۋە قارىشى ئىككى مەنبە ۋە ئۈچ زامان تەلىماتىدىن ئىبارەت. ئىككى مەنبە دۇنيانىڭ ئىككىلىكى ھەققىدىكى تەلىماتنى يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇق، ياخشىلىق بىلەن رەزىللىك، ئۈچ زامان بولسا دۇنيا تەرەققىياتىدىكى ئۈچ باسقۇچنى يەنى ئۆتمۈش، ھازىر ۋە كەلگۈسى زامانى كۆرسىتەتتى، بۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا شامان ئىلاھلىرى تۇراتتى. قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسقىلەردە ئىككى مەنبە ۋە ئۈچ زامان تەلىماتى ئىككى يىلتىز (jyltyz iki) ۋە ئۈچ ئۆد (üçöd) سۆزلىرى ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن.

«ئىرق بىتىگ» دە مانى دىنىنىڭ تەسىرى كۆرۈنەرلىك ئەمەس، شۇڭا بۇنى ئۆرپ-ئادەتكە دائىر ئەسەر تۈرىگە ئايرىشقا بولىدۇ. گەرچە بۇ ئەسەر مانى دىنى ئىبادەتخانىسىدا بارلىققا كەلگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ياكى مانى يېزىقلىرىدا خاتىرىلەنمەستىن، بەلكى رونىك يېزىقىدا خاتىرىلەنگەنلىكىگە قاراپ، ئەينى ۋاقىتتا ئۇيغۇرلاردا مانى دىنىنىڭ خارابىلىشىشقا قاراپ يۈزلەنگەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ يېزىلغان ۋاقتى 10-ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمى، توغرىراق ئېلىپ ئېيتقاندا ئۇنىڭ يىل دەۋرىنى تەخمىنەن 930-يىلى ياكى 942-يىلى بولۇشى مۇمكىن. بازىنى بۇ كۆز قاراشنى ياقلايدۇ [54]

قوچۇ ئۇيغۇر بۇددىستلىرى تاكى يۈەن دەۋرىگىچە بولغان ئارىلىقتا كۈچلىنىش ھالىتىدە تۇرۇپ كەلگەن. شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە بۇرۇنقى ئەقىدە-ئېتىقاد ۋە كۆز-قاراشلارمۇ ئويغىنىش ھالىتىدە تۇرغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە يېڭى ياشاش مۇھىتىنىڭ ئۆزگىرىشى، ئوخشىمىغان مىللەت،

مەدەنىيەتلەر شەھەر ۋە ئاھالىلەر ئارا يۇغۇرۇلۇشى مانا مۇشۇنداق تەسىرلەرنى پەيدا قىلغان. مىللەتلەر مەدەنىيىتىنىڭ ئۆز-ئارا ئالمىشىش ۋە سىڭىشىشتەك بۇ خىل ھادىسە دۇنخۇاڭ موگاۋ غارلىرىدىكى تۈرك-رونىك يېزىقىدا يېزىلغان ۋەسىقىلەردىمۇ كۆرۈلىدۇ. بۇ ۋەسىقىلەرنى ستەيىن ئېلىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇ ھازىر بۈيۈك بىرىتانىيە كۈتۈپخانىسىدا Or. 8212 (78) ۋە Or. 8212 (79) نۇمۇر بىلەن ساقلانماقتا [55]. بۇ ئاساسلىقى 7 پارچە ۋەسىقىنىڭ كەمتۈك پارچىلىرىدىن تۈزۈلگەن بولۇپ، 8-10 ئەسىرلەردىكى جۇڭگوچە ھۆكۈمەت ۋەسىقىلەردىكى ھۆججەتلەرنىڭ 30~28 سانتىمىتىرلىق ئۆلچىمىدە ساقلىنىپ قالغان [56]. بۇ ۋەسىقىنىڭ ئوڭ يۈزىگە خەنزۇچە خەتلەر يېزىلغان، بۇ خىل ھادىسىگە تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنى يېشىپ ئوقۇغان ئالم تومسۇن ئېتىبارسىز قارىغان. چۈنكى ئەينى ۋاقىتتا ئۇنىڭدا ھەر بىر ۋەسىقىنىڭ كەينى يۈزىنىڭ فوتو نۇسخىسىلا بولغاچقا، ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ ياخشى ساقلانغان نۇسخىسىنى ئېلان قىلغان شۇنداقلا ئۇنىڭ مەزمۇنىنى دىنغا مۇناسىۋەتلىك دەپ قارىغان [57]. خاملىتون ۋە بازىلار بۇ ۋەسىقىنى قايتا تەتقىق قىلىشقا كىرىشىپ، ئۇنىڭ ئوڭ يۈزىدىكى خەتلەرنىڭ يىل-دەۋرىنى تۇڭ گۇاڭنىڭ 3-يىلى (925-يىلى) 12-ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا گو زوڭتاۋ تاڭ جۇاڭزۇڭ (923-926) يىللىرى تەختتە ئولتۇرغان [58] نىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن ئورۇندالغان مەلۇماتنامە دەپ قارىغان. كېيىنكى يىلى 1-ئايدا گو زوڭتاۋ ئۆلتۈرۈلگەن [59]. 926-يىلى [60] تاڭ جۇاڭزۇڭ ئۆلگەن. مانا مۇشۇنداق ئەھۋالدا، خانلىق ئارخىپلىرى مەھكىمىدىن شاجۇغا (دۇنخۇاڭ) بېرىپ قالغان بولۇشى كىرەكسىز نەرسە قاتارىدا قايتا پايدىلىنىشقا باشلىغان بولۇشى مومكىن. تۈرك رونىك يېزىقىدىكى بۇ ۋەسىقىنىڭ يىل-دەۋرى 10-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرى [61] ياكى كېيىنكى يىرىمىغا توغرا كېلىدىغانلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ [62].

ئىلىم ساھەسىدىكىلەرنىڭ تەتقىقاتى رونىك يېزىقىدىكى بۇ ۋەسىقىلەرنى تۈركلەرنىڭ ئەڭ قەدىمكى ھېكمەتنامە توپلىمى ئىكەنلىكىنى بىردەك كۆرسىتىپ بەردى [63] (بۇنىڭدىن كېيىنكى ھېكمەتلىك سۆزلەر مەھمۇد كاشىغەرىنىڭ 1070-يىلى يېزىپ قالدۇرغان «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» ناملىق ئەسىرىدە كۆرۈلىدۇ). بۇ ۋەسىقىلەرنىڭ ساقلىنىشى تۈركلەر تارىخى ھەققىدە ئېنىق ھۆكۈملەرنى چىقىرىشقا تولۇق ئاساس بولالمىسىمۇ، بۇ ھېكمەتلىك سۆزلەردىن تۈركلەرنىڭ ئەڭ قەدىمكى مەدەنىيەت ئەنئەنىلىرىنىڭ سايبىسى كۆچمەن مىللەتلەر مەدەنىيىتىنىڭ قەغەز يۈزىگە ئېلىنغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز.

بۇنىڭدىن باشقا يەنە تۈرك-رونىك يېزىقىدا يېزىلغان ئىككى پارچە ھۆججەت بولۇپ، بۇنىڭ بىرى دۇنخۇاڭ مىڭئۆيلىرىدىن، يەنە بىرى مېرەن قەدىمىي شەھىرىدىن تېپىلغان.

دۇنخۇاڭدىن تېپىلغىنىدا ئۆتكەن -كەچكەن ئەسكەرلەرنى قوي ۋە ھاراق بىلەن تەمىنلەش ھەققىدىكى ھېسابات خاتىرلەنگەن ئۇنىڭ يىلى -دەۋرى [64] 9-ئەسىردىن 10-ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان دەۋرلەرگە توغرا كېلىدىكەن. بۇ ۋەسىقىدىن ئەينى ۋاقىتتا 30 ئادەمنىڭ ھەر بىرىگە ھەر كۈنى بىر قوي ۋە بىر تۇڭ ھاراق بېرىلىدىغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. ئەڭ ئاخىرىغا باھاتۇر چىڭشى (chigshi Baghatur) نىڭ ئىمزا سۇمۇ بېرىلگەن [65]. بۇ ۋەسىقىدىكى سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ كۆپرەك چۈشۈپ قېلىشىدەك ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن قارىغاندا ئۇ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى پۈتۈكلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان.

مىرەندىن تېپىلغىنى ئەسكەرلەرنىڭ ئىھتىياجىغا دائىر بولۇپ، ئۇ ئۈچ قىسىمدىن تەركىپ تاپقان. مىرەن تارىم ئويمانلىقىدىن دۇنخۇاڭغا بارىدىغان ئۆتۈشمىسىگە جايلاشقان بولۇپ، 9-ئەسىردە خاراپ بولغان. سىتەين بۇ ۋەسىقىدىن مىرەنگە بارىدىغان ئۆتۈشمە يولنى تۇيۇقسىز بايقىغاندىن كېيىن، دۇنخۇاڭ بىلەن كۈسەننى بىرلەشتۈرۈپ قارىغان [66]. ئۇنىڭ بۇ خىل پەرىزىنىڭ ئاساسى بار ئىدى. بۇ ۋەسىقنىڭ يىلى -دەۋرىنى شۈبھىسىزكى 8-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن 9-ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە توغرا كېلىدىكەن. ئەينى ۋاقىتتا ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقى تارىم ۋادىسىنىڭ شىمالىدىكى ھۆكۈمرانلىق بىلەن ئورۇش قىلىۋاتاتتى. بۇ ۋەسىقىدە توققۇز ئوغۇزلار، بايرىقۇ ۋە قۇرابىرلار تىلغا ئېلىنغان [67]، شۇنداقلا يەنە ئاتلارنىڭ مال ئورنىدا ئالماشتۇرىلىدىغانلىقىمۇ تىلغا ئېلىنغان. بۇنىڭدىن ئەينى ۋاقىتتا ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى قوشۇنىنىڭ قورال-ياراقلرىدىن ساۋۇت، دۇبۇلغا، قېلىچ شۇنداقلا ئاتلار تەقسىملىنىشى خاتىرلەنگەن.

شىنجاڭ ۋە دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ئەڭ ئاتاقلىقلىرى يۇقارقىلاردىن ئىبارەت. شۇنىسى ناھايىتى ئېنىقكى، بۇلار قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقىلەردە ئىنتايىن ئاز نىسبەتنى تەشكىل قىلىدۇ. بۇ ۋەسىقى ۋە نەرسىلەرنىڭ ماددى بويۇملارنىڭ بايقىلىشى تۈرك-رونىك يېزىقىنىڭ تۇرمۇشنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىدە ناھايىتى كەڭ ۋە كۆپ تەرەپلىمە قوللىنىلغانلىقىنى، ئۇنىڭ يەنە دىن، جامائەت ئىشلىرى، لەشكىرى ئىشلار ھەتتا ئۆزگىچە خەلق ئەپسانىلىرى ۋە ئەدەبىيات-سەنئەتلەرنى خاتىرلەشكە ئىشلەتكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنىڭ يۇقارقىدەك ساھەلەردە ئىشلىتىلىشى تۈرك-رونىك يېزىقىدىن خېلىلا كېيىن بولۇپ، 11-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن ئاشمايدۇ. ئۇيغۇر دىيارى ۋە دۇنخۇاڭدا تۈرك-رونىك يېزىقى يالغۇز مەڭگۈ تاشلار بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن بەلكى يەنە كىتاب شەكلىدىكى پۈتۈكلەردىمۇ كەڭ ئىشلىتىلگەن. تۈرك-رونىك يېزىقىنىڭ ناھايىتى قائىدىلىك بولغانلىقى، قەغەزگە يېزىشقىمۇ ماس كەلمەيدىغانلىقى ھەم دەۋرنىڭ ئۆتۈشىگە

ئەگشىپ ئۆزگەرمەيدىغانلىقى، ئۇ يەنە كېلىپ تىز يازما شەكىل بىلەن رىقابەتلىشەلمەيدىغانلىقى، ئۇنىڭ ئاخىرى يوقلىشىغا قاراپ يۈزلىنىشتەك تەقدىرنى بەلگىلەپ قويغان [68]. 10-11. ئەسەرلەردە قەشقەردە رونىك يېزىقى ئۇيغۇر دىيارىنىڭ مەدەنىيەت ساھەسىدە ئانچە ئىشلىتىلمىگەچكە قەشقەردە بارلىققا كەلگەن ئىككى بۈيۈك نامايەندە مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇبىلىك» ناملىق ئەسەرلىرىدىمۇ بۇ يېزىق تىلغا ئېلىنمىغان. پەقەت 13-ئەسىردە ياشىغان پارس تارىخشۇناسى ئەلالىدىن ئەتا مالىك جۇۋائىنى موڭغۇلىيەنىڭ شىمالىدىكى ئورقۇن ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئاستانىسى – ئوردۇ بالىق (ھازىرقى قارابالغاسۇن قەدىمى خارابىسى) شەھىرى ھەققىدە توختالغاندا، كىشىلەر ئوقۇيالمىغان مەڭگۈ تاشلارنىڭ بارلىقىنى تىلغا ئالغان بولۇپ، بۇ تۈرك رونىك، خەنزۇ ۋە سوغدى يېزىقلىرىدا يېزىلغان «توققۇز ئۇيغۇر قاغانى مەڭگۈ تېشى» ئىدى [69]. بەزى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، بەزى شامانلار (Kams) مەڭگۈ تاشلاردىكى خەتلەرنى تېكىستلەرنى مۇۋەپپىقىيەتلىك ئوقۇپ چىققان. ئەمما جۇۋەينى خاتىرىلىگەن بۇ ۋەقەلىك بىلەن ئادەتتىكى باشقا مەڭگۈ تاش تېكىستلىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتلارنىڭ قىلچىلىك ئورتاقلىقى يوق.

تۈرك- رونىك يېزىقىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادا ئىشلىتىلىش تارىخى ئۈچ يىرىم ئەسىردىن ئېشىپ كەتمەيدۇ، ئەمما، بۇ ئۈچ ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقىتتا، تۈركلەر مەدەنىيەتنى خاتىرىلەش تەرەققىياتىغا ئاساس سالغان، شۇڭا، تۈرك-رونىك رونىك يېزىقىنىڭ رولىغا قانداق باھا بەرسەك ئارتۇقچىلىق قىلمايدۇ.

پايدىلانغان ماتېرىياللار :

- [1] روبروۋسكىي : «1893-1895-يىللىرى ئېلىپ بېرىلغان ئوتتۇرا ئاسىيا ئېكىسپىدىنتسىيەسىدىن دەسلەپكى دوكلات»، «روسىيە خانلىق جۇغراپىيە ئىلمىي جەمئىيىتى مەجمۇئەسى»، 1989-يىللىق 34-سان، 12-بەت.
- [2] [4] [9] رادلوف : «تۇرپاندىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر»، «1898-يىلى سانكېت پېتېربورگ خانلىق پەنلەر ئاكادېمىيەسىدە ساقلىنىۋاتقان تۇرپانغا دائىر ماتېرىياللار» ناملىق مەجمۇئەنىڭ 1-سانىغا بېسىلغان، سانكېت پېتېربورگ، 1899-يىلى، 55-56، 57، 85-بەتلەر.

[3] [5] [8] ئوردېنبورگ : «1898-يىلى كېلىمىنتىز ئېكسپىدىتسىيە ئەترىتىنىڭ تۇرپاندىكى ئىلمى تەكشۈرۈشى»، «روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى خانلىق جۇغراپىيە ئىلمى جەمئىيىتى سىبىرىيە شۆبىسىنىڭ ئىلمى مەجمۇئەسى» نىڭ 45-سانغا بېسىلغان، ئىركوتسك، 1917-يىلى، 219، 223، 220، 231-بەتلەر.

[6] كېلىمىنتىز: ھەققىدىكى ئۇچۇرلارنى پوپوفنىڭ «كېلىمىنتىزنىڭ ھاياتى پائالىيىتى» ناملىق كىتاب ۋە «كېلىمىنتىزنىڭ ئەسلىمىسى» دىن كۆرۈڭ، لېنىنگراد، 1925-يىلى نەشرى، 7، 63-بەتلەر.

[7] كېلىمىنتىز : «تۇرپان ۋە قەدىمكى ۋەسىقىلەر»، «1898-يىلى سانكىت پېتېربورگ خانلىق پەنلەر ئاكادېمىيەسىدە ساقلنىۋاتقان تۇرپانغا دائىر ماتېرىياللار» 1-سان، سانكىت پېتېربورگ، 1899-يىلى نەشرى، 1، 53-بەتلەر.

[10] پېتېربورگدا ساقلنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنىڭ ساقلنىشى ۋە تەتقىق قىلىنىش ئەھۋالىنى تۆۋەندىكى مەنبەلەردىن كۆرۈڭ؛ سامويلوۋىچ : «روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئاسىيا مۇزېيى» (1818-1918 يىللار)، پېتېرگىراد، 1920-يىلى، 34-37-بەتلەر، سامويلوۋىچ ۋە دىمىترىي : «روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى شەرقشۇناسلىق تەتقىقات ئورنىدا ساقلنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر»، «شەرق دۆلەتلىرى ۋە خەلقلەرى»، 1969-يىللىق 8-سان، 222-228-بەتلەر؛ كىلياشتورنىي : «سوۋېت ئىتتىپاقىدا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر ھەققىدىكى تەتقىقاتلار»، 1970-يىلى، ئالمۇتا، 54-56-بەتلەر؛ ناسلوف : «روسىيە شەرقشۇناسلىق ئىلم ساھەسىدە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر ھەققىدىكى تەتقىقاتلار»، «تۈرك تىلى ۋەسىقىلىرى تەتقىقاتى» 1970-يىللىق سانى، 1970-يىلى، موسكۋا، 93-110-بەتلەر.

[11] رەشىد رەھمەتى ئاراتنىڭ (Arat .R) مۆلچەرچە، دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ساقلنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى قانۇن ۋە ئېلىم-بېرىمغا دائىر ۋەسىقە 400 پارچىغا يېتىدىكەن. بۇ ھەقتىكى مەلۇماتلارنى رەشىد رەھمەتى ئاراتنىڭ (Arat .R) «تۈرك يېزىقىدىكى ھوقۇق-ۋەسىقىلىرى» (بۇ ماقالە «تۈرك مەدەنىيەت تەتقىقاتى» ژورنىلىنىڭ 1-سانغا بېسىلغان، 1964-يىلى، ئەنقەرە، 38-بەت) ناملىق ماقالىسىگە مۇراجەت قىلىڭ. بۇ ۋەسىقىلەردىن بەزىلىرىنىڭ 10-11-ئەسىرلەرگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاشقا ئۇرۇنماقتا، ئەمما كېلارك بىلەن پېتېر زېمبېي ئىنچىكە تەتقىق قىلىش ئارقىلىق بۇ ۋەسىقىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ 13-14-ئەسىرلەردىكى موڭغۇللار دەۋرىگە تەئەللۇق ئىكەنلىكى ھەققىدە خۇلاسە چىقارغان.

[12] كىلياشتورنىي : «قەدىمكى تۈرك رونىك يېزىقىدىكى مەڭگۈ تاشلار— ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى توغرىسىدىكى ئەسلى ماتېرىياللار»، موسكۋا، 1964-يىلى نەشرى، 44-70-بەتلەر؛ كونونوف : «9-7 – ئەسىرلەردىكى تۈرك- رونىك يېزىقى گرامماتىكىسى»، موسكۋا، 1980-يىلى نەشرى، 14-22-بەتلەر.

[13] كىلياشتورنىي، لىفشىز : «قەدىمكى تۈرك- رونىك يېزىقى ۋە سوغدى يېزىقىدىكى ۋەسىقلەرنىڭ بايقىلىشى ۋە تەتقىق قىلىنىشى»، «موڭغۇلىيە ئارخېئولوگىيەسى ۋە ئىرىقشۇناسلىقى» ، 1978-يىلى نەشرى، سىبىرىيە، 60-37-بەتلەر؛ كىلياشتورنىي : «قەدىمكى تۈرك- رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقلەر ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلەرنىڭ مەدەنىيىتى — 1968- 1969-يىللىرى موڭغۇلىيەدىكى دالا تەكشۈرۈش تىمىسالىدا»، «تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقلەر تەتقىقاتى» ژورنىلى، 1972-يىللىق توپلام، موسكۋا، 1973-يىلى، 254-264-بەتلەر؛ كونونوفنىڭ كىتابىنىڭ 13-7-بەتلەر؛ ۋاسىلىيىنى : «ئاسىيادىكى تۈرك- رونىك يېزىقىدىكى پۈتۈكلەر»، «سوۋېت تۈركولوگىيەسى» ژورنىلىنى، 1976-يىللىق 1-سان ، 71-92، 81-98-بەتلەر؛

[14] تەرجىماندىن قىستۇرما : مورتۇق مىڭئۆيىنىڭ 28-غارى بېزەكلىك مىڭئۆيىنىڭ 4-غارىنى كۆرسىتىدۇ.

[15] روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى شەرقشۇناسلىق تەتقىقات ئورنىدىكى شەرقشۇناسلار ئارخىپ ئومۇمى نومۇرى 28 ، مۇندەرىجە نومۇرى 1 ۋە 126-ۋەسىقە ؛ كېلىمىنتىز : «شىنجاڭدىن تېپىلغان ۋەسىقلەرنىڭ مەدەنىيەت ھالىتى ۋە سان-سېپىر قىسقىچە مەلۇماتى»، 52-بېتى، بۇ ھەقتە يەنە كېلىمىنتىزنىڭ كىتابىنىڭ 47-بېتىگە قاراڭ.

[16] روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى شەرقشۇناسلىق تەتقىقات ئورنىدىكى شەرقشۇناسلار ئارخىپ ئومۇمى نومۇرى 28 ، مۇندەرىجە نومۇرى 1، ۋە 137-ۋەسىقە ، كېلىمىنتىز : «1898-يىلى ئىككىسىپېدىتسىيە ئەترىتى تۇرپان قەدىمىي شەھىرى ۋە مىڭئۆيلىرىدىن بايقىغان ۋەسىقلەر»، 3-5-بەتلەر.

[17] تەرجىماندىن قىستۇرما : يارغول قەدىمىي شەھىرى مىڭئۆيىنىڭ 3-غارىدا قەدىمكى تۈرك- رونىك يېزىقىدا يېزىلغان بىغىشلىما بار. فېڭ جىياشېڭمۇ بۇلارنى تەتقىق قىلغان. «1960-يىلى تۇرپاندا يېڭىدىن بايقالغان قەدىمكى تۈرك- رونىك يېزىقىدىكى ۋەسىقلەر»، «تارىخشۇناسلىق» ژورنىلى، 1963-يىللىق 3-سان ، 145-156-بەتلەر.

[18] تەرجىماندىن قىستۇرما : پائۇل پېللىئوت نومۇر سالغان 8- غار دۇنخۇاڭ تەتقىقات ئاكادېمىيەسى نومۇر سالغان 146- غارنى كۆرسىتىدۇ.

- [19] پائول پېللىئوت : «دۇنخۇاڭ غارلىرىنىڭ رەسىملىك توپلىمى» 1-توپلام، پارىژ، 1920-يىلى، 18-رەسىم.
- [20] [21] كىلىياشتورنى، لىسنىچىك: «شىنجاڭدىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقى چۈشۈرۈلگەن مىس كۆرگۈ»، «سانكىت-پېتېربورگ مۇزىي دوكلاتى»، 39-سان، لېنىنگراد، 1974-يىلى نەشرى، 45-48-بەتلەر.
- [22] كىلىياشتورنى: «تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى مەڭگۈ تاشلار—ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى ھەققىدىكى ئەسلى ماتېرىياللار»، موسكۋا، 1964-يىلى نەشرى، 106-114-بەتلەر.
- [23] كىلىياشتورنى، لىفىشز: «بۈگۈتتىن تېپىلغان سوغدى تىلىدىكى مەڭگۈ تاشلار»، «شەرق دۆلەتلىرى ۋە خەلقلىرى» 10-سان، 140-بەت. 1971-يىلى، موسكۋا؛ كىلىياشتورنى، لىفىشز: «بۈگۈتتىن تېپىلغان سوغدى تىلىدىكى مەڭگۈ تاشلارغا ئىزاھات»، «شەرقشۇناسلىق ئىلمى ژورنىلى» 1972-يىللىق 1-سان، 86-87-بەتلەر.
- [24] گابائىن: «بۇدا دىنىنىڭ تۈركلەردىكى رولى»، «ئاسىيا تەتقىقاتى»، لېيپزىگ، 1954-يىلى، 196-بەت.
- [25] بىچۇرىن: «ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشىغان قەدىمكى مىللەتلەرگە دائىر تارىخى ماتېرىياللار توپلىمى»، 1-توپلام، موسكۋا-لېنىنگراد، 1950-يىلى، 300-بەت. گابائىننىڭ كىتابىنىڭ 169-بېتىدىن كەلتۈرۈلگەن نەقىل.
- [26] [28] [30] [31] گابائىن: «ئوتتۇرا ئاسىيا بۇددىزمى»، «شەرقشۇناسلار قوللانمىسى»، 1-بۆلۈم 1-تومىنىڭ 2-قىسمى، لېيپزىن، 1961-يىلى، 506-507، 169، 509-506-بەتلەر.
- [27] تەرجماندىن قىستۇرما: ماقالىنىڭ روسچە ۋە ئېنگىلىزچە نۇسخىلىرىدا 2-تۈرك خانلىقىنىڭ قۇرۇلغان ۋاقتى 687-يىلى دېيىلگەن، ئىلىم ساھەسىدە ھازىر 682-يىلى دەپ ئېتىراپ قىلىنىۋاتىدۇ. بۇ ھەقتە شۇ زۇڭجېڭنىڭ جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى 1992-يىلى نەشر قىلغان «تۈرك تارىخى» ناملىق ئەسەرنىڭ 450-بېتىگە گە قاراڭ.
- [29] كىلىياشتورنى: «موڭغۇلىيەدىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقى ئويۇلغان بىر تەڭگە»، «تۈرك ۋەسىقلىرى تەتقىقاتى» ژورنىلى، 1972-يىللىق 2-سان، موسكۋا، 334-338-بەتلەر.
- [32] ئاسرانوۋا، كىلىياشتورنى: «ئىرتىش دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىدىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقى ئويۇلغان مىس ئابىدە»، «تۈرك ۋەسىقلىرى تەتقىقاتى»، 1972-يىللىق سان، موسكۋا، 306-316-بەتلەر.

- [33] ف. توماس، گ. كلاؤسۇن: «تسبەت يېزىقىدا يېزىلغان خەنزۇچە بۇددا نوملىرى»، «خانلىق ئاسىياشۇناسلىق ئىلمى جەمئىيىتى ژورنىلى»، 1927-يىلى، 282-283-بەتلەر.
- [34] كىزلاسون: «تۇۋالارنىڭ ئوتتۇرا ئەسىر تارىخى»، موسكۋا، 1969-يىلى، 95-بەت.
- [35] كىلياشتورنى: «موڭغۇلىيەدىكى رونىك-رونىك يېزىقى يېزىلغان قىيا تاشلار»، «تۈرك ۋەسقىلىرى تەتقىقاتى»، 1975-يىللىق توپلام، موسكۋا، 154-بەت.
- [36] [37] ئالبېرت فون لېكوك: «تۇرپاندىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسقىلەر — تۇرپاندىكى تۇيۇق ۋە ئىدىقۇت قەدىمىي شەھىرى خارابىلىرىدىن تېپىلغان تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسقىلەر پارچىلىرى»، «پروسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئىلمى ژورنىلى»، 1909-يىلى، 1061-1050، 1057-بەتلەر.
- [38] رادلوف: «قەدىمكى تۈرك تىلى تەتقىقاتى (3) — تۈرك-رونىك ۋەسقىلەر پارچىلىرى»، «ئېمپىرىيە ئىلمى كېڭىشى خاتىرىلىرى»، 1910-يىلى، 1025-1036-بەتلەر.
- [39] تومسۇن: «قارا غوجىدىن تېپىلغان Kao. 0107 نومۇرۇق تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسقىلەر پارچىلىرى»، بۇ ماقالە ستەيىننىڭ «مەركىزىي ئاسىيا» ناملىق كىتابىنىڭ 2-تومىغا كىرگۈزۈلگەن، ئوكسپورت ئۇنۋېرسىتېتى، 1928-يىلى، 1082-1083-بەتلەر، 124 – قىستۇرما رەسىم.
- [40] لېكوك: «قوچودىن تېپىلغان تۈركچە مانى دىنىغا دائىر ۋەسقىلەر»، (2)، «پروسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئىلمى ژورنىلى»، 3-توپلام، 1919-يىللىق 3-سان، 4-بەت.
- [41] ف.ك. مۇلېر: «سوغدى تىلىدىكى ۋەسقىلەر»، (2)، «پروسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئىلمى ژورنىلى»، (2-توم)، 1934-يىللىق 21-سان، 548-بەتلەر.
- [42] ۋىلھېلم باڭ، گابائىن، رەشىت رەھىمىتى ئارات: «تۈركچە تۇرپان تېكىستلىرى» 6-تومىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا نومى «سەككىز يۈكمەك» (Sutra Yükmäk Säkiz) ھەققىدە»، «پروسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئىلمى ژورنىلى»، (10-توم)، 1934-يىلى، 97-بەت.
- [43] بىرنىشتىيام: «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى يازمىلىرىدىكى رونىكچە خەتلەر»، «روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى شەرقشۇناسلىق تەتقىقات ئورنى ئىلمى ژورنىلى»، 1939-يىللىق 7-سان، 303-305-بەتلەر؛ بۇنىڭدىن باشقا يەنە رابشانېنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا نومى bitig nom isarv bugulu yaruq yukmak sakiz yerli tngriqli yrliqamis burxan irgnaT» («سەككىز يۈكمەك») دىكى تۈرك-رونىكچە خەتلەر» ناملىق ماقالىگە قاراڭ، «شەرقشۇناسلىق تەتقىقاتى»، 6-توم، 1-سان، 1936-يىلى، 1-2-بەتلەر.

- [44] كىلىشتورنى : «قەدىمكى تۈرك- رونىك يېزىقىدىكى ئابدەلەر — ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىھەققىدىكى ئەسلى ماتېرىياللار»، موسكۋا، 1964-يىلى ، 50-بەت؛ بۇنىڭدىن باشقا «قەدىمكى تۈرك تىلى لۇغىتى» گە قاراڭ، لېنىنگراد، 1969-يىلى، 36-بەت.
- [45] تومسۇن : «دوكتۇر سىتەين مېرەن ۋە دۇنخۇاڭدىن بايقىغان تۈرك- رونىك يېزىقىدىكى ۋەسقىلەر»، «خانلىق ئاسىياشۇناسلىق ئىلمى جەمئىيىتى ژورنىلى»، 1912-يىلى، 181-227-بەتلەر.
- [46] خامىلتون : «دۇنخۇاڭ غارلىرىدىن بايقالغان قەدىمكى تۈرك يېزىقىدىكى ۋەسقىلەر»، «ئاسىيا ژورنىلى»، 269-توم، 1-2- سانلىرى.
- [47] خامىلتون : «قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى «ئىرق بىتىگ»، «تۈركلۈگىيە»، 1975-يىللىق 7-سان، 11-10 بەتلەر.
- [48] ۋېلھېلم باڭ ، گابائىن: «تۈركچە تۇرپان تېكىستلىرى»، «پروسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئىلمى ژورنىلى»، 1929-يىلى، 243-242-بەتلەر.
- [49] ھۈسەين نامۇق ئورقۇن : «ئەسكى تۈرك يازىتلار» (2-توم)، ئىستامبول، 1939-يىلى، 73-91-بەتلەر.
- [50] مالوف : «قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسقىلەر»، موسكۋا-لېنىنگراد، 1951-يىلى، 80-92-بەتلەر.
- [51] گابائىن : «قەدىمكى تۈرك تىلى ئەدەبىياتى»، «تۈرك تىلىدىن ئاساس»، (2-توم)، 215-216-بەتلەر.
- [52] سېترەيۋا : «تۈرك دىنلىرى ۋە ئەپسانىلىرىنىڭ سىستېمىلىرىنىڭ قايتا قۇرۇلۇشى»، «تۈرك ۋەسقىلىرى تەتقىقاتى»، موسكۋا، 1972-يىلى، 222-223-بەتلەر.
- [53] خامىلتون : «قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى پالنامە «ئىرىق بىتىگ»، 10-9-بەتلەر؛ بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئارلوتتونىڭ «جۇڭگو مۇھاجىرلىرى ئىلمى جەمئىيىتى مەجمۇئەسى» گە بېسىلغان «قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى پالنامە» ناملىق ماقالىنىڭ 1970-1971 يىللىق سانلىرىنىڭ 636-685 بەتلەرگە قاراڭ.
- [54] لوئى بازىن : «قەدىمكى تۈركلەرنىڭ كالىندارى ھەققىدە تەتقىقات»، رېئىل ئۇنۋېرسىتېتى، 1974-يىلى، 296-بەت.
- [55] سىتەين : «غەربى يۇرت : ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە جۇڭگونىڭ غەربىدە ئېلىپ بېرىلغان تەكشۈرۈش دوكلاتى»، 2-توم، 294-295-بەتلەر.

[56] ئوچىئائى مورىكازۇ : «دۇنخۇاڭ ۋەسقىلىرى ھەققىدە ئومۇمىي بايان»، 1-قىسىم، «كىوتو ئۇنۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى»، 1966-يىللىق 1-سان، 28-بەت.

[57] [64] تومسۇن: «دوكتۇر سىتەيىن مېرەن ۋە دۇنخۇاڭدىن بايقىغان تۈرك-رونىك يېزىقىدىكى ۋەسقىلەر»، 215-217، 218-219-بەتلەر.

[58] [60] تەرجىماندىن قىستۇرما : بۇ ھەقتە روسچە ۋە ئېنگىلىزچە ئەسلى نۇسخىلىرىدا 936-يىلى دېيىلگەن، بۇ ھەقتىكى خاتالىقنى تۈزۈتۈش كېرەك.

[59] تەرجىماندىن ئىزاھات : گوچوڭتاۋنىڭ تەرجىمھالىنى «كونا بەش دەۋر تارىخى» دىن كۆرگەيسىز.

[61] تەرجىماندىن قىستۇرما : بۇ ھەقتە روسچە ۋە ئېنگىلىزچە ئەسلى مەنبەدىكى ئەسەرلەردە 9369-ئەسىردە دېيىلگەن، بۇ ھەقتىكى خاتالىقنى تۈزۈتۈش كېرەك.

[62] : خامىلتون ، لوئى بازان : «دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان خەنزۇچە ۋە تۈرك-رونىكچە ۋەسقىلەر»، «تۈركلوگىيە» ژورنىلى، 1972-يىللىق 4-سان، 25-28-بەتلەر ؛ بۇنىڭدىن باشقا يەنە بازاننىڭ «قەدىمكى تۈركلەرنىڭ كالىندارى ھەققىدە تەتقىقات» ناملىق كىتابىنىڭ 292-بېتىگە قاراڭ.

[63] تەرجىماندىن: بۇ ۋەسقىنىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسىنى ياكى فۇشۇ ۋە نيۇ رۇجىيلار بىرلىكتە يازغان «شاجۇ ئۇيغۇرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ۋەسقىلىرى» ناملىق كىتابتىن كۆرۈڭ.

[65] تەرجىماندىن : بۇ ۋەسقىنىڭ خەنزۇ تىلىدىكى نۇسخىسىنى ياكى فۇشۇ ۋە نيۇ رۇجىيلار بىرلىكتە يازغان «شاجۇ ئۇيغۇرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ۋەسقىلىرى» ناملىق كىتابتىن كۆرۈڭ.

[66] سىتەيىن : «غەربىي يۇرت : ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە جۇڭگونىڭ غەربىدە ئېلىپ بېرىلغان تەكشۈرۈش دوكلاتى»، 1-توم، 471-476-بەتلەر؛ بۇ ۋەسقى تومسۇننىڭ كىتابىنىڭ 192-182-بەتلەرگە كىرگۈزۈلگەن، 21-قىستۇرما رەسىملەر، ئەپسۇسلىنارلىقى، بۇ ۋەسقىنى رەتلىگەندە تومسۇن مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» ناملىق ئەسىرىدىن پايدىلانمىغان، شۇڭا بۇ ۋەسقىنىڭ كونكېرت مەزمۇنىنى ئېنىق ئىپادىلەپ بېرەلمىگەن.

[67] تەرجىماندىن : 屈罗勿 سۆزى خەنزۇ تىلىدىكى ۋەسقىلەردە 咄罗勿 دەپ يېزىلغان، قەدىمكى تۈركچە ۋەسقىلەردە بۇنىڭغا ماس ھالدا Kūrabirs دەپ يېزىلغان. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، “屈” خېتى 咄 دەپ خاتا يېزىلىپ قالغان. ۋ. خېننىڭ “屈” نى “咄” قىلىپ ئۆزگەرتىپ يازغان. شۇنىڭ بىلەن 屈罗勿 سۆزى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ئەسلى نامى سۈپىتىدە Kūrabirs قىلىپ ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن. بۇ ھەقتە ئۇنىڭ

«شەرق ۋە ئافرىقا تەتقىقات ئىنستىتوتى ئىلمىي خەۋەرلىرى» ژورنىلىنىڭ 1938-يىللىق 3-سانىدا ئېلان قىلىنغان «ئاگنى ۋە توخرى تىلى» ناملىق ماقالىسىگە قاراڭ.

[68] ۋ. رالفا ، م.ئا. ئېللىئوت : «رونك يېزىقى»، كامبرىج ئۇنىۋېرسىتېتى، 1959-يىلى نەشىرى، 62-بەت.

[69] ئەلالىدىن ئەتامالىك جۇۋەينى : «تەۋارىخى جاھان كۇشاي»، 1-توم، لوندون، 1958-يىلى، 53-61-بەتلەر.

(كىلياشتورنى — 1928-يىلى تۇغۇلغان، 1950-يىلى لېنىنگراد ئۇنىۋېرسىتېتى شەرقشۇناسلىق فاكولتېتىنى پۈتتۈرگەن. روسىيەلىك ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تۈرك تارىخى تەتقىقاتى بويىچە مەشھۇر ئۇيغۇرشۇناس ئالىم، روسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسى شەرق ۋە سىقىلىرى تەتقىقات ئورنىنىڭ تەتقىقاتچىسى)

تەرجىمان : ئىمىن تاجى تۈرگۈن

(شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى تارىخ ۋە مىللەتشۇناسلىق ئىنستىتوتى شىنجاڭدىكى مىللەتلەر تارىخى كەسپىنىڭ 2009-يىللىق ماگىستېر ئاسپىرانتى)
بۇ ماقالە «تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى» ژورنىلىنىڭ 2010-يىللىق 2-سانىدىن تەرجىمە قىلىندى.

يېڭى ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىكى دۆلەت ئىچى قەدىمكى بۇددا دىن تەتقىقاتىدىن ئەسلىمە ۋە كەلگۈسىگە نەزەر

(تەرجىمە ئەسەر)

دىلخۇمار سادىق

شېياڭ، دۇنخۇۋاڭ قاتارلىق جايلاردىن ئارقا-ئارقىدىن قېزىۋېلىنغان كۆپلىگەن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىلىرى، بىزنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر مىللىتى ۋە ئۇلار ئېتىقات قىلغان بۇددا دىنىنى تېخىمۇ چوڭقۇر تەكشۈرۈشىمىزنى بىرىنچى قول ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىدى. بۇ يۈز يىلدىن بۇيان دۆلەت ئىچى-سىرتىدىكى ئىلمى خادىملار بۇ قىممەتلىك ۋەسىقىلەرنى تەتقىق قىلدى، شۇنداقلا قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ تارىخى مەنبەسى ئۈستىدە چوڭقۇر تەكشۈرۈش ئېلىپ باردى.

21-ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە تېخىمۇ كۆپ قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ بايقىلىپ، مەنىلىرىنىڭ يېشىلىپ ئىلىم ساھەسىگە ئىلان قىلىنىشى، شۇنداقلا ئىلكتۈرلەشكەن «نوملار دىۋانى» نىڭ ئومۇمىيۈزلۈك ئىشلىتىلىشى، كومپىيۇتۇر تېخنىكىسىنىڭ ئومۇمىيلىشىشى دۆلەت ئىچى بۇددا دىن تەتقىقاتىنى يېڭى بىر ھاياتى كۈشكە ئىگە قىلىپ، كېيىنكى قەدىمكى بۇددا دىن تەتقىقاتىنى شارائىت بىلەن تەمىنلىدى.

خۇلاسلاپ چىقىشقا ئاسان بۇلۇشى ئۈچۈن تۆۋەندە ئىلگىرىكى تەتقىقاتلاردا ساقلانغان مەسىلىلەر ۋە كەلگۈسىدىكى تەتقىقات مەنزىلىگە بولغان كۆز قاراشلىرىمنى ئوتتۇرغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن.

19-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى 20-ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە شىنجاڭنىڭ تۇرپان، قۇمۇل رايونلىرى، گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ شىچۈۋەن رايونلىرىدىن بىر تۈركۈم قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر بايقالدى. بۇ ۋەسىقىلەرنىڭ مەزمۇنى تولمۇ مول بولۇپ، قەدىمكى ئۇيغۇر جەمئىيىتى، دىنىنى ئىتقادى، تىل-يېزىقى، ئىلىم-پەن تېخنىكىسى قاتارلىق كۆپ تەرەپلەرگە

ئالاقىدار مەزمونلار بار بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە بۇددا دىنىغا ئائىت ماتىرىياللار كۆپ سالماقنى ئىگەللەيدۇ. بۇ بىر تۈركۈم قىممەتلىك ۋەسىقىلەر، بىزنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇددا دىنىغا ئىتقات قىلغان جەمئىيىتىنى تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشىمىزنى بىرىنچى قول ماتىرىيال بىلەن تەمىللەيدۇ.

يېڭى ئەسىرنىڭ باشلىنىشى بىلەن جوڭگۇ، روسىيە، ئەنگىلىيە، فىرانسىيەلەردە ساقلىنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنى ئارقا-ئارقىدىن ئىلان قىلىشى، شۇنداقلا موگاۋ ئونكىرنىڭ شىمالى رايونىدىن يەنە بىر تۈركۈم قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ قىزىۋېلىنىپ ئاشكارلىنىشى «نوملار دىۋانى» نىڭ ئىشلىتىلىنىپ، كومپىتۇر تېخنىكىسىنىڭ ئوموملىشىشى، قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ كەملىرىنىڭ تولۇقلىنىپ، رەتلىنىش خىزمىتىدە پايدىلىق شارائىتلار بىلەن تەمىللىدى. بۇ ئون يىل مابەينىدە دۆلەت ئىچى قەدىمكى بۇددا دىن تەتقىقاتى، ئەزەلدىن كۆرىلىپ باقمىغان جانلىق ئەندىزىنى شەكىللەندۈردى، تەتقىقات نەتىجىلىرى كۆرۈنەرلىك بولدى. ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى؛ قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنىڭ قىزىۋېلىنىپ ئاشكارلىنىشى ۋە تەتقىقات خىزمىتى يەنىمۇ ئىلگىرلىگەن دەرىجىدە مۇكەممەللىككە قاراپ يۈزلەندى. تەتقىقات نىشانى ئەسلىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىگىلا قارىتىلغان بولسا تېخىمۇ چوڭقۇرلىشىپ بۇددا دىن تارىخى، بۇددا دىن مەدەنىيىتىگە قاراپ تەرەقى قىلدى. دۆلىتىمىزنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن تەتقىقات خىزمىتى ئوموملىشىشقا ۋە سىستېمىلىشىشقا قاراپ يۈزلەندى. بۇ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى تەتقىقات ساھاسىنىڭ تەرەقىياتىنىڭ موھىم نامايەندىسى، شۇنداقلا دۆلىتىمىزنىڭ خەلقئارا قەدىمكى ئۇيغۇر تىل تەتقىقاتىغا قوشقان موھىم تۆھپىسى.

قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى بۇددا نوم دەستۇرلىرى تەتقىقاتى

غەربى يۇرۇت، دۇنخۇۋاڭ قاتارلىق جايلاردىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنى ئومومەن مۇنداق ئىككى تەرەپتىن كۆرۈۋالالايمىز. بىرى ھىندىستان بۇددا كىلاستىك ئەسەرلەر تەرجىمىسى، تەنە بىرى قىزىۋېلىنغان يازما ئەسەرلەر. مەسىلەن قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى بۇددا دىنىغا ئائىت شېئىرلار.

يىڭى ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنى ۋەسىقىلىرى ئۈستىدىكى تەتقىقاتتا جاللىنىش ۋەزىيىتى شەكىللەنگەن بولۇپ، تەتقىقات نەتىجىلىرى كۆرىنەرلىك بولدى شۇنداقلا مۇنەۋۋەر ئەسەرلەر بارلىققا كەلدى. مەسىلەن: نىۋرۇجنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىدىكى - بۇددا نوملىرى ۋە پارىژدا ساقلنىۋاتقان دۇنخۇۋاڭدىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىلىرى ھەققىدە ئومۇمىي بايان» (شېنجاڭ ئۇنۋېرسىتى نەشرىياتى 2000-يىل) ناملىق كىتابىدا غەربى يۇرۇت ، دۇنخۇۋاڭ قاتارلىق جايلاردىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى ۋەسىقىلەرگە قارىتا سىستېمىلىق رەتلەش ئىلىپ بارغان بولۇپ، باش قىسمىدا دۇنخۇۋاڭ، تۇرپان قاتارلىق جايلاردىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ رەت نومۇرى، رەتلىنىپ ئىلان قىلىنىشى، تەتقىقات ئەھۋاللىرى بايان قىلىنسا كېيىنكى قىسمىدا مەخسۇس قىلىپ پارىژدا ساقلنىۋاتقان دۇنخۇۋاڭدىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ ساقلنىش، نومۇر بېكىتىش، تەتقىقات ئەھۋاللىرى ئۈستىدە مۇلايىمەت قىلىنغان. ئۇنىڭدىن باشقا مەخسۇس قىلىپ پارىژدا ساقلنىۋاتقان دۇنخۇۋاڭدىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ تەتقىقات ئەھۋالىغا قارىتا قەدىمكى ئۇيغۇر تەتقىقاتىدىكى كۆرىنەرلىك ئالىم گىڭشىمىن ئەپەندى ئارقا-ئارقىدىن ئىلان قىلغان «شېنجاڭنىڭ ئەدەبىيات تارىخى ھەققىدە ئومۇمىي بايان» (مەركىزى مىللەتلەر ئۇنۋېرسىتىتى 2001-يىل) «ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى دەۋرىدىكى ۋەسىقىلىرى تەتقىقاتى» (مەركىزى مىللەتلەر ئۇنۋېرسىتىتى 2003-يىل) قاتارلىق ئىككى پارچە ئەسىرىدەمۇ قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرى ھەققىدىكى بىلىملەر نۇرغۇن. دىلدار مەتمىننىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىلىرى تەتقىقاتىدىكى - (يۇگانى ئۇستاز تۇتۇش) (مەنچۇ شېئىرلىرى بۇددا دىنى ئىتقادىدىكى ئەڭ ئۇلۇق شېئىر)» (شېنجاڭ ئۇنۋېرسىتىتى 2001-يىل) ناملىق كىتابىدا كالا بىلەن سىمۇ تەتقىقاتىغا ئاساسلىنىپ بۇ ئىككى ۋەسىقە ئۈستىدە ئايرىم-ئايرىم ھالدا خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە ئېلىپ بېرىپ، بۇ ۋەسىقىلەرنىڭ قىممىتىنى تېخىمۇ ئاشۇرغان.

«ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى دەۋرلەردىكى ۋەسىقىلەر تەتقىقاتى» ناملىق كىتابىدا گىڭشىمىن ئەپەندى «مايتىرى سىمىت» ئۈستىدىكى تەتقىقاتنى تىلغا ئالغاندىن سىرت يەنە نۇرغۇن تەتقىقات ئەسەرلىرىنى ئىلان قىلغانلىقىنى «ئابدەرمە كۈشە شاستىرا» «كۈشە شاستىرا» «80 جىتلىق ئاۋانەمسەكە سۇترا» «ئالتۇن يارۇق» «ئاۋالوكسۇۋارا نامىغا ئوقۇلغان 21 خىل پاشائى» قاتارلىق ئەسەرلەر ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغانلىقى سۆزلەنگەن.

ئۇنىڭدىن باشقا گىڭشىمىن ئەپەندىمىنىڭ «غەربى يۇرۇت ئەدەبىيات تارىخى ھەققىدە» ناملىق كىتابىدا «بۇددا دىنىنىڭ ھىندىستان ۋە شىنجاڭدا تارقىلىشى» «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ۋە ۋەسىقىلەرنىڭ بايقىلىشى ۋە تەتقىقاتى» «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئاساسلىق بۇددا دىن ۋە ۋەسىقىلىرى» «قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق ئىغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى (مايىتىرى سىمىت)» «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (ئاق نىلپەر دىنى مەزھىپى) نىڭ پارچە نوسخىسىنىڭ تەتقىقاتى» قاتارلىق ئىلمى ئەمگەكلىرى بار. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى «ئاق نىلپەر دىنى مەزھىپى» بىلەن «بۇلۇپ ئۇ ئەسەرلەر بولۇپ بۇ ئەسەرلەر گىڭشىمىن ئەپەندىنىڭ يېقىنقى بىر نەچچە يىللىق قەدىمكى بۇددا دىن تەتقىقاتىدىكى مۇھىم نەتىجىلىرىدۇر. گىڭشىمىن ئەپەندى ئىلان قىلغان يەنە نۇغۇن تەتقىقات ئەسەرلىرى بار. گىڭشىمىن ئەپەندىنىڭ تۇنجى قىتىم ئىلان قىلغان ھازىر مەملىكىتىمىزدە ساقلىنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئاق نىلپەت دىنى مەزھىپى» ناملىق ئەسەرنىڭ ئىككىنچى بىتى بولۇپ ئەسلى تۆت قىسىمى تۈزۈلگەن جوڭگۇدا ساقلىنىۋاتقنى ئۈچۈنچى قىسىمى. بۇ كىتابنىڭ يېزىلىش ئالاھىدىلىكىگە ئاساسلانغاندا 10-11 ئەسىرلەردە يېزىلغانلىقىغا ھۆكۈم قىلغىلى بولىدۇ. بىراق خەتنىڭ ئىملا قائىدىسىگە ئاساسلانغاندا 13-14 چى ئەسىرلەرگە توغرا كېلىدۇ. بۇ كىتابنىڭ بايقىلىشى شىنجاڭنىڭ تارىم ئويمانلىقى ئەتراپىدا ياشاۋاتقان خەلىقلەرنىڭ مايىتىرى بۇددىغا چوقۇنۇش ئىتقادى ئومۇملاشقاندىن كېيىن ئامتا بۇددىغىمۇ چوقىنىش بىر مەزگىل ئومۇملاشقان. شۇڭا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەردە «ئامتا بۇددا نومی» تىلغا ئېلىنغانلىقى يېزىلغان ①.

گىڭشىمىن ئەپەندىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنىڭ تەتقىقاتىغا پۈتۈن زېھنىنى سەرپ قىلغان بولۇپ تەتقىقاتنى توختىتىپ قويماي داۋام ئەتتى. بۇ ۋەسىقىنىڭ 6-بۆلىمى «ھاسسا تۇتۇپ تۇرغان پادىشاھ» ھىكايىسىنىڭ 2-بىتىدە مۇھىم بۇختا گەۋدىلەنگەن بولۇپ، باشلىنىشتىن تارتىپ قۇمۇلنىڭ قويۇق يەرلىك پۇرىقىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بەرگەن ②. دۇنخۇۋاڭدىن تىپىلغان «ئابدارما كۈشە شاستىرا» قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر ئىچىدىكى بىر قەدەر مۇكەممەل ساقلانغىنى بولۇپ بۈگۈنگە قەدەر B-A75/8212.or نومۇر بىلەن ئەنگىلىيە لوندون دايىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. بىرق موگاۋ ئونكىرنىڭ شىمالىي رايونىدىن بايقالغان يەنە بىر ۋەسىقە پارچىسىنىڭ نومۇرى 52B(乙); 17. بولۇپ جاڭتەشەننىڭ كېيىنكى ئەۋلاتلىرى ئەنگىلىيە كۈتۈپخانىسىدىكى كىتاب بىلەن سىلىشتۈرۈش ئېلىپ بارغان نەتىجىدە دۇنخۇۋاڭدىن تىپىلغان بۇ قىسىمى قىسقارتىپ تەرجىمە قىلغان نۇسخىسى ئىكەنلىكىنى بىكىتتى ③. ئۇنىڭدىن باشقا موگاۋ ئونكىرنىڭ شىمالىي رايونىنىڭ B157

نومۇرلۇق ئورنىدىن تىپىلغان 157:17B ناملىق ۋەسىقنىڭ «ئابدارما كوشە شاستىرا» ناملىق ۋەسىقگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئىنىقلىغان. ④

«كۈشە شاستىرا» ناملىق ئەسەر بىلەن زىش مۇناسىۋەتلىك بولغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن يېزىلغان «كۈشە شاستىرەنى مەدھىلەش شەرھى» ناملىق كىتاپ موگاۋ ئۆتكۈرىنىڭ شىمالى رايونىدىن تىپىلغان بولۇپ، مۇناسىۋەتلىك ۋەسىقلەر ئىلگىرى ئاخىرى بولۇپ ئىلان قىلىنىپ ھازىر ئايرىم-ئايرىم ھالدا بىجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى، لوندون دايىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. موگاۋ ئۆتكۈرىنىڭ شىمالى رايونىدىن تىپىلغان يىڭى نۇسخىسى 172B بولسا بەشكە بۆلۈنگەن بولۇپ نومۇرى ئايرىم ھالدا 172:5B

«ئاخەن نومی» نىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە كەڭ تارقىلىشى شۇنداقلا كەينى كەينىدىن ئىلان قىلىنغان ھەرخىل ئۇسلۇپتىكى «ئاخەن» نوم پارچىلىرىنى ھەممە كىشى بىلىدۇ. مەسىلەن بىجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدە ساقلانغان «بىجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى V012D ۋە V01C پارچىلىرىدۇر. جاڭتېشەن ئەپەندى بۇ نوقتىغا قارىتا ئىلگىرىكىلەر يۈۋەن سۇلالىسىدىن تارتىپ خەنزۇ يېزىقى بىلەن بىۋاسىتە تەرجىمە قىلىپ كەلگەن، قىستۇرۇپ يېزىلغان خەنزۇچە خەتلەر پەقەت بىرلا خىل رولى ئوينىغان. كىيىنكىلەر بولسا يۈۋەن سۇلالىسىدىن تارتىپ قوللانغان خەنزۇچە بەزىلىرى مەزمۇنىنى قىسقارتىپ تەرجىمە قىلغان. شۇڭا بۇ ۋەسىقلەرنىڭ مەزمۇنىنىڭ بەزىلىرى ماس كەلسە بەزىلىرىنىڭ ماس كەلمەيدۇ. شۇنداقلا كەم يەرلىرى تولۇقلانغان دەپ قارىلىدۇ. ⑤

شۇ يىلى جاڭجىشە ئەپەندى يەنە دۈنخۇۋاڭدىكى موگاۋ ئۆتكۈرىنىڭ شىمالى رايونىدىن قىزىۋېلىنغان 5218B چى نومۇرلۇق قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئوتتۇرا ئافەن نومی» نى لاتىن يېزىقىغا ئۆزگەرتىپ يېزىپ ۋە تەرجىمە ئېلىپ باردى. ⑥

بۇ يەردە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئالتۇن يارۇق» نى تىلغا ئالماي تۇرالمىمىز. ھازىرغىچە تىپىلغان نۇسخىلىرى بۇرغۇن بولۇپ، بۇلارنىڭ ئىچىدە روسىيىلىك مالوفونىڭ 1910-يىلى گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ جىۋچۈۋەن رايونىدىن بايقالغان بۇ نۇسخىسى تولىمۇ موھىم بولۇپ جەمئىي 398 بەت بولۇپ ساقلانغان. بۇ كىتاپ قۇرمانى ئەڭ چوڭ بولغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى كىتاپلارنىڭ بىرى. بۇ كىتاپ ئۈستىدىكى تەتقىقات ئاللىبۇرۇن خەلقئارالىق تەتقىقات قىزىق نۇختىسىغا ئايلانغان بولۇپ تەتقىقات نەتىجىلىرى كۆرىنەرلىك بولدى. يىڭى ئەسىرگە قەدەم قويغاندىن تارتىپ، كىشىلەرنىڭ بۇ ۋەسىقلەرگە بولغان قىزىقىشى يوقىرى دولقۇننى قوزغىماقتا. ئىسراپۇل يۈسۈپ بىلەن ئالىم كىرىمنىڭ ھەمكارلىشىپ تەتقىق قىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئالتۇن يارۇقنىڭ سەككىزىنچى بۆلۈم ئون يەتتىنچى، ئون سەككىزىنچى

تەتقىقاتى ⑦، جاڭجىشەن ئەپەندىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئالتۇن يارۇق» دىكى ئۆزىنى قۇربان قىلى يولۋاس بېقىش بابىنى تەتقىق قىلىپ چىققان، شۇنداقلا خەنزۇ يېزىقىدىكى نۇسخىسىنى تېخىمۇ چوڭقۇر تەرجىمە قىلىپ، خەنزۇ يېزىقىدىكى تەرجىمە ماھارەت مەسلىسىنى يېتىلدۈردى. ⑧

مۇساجان ئەلى «ئالتۇن يارۇق» نىڭ لىكسىكىسى ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغان بولۇپ، ئەڭ موھىمى ئۇنىڭ ئىچىدىكى خەنزۇ تىلى، گىرىس تىلى، سۇسۇ تىلى، زاڭزۇ تىلى، پارىس تىلى، توخۇر تىلى قاتارلىق تىللارنىڭ لىكسىكىسىدە ئىنچىكىلىك بىلەن تەتقىقات ئېلىپ باردى. ⑨

بۇلاردىن باشقا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا دىنى دەستۇرلىرى ھەققىدە يېزىلغان يېزىلغان تەتقىقات ماقالىلىرى كۆپ بولۇپ بىر نەچچە مىسال بىلەن تۈگەتكىلى بولمايدۇ.

قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى شەرىقتىن قىزىلغان يازما ئەسەرلەرنىڭ تەرجىمە تەتقىقاتى

دۈنخۇۋاڭ، تۇرپان قاتارلىق جايلاردىن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا دىنى دەستۇرلىرى تىپىلغاندىن باشقا يەنە نۇرغۇنلىغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى يازما ئەسەرلەرمۇ ئۇچرايدۇ. يېڭى ئەسىرنىڭ باشلىرىدىلا بۇ قىممەتلىك ۋەسىقىلەر ئىلىم ساھاسىدىكىلەرنىڭ تەتقىقات قىزىقى نۇقتىسىغا ئايلانغان.

بۇ ۋەسىقىلەر ئاساسەن دۈنخۇۋاڭ، تۇرپان ئىككى جايدىن تىپىلغان بولۇپ ئەڭ موھىمى 1988-1995 يىللىرى موگاۋ ئۆنكىرنىڭ شىمالى رايونىدا تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغاندا قىزىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا نوم ۋەسىقىلىرى بولۇپ، دۇنيادىكى ھەرقايسى ئالمىلارنىڭ دىققىتىنى تارتقان. ئابدۇرىشىت ياقۇپ بۇ بىر تۈركۈم ۋەسىقىلەر ئۈستىدە بۇددا مۇخلىسلىرى مۇنى، بۇددا راھىپلىرى رىۋايىتى، بۇددا دەستۇرلىرىدىن ئىزھ بىرىش، يېقىن تۇققانلار ۋەسىقىلىرى، قەدىمكى ئۇيغۇرلار ئىجات قىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىدىكى شېئىرلار ئەپسۇن، ۋە باشقا بۇددا دىنى مەزمونىدىكى شېئىرلار ئۈستىدە ئايرىم-ئايرىم ھالدا رەتلەش ئېلىپ باردى. ⑩. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە «ئۇستازنى مەدىلەش» نىڭ پارچە نۇسخىسى، «ماھايانانىڭ چەكسىز ئۆمۈر كۈرۈش سۈترەسى» نىڭ پارچىسى قاتارلىق توققۇز پارچە ئەسەر ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ باردى. موگاۋ ئۆنكىرنىڭ شىمالى رايونىدىن قىزىلغان «ماھايانانىڭ چەكسىز ئۆمۈر كۈرۈش سۈترەسى» ناملىق ئەسەرنىڭ پارچە نۇسخىسى تۆت بۆلەككە

بۆلۈنگەن بولۇپ رادىئوئۇنىڭ بۆلۈش ئۇسۇلى بىلەن ئوخشاش، تەرجىمە جەريانىدا زاڭزۇ يىزىقىدىكى تەرجىمە قىلىش ئۇسۇلىمۇ قاتناشتۇرۇلغان بولۇپ قەدىمكى ئۇيغۇر كىشىلىرىنىڭ ئىجتىجانلىقىنى ئىپادىلەپ بەرگەن. كىتاپ بولۇپ چىققان ۋاقتى تەخمىنەن 13-14 ئەسىرلەرگە توغرا كىلىدۇ. يېقىندا ئابدېرىشت ياقۇپ ئەپەندى يەنە تۇپان پەيزىكىدىن تىپىلغان ئۈچ ھۆججەتلىك « ماھايانانىڭ چەكسىز ئۆمۈر كۆرۈش سۈترەسى » نىڭ پارچىسى ئۈستىدە يەنىمۇ ئېلىپ بارىدىغان (11).

موگاۋ ئۆنكىرىنىڭ شىمالىي رايونىدىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەقىلىرى دۈنخۇۋاڭ ئەتراپىدا ياشاۋاتقان قەدىمكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى، دىنى، مەدەنىيىتى، قاتارلىق تەرەپلەردىن تەتقىق قىلىشتا قىممىتى ناھايىتى زور. ئەڭ مۇھىمى قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ بۇ پارچە نۇسخىلىرىنىڭ كۆپ قىسمى بۇددا مۇناقلىرىنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ تەرجىمىسىدىن كەلگەن. مەسىلەن 128B نومۇرلۇق ئۆنكۈردىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى «مېھىر-شەپقەت دىنى مۇراسىمىدىكى تۆۋەن قىلىش ئۇسۇلى» ناملىق ئەسەرنىڭ پارچە قىسمىدا يۈۋەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى ئاز ئۇچرايدىغان z بىلەن t s بىلەن d ئالمىشىپ ئىشلىتىلىش ئەھۋالى كۆرۈلگەن بولۇپ بۇ ئەھۋال شۇ دەۋرنىڭ يۈۋەن سۇلالىسى دەۋرى ئىكەنلىكىنى بىكىتەلەيمىز (12). يېقىندا جاڭجىشەن ئەپەندى 1980-يىلى تۇرپان بەيزىكتىكى تاش ئۆنكىردىن قىزىۋېلىنغان ئىككى قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى «مېھىر-شەپقەت دىنى مۇراسىمىدىكى تۆۋەن قىلىش ئۇسۇلى» نىڭ پارچە نۇسخىسى ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، بۇ ئىككى بەتلەرنى تولۇق بولمىغان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى «مېھىر-شەپقەت دىنى مۇراسىمىدىكى تۆۋەن قىلىش ئۇسۇلى» ناملىق ئەسەرنىڭ سەككىزىنچى قىسمى دەپ مۇقۇملاشتۇردى.

يوقۇرقى قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى ۋەسىقىلەردىن باشقا يەنە موگاۋ ئۆنكىرىنىڭ شىمالىي رايونى 59B نومۇرلۇق ئۆنكۈردىن يەنە بىر تۈركۈم ۋەسىقىلەر بايقالغان بولۇپ جاڭجىشەن ئەپەندى بۇلارنىڭ كىلىش مەنبەسىنى ساكيامۇنى ئۆتكەن دەۋردىكى ئالاقە تۇشۇش دىن كەلگەن دەپ قارىغان (13). ھەيدەر مىر كامال بۇ پارچىلارنىڭ ژانىرى ۋە شەكلى قاتارلىق ئامىللارغا ئاساسەن ساكيامۇنى ئۆتكەن دەۋىر بىلەن ئۇددۇل كىلىدۇ دەپ قارىغان (14). ئابدېرىشت ياقۇپ ئەپەندىنىڭ كۆرسىتىشىچە قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى مەكتۈپ 59:68 بۇددا مۇخلىسلىرىغا يىزىلغان بۇلۇشى مۇمكىن. بىراق مەكتۈپنىڭ يىزىلغان مەزمۇنىغا قارىغاندا بۇ پەقەت ئەمەلدارلار ئوتتۇرىسىدىكى شەخسى خەت ئالاقىغا تەۋە بولۇپ مۇخلىسلارنىڭ يازغان مەكتۈبى بولۇشى ناتايىن.

قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «» بولسا گىرمانىيە تۇرپان ئىكسپىدىيە ئەترىتىدىكىلەرنىڭ ئىككىنچى قىتىم تۇرپانغا بارغان ۋاقتىدا تۇرپان شەھرى شىجاۋ دەريا قەدىمكى خارابىسىدىن بايقالغان قەدىمكى يادىكارلىق بولۇپ بۇ ۋەسىقە بىرلىن گىرمانىيە دۆلەتلىك كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا نومۇرى 22... بۇ كىتابنىڭ بايقىلىشى قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ « ۋاجرا دىنىغا» ئىتقات قىلىش بىلەن بىردەك بولۇپ بۇ بۇددا دىن مەدەنىيىتىنىڭ خەلق ئىغىز ئەدەبىياتىدىكى بىر ئىسپاتى.

ماشائۇلنىڭ روسىيەدە ساقلانغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «سۈۋەنزاڭنىڭ قىسسىلىرى» ناملىق ئەسەرنىڭ 5-بۆلىمىنى ئەسەرنىڭ ئاساسى مەزمونى دەپ قاراپ تېخىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا تەتقىقات ئېلىپ باردى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە خوك مىڭ نىڭ «سۈۋەنزاڭ قىسسىلىرىنىڭ» 10-بۆلىكىنىڭ خەت شەكلى ئۈستىدە مەخسۇس تەتقىقات ئېلىپ باردى. (15)

دۇڭخۇئاڭدىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «كوڭۇل ماھىيىتىنى چۈشەندۈرگۈچى نوم» نىڭ خارەكتىر مەسىلىسىگە نىسپەتەن دۇنيا تەتقىقات ئالىملىرى نىڭ دىققەت ئىتىبارىنى قوزغۇدى. ئالىم يۈسۈپ ئەپەندى بۇ بىر تۈركۈم قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا دىنى پەلسەپەۋى ئەسەرلەر دەپ كۆرسەتتى. ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئايرىم خىللىرىنىڭ يېزىلىش ئۇسلۇبى باشقا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئەسەرلەرنىڭ يېزىلىش ئۇسلۇبىغا ئوخشىمايدۇ، دەسلەپكىلىرى قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا كىيىنكىلىرى خەنزۇ يېزىقىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئاساسىدا يېزىلغان مەنىسى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا ئىپادىلەنگەن دەپ قارىغان (16).

ئىتالىيە بۇددا دىن مۇتەخەسسسى شىدىچىڭ نىڭ قارىشىچە بۇ خىل ۋەسىقىلەرنىڭ مەلۇم قىسمى خەنزۇلاردىكى ھەن مەزھىپىنىڭ تەرجىمىسى بولۇشى مومكىن دەپ قارىدى. شىدىچىڭ كۆپلەپ سىلىشتۈرۈش شۇنداقلا «دامۇ ئۇستازنىڭ نوقتىنەزەرلەر نەزىرىسى» نىڭ مەزمۇنىغا يىغىنچىقلاپ ئىنچىكىلىك بىلەن تەرجىمە قىلدى.

قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن تارىخى ۋە ئەتراپىدىكى مۇناسىۋەتلەر توغۇرسىدا

يىڭى ئەسىرنىڭ دەسلەپكى ئون يىلىدىن بۇيان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن تەتقىقاتىدا جاللىنىش ۋەزىيىتى كۈرۈلدى، نەتىجىلەر كۈرۈنەرلىك بولدى. كۆپلىگەن داڭلىق قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن تەتقىقاتچىلىرى سىستېمىلىق تەتقىقاتلارنى ئېلىپ باردى. شۇنداقلا يەنە

قەدىمكى ئۇيغۇر ۋە ئىتراپىدىكى (خەنزۇ، تىبەت، قىتان، جورجىت، مۇڭغۇل) قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ دىنى مەسىلىسى ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ باردى. 17.

دۇنخۇۋاڭ ئۆنكىلىرىدىن ۋە تۇرپاندىن بايقالغان بۇ قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى يازما ئەسەرلەر ۋە مەتپە نۇسخىلىرىنىڭ پارچىلىرىغا نىسبەتەن تەتقىقاتچىلارنىڭ تەتقىقات مۇنبىرىگە ئاساسلىنىپ نۇرغۇن خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. رەتلەپ ئىلان قىلغان 90 نەچچە پارچە قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى بۇددى دىن ۋە سىقىلىرىگە قارىتا تۈرلەرگە بۆلۈپ تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ نامى، شەكلى، كىلىش مەنبەسى، قۇرۇلمىسى، ۋە شەكىللىنىش جەريانى قاتارلىق تەرەپلەردىن چوڭقۇر مۇلايىزە قىلىپ ئىلمى يەكۈنلىدى (18).

ۋاڭ دىڭ گىرمانىيە، ياپۇنىيە، روسىيە قاتارلىق دۆلەتلەردە ساقلىنىۋاتقان تۇرپان تىكىسى «开宝藏» نىڭ پارچىسىغا ئاساسەن ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى مەزگىلدە ئىشلەتكەن نوم بولۇپ بۇ نىمە ئۈچۈن «开宝藏» نىڭ تۇرپاندىن تىپىلغانلىقىنىڭ ئارقا كۆرىنىشى بولۇشى مۇمكىن دەپ قارىدى (19). قەدىمكى ئۇيغۇر ۋە سىقىلىرىدىن باشقا يەنە دۇنخۇۋاڭ، موگاۋ ئۆنكىرى، شىجىيەنغۇ ئۆنكىرى، شىنجوۋ ئورمان ئۆنكىرى ۋە شىچوۋەن قارىياغاچلىق ئورمان ئۆنكىرى قاتارلىق ئۆنكىرلەردىن مەزمۇنى ئىنتايىن مول بولغان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى ئابىدىلەرمۇ بايقالغان. بۇ ئابىدىلەردە پەقەت تارقىلا خاتىرلەنگەن بولماستىن يەنە بىزنىڭ تەتقىق قىلىشىمىزغا ئەرزىيدىغان سوڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى دۇنخۇۋاڭ خىشى كارودىرى، يىپەك يولى بىلەن قەدىمكى بۇددى دىنىنىڭ تارقىلىشىدەك قىممەتلىك ماتىرىياللار بىلەن تەمىللەيدۇ. (20)

بۇ ئابىدىلەر قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى، دىنى، مىللەتلەرنىڭ ئۆز ئارا مەدىنىيەت ئالماشتۇرۇشىنى تەتقىق قىلىشتا ناھايىتى قىممەتلىك ماتىرىياللار بىلەن تەمىللەيدۇ. كىشىنى تېخىمۇ قىزىقتۇردىغىنى شۇكى ۋىن تىغىنىڭ ۋەنغۇ ئۆنكىرىدىن بايقالغان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددى ئابىدىلىرى ئىچىدە مىڭ، چىڭ سۇلالىرىنىڭ ۋاقتىغا توغرا كىلىدىغانلىرىمۇ كۆپ ئۇچرايدۇ. ئەڭ بۇرۇنقىلىرى مىڭ سۇلالىسى جىياچىنىڭ 30-يىللىرىغا يەنى 1551-يىلى، ئەڭ كىيىنكىلىرى كاڭشىنىڭ 12-يىلىغا يەنى 1713-يىلىغا توغرا كەلگەن. بۇلار شۇنى ئىسپاتلايدىكى خىشى كارودىرىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددى دىنى كاڭشىنىڭ 12-يىللىرىغىچە داۋاملاشقان.

خىشى كارودىرى ئەتراپىدا قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددى دىنى ۋە بۇددى مەدىنىيىتىنىڭ ساخلىنىشى كىيىنكى مەزگىللەردە سىرىق ئۇيغۇرلارنىڭ گۈللىنىشى ۋە ئۇزۇن مۇددەت ساخلانغان ئەنئەنىۋى مەدىنىيەت يارىتىشىغا ئاساس بولغان. شۇنداقلا مۇڭغۇل گۇدىڭ خان قەبىلىسى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ قىيوق مەدىنىيەت ئالاقىسىنى ئۇزۇن مۇددەت داۋاملاشتۇرۇپ، مۇڭغۇللار ۋە

قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ قويۇق مەدەنىيەت ئالاقىسىنى ئورناتقان، مانا بۇلار سىرىق ئۇيغۇرلارنىڭ شەكىللىنىشىدە سەل قاراشقا بولمايدىغان رولى بار.

دۈنخۇۋاڭ تۇرپان قاتارلىق جايلاردىن قىزىۋېلىنغان كۆپلىگەن قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىنى تەشۋىق قىلىدىغان ئەسەرلەر قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇددا دىنى ئىدىيىسىنى ئەكس ئەتتۈرگەن بولۇپ، باشقا مەزمۇن شەكىل ئامىللىرىدىن قارىغاندا بۇ تەشۋىق ئەسەرلەرنىڭ كۆپ قىسمى خەنزۇ بۇددا دىنى مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان.

تۇرپاندىن قىزىۋېلىنغان قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقى مەزگىلىدىكى خەنزۇ يىزىقىدىكى «مۇنار ياساش خاتىرىسى» ناملىق كىتاپتا ئىيتىلىشىچە خەنزۇ بۇددا دىنىنىڭ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك ۋە غەربى رايونغا تارقىلىشى بۇ رايونلارنىڭ خەنزۇ مەدەنىيەت سىستېمىسى ئىچىگە كىرىپ كىتىۋاتقانلىقى يىزىلغان، تۇرپاندىن تىپىلغان 4672 نومۇرلۇق قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى «» ئىلىم ساھاسىدىكىلەرنىڭ دىققىتىنى تاتقان بولۇپ تەتقىقات نەتىجىلىرىمۇ كۆرىنەرلىك بولدى. يېقىندا ئالىملار بۇ ئەسەرنىڭ تاڭجىنىڭ سەككىزىنچى يىلى 9-ئاينىڭ 14-كۈنى يىزىلغان دەپ قارىدى.

قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىنىڭ تەرەقى قىلىش جەريانىدا قەدىمكى ئۇيغۇرلار ئەتراپىدىكى خەنزۇ، قىتان، جورجىت، مۇڭغۇل قاتارلىق مىللەتلەر بىلەن زىچ مۇناسىۋەت ئورناتقان بولۇپ قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىنىڭ باشقا مىللەت دىنى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى تەتقىق قىلىش خىزمىتى يېڭى ئەسىردىكى قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنى تەتقىقاتىدىكى يەنە بىر يارقىن نۇقتا.

قەدىمكى ئۇيغۇر خانلىقى يىمىرىلگەندىن كىيىن ئۇيغۇرلار غەرب تەرەپكە سىلجىپ ئۈچكە بۆلىنىپ قۇچۇ(ھازىرقى تۇرپان)، بەشبالىق (جىمسار) خىشى كارودىرى (پامىر) بىرىپ ماكانلاشقان. گەنجۇ ئەتراپىغا ماكانلاشقانلار گەنجۇ ئۇيغۇر خانلىقىنى قۇرۇپ خىشى ئەتراپىغا بىرىپ ماكانلىشىپ قالغان. كىيىن بۇددا دىنى مانى دىنى بىلەن تەڭ قوللىنىپ كىيىن بۇددا دىنى دۆلەت دىنى قىلىپ قوللىنىلغان، شۇنداقلا يىپەك يولى ئەتراپىدىكى خوشنا دۆلەت، مىللەت، رايونلار بىلەن ئالماشتۇرۇش ئىلىپ بارغان.

دۈنخۇۋاڭ تۇرپاندىن تىپىلغان ۋەسىقىلەرگە قارايدىغان بولساق تىبەت ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت تارىخى مۇناسىۋىتى ناھايىتى زىچ بولۇپ، تىبەتلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان خىشى كارۇدىرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇددا دىنى ئىتقادىدا زور ئۆزگىرىشلەر بولغان. قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇددا دىنىنىڭ تەسىرىگە قىتان، جورجىت، مۇڭغۇل قاتارلىق مىللەتلەرگە تارقىلىش جەريانىدا ئوخشىمىغان بۇددا دىنى مەدەنىيىتىنىڭ شەكىللىنىشىگە تەسىر كۆرسەتكەن.

ۋاڭخوڭمى بىلەن ۋاڭ فۇ شۆنىڭ تۇرپاندىن قىزىۋېلىنغان تەرجىمە ئېلىپ بېرىپ بۇ دەستۇرنىڭ «يەتتە گۆھەر» مەسىلىسى ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ باردى. بۇ دۆلىتىمىز ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىياتىدىكى ئەڭ چوڭ نوم كىتابى بولۇپ ئۇ تەرجىمە قىلىنىپ، رەتلىنىپ، تولۇقلىنىپ، قايتا كۆچۈرۈلۈپ، نەشىر قىلىنىپ چىقىش جەريانىدا قەدىمكى ئۇيغۇر رايونلىرى موھىم رول ئوينىغان.

قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىنىڭ باشقا دىنلار بىلەن مەسىلەن مانى دىنى، نىستورى دىنى، شۇنداقلا ئوتتۇر تۈزلەڭلىكتىكى يەنە بىر قىسىم دىنلار بىلەن قويۇق مۇناسىۋەتتە بولۇپ تارىخى خاتىرلەرگە ئاساسلانغاندا قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنى بىلەن مانى دىنىنىڭ مۇناسىۋىتى ناھايىتى قويۇق بولغان، ئىلگىرى مانى دىنى بۇددا دىنىدىن كۆپ خىل ئۈنۈم قوبۇل قىلغان بۇنىڭ روشەن ئىپادىسى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا دەستۇرلىرىدا مانى دىنىنىڭ ئىزنالىرى ساقلانغان، شۇنداقلا مانى دىنىدىكى ئاتالغۇلار بۇددا دىنىغا قوبۇل قىلىنغان، ھەتتا بۇددا دىن ئىدىيىسىمۇ مانى دىنىنىڭ ئىدىيىسىنى قولۇل قىلغان.

ھەتتا ئۇيغۇر بۇددا دىنىنىڭ تەرىقىياتى جەريانىدا ئوتتۇر تۈزلەڭلىكتىكى خەنزۇلارمۇ قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىنىڭ كۆپ قىسمى خەنزۇ تىلىغا ۋە زاڭزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان، قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىدىكى ئاتالغۇلارنىڭ كۆپ قىسمى خەنزۇ تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىنىڭ تىلىمۇ خەنزۇ تىلىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان.

ئىبادەتخانا تەمسىل قىلىنغان «كامالىي ئوۋغۇنۇش سۈترەسى» قەدىمكى ئۇيغۇرلاردىمۇ تارقالغان ئەلۋەتتە، بۇ يەردە خەنزۇلاردا تارقالغان بۇددا دىنىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا نىسپەتەن تەسىرى مۇشۇ سەۋەپتىن، ھىندىستان بۇددا دىنىغا سەل قاراشقا بولمايدىغانلىقىنى، زاڭزۇلاردا تارقالغان بۇددا دىنىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا بولغان تەسىرى قىلىشى تەكىتلەنگەن. 1980-يىلى قىزى؛ مىڭ ئۆيىدىن تىپىلغان بىر پارچە سانكىرىت يىزىقى-قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى قوش تىل پۈتۈكلىرى، ھىندىستان بۇددا دىنىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا بولغان تەسىرىنى تېخىمۇ چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. قەدىمكى ئۇيغۇرلار بىلەن زاڭزۇلار تىخىمۇ يېقىن ئۇچراشقان بولۇپ 9-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ زاڭزۇلاردىكى بۇددا دىنى بىلەن تىخىمۇ كەڭ كۆلەملىك ئۇچرىشىش بولغان. مىڭ يۈۋەن سۇلالىسىدە زاڭزۇ بۇددا دىنىنىڭ كەڭ ئومۇملىشىشى قەدىمكى ئۇيغۇرلاردا زاڭزۇ بۇددا دىنىنىڭ لاما رايونلىرىنىڭ شەكىللىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. دۇنخۇۋاڭ، تۇرپان قاتارلىق رايونلاردىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر يىزىقىدىكى ۋەسىقىلەردىن قارىغاندا نۇرغۇنلىغان زاڭزۇ يىزىقىدىكى بۇددا نوم كىلاسسىكىلىرى ئىلگىرى

قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىغا تەرجىمە قىلىنغان بولۇپ، زاڭزۇلارغا تارقالغان بۇددا دىنى قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا تېخىمۇ چوڭقۇر تەسىر قىلغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئومۇمىي گەھەتتىن ئالغاندا زاڭزۇلارغا تارقالغان بۇددا دىننىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا كۆرسەتكەن تەسىرى خەنزۇ بۇددا دىننىڭ ئۇيغۇرلارغا كۆرسەتكەن تەسىرىدىن خىللا يىراق. يېقىنقى دەۋىرلەردە ئارىخلىگۈلىك تەكشۈرگۈچى خادىملار تۇرپان ئويمانلىقى يالقۇنتاغنىڭ غەربى قىسمى دائىياۋ جىلغىسى ۋە شاۋتياۋ جىلغىسى كىمىرلىرىگە نىسپەتەن قىدىرىپ تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، كىمىردىكى شەكىل تۈزۈلۈش ۋە تما مەزمۇنى، ئۇسلۇبى قاتارلىقلارغا ئاساسەن ئىككىسىنىڭ قورۇلغان ۋاقتىنىڭ سىڭ تۈۋەن سۇلالىرىنىڭ ۋاقتىغا توغرا كېلىدىغىنىنى بولۇپمۇ دائىياۋ جىلغىسى 9-كىمىر ئىچىدىكى بارلىق 84 چوڭ نەتىجە قازانغۇچىلارنىڭ تېخىمۇ زاڭزۇلاردا تارقالغان بۇددا دىننى غەربى يۇرت قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنى تەسىر قىلغىنىدەك ئىسپاتقا ھۆكۈم قىلغان.

بۇددا دىننىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلار رايۇنىغا تارقىلىشىغا ئەگىشىپ، قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىتىقات سىستېمىسىدا ھەرخىل ئىتىقاتلار شەكىللىنىشكە باشلىدى. مەسىلەن ئۈۋەين ئىتىقادى، مايتىرى ئىتىقادى، ئۈۋەيشەن بۇددا گاھى، ۋە مەنچۈ شېئىرلىرى، بۇدساتۋا ئىتىقادى قاتارلىقلار، ئالىملار مۇشۇ ئىسپاتلار بۇيىچە قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىنىغا نىسپەتەن ئىنچىكىلىك بىلەن تەتقىقاتنى كىڭەتكەن.

مايتىرى بۇددىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا تارقىلىشى بىرقەدەر ئۇزۇن، كەڭ تارقالغان ۋاقتى بىر قەدەر ئۇزۇن بولۇپ، قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىننىڭ يەنى بىر ئالاھىدىلىكى دېيىشكە بولىدۇ.

مۇشۇ خىل ئىتىقاتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقىدىن، قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا نوملىرىنى تەرجىمە قىلغاندا داۋاملىق ئاڭلىق ھالدا ئەسەرنىڭ ئاخىرىغا مايتىرىغا چوقۇنىدىغان مەزمۇنى قوشۇپ قويىدۇ. بەزىدە يەنە تاللاپ تەرجىمە قىلىنغان بىر قىسىملىرى مايتىرىغا چوقۇنىشقا مۇناسىۋەتلىك يوقى رايىپلار تەزكىرىسى بىلەن ئاڭلىق ھالدا مايتىرىغا چوقۇنىشنى تەكىتلەيدۇ. دەل قەدىمكى ئۇيغۇرلار مايتىرىغا چوقۇنىشقا «شۈۋەنزاڭنىڭ تەرخىمھالى» ناملىق پۈتۈن ئەسەت ئاندىن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن تەرجىمە قىلىنىپ كىڭەيتىلىپ چىققان، ئۇنىڭدىن باشقا مەنچۈ شېئىرلىرى ئىتىقادى، قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا تارقالغان گۈۋەلەن، يەنى پىرەكەرنى، شاسەنە، شاستىرا، مەخپىيەت مەزھىپى، بۇ خەنزۇ بۇددا دىننىڭ تەسىرى، زاڭزۇ بۇددا دىننىڭ تەسىرى بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆزىنىڭ مىللى ئالاھىدىلىكىنى قايرىپ

قويۇشقا بولمايدىغانلىقىنى، قەدىمكى ئۇيغۇر مەدىنىيىتىنىڭ كۆپ خىللىقىنى ئىپادىلەپ بەرگەن.

پايدىلانغان ماتېرىياللار :

گىگىشمىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئاق نىلۇپەر دىنىنى مەزھىپى» ناملىق ئەسەرنىڭ ئىككىنچى بىتى تەتقىقاتى، «مىللەتلەر ئەدەبىياتى» 2003 يىللىق 5- سانى 1-5 بەت: گىگىشمىن ئەپەندىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئاق نىلۇپەر دىنىنى مەزھىپىنىڭ باشقا ئىككى بەت تەتقىقاتى» مەركىزى مىللەتلەر ئىلمى ژۇرنىلى «2005 يىللىق 1- سان 110-114 بەت: گىگىشمىن ئەپەندىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «ئاق نىلۇپەر دىنىنى مەزھىپى» نىڭ بىرىنچى بەت تەتقىقاتى «شىنجاڭ پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمى ژۇرنىلى 2007- يىللىق 4- سان، 17-19 بەت.

② گىگىشمىن ئەپەندىنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى تەتقىقاتى «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمى ژۇرنىلى» 2008 يىللىق 1- سان 140-144 بەت

③ جاڭتەن ئەپەندىنىڭ «دۇنخۇۋاڭ موگاۋ ئۆنكىرى شېمالى رايونى 52B نومۇرلۇق ئۆنكىردىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى نۇسخىسىنىڭ تەتقىقاتى «دۇنخۇۋاڭ شۇناسلىق ئىلمى ژۇرنىلى» 2002 يىللىق 1- سان 13-21 بەت

④ ئايدار مەركامالنىڭ «دۇنخۇۋاڭ موگاۋ ئۆنكىرى شېمالى رايونى B 157 نومۇرلۇق ئۆنكىردىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (نىڭ پارچە نۇسخىسىنىڭ تەتقىقاتى «بىيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى تىلشۇناسلىق تەتقىقاتى» 2005- نومۇر 1-13 بەت

⑤ جاڭتەن ئەپەندىنىڭ «بىيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى كۈتۈپخانىسىدا ساقلىنىۋاتقان ئىككى بەتلىك دۇنخۇۋاڭ قەدىمكى ئۇيغۇر ۋەسىقىلىرى تەتقىقاتى» «غەربىي شىمال مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى» نەشرىياتى 2001- يىللىق 1- سان، 97-103 بەت

⑥ جاڭتەن ئەپەندىنىڭ «دۇنخۇۋاڭ موگاۋ ئۆنكىرىنىڭ شىمالى رايونىدىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (ئوتتۇرا ئاخەن نومى) نىڭ پارچە نۇسخىسىنىڭ تەتقىقاتى.

⑦ ئىسراپۇل يۈسۈپ بىلەن ئابلىم كىرىمنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (ئالتۇن يارۇقنىڭ) سەككىزىنچى قىسىم 16- بۆلۈم تەتقىقاتى» «تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى» (ئۇيغۇرچە) 2001- يىللىق 1- سان، 15-37 بەت، «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (ئالتۇن يارۇقنىڭ)

سەككىزىنچى قىسىم 15- بۆلۈم تەتقىقاتى» «تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى» (ئۇيغۇرچە) 2001- يىللىق 2- سان،

⑧ جاڭتېشەن ئەپەندىنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (ئالتۇن يارۇق) «شىنجاڭ پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمى ژۇرنىلى» 2012- يىللىق 4- سان، 63-67 بەت.

⑨ چىنىمىڭنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (ئالتۇن يارۇقىدىكى پارچىلار) قەشقەر پىداگوگىكا ئىنىستىتۇتى ئىلمى ژۇرنىلى» 2012- يىللىق 4- سان 56-58 بەت.

⑩ مۇساجان ئەلىنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (ئالتۇن يارۇقتىكى سۆزلۈكلەر تەتقىقاتى)» شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى 2012- يىللىق دوكتورلۇق تاماملاش ئىلمى ماقالىسى،

⑪ ئابدۇرشىت ياقۇپنىڭ «دۇنخۇۋاڭ شىمالى تاش ئۆنكىرىدىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىدىن بايان»، «دۇنخۇۋاڭ موگاۋ ئۆنكىرى شىمالى تاش ئۆنكۈر تەتقىقاتى»، 485-502 بەت.

(11) ئابدۇرشىت ياقۇپنىڭ «پەلەزەكەدىن تىپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئىپادىلەر» سىدىشىڭ، لى شاۋ نارىنگاۋ بىرلىشىپ تەھرىرلىگەن «قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يۆتكىلىشى ۋە بۇددا دىنىنىڭ ئۆزگىرىشى»، ئۈرۈمچى خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان 2010- يىللىق 107- 117 بەت.

(12) جاڭتېشەن ئەپەندىنىڭ «موگاۋ ئۆنكىرى شىمالى 128- نومۇرلۇق ئۆنكۈردىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى پارچىسىنىڭ تەتقىقاتى «مىللىتلەر ئەدەبىياتى» 2008- يىللىق 1- سان 51-57 سان

(13) جاڭتېشەن ئەپەندىنىڭ «موگاۋ ئۆنكىرى شىمالى رايونىدىن قىزىۋېلىنغان ئىككى پارچە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا دىن ۋەسىقىسى پارچىسى تەتقىقاتى»، «دۇنخۇۋاڭ شۇناسلىق ئىلمى ژۇرنىلى» 2003- يىللىق 2- سان 79-86 بەت

(14) ئايدار مىركامالنىڭ «موگاۋ ئۆنكىرىنىڭ شىمالى رايونىدىن قىزىۋېلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى پارچىسىنىڭ قايتا تەتقىقاتى» «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمى ژۇرنىلى» 2008- يىللىق 1- سان 145-148 بەت.

(15) ماشاۋلىنىڭ «روسىيەدە ساقلىنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى شۈۋەنزاڭنىڭ تەرجىمىھالى نىڭ بىرىنچى بەت تەرجىمە ئوقۇشلىقى» «ئىلى پىداگوگىكا ئىنىستىتۇتى ئىلمى ژۇرنىلى» 2010- يىللىق 2- سان 49-53 بەت

(15) ئالىم يۈسۈپنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (قەلىپنىڭ ماھىيىتىنى ئىپادىلىگۈچى نوم) مىڭ ئەسلى ماتېرىيالى» «مىللەتلەر ئەدەبىياتى» 2010- يىللىق 1- سان 59-64 بەت

«قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (كۆڭۈلنىڭ ماھىيىتىنى چۈشەندۈرگۈچى نوم) ھەققىدە» «تۈركىي تىللار تەتقىقاتى-گىڭشىمىن ئەپەندىنىڭ سەكسەن ياشلىقىنى خاتىرىلەش ئەسەرلەر توپلىمى» 27-36 بەت.

(16) ئالىم يۈسۈپ بىلەن پاتىگۈل مەمەتنىڭ «دۈنخۇۋاڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى (كۆڭۈل ماھىيىتىنى بىلدۈرگۈچى نوم)دىكى خەنزۇچە خەتلەرنىڭ مەنىسى» «غەربىي شىمال مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى» 2010-يىللىق 2-سان 105-112 بەت.

(17) نۇنۇجىنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرىدىكى-بۇددا دەستۇرلىرى ئومۇمىي بايىنى پارىژدا ساقلىنىۋاتقان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا ۋەسىقىلىرى» ئۈرۈمچى: شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2000 يىل؛ «دۈنخۇۋاڭ تۇرپان قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن ۋەسىقىلىرى ۋە قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا دىن چوڭ نوم لوغىتى» «غەربىي يۇرۇت تەتقىقاتى» 2001 يىللىق 2-سان، 56-65 بەت.

(18) ۋاڭدىنڭنىڭ «غەربىي يۇرۇتتا تارقىلىپ يۈرگەن - غەربىي يۇرۇتتىن تىپىلغان خەنزۇ يېزىقىدىكى بۇددا نىزىم تەتقىقاتى» سىدىشىڭ، لىڭشاۋ، نارىن گاۋۋا، ھەمكارلىشىپ تەھرىرلىگەن «قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يۆتكىلىشى ۋە بۇددا دىنىنىڭ ئۆزگىرىشى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان 2010-يىللىق 160-190 بەت.

(19) تىگىيەن ۋېي جاڭنىڭ «گاۋچاڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تارىخى پۈتۈڭى» شىنجاڭ خەلىق نەشرىياتى، 2006-يىل.

(20) يياڭ قۇ شۇنىڭ «دۈنخۇۋاڭ قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددا ۋەسىقىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ قىممىتى» 2-قىسمى 2002 يىل، 111-119 يىل.

غەربىي شىمال مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى

ئىسىم فامىلىسى: دىلخۇمار سادىق

دەرس ئوقۇتقۇچىسى: ئالىم يۈسۈپ

قەلبىمدىكى ئۆچمەس ئوبراز ئەزىزى نىيازى ۋە ئۇنىڭ ئەسلىمىسى

(مەرھۇم شائىر، يازغۇچى، خەتتات ئەزىز نىيازنى ئەسلىمەن)

ئابلېمىت ئابدۇللا

ئەزىز نىيازنىڭ ياشانغان ۋاقتى. (1905-1996)

91 يىللىق ھايات مۇساپىسىدە ۋۇ يىنسۇن ①(吴引荪)، ليەن كۈي ②(联魁)، خىيەن شېڭ ③(何彦升)، يۈەن داخۇا ④(袁大化)، ياك زېڭشىن ⑤(杨增新)، جىن شۇرېن ⑥(金树仁)، شېڭ شىسەي ⑦(盛世才)، گومىنداڭ ⑧(国民党) ۋە كومپارتىيە ⑨(共产党)

دىن ئىبارەت بىر قانچە دەۋرنى باشتىن كەچۈرگەن پىشقەدەم زىيالى، مەشھۇر خەتتات سۈپىتىدە جەمئىيەتكە تونۇلغان شائىر ۋە يازغۇچى ئەزىز نىيازى ۋاپات بولغىلى 15 يىل بولدى (1996- يىلى 8-ئاينىڭ 29-كۈنى 91 يېشىدا ئۈرۈمچىدە ۋاپات بولغان).

مەرھۇم ئالىم، يازغۇچى، شائىر ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئەپەندى (1923-1995) نىڭ «ئىز» ۋە، «ئويغانغان زېمىن» (1-، 2-قىسىم) قاتارلىق تارىخى رومانلىرى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغاندىن كېيىن، مەن بۇ رومانلارنى قىزىقىش ئىچىدە ئۇدا بىر قانچە قېتىم ئوقۇپ چىقتىم. «ئويغانغان زېمىن» رومانىنىڭ 2-قىسىمىنى ئوقۇۋېتىپ، روماننىڭ 381 ۋە 382-بەتلەردىكى تۆۋەندىكى قۇرلار ئالاھىدە دىققىتىمنى قوزغىدى:

«شۇ ئارىدا كۆرۈنىشىدىن يىراق سەپەردىن يېڭىلا كەلگەنلىكى بىلىنىپ تۇرغان ئوتتۇرا بوي، قىزىل يۈزلۈك، قاڭشالىق بىر يىگىت ھاجىغا سالام بەجا كەلتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ قومۇلدىن مۇھىم خەت ئېلىپ كەلگەنلىكىنى مەلۇم قىلدى ۋە قېلىن لىپىنى ئىككى قوللاپ سۇندى... مەلۇم بولدىكى بۇ يىگىت قومۇلدىكى مەشھۇر باي سودىگەر ھەسەن بالاھاجى نىڭ ئىش باشقۇرغۇچىسى ئەزىز ئەپەندى ئىدى» دەپ مەلۇمات بېرىلگەن بولسا، 392-بەتنىڭ ئاستىغا: «بۇ كىشى ھازىرقى كۈندە پىشقەدەم زىيالى ۋە مەشھۇر خەتتات سۈپىتىدە جەمئىيەتكە تونۇلغان ئەزىز نىيازى ئىدى» دەپ مەلۇمات بېرىلگەن.

مەن روماندىكى بۇ قۇرلارنى ئوقۇغاندىن كېيىن «ئەزىز نىيازى ھازىر ھاياتمىدۇ؟ ئەگەر ھايات بولسا قەيەردە بولغاي؟ بۇ كىشى 1931-يىلىدىكى قومۇل دېھقانلار ئىنقىلابىغا دائىر نۇرغۇن ئىشلارنى بىلسە كېرەك؟ مۇشۇ كىشى بىلەن كۆرۈشكەن بولسام ياخشى بولار ئىدى» دەپ ئويلاپ، 1995-يىلى 12-ئايدا ئۈرۈمچىگە چىققىنىمدا پولكوۋنىڭ سوپاخۇن سۈۋۈروف (1915-2001) نىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۇنىڭدىن ئەزىز نىيازىنى سورۇسام، ئۇ بىردەم ئويلانغاندىن كېيىن: «بالام 1934-يىلى 7-ئايدا قومۇلدىن تۇرپانغا خوجىنىياز ھاجىغا خەت ئېلىپ چىققان ئەزىز ئاخۇن ئاكىمنىڭ گېپىنى قىلىۋاتاملا؟ ئۇ كىشى ئۈرۈمچىدە، ئۆيى يەنئەن يولىدىكى شىنخۇا كىتاپخانىسىنىڭ شەرقى-شىمالدا يەنە ئۇيغۇر تىبابەت دوختۇرخانىسىغا بارىدىغان يولنىڭ شىمالىدىكى قورودا ئولتۇرۇدۇ. يېشى 90 دىن ئاشتى، سالامەتلىكىمۇ ياخشى، 1931-يىلى ئەتىيازدا قومۇل دېھقانلار ئىنقىلابى پارتلىغاندا ئەزىز ئاخۇن ئاكىم قومۇلدا، ئۇ قومۇل دېھقانلار ئىنقىلابىغا دائىر نۇرغۇن تارىخى بىلىدۇ، ۋاقىتلىرى چىققاندا ئۆيىگە بېرىپ يوقلىغاچ سۆھبەتلىشىپ كەلسە خۇش بولۇپ قالىدۇ» دېدى ۋە كىتاب جازىسىغا تىزىپ قۇيغان كىتابلارنىڭ ئارىسىدىن «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 27-قىسىمىنى ئېلىپ «بالام بۇ كىتابتا ئەزىز ئاخۇن ئاكىمنىڭ ئەسلىمىسى بار» دەپ كىتابنى بەردى. مەن خۇش بولۇپ

سوپاخۇننىڭ قولىدىن كىتابنى ئىككى قوللاپ ئالدىم ۋە ئۆيگە ئېلىپ بېرىپ ئۇدا بىر قانچە قېتىم ئوقۇپ چىقتىم. ئەزىز نىيازنىڭ ئەسلىمىسىنىڭ تېمىسى «ئازاتلىقتىن بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى ئەھۋالدىن قىسقىچە ئەسلىمە» بولۇپ، ئەسلىمە تۆۋەندىكى ماۋزۇلارغا بۆلۈنگەن ئىكەن:

- 1- ماناستىكى ھاياتىم،
- 2- قومۇلدىكى كۈنلەر،
- 3- جاڭيېغا بېرىش ۋە قايتىش،
- 4- كۈشۈيدە ئاققان قان،
- 5- يولۋاسنىڭ خېتى،
- 6- كۆرگەندىكى ھادىسە،
- 7- قومۇلغا ئىككىنچى قېتىم بېرىشىم،
- 8- ئۈرۈمچى تۈرمىسىدىكى كۈنلەر ۋە ئۇنىڭدىن چىقىش جەريانىم،
- 9- ئىت ئۇۋىسىدىكى ئىشلار،
- 10- بىر قېتىملىق قىرغىنچىلىق،
- 11- ئىككى ئىنسىمنىڭ ئۆلۈمى ۋە ئالتايدىكى قىرغىنچىلىق ۋە قەسى،
- 12- ئازاتلىقتىن كېيىنكى ئەھۋاللار.

ئاپتور ئەزىز نىيازى ئائىلىسىدە. ئوڭدىن: ئابلىمىت ئابدۇللا، ئەزىز نىيازى، ئەمەت نىياز.

1996-يىلى 6-ئاينىڭ 11-كۈنى.

ئاپتور مەزكۇر ماقالىسىدا ئۆزۈنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ۋە كۆرگەن-ئاڭلىغان ئەھۋاللارنى قىسقىچە بايان قىلغان ئىكەن. 5-ماۋزۇدىكى «يولۋاسنىڭ خېتى» دە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:

«1934-يىلى 7-ئاي مەزگىلى ئىدى. قومۇلدىكى يولۋاس شېڭ شىسەي ئۈچۈن خەۋپلىك دۈشمەن ھېسابلىناتتى. ئۇنى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن شېڭ شىسەي تۈرلۈك ھېلىلەرنى ئىشلەتكەن بولسىمۇ، يولۋاس ئۇنىڭ دامغا چۈشمەستىن ھوقۇق تۇتۇپ تۇراتتى. بىر كۈنى يولۋاس مېنى چاقىرتىپتۇ. مەن بېرىپ ئۇنىڭغا سالام بەرگەندىن كېيىن مېنى ئولتۇرۇشقا رۇخسەت قىلىپ كۈلكە ئارىلاش: «ئۆزلىرىگە بىر خىزمەت بار، شۇڭا چاقىرتتىم قىلاملا؟» -دېدى. مەن جاۋابەن: «خوش، ئەلۋەتتە مەن تەييار» -دېدىم. «ئۇنداق بولسا-دېدى ئۇ، ئەتە مەخسۇس ماشىنا بىلەن تۇرپانغا ئاپىرىدىغان بىر پارچە خەت بار» -دەپ خەتنى ئېلىپ بەردى. خەتتىكى لىپاپىگە: «دادىمىز خوجىنىياز ھاجىمغا تېگىدۇ» -دەپ يېزىلغان. «مۇشۇ خەتنى ئېلىپ تۇرپانغا ئەتە بىر كۈندىلا يېتىپ بارسىلا، بىر-ئىككى كۈن ئارىلىقىدا خوجىنىياز ھاجىم ئۈرۈمچىگە كېتىۋېتىپ يول ئۈستىدە تۇرپانغا كېلىدۇ. بۇ خەتنى قاندا ھاجىم، ئوغلى ئېلى ھاجىم ئارقىلىق بېرىدىلا» -دېدى. يەنە بۇ خەت ئىنتايىن مەخپى، ئىچىدە ئىككى پارچە خەت بار، بىرىگە ھاجىمنىڭ ئوغلى، ئايالى قاتتىق ئاغرىق، ئەھۋالى ئېغىر، شۇنىڭ ئۈچۈن تېز قومۇلغا كېلىپ يوقلاپ كەتمىسە بولمايدۇ دېگەن مەزمۇنلار يېزىلغان. يەنە بىر خەتكە ھاجىمنىڭ ئۈرۈمچىگە چىقىشىغا قەتئىي نارازىلىق بىلدۈرۈش بىلەن شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتىنىڭ تورغا چۈشۈپ ئاخىر ئۆزۈنى نابۇت قىلىدىغان شەيتانلىقى ئوچۇق كۆرسىتىلگەن بولۇپ، قومۇل مۆتبۇەرلىرىدىن يۈسۈپ تەيجى، ئاخۇنلۇغۇم قاتارلىق ئون نەچچە نەپەر كىشى قول قويغان خەت ئىكەنلىكىنى ئېنىق ئېيتتى، مۇشۇ گەپنى قىلىۋېتىپ خۇددى ھارۇن رىشت ئاچچىقى كەلسە كۈلگەندەك، غەزەپ كۈلكىسى بار يولۋاس، كۈلۈپ تۇرۇپ يۇقىرى ئاۋازدا: «ھەي ھاجىمنىڭ بىخوت يۈرگىنىنى نېمە دېگىلى بولىدۇ؟» -دەپ تىپىرلاپ كەتتى. دېمەك، بۇ خەۋپلىك خەتنى ئېلىپ تۇرپانغا كەلدىم. ئەتسى شەن يامۇلغا بارسام ئۆزۈڭنىڭ ئەكەبەر ئۆز قەلىمى بىلەن قىزىل لوزۇنكىغا: «مۇئاۋىن رەئىس خوجا نىياز ھاجىمنى قىزغىن قارشى ئالىمىز!» -دەپ يېزىۋېتىپتۇ. بۇلارنى كۆرۈپ قايىتتىم. ئەتسى دېگەندەك ھاجىم ئىككى ماشىنىدا قوغداپ كېلىۋاتقان

ئەسكەرلىرى بىلەن يېتىپ كەلدى. شۇنىڭدەك يەنە ئۈرۈمچىدىن ھاجىمنىڭ ئالدىغا كەلگەن، يۇقىرى دەرىجىلىك بىر توپ كىشىلەر بىر قانچە كىچىك ماشىنىدا كېلىپ قارشى ئېلىندى. ئەمما كۆپلىگەن كىشىلەر ھاجىمنىڭ بۇ قېتىم شېڭ شىسەينىڭ دامغا چۈشۈپ كەتكەنلىكىگە ئەپسۇسلىنىپ، نارازىلىقلار بىلدۈرۈشمەكتە ئىدى.

ھاجىم يامۇلغا چۈشۈپ ئورۇنلاشقاندىن كېيىن، يولۋاسنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە خەتنى ئېلى ھاجىمغا بەردىم. خەتنى يولۋاس بەرگەنلىكىنى ھەم ئۇنىڭ مەزمۇنىنىمۇ ئېنىق ئېيتتىم. ئېلى ھاجىم مېنى باشلاپ، قانداق ھاجىم بار ئۆيگە ئېلىپ كىردى. بۇلار ئەھۋالنى تەپسىلىي ئاڭلاپ، سۈكۈتكە چۈشۈپ، جىددى ھالدا: «دېمىدۇقۇمۇ، بىز دېگەندەك بولدى» - دېيىشىپ، خەتنى ھاجىمغا كۆرسەتمەكچى بولۇشۇپ چىقىپ كەتتى. مەن چاي ئىچىپ يېرىم سائەتتىن كېيىن ئېلى ھاجىم مېنى ھاجىم قېشىغا ئېلىپ كىردى، ھاجىم مەندىن قومۇلدىن قاچان چىققانلىقىمنى سوراپ: «يولۋاس يەنە نېمىلەرنى دېدى» - دەپ سورىدى. مەن: «يولۋاسنىڭ ئەلپازىدىن ئۆزلىرىنىڭ ئۈرۈمچىگە چىقىشلىرىدىن نارازى ئىكەنلىكىنى سەزدىم» - دېدىم. ھاجىم سۆز قىلمىدى. ئۈچ مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن مەن چىقىپ كەتتىم.

ھاجىم خەتنىڭ مەزمۇنىدىن پۈتۈنلەي ۋاقىپ بولغاندىن كېيىن، ئۈرۈمچىگە چىقماستىن بولدى. بۇ ئەھۋالنى ئاڭلىغان بەزى كىشىلەر (ئالدامچىلار) قاتتىق چۆچۈپ نېمە گەپ ئىكەنلىكىنى سۈرۈشتە قىلىپ، نەتىجىدە: «قومۇلدىن خەت كېلىپ ماڭماس بوپتۇ» - دېگەن گەپنى ئاڭلايدۇ. سوۋېت كونسۇلى ۋە ھەربىي، مەمۇرىي رەھبەرلەر ئەندىشىگە چۈشۈپ ھاجىمنى پىكىردىن يېنىشقا دەۋەت قىلىدۇ. ھاجىم: «مەن قومۇلغا بېرىپ خاتىرىجەم بولۇپ، ئاندىن ئۈرۈمچىگە چىقىمەن» دېگەن گەپتە چىڭ تۇرۇۋالىدۇ.

ھاجىم بىلەن بىللە كېلىۋاتقان يېقىن كىشىلەرمۇ ھاجىمنىڭ پىكىرىنى قۇۋۋەتلەيدۇ. بۇ ئارىدا شېڭ شىسەي ۋە كونسۇل تەرىپىدىن ئادەملەر كېلىپ ھەل قىلغىچە ئۈچ كۈن ئۆتىدۇ. بۇ ئەھۋال خەلق ئىچىگىمۇ ئاشكارا بولىدۇ. مۇشۇنداق خەۋەرلىك سائەتنىڭ بىرىدە سارايدا ئولتۇرسام شەن يامۇلدىن ئەسكەر كېلىپ: «شەنجاڭ سىزنى چاقىرىدۇ» - دېدى. مەن يامۇلغا كىرىشىم بىلەن قانداق ھاجىمنى كۆرۈپ قالدىم. شۇئان: «ھاجىمغا مېنى كىم چاقىرغان؟ خەۋەرلىرى بارمۇ؟» - دېدىم. چىرايىمنىڭ ئۆزگەرگەنلىكىنى كۆرگەن قانداق ھاجىم بىللە ئېلىپ كەلگۈچىلەردىن «كىم چاقىرتقان؟» دەپ سورىدى. «شەنجاڭ بىلەن ئۈرۈمچىدىن كەلگەن كىشى چاقىرتتى» - دېدى ئۇلاردىن بىرى. قانداق ھاجىم ئاڭلاپ: «ھە بوپتۇ كىرىسە» - دېدى. ئۆيگە كىرىشىمگە ئۈچ نەپەر كىشى غەزەپ كۆزلىرى بىلەن قارىشىپ قىسقىچە تارىخىمنى سوراپ: «قومۇلدىن خەت ئەكەلگەن سەنمۇ؟» - دېدى. بىرسى: «ياخشى پوچتىئالىئون ئىكەن سەن،

خەتنى ساڭا كىم بەردى؟» - دېدى. مەن: «بۇ خەتنى يارى قارى بەردى» - دېدىم (خوجىنىياز ھاجىمنىڭ ئىنىسى). «قاچان كەلدىڭ؟ ئەجەپ ھاجىمنىڭ كېلىشىگىلا ئۆلگۈرۈپ كەپسەنا؟ راستىنقى ئېيت!» - دېدى. مەن جاۋابەن: «مەن ئۆزۈم سودىگەر، ھاجىمنىڭ قاچان كېلىش - كەلمەسلىكى بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋىتىم يوق ھەم بىلمەيمەن. قومۇلدىن تۇرپانغا مال ئېلىش ئۈچۈن ماڭاي دەپ گاراژ (قاتناش بېكىتى) غا كېتىۋاتسام يارى قارى ئۇچراپ قېلىپ، نەگە بارىدىلا - دەپ سورىدى. «تۇرپانغا» دېسەم. «بىر پارچە خەت بار ئىدى، ئالغاچ كەتكەن بولسىلا، ھازىرلا يەتكۈزۈپ بېرەي» - دېدى. مەن ماقۇل بولۇپ گاراژغا كېلىشىمگە خەتنى ئېلىپ كەلدى ۋە ماڭا بېرىپ: «بۇ زۆرۈر خەت قوللىرىدا ساقلىنىپ قالمىغاي ۋە ئاكاملار تۇرپانغا كەلمەكچى، كېلىشىگىلا تاپشۇرۇپ بېرەلا» - دېدى. مەن ماقۇل دەپ ئالدىم. مەن تۇرپانغا كېلىپ ھاجىملار ئىككى كۈندىن كېيىن كەلدى. خەتنى ئېلى ھاجىم ئارقىلىق بەردىم. بۇنىڭدىن باشقا ئەھۋالنى ئۇقمايمەن» - دېدىم. شۇ ئارىدا ھاجىم سوراقچىلار بار ئۆيگە بىر نەپەر رۇس بىلەن كىرىپ كەلدى. مېنى كۆرۈپ: «بۇ يەرگە كەپسىزغۇ؟» - دەپ سورىدى. مەن ھاجىمغا قاراپ: «بۇ كىشىلەرنىڭ سورايدىغان گېپى بار ئىكەن» - دەپ تۇرۇشۇمغا، ھاجىم گېپىمنى كېسىپ: «بۇنىڭدىن نېمىنى سوراپ يۈرىسىلەر؟ بۇ ھېچنىمىنى بىلمەيدۇ» - دېدى. دە، ماڭا قاراپ: «چىقىپ كېتىڭ» - دېدى. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى كىشىلەر ئىلاجىسىز بولۇپ: «ھېچ گەپ يوق، خاپا بولماڭ، ئارىدىكى گۇمان يوقالدى. بۇ يىگىت راستىنلا ھېچ نەرسە بىلمەيدىكەن» دېيىشىپ قېلىشتى. مەن شۇ يەردىن چىقىپلا قومۇلغا قاراپ تىكىۋەتتىم. مۇشۇ سوراق ئۈستىدە ئەگەر ھاجىم كىرمەي قالغان بولسا، ساقچىغا تاپشۇرۇلۇپ شېڭ شىسەينىڭ ئۈرۈمچىدىكى زىندانغا تاشلىنىپ تىرىك كۆمۈلىشىم تۇرغان گەپ ئىدى. بۇ مېنىڭ ئۈچۈنچى قېتىم ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇشۇم بولىدۇ.

ئەپسۇسكى، ئاقكۆڭۈل خوجىنىياز ھاجىم سىياسەتتە بىخوتلۇق قىلىپ، خائىنلارنىڭ دامىغا چۈشۈپ، ئۈرۈمچىگە كېتىپ قالدى. ماڭا تەسىر قىلغىنى شۇكى، مەن شېڭ شىسەي تۈرمىسىگە ھاجىمدىن بىر يېرىم يىل ئىلگىرى قامالغانىدىم. قامىلىپ سەككىز ئايدىن كېيىن مېنى ئىككىنچى تۈرمىگە يۆتكەپ تۈرمە ئىچىدە ئوچاقلارغا ئوت قالاشقا ۋە تازىلىق ئىشلىرى ئۈچۈن كۈندۈزى كامېردىن چىقىرىپ ئىشلىتىدىغان ئون نەچچە نەپەر گۇناھكارغا ئىش بېشى (گوڭتۇ-工头) قىلىپ قويدى. خەنزۇچە تىل بىلگەنلىكىم، شۇنىڭدەك تۈرمىدىن بوشاش ۋاقتىمنىڭ ئاز قالغانلىقىدىن بولسا كېرەك، ماڭا ئېتىبار بەرگەندەك قىلىپ كوچىلارغا نەرسە كېرەك ئالغىلى ۋە تۈرمە ئۆيلىرى (كامىرلارغا) قايناقسۇ، تاماق ئەكىرىپ بېرىدىغانلار قاتارىدا ئىشلەيدىغان قىلدى.

1938-يىلى 10-ئاينىڭ مەلۇم بىر كۈنى كېچىسى تۈرمە ئىچىدە ھەربىي ھالەت بولۇپ كەتتى. تۈرمە سېپىلى ئۈستىدە قوراللىق ئەسكەرلەر قورۇ ئىچىگە پىلىموتلارنى قارىتىپ قويغانىدى. بۇ دەھشەتلىك كۆرۈنۈشنى كۆرۈپ تۈرلۈك خىياللاردا بولدۇم. ئەتسى تاڭ ئېتىشىغا ئادەتتىكىدەكلا ئەمگەككە چىقتىم. مەن بىر تۈرمە ساقچىسى بىلەن كامېرغا تاماق ئېلىپ كىرسەم تۈرمىنىڭ جەنۇب تەرىپىدىكى بىر ئۆيگە كۆزۈم چۈشتى. ئادەتتە تۈرمە كامېرلىرىنىڭ ئىشىكىدە چوڭ قۇلۇپلار بولاتتى. ئەمما جەنۇبتىكى ئۆينىڭ ئىشىكى ئوچۇق ئىكەن. ئىشىك ئالدىدا تاپانچا تۇتقان بىر ساقچى ئۇياق-بۇياققا مېڭىپ كۈزەتچىلىك قىلىپ تۇرىدۇ. بۇ ئۆيگە كىمنى سولغانلىقىنى كۆرەلمىدىم. پەقەت كېيىنكى كۈنى بۇ مەخپى ئۆينىڭ تام مېشىگە ئوت يېقىۋاتقىنىدا ئۆي ئىچىدىن قۇرئاندىكى تابارەك سۆزىنى ئوقۇۋاتقان ئاۋازنى ئاڭلىدىم. شۇ ئارىدا ساقچىنىڭ ھاجەتخانىغا كىرىپ كەتكەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئىشىككە بېرىپ قارىسام خوجىنىياز ھاجىم ئىكەن. «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ھاجىكا» - دېدىم. «ۋاھالەيكۇم ئەسسالام» - دەپ ھاجىم لايىپىدە بىر قارىدى. دە، مەن جاۋابسىزلا ئارقامغا ياندىم. چۈنكى سۆزلىشىشكە قەتئى رۇخسەت يوق ئىدى. بىر ھەپتە ئۆتۈپ يەنە بىر ئوچرىشىشقا مۇيەسسەر بولدۇم. «كىم بولىسىز، تونۇش ئوغولغۇ؟» - دېدى ھاجىم. مەن تاراتىدا بولغانلىقىمنى، تۇرپانغا خەت ئېلىپ چىققانلىقىمنى قىسقا قىلىپ ئېيتتىم. «ھە» دەپ ھەسرەتلىك ھالدا تىنىپ قوپۇپ: «شۇ ۋاقىتتا خاتا بوپتىكەن، خەير خۇدانىڭ تەقدىرى، مېنى بۇ جاللات ساق قويمايدۇ. بۇشاپ چىققىنىڭىزدىن كېيىن كۆرگەن بىلگەنلەرگە سالام دەڭ» - دېدى. «خوش ھاجىكا، خۇدا نىجاتلىق بىرەر» - دەپ تاراملىغان يېشىمنى سۈرتۈپ ئارقامغا ياندىم. شۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچى كۆرۈشەلمىدىم...».

ئاپتور ئەزىز نىيازى ئائىلىسىدە. ئوڭدىن: ئەزىز نىيازى، ئابلىمىت ئابدۇللا، ئابدۇغوپۇر جان (ئاپتورنىڭ چوڭ ئوغلى).

1996 يىلى 7-ئاينىڭ 17-كۈنى.

مەن سوپاخۇن سۇۋۇروفتىن ئەزىز نىيازىنىڭ تۇرار جايىنى بىلىۋالغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈشنى كۆڭلۈمگە پۈكۈپ يۈردۈم. 1996-يىلى 6-ئاينىڭ 11-كۈنى (يەكشەنبە) ئەتتىگەن ئۈرۈمچىگە چىقىپ، شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى فىزىكا ئىلمى ۋە تېخنىكا ئىنستىتوتىنىڭ دوتسېنت (مۇئاۋىن پرافېسسور) تى دوستۇم ئەمەت نىيازىنىڭ ھەمراھلىقىدا ئەزىز نىيازىنىڭ ئۆيىگە باردۇق. بىز ئۆيگە كىرگەندە ئەزىز نىيازى دادىمىز كارىۋاتتا يېتىپ ھاردۇق ئېلىۋاتقان ئىكەن. ئۇنىڭ ئايالى مەرىيەمخان ئەزىزى 1991-يىلى 63 يېشىدا ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن پەرزەنتلىرى دادىسىغا قاراۋاتقان ئىكەن. ئۇ ياشىنىپ قالغاچقا قۇلقى ئېغىرلىشىپ قاپتۇ. بىزنى ئۇنىڭ پەرزەنتلىرى قىزغىن قارشى ئالدى. سالامدىن كېيىن ئۆزىمىزنى تونۇشتۇرۇپ قومۇلدىن چىققانلىقىمىزنى، كېلىشتىكى مەخسىتىمىزنى قەغەزگە يېزىپ ئۇقتۇرغاندىن كېيىن، ئەزىز نىيازى دادىمىز خوش بولدى. ئۇ كۈنى ئەزىز نىيازى دادىمىز ساقسىز بولۇپ قالغاچقا، بالىلىرى ئۆيگە دوختۇر چاقىرتىپ ئاسما ئوكۇل سالدۇرماقچى ئىكەن. شۇڭا بىز ئېلىپ بارغان سوۋغا-سالاملىرىمىزنى قويۇپ، «بىز باشقا بىر كۈنى كېلەيلى» دەپ ئۇلار بىلەن خوشلۇشۇپ قايتىدىغان چاغدا ئەزىز نىيازى دادىمىز بىلەن سۈرەتكە چۈشتۇق.

ئەزىز نىيازى پاكىستاندا ئولتۇرۇشلۇق قىزى گۈزەل بىلەن بىللە

1996-يىلى 7-ئاينىڭ 17-كۈنى.

ئارىدىن ئىككى ھەپتە ئۆتۈپ يەنە ئۈرۈمچىگە چىققىنىدا ئەزىز نىيازى دادىمىزنى يوقلاپ باردىم. تىنچلىق سوراشقاندىن كېيىن ئۇنىڭغا: «مەن قاسىم پالۋاننىڭ نەۋرىسى بولمەن» دېۋىدىم، ئۇ خوش بولۇپ: «شۇنداقمۇ بالام سىز قەھرىمان-باتۇر كىشىلەرنىڭ پەرزەنتى ئىكەنسىز، مەن 1928-يىلىدىن 1937-يىلىغىچە قومۇلدا تۇرغان. مەن قومۇلغا بارغان يىلى بوۋىڭىز قاسىم پالۋان ۋاڭ ئوردىسى مۇھاپىزەتچىلەر ئەترىتىنىڭ باشلىقى ئىكەن. ئۇ ئىگىز بوي، ئۇزۇن قارا ساقاللىق، ئاق يۈزلۈك، ئادەم زوقلىنىپ قارىغۇدەك كېلىشكەن كىشى ئىدى. مەن قومۇلدا تۇرغان ۋاقتىدا سودا-سېتىق بىلەن شوغۇللىناتتىم. بىر كۈنى سودا بىلەن بازارغا چىققىنىدا قاسىم پالۋانمۇ بازارغا چىققان ئىكەن. ئۇ مەندىن نەرسە-كېرەك سېتىۋالغايچ پاراڭلىشىپ، مېنىڭ گەپ-سۆزلىرىمدىن مەلۇم مەدەنىيەت سەۋىيەگە ئىگە ۋە خەنزۇچە تىل-يېزىقنى بىلىدىغانلىقىمدىن خەۋەر تېپىپ مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئۇكام ئۆزلىرى خەنزۇچە تىل-يېزىقنى بىلىدىكەنلا، مەن 1913-يىلىدىن 1920-يىلىغىچە گەنسۇ (甘肃)-چىڭخەي (青海) ئۆلكىلىرىدە تۇرغىنىدا خەنزۇچە تىل-يېزىقنى ئۆگەنگەن. شۇ يىللاردا چېچىم ئۆسۈپ قالسا ساتراشخانغا بېرىشنى بىئەپ كۆرۈپ، ئەينەككە قاراپ ئۈستۈرا بىلەن چېچىمنى ئۆزۈم چۈشۈرەتتىم. مەن دۇنخۇاڭ (敦煌) دا تۇرغان مەزگىلدە ئاتا-ئانىسى بازارغا ساتقىلى ئېلىپ چىققان ئىككى ئوغۇل، بىر قىز خەنزۇ بالىنى بېقىۋالغان ئىدىم(11). كېيىن ئانام بۇنىيازخان ھاجى (1856-1930)، ئىككىنچى ئاكام تاھىر ھاجى (1879-1937) بىلەن كەنجى ئۇكام ئابدۇگۈلى ئاخۇن (1891-1974) نى مېنى ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن دۇنخۇاڭغا ئەۋەتىپتۇ، مەن ئاكام تاھىر ھاجىغا: «بۇ يەردە توپلاپ قويغان مال-مۈلكۈم بار(12)، يەنە ئۈچ نەپەر خەنزۇ بالىنى بېقىۋالغان. تۇرار جايىمغا بېرىپ بالىلار بىلەن مال-مۈلكۈلەرنى ئېلىۋېلىپ ئاندىن ماڭايلى» دېسەم. ئاكام مېنىڭ تەكلىپىمگە قوشۇلماي مەن بىلەن ئۇچراشقان يەردىن مېنى ئۇدۇل قومۇلغا قايتۇرۇپ چىقتى. مەن قومۇلغا چىقىپ ھازىرغا قەدەر ۋاڭ ئوردىسىدا ئىشلەپ كەلدىم. ئوردىدا شامەخسوت ۋاڭ (1849-1930) مېھمان قوبۇل قىلغاندا بەزىدە تەرجىمانلىق قىلىمەن. ئېغىزچە تەرجىمانلىق قىلىشتىن سىرت يېزىقچە تەرجىمە بىلەنمۇ شوغۇللىنىمەن. قەلەم ۋە ئۈستۈرنى سول قولۇم(13) دا تۇتىمەن. ھازىرمۇ چېچىمنى ئەينەككە قاراپ ئۆزۈم چۈشۈرۈپ كېلىۋاتىمەن. مېنىڭ يەنە سۇنۇقچىلىق ۋە تېۋىپچىلىقتىنمۇ خەۋىرىم بار. كۈندە ئۆيۈمگە كېسەل كۆرسىتىش،

سۇنۇق تاڭدۇرۇش ئۈچۈن كېلىدىغان ئادەملەرنىڭ ئايىقى ئۈزۈلمەيدۇ. ئۆيىمىزدە چۆچۈرە ئەتمەكچى بولساق، ئىككى قولۇمغا ئىككى قىغىراقنى بىر-بىرىگە قارمۇ-قارشى تۇتۇپ گۆش ۋە پىيازنى بىر دەمدىلا قىيما قىلىپ تەييارلايمەن.

ئايالىم رابىخان (1887-1962) بىلەن قىزىم زىلىخە ئاپپاق (1912-1987) خېمىرنى ئېچىپ (يېيىپ) بەرسە مەن تۈگىمەن، ئۇلار خېمىرنى ئېچىپ ئۈلگە تەلەمەيتتى. تاماق يىگەندە ئوڭ قولۇمدا يەيمەن. مېنىڭ ئاشقازان كېسىلىم بار، شۇڭا قورغان گۆش ۋە قورۇما تاماقلارنى يىيەلمەيمەن، سۇدا پىشقان گۆش ياكى خام قىيىمداپ ئەتكەن تائاملارنى يەيمەن. ھازىر خەلقىمىزنىڭ ئىچىۋاتقنى قارا تاختا چاي، ئىچكىرىسىدە تۇرغىنىدا قارا تاختا چايىنى ئىشلەپچىقىرىدىغان ئورۇنلارغا بېرىپ تازىلىقنىڭ بەكلا ناچار ئىكەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن، قارا چايىنى ئىچمەيدىغان بولدۇم. قومۇلغا قايتىپ چىققاندىن كېيىن بەش ۋاق ناماز ۋە جۈمە نامازدا جامائەتكە: «قارا تاختا چايىنى ئىچمەيلى، تازىلىقى بەك ناچار ئىكەن» دەپ كۆپ قېتىم تەشۋىق قىلغان بولساممۇ، ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان قارا تاختا چايىنى ئىچىپ كۆنۈپ كەتكەن خەلقىمىزگە كار قىلىمدى، شۇڭا مەن ئادەتتە كۆك يوپۇرماق چاي ئىچمەن. مەن كىچىكىمدىلا قورالغا ئىشتىياق باغلىغاچقا ئۇستا مەرگەن بولۇپ يېتىشىپ چىققان، شۇڭا كىشىلەر مېنى «قاسم پالۋان» دەپ ئاتايدۇ...» دېدى. ئۇ قايتىدىغان چاغدا «ئوكام ۋاقىتلىرى بولسا ئۆيگە بارسىلا، شەھەر ئىچىدىكى ساڭخىي مەھەللىسىدە ئولتۇرۇمەن، ئۆزلىرى ئۆيگە بارغاندا كەڭ-كۈشادە سۆھبەتلىشەيلى» دەپ خوشلىشىپ كېتىپ قالدى. كېيىن مېنىڭ قاسم پالۋاننىڭ ئۆيىگە بارىدىغان پۇرسەت بولمىدى» دېدى. بۇ قېتىم مەن «قومۇل شەھرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» دىن بىر يۈرۈش (1-ساندىن 4-سانغىچە) ئالغاچ چىققان ئىدىم. ئۇنىڭغا: «بۇ كىتابلارنى سىزگە ئالغاچ چىقتىم» دېدىم، ئۇ كىتابلارنى كۆرۈپ خۇش بولۇپ ماڭا رەھمەت ئېيتتى. مېنىڭ ۋاقىت توشۇپ قايتماقچى بولۇۋىدىم، ئۇ: «بالام بىز ئوبدان تونۇشۇپ قالدۇق، ۋاقىتىڭىز چىققاندا يەنە كېلىڭ، سىز كەلسىڭىز مەن خۇش بولىمەن» دېدى.

ئارىدىن 20 نەچچە كۈن ئۆتۈپ يەنى 1996-يىلى 7-ئاينىڭ 17-كۈنى چوڭ ئوغلۇم ئابدۇغوپۇرجاننى ئېلىپ ئۈچىنچى قېتىم ئۈرۈمچىگە چىققىنىدا ئەزىز نىيازى دادىمىزنى يوقلاپ باردىم. مەرھۇم بىزنى كۆرۈپ خوش بولۇپ كەتتى. ئۇ «ئوغلۇم ئوبدان كەپسىز، بۈگۈن روھى-ھالىتىم ياخشى، ئىككىمىز ئوبدان سۆھبەتلىشەيلى، سىز يېزىقچىلىق بىلەن شوغۇللىنىدىكەنسىز. سورايدىغان سوئاللىرىڭىز بولسا تارتىنماي سوراڭ، مەن ئۆزۈمنىڭ بىلگەنلىرىمنى سۆزلەپ بېرىمەن» دېدى. ئۇ كۈنى ئۇنىڭ پاكىستاندا ئولتۇرۇشلۇق قىزى گۈزەل دادىسىنى يوقلاپ كەلگەن ئىكەن، ئۇمۇ بىز بىلەن بىللە سۆھبەتتە بولدى. مەن ئۇنىڭغا: «مەن

سىزنىڭ «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 27-سانىغا بېسىلغان «ئازاتلىقتىن بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى ئەھۋالدىن قىسقىچە ئەسلىمە» ناملىق ئۇزۇن ماقالىڭىزنى ئۇدا بىر قانچە قېتىم ئوقۇپ چىقتىم. ماقالىدا قومۇلغا دائىر مۇھىم بايانلار بار ئىكەن» دېدىم. ئۇ: «شۇنداق بالام، ئۇ ئۇزۇن ماقالە مېنىڭ ھاياتىمدىكى كەچۈرمىشلىرىم. ماقالىنىڭ ئەسلى ئارگىنالى ئۇزۇن ئىدى، تەھرىرلەر تەھرىرلىگەندە قىسقارتىپ تاشلاپتۇ» دېدى. مەن يەنە ئۇنى ئۆزىنىڭ قىسقىچە تارىخىنى سۆزلەپ بېرىشكە تەكلىپ قىلدىم. ئۇ بىردەم ئويلىغاندىن كېيىن:

«بولدۇ بالام مەن سىزگە سۆزلەپ بېرىي بۇ بەك ئۇزۇن تارىخ، بۇ يىل مەن 91 ياشقا كىردىم، ياشىنىپ قالدىم. «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 27-سانىغا بېسىلغان ماقالەمدە بايان قىلىنغاندەك، مەن 1905-يىلى ھازىرقى سانجى خۇيزۇ ئاپتونوم ئوبلاستىغا قاراشلىق ماناس ناھىيەسىدە كىچىك تىجارەتچى ئائىلىدە تۇغۇلدۇم. مېنىڭ بوۋام (دادامنىڭ دادىسى) مەشۇق خوجا (موللا مەشۇق دەپمۇ ئاتىلىدۇ) ھازىرقى قىزىلسۇ قىرغىز ئاپتونوم ئوبلاستىغا قاراشلىق ئاتۇش شەھىرىنىڭ ئازاق يېزىسى (ئاستىن ئاتۇش) تېتىر كەنتىدىن، مومام (دادامنىڭ ئانىسى) مەمۇدىخانمۇ بوۋام بىلەن بىر كەنتلىك بولۇپ، بوۋام مەشۇق خوجا يۇرت ئاتلاپ تىجارەت قىلىدىغان كىشى بولغاچقا، ئۇ ياش ۋاقتىدا ئايالى مەمۇدىخان بىلەن ئاتۇشتىن ھازىرقى تۇرپان ۋىلايىتىگە قاراشلىق پىچان ناھىيەسىنىڭ لۈكچۈن يېزىسىغا كېلىپ، بىر قانچە يىل تىجارەت بىلەن شوغۇللانغاندىن كېيىن قومۇلغا بېرىپ تىجارەت قىلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئىكەن. دادام نىياز ئاخۇن ۋە كىچىك ئانام مەلىكىخان لۈكچۈندە تۇغۇلغان بولۇپ، بوۋام مەشۇق خوجا قومۇلدا ۋاپات بولغاندىن كېيىن، چوڭ ئانام مەمۇدىخان كورلىدىن قومۇلغا قاسساپچىلىق قىلىپ كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان كېپەكباي ئىسىملىك كىشىگە ياتلىق بولغان ئىكەن. دادام ئۆگەي دادىسىنىڭ ئالدىدا تۇرۇشنى خالىماي ماناسقا بېرىپ، ئىلگىرى تىجارەت بىلەن ماناسقا كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئاتا تەرەپ تۇققانلارنىڭ ياردىمىدە كىچىك تىجارەت بىلەن شوغۇللىنىپ، كېيىنچە ئانام ئايسىخان (توقسۇنلۇق) بىلەن توي قىلغان ئىكەن. دادام نىياز ئاخۇن مەن ئون ياشقا كىرگەن يىلى (1915-يىلى) 40 يېشىدا ماناستا ۋاپات بولدى. بىز مەن، مەلىكىخان، زىلەيخان، بۈخەلچەم، يەنە بۈخەلچەم (14) قاتارلىق بەش بالا بولۇپ، مەن بالىلارنىڭ چوڭى ئىدىم. مەلىكىخان غۇلجىدا، زىلەيخان ئۈرۈمچىدە ۋاپات بولۇپ كەتتى. ئانام 27 يېشىدا دادامدىن تۇل قالغاندىن كېيىن قۇربان ئاخۇن ئىسىملىك قاسساپچىلىق قىلىدىغان كىشىگە ياتلىق بولدى. ئانام ئۆگەي دادام قۇربان ئاخۇندىن ئايشەمخان، ھەلىمخان، زەينەپخان، سۇلايمان ۋە ئابدۇكېرىمجان قاتارلىق ئۈچ قىز ئىككى ئوغۇل پەرزەنت كۆردى. كىچىك ئىنىم ئابدۇكېرىمجان 1944-يىلى 8-ئايدا 17 يېشىدا ئالتايدا

ئوسمان ئىسلام (1889-1951) باندىتلىرى تەرىپىدىن تۇتقۇن قىلىنىپ كېتىپ ئۆلۈپ كەتتى. ئايشەمخان ۋاپات بولۇپ كەتتى. ھازىر زەينەپخان (15)، ھەلىمخان، سۇلايمان (16) لار غۇلجىدا. مەن ئۆگەي دادامنىڭ قاسساپچىلىق ئىشلىرىغا ياردەملىشىش بىلەن تىجارەت بىلەن شوغۇللىنىپ، 1928-يىلىغىچە ماناستا تۇردۇم.

1928-يىلى كۈز ئايلىرىدا مەن دادامنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى ۋەسىيىتىگە ئاساسەن مومام مەمۇدىخاننى يوقلاپ قومۇلغا بېرىپ مومام بىلەن دىدارلاشتىم. قومۇلدىكى تۇققانلار مېنىڭ قايتىشىمغا رۇخسەت قىلماي دادامنىڭ سىڭلىسى مەلىكىخاننىڭ قىزى زورىخانغا ئۆيلەپ قويدى،

شۇنىڭ بىلەن 1937-يىلىغىچە قومۇلدا تۇرۇپ قالدىم. قومۇلدا قېيىنى ئاتام ئابدۇرېھىم ئاخۇن (رېھىم كوسا دەپمۇ ئاتىلىدۇ) نىڭ تىجارەت ئىشلىرىغا ياردەملىشىپ، قومۇل بەش شەھەر (17) ئون ئىككى تاغ (18) لارغا بېرىپ تىجارەت بىلەن شوغۇللاندىم يەنە تىجارەت بىلەن گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ جاڭيې شەھىرى (甘肃省张掖市) قاتارلىق يۇرتلارغا باردىم. مەن زورىخاندىن غولام، ھەببۇللا، ئامىنەم قاتارلىق ئىككى ئوغۇل، بىر قىز پەرزەنتلىك بولغان ئىدىم. ئىككى ئوغۇل كىچىك ۋاقتىدا كېسەل سەۋەبى بىلەن ۋاپات بولۇپ كەتتى، قىزىم ئامىنەم (19) ئۈرۈمچىدە خىزمەتتە بولۇپ، ھازىر پېنسىيەگە چىقتى. 1937-يىلى مەن جاللات شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ ئۈرۈمچى تۈرمىسىگە قامالغاندىن كېيىن، قېيىنى ئانام مەلىكىخان (20) كىشىلەردىن مېنى «جاللات شېڭ شىسەي تۈرمىسىدە ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ» دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئايالىم زورىخان باۋۇدۇن ساۋۇق (1887-1991) ئىسىملىك باشقا ئەرگە ياتلىق بولۇپ، ئۇنىڭدىن مۇھەممەت، زىرپەم، ھەمىدەم، زىنۇدەم، سادەتخان، راشىدىن قاتارلىق ئىككى ئوغۇل، تۆت قىز پەرزەنتلىك بوپتۇ. زورىخان ھازىر قومۇلدا (21).

ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپ، يەنى 1931-يىلى ئەتىيازدا قومۇل خەلقىنىڭ جىن شۇرپىن (1879-1941) نىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى كەڭ-كۆلەملىك دېھقانلار ئىنقىلابى قومۇل ئون ئىككى تاغنىڭ بىرى شوپۇلنىڭ دورغىسى سالى مەمەتنىياز (1887-1942) نىڭ رەھبەرلىكىدە باشلاندى. تاغدا قوزغىلاڭ پارتلىغاندىن كېيىن قومۇل شەھىرىدىكى چېرىكلەر جىددىيلىشىپ، ھەر ئاخشىمى شەھەر-يېزىلاردىكى ئاھالىلارنىڭ ئۆيلىرىنى تەكشۈرۈپ، ھەر بىر ئائىلىنىڭ جان سانىنى تىزىملايتتى. مەن خەنزۇچە بىلگەچكە چېرىكلەر مېنى تەرجىمانلىق قىلىشقا ئېلىپ باراتتى. ئەگەر بىر ئائىلىدە بەش جان بولۇپ، ئەتىسى تۆت جان بولۇپ قالسا چېرىكلەر «ئۆيۈڭدىن بىر ئادەمنى تاغدىكى ئوغرىلارنىڭ ئىچىگە قاچۇرۇۋېتىپسەن» دەپ ئائىلە باشلىقىنى جازالايىتى. 1931-يىلى 5-ئاينىڭ باشلىرىدا ئۆلكە رەئىسى جىن شۇرپىن قومۇلدىكى

قوزغىلاڭنى باستۇرۇشقا دەسلەپكى قەدەمدە ئەۋەتكەن شيۇڭ فايۇ (熊发友، 1891-1932) باشچىلىقىدىكى 500 نەپەر چېرىك 5-ئاينىڭ 7-كۈنى قومۇلغا يېقىنلاپ قالدۇ. شۇ ۋاقىتتا مەن كىشلەردىن ئاڭلىشىمچە بوۋىڭىز قاسىم پالۋان شيۇڭ فايۇ چېرىكلىرىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، 7-چېسلا كەچ ئۆزى يالغۇز سىڭىرقۇم (تۇسقا)، ياقا مەھەللە قاتارلىق جايلاردا شيۇڭ فايۇ چېرىكلىرىنىڭ ئالدىنى توسۇپ يۆتكىلىپ يۈرۈپ بىر كېچە جەڭ قىلىپ، چېرىكلەرنى زور زىيانغا ئۇچراتقان ئىكەن. ئەتىسى (8-چېسلا جۈمە) تاڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ يالغۇزلىقىنى بىلدۈرمەسلىك ئۈچۈن قايتىپ كېتىپتۇ. شۇ كۈنى ئارايۇلتۇز (شىڭشىيا-星星峡) قوراۋۇل (چازا-卡子) دىكى ھۆكۈمەت چېرىكلىرىنىڭ پولك كوماندىرى جاڭ يۈشىۋ (张毓秀) ما جۇڭيىڭ (马仲英، 1909-1940) نىڭ قومۇلغا قاراپ كېلىۋاتقانلىقىدىن ئەندىشىگە چۈشۈپ، بۇيرۇققا بىنائەن 500 كىشىلىك قۇشۇننى باشلاپ قومۇلغا چېكىنىپ كېلىۋاتقانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىغان قاسىم پالۋان، ھەرقايسى تاغلاردىكى دورغىلار بىلەن ئالاقىلىشىپ جاڭ يۈشىۋ چېرىكلىرىنىڭ ئالدىنى توسۇپ زەربە بېرىش پىلانىنى تۈزۈگەندىن كېيىن، شۇ كۈنى شەرق تەرەپكە يۈرۈپ كېتىپتۇ. ئەتىسى (9-چېسلا شەنبە) قاسىم پالۋاننىڭ قارمۇقچىدىكى جەڭدە قۇربان بولغانلىقىنى ئاڭلىدىم. قاسىم پالۋانلار كەتكەندىن كېيىن ئۈرۈمچىدىن كەلگەن شيۇڭ فايۇ چېرىكلىرى قومۇلغا كېلىپ كونا شەھەر (لوچىڭ-老城) دىكى چېرىكلەر بىلەن بىرلىشىۋالدى. ئەتىسى شيۇڭ فايۇ بىر قىسىم چېرىكنى باشلاپ زەمبىرەكلەرنى ئېلىپ شەرققە-قارمۇقچا تەرەپكە كەتتى. كېيىن كىشىلەردىن ئاڭلىسام، ئۇلار قىزىل يۇلغۇن مەھەللىسى (22) دىن ئۆتۈپلا قارمۇقچا تەرەپكە قارىتىپ زەمبىرەك ئېتىپ بېرىپ، قاسىم پالۋانلار قورشاپ زەربە بېرىۋاتقان جاڭ يۈشىۋ چېرىكلىرىگە ياردەم بەرگەندىن كېيىن، قوزغىلاڭچىلار شىمالغا-تاققا چېكىنىپ كېتىپتۇ. شيۇڭ فايۇ قارمۇقچىغا بېرىپ قاسىم پالۋاننىڭ جەسىدىنى چوڭ يولدىكى ھارۋىنىڭ يېنىدىن تېپىۋېلىپ، بېشىنى كېسىپ قومۇلغا ئەكىلىپ كونا شەھەر دەرۋازىسىغا ئاستى. يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ «يۈرەكلىك ئادەملەرنىڭ يۈرىكىنى يېسە ئادەم يۈرەكلىك بولىدۇ» دەپ قاسىم پالۋاننىڭ يۈرىكىنى قازاندا قورۇپ شيۇڭ فايۇ باشلىق چېرىكلەر ھەر بىرى بىر چىشلەمدىن يەپتۇ. شيۇڭ فايۇ قومۇل خەلقىنى قانلىق باستۇرغان ئەشەددى جاللات. ئۇ 1932-يىلى 2-ئايدا پىچاندىن تۇرپانغا كېتىۋېتىپ ماشىنىسىنىڭ سۈيى تۈگەپ قېلىپ، 23 ئادىمى بىلەن تۇرپان قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ قولىغا تىرىك چۈشكەندىن كېيىن، قوزغىلاڭچىلار ئۇنىڭ تېرىسىنى تەتۈر سويۇپ، ئۆزىنىڭ گۈشىنى ئۆزىگە يىگۈزۈپ ئۆلتۈرۈۋەتتى (23). مېنىڭ ئەينى يىللاردا 1931-يىلىدىكى قومۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى توغرىسىدا يازغان كۈندىلىك خاتىرەم بار بولۇپ، بۇ خاتىرەمدە قارمۇقچا جېڭى ۋە قومۇلدىكى

بارلىق جەڭلەرنىڭ تەپسىلى جەريانى ۋە يىل ئاي كۈنلىرى تولۇق خاتىرىلەنگەن ئىدى. كېيىن بۇ كۈندىلىك خاتىرەم جاللات شېڭ شىسەينىڭ تۈرمىسىدە مۇسادىرە قىلىنىپ كەتتى.

قومۇلدىكى ئۇرۇش ئۇدا داۋاملىشىپ، 1933-يىلى 3-ئايغا كەلگەندە قومۇل-تۇرپان قوزغىلاڭچىلىرى بىرلىشىپ پىچان، تۇرپان، مۇرى، جىمسار ۋە گۇچۇڭ قاتارلىق جايلاردا ئۇرۇش قىلدى. جىمساردىكى ئۇرۇشتىن كېيىن ما جۇڭيىڭ بىلەن خوجىنىياز ھاجى ئوتتۇرىسىدا قورال-يارق تاللىشىش ماجراسى يۈز بېرىپ، ھاجى ما جۇڭيىڭدىن ئاغرىنىپ «مەن بۇ تۇڭگاندىن قولۇمنى جەينىكىمگىچە يۇۋاتتىم» دەپ جاللات شېڭ شىسەي بىلەن بىرلەشتى... كېيىنكى ئۇرۇشلارنى سۆزلىمىسەممۇ بولار، چۈنكى بۇ ئۇرۇشلار توغرىلىق «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» ۋە ھەر قايسى شەھەرلىك، ناھىيەلىك سىياسىي كېڭەش تارىخ ماتېرىياللىرى خىزمەت كومىتېتلىرى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن «تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ مۇناسىۋەتلىك سانلىرىدا ھەمدە مەرھۇم ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرنىڭ «ئويغانغان زېمىن» (1-ۋە 2-قىسىم) ناملىق تارىخى رومانلىرىدا تەپسىلى مەلۇماتلار بېرىلدى. گومىنداڭ دەۋرى ۋە ئازاتلىقتىن كېيىنكى ئىشلار توغرىلىق ئەسلىمەمدە مەلۇمات بەردىم» دەپ سۆزىنى ئاياقلاشتۇردى.

مەن ئۇنىڭدىن يەنە: «سىز ھاشىم ھاجى، قادىر ھاجى ۋە سېپىت ھاجىلارنى كۆرگەنمۇ؟ ئۇلارنى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ باشلىقى ستالىن (1879-1953) شېڭ شىسەيگە ياردەملىشىشكە ئەۋەتكەن ئادەملەر دەپ ئاڭلىدۇق، يولۋاس قانداق ئادەم ئىدى؟» دەپ سورىغان ئىدىم. ئۇ: «بالام ئەينى ۋاقىتتا ستالىن جاللات شېڭ شىسەينىڭ ماھىيىتىنى چۈشەنمىگەچكە ئەكسىچە ئۇنى قوللاپ، «قان ئىچەر ئۈچ ھاجى» دەپ سېسىق نامى پۈتۈن شىنجاڭغا پۇر كەتكەن قانخور جاللاتلارنى شىنجاڭغا-جاللات شېڭ شىسەيگە ياردەملىشىشكە ئەۋەتكەن ئىدى. مەن ھاشىم ھاجىنى دەسلەپ قومۇلدا، كېيىن ئۈرۈمچىدە كۆردۈم. سېپىت ھاجى بىلەن قادىر ھاجىنى ئۈرۈمچىدە كۆرگەن. سېپىت ھاجى ئۈرۈمچىدە ئىشلەيتتى، قادىر ھاجى قەشقەردە بولسىمۇ دائىم ئۈرۈمچىگە كېلىپ تۇراتتى. بۇ قانخور ئۈچ قاسساپ شىنجاڭغا كېلىپ شېڭ شىسەينىڭ كەتمىنى چىپىپ، 120 مىڭدىن ئارتۇق ھەر مىللەتتىن بولغان تەرەققىپەرۋەر كىشىلەر، زىيالىيلار، دىنىي زاتلار، سودىگەرلەر... مۇشۇ قانخور قاسساپلار ۋە ئۇلارنىڭ شىنجاڭدىكى قول-چومىقى، غالىچىسى بولغان ھوشۇر مۇسا (1915-1984)، شاۋاز (1917-1951) غا ئوخشاش قانخور جاللاتلار تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ، دۇنيادا كەم ئۇچرايدىغان ئەڭ قەبىھ، ۋەھشى ئۇسۇللار بىلەن قىيىن-قىستاققا ئېلىنىپ، ئۇلاردىن 80 مىڭدىن ئارتۇقى مۇشۇ قانخور جاللاتلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. ھايات قالغانلارمۇ تۈرمىدە قەبىھ ۋەھشى قىيىن-قىستاققا ئېلىنغاچقا ئۇزۇن ياشىيالمىدى. مەن بۇ «قان ئىچەر ئۈچ ھاجى» نىڭ

شىنجاڭدىكى قىلمىش - ئەتمىشلىرىنى ۋە يولۋاسنىڭ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى ماقالەمدىكى «قومۇلغا ئىككىنچى قېتىم بېرىشىم» ناملىق ماۋزۇدا قىسقىچە بايان قىلدىم، سىز مېنىڭ ئاشۇ ئەسلىمەمنى يەنە بىر قېتىم ئوقۇپ چىقىڭ» دەپ تەكلىپ بەردى. مەن قومۇلغا كېلىپ ئەزىز نىيازنىڭ ئەسلىمىسىنى يەنە بىر قېتىم ئوقۇپ چىقتىم. ئۇ «قان ئىچەر ئۈچ ھاجى» ۋە يولۋاسقا تۆۋەندىكىدەك باھا بەرگەن:

«ھاشىم ھاجىنىڭ ئەسلى ئىسمى مەنسۇر بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ھەرقايسى ئورۇنلارغا بېرىپ ۋەزىپە ئۆتەشتە ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ تۇرىدىغان ۋە تۈرلۈك قىياپەتلەرگە كىرىۋالىدىغان ھىيلىگەر رەڭۋاز ئىدى. ئۇ ئۇيغۇرلار ئىچىدىن چىققان مەككەر بولۇپ، ئۇنىڭ قىياپىتى ۋە جادۇگەرلىك سىماسى، قارا چىراي، سوقا يۈزلۈكى، چىقىر خۇنخۇر كۆزلىكى، ئۇنىڭ قارا يۈرەكلىكىدىن دېرەك بېرىپ تۇراتتى. 42 ياشلارغا كىرگەن بۇ ئادەم سوۋېت تۇپرىقىدا ئۆسۈپ، جامائەت خەۋىپسىزلىكى (ئامانلىق ساقلاش) بۆلۈملىرىدە ئىشلەپ تېررورلۇق قىلىش بىلەن مەرتىۋىگە ئېرىشىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى ئۆزبېكىستاننىڭ پەرغانە قاتارلىق جايلىرىدا نۇرغۇنلىغان خەلقنىڭ قېنىنى تۆككەن ھەم كۆپلىگەن ئائىلىلەرنى خانىۋەيران قىلغانلارنىڭ بىرى ئىدى.

1935-يىلى 5-ئايدا شېڭ شىسەي ھاكىمىيىتىنىڭ تەلپى بويىچە ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئۈچ نەپەر ژاندارما خادىمى بىلەن ئۈرۈمچىگە يېتىپ كېلىدۇ. بۇلاردىن بىرسى،

سېيىت ھاجى ئۈرۈمچى جامائەت خەۋىپسىزلىكى باشقارمىسىدا پولكوۋونىك ئۇنۋانى بىلەن ئىشلىدى. ئىككىنچىسى، ھاشىم ھاجى قومۇلدا يولۋاسنى قولغا ئېلىش شۇنىڭدەك قومۇل خەلقى ئىچىدە كۆزگە كۆرۈنگەن ئادەملەرنى يوقىتىش ئۈچۈن قومۇلغا كەلدى. ئۈچۈنچىسى، قادىر ھاجى دېگىنى جەنۇبىي شىنجاڭغا خۇسۇسەن مامۇت شىجاڭنى قولغا چۈشۈرۈش، يوقىتىش ئۈچۈن قەشقەر ۋىلايەتلىك جامائەت خەۋىپسىزلىكى ئىدارىسىگە بۆلۈم باشلىقى ئەمەلىيەتتە ئىدارە باشلىقى بولۇپ بېرىپ ئورۇنلاشتى. ئۇنىڭ قەشقەر خەلقىگە يەتكۈزگەن دەھشەتلىك قىلمىشلىرى ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز دۇر. ئۇ قانچە يۈزلىگەن ئادەمنىڭ جېنىغا زامىن بولدى. ئاتا-بالا ۋە ئانىلارنى بىر-بىرىدىن ئايرىپ، مال-مۈلۈكلەرنى مۇسادىرە قىلدى. بۇ ھەقتە قەشقەردىن قولغا ئېلىنىپ كەلگەن ئابدۇراخمان خالىقنىڭ ئېيتىشىچە قەشقەر كوچىسىغا چاپلانغان بىر كۇبلىت شېئىردا مۇنداق دېيىلگەن:

كاشىغار چۇمباستا يۇرتۇم ھاشىم ھاجى ئوغلىمەن،
كۆرۈنۈشتە سۇپى ئەمما باتىنىمدىن ئوغرىمەن.
ئۆلتۈرۈش سەنئەتكە تولغان قانخۇمار كەسپىم مېنىڭ،
كىم ماڭا ئىشنىڭ خاتا دېسە جاۋابىم توغرىمەن.

مانا قادىر ھاجىمنىڭ قەشقەر خەلقىگە قىلغان زىيانكەشلىكى، كۈشەندىلىكى پۈتۈن شىنجاڭغا ئەمەلىي پاكىتلار بىلەن ئاللىقاچان مەلۇم بولغان.

ئەمدى بىز ھاشىم ھاجىنىڭ قومۇلغا كېلىپ ئورۇنلاشقانلىقىدىكى ئىپلاس قىياپىتىگە كەلسەك، ئۇچىسىغا كىيگىنى ئالا يوللۇق ئالدى ئوچۇق ئۇزۇن چاپان، بېشىدا ھەرەمنىڭ سېرىق سەللىسى، پۇتىدا مەسە-كالا، كۆرۈنۈشى كەمتەر، يەنە بىر تەرەپتىن زاھىت-سوپى، ئۆيىنىڭ ئىچىگە كىرسىڭىز تامغا ئېسىقلىق قۇرئان جىلىتكىسى ھەمدە تامغا نەقىشلەپ يېزىلغان ئايەتلەر كۆزىڭىزگە چېلىقىدۇ. بەشۋاق نامازدا جامائەت بىلەن بىللە بولۇپ، مەسچىتكە بۇرۇن كىرىپ، كېيىن چىقىشتەك ئۈستىلىقى بىلەن بىر تۈركۈم كىشىلەرنى ئۆزىگە دام قىلىپ ماتېرىيال توپلاشقا كىرىشىدۇ. شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇكى، ھاشىمنىڭ قومۇل ۋىلايەتلىك جامائەت خەۋىپسىزلىكى ئىدارىسىگە كېلىشىدە كۆرۈنۈشتە ئۇ بۆلۈمچە باشلىقى (گۇجاڭ-股长) بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ۋىلايەتلىك جامائەت خەۋىپسىزلىكى ئىدارىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى ئىدى. ئۇ كېلىپ بىر ئاي ئىچىدىلا باش قارا قوللۇق ۋەزىپىسىنى زېمىنىسىگە

ئالدى. بۇ جەرياندا قومۇل شەھىرى، بەش شەھەر، 12 تاغ دائىرىسىنى جاسۇسلۇق تورى بىلەن قاپلاپ بولىدۇ.

ئۆتكەن تارىختىن تارتىپ ئىنقىلابىي ھەرىكەتكە قاتناشقان ۋە ياردەم بەرگەن ئادالەتپەرۋەر كىشىلەرنىڭ ئەۋلاتلىرىنى، دورغا، بەگ، غوجا، خىزمەتچىلەرنى، شۇنىڭدەك شەھەر ئىچىدىكى يۇرت مۆتىۋەرلىرى ھەم دىنىي زاتلار ۋە زىيالىي، تىجارەتچى قاتارلىق نەچچە يۈزلىگەن ئادەملەرنى قولغا ئېلىپ ئۈرۈمچىگە يوللاشتەك رەزىل ئىشلارنى قىلدى. شۇنىڭدەك نەچچە يۈزلىگەن خەلقنى ناھەق ئۆلتۈرگۈزدى ۋە ئىزسىز يوقاتتى.

جاللات شېڭ شىسەينىڭ ھاشىم ھاجىنى قومۇلغا ئەۋەتىپ، يولۋاسنى قولغا چۈشۈرۈش مەقسىتى كىتابخانلارغا ئېنىق بولسىمۇ، بۇ ھەقتە مەن يەنە ئازراق توختىلىپ ئۆتىمەن.

يولۋاسنىڭ 1930-يىللاردىكى ياش قورامى قىرىق بەشلەردە بولۇپ، ساقاللىق، ئېگىزگە مايىل، ئاق چىراي ئادەم بولۇپ، ئۆتكۈر زېھنىلىك، جىددى، مۇھاپىزىتى كۈچلۈك ئادەم ئىدى. خەنزۇ تىلىغىمۇ خېلى ئۇستا بولۇپ جىن شۇرپىن، شېڭ شىسەيدىن كەلگەن خەنزۇچە تېلېگراممىلارنى تۇڭ فامىلىلىك كاتىپى ئوقۇپ بەرسىلا شۇ ھامانلا چۈشەنەتتى ۋە جاۋابىنىمۇ خەت بويى ئېيتىپ بېرەتتى. گارنىزون قوماندانى بولۇشتىن بۇرۇنقى تارىخغا كەلسەك، شاماسۇت ۋاڭ دەۋرىدىمۇ شامەخسۇتنى قايىل قىلدۇرۇپ كەلدى. ۋاڭنىڭ ئىككىنچى ھۆكۈمرانى بولغان تەيجىلەرنى كۆرۈنۈشتە ھۈرمەت قىلغاندەك بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنى كۆزىگىمۇ ئىلمايتتى. ئۇ ۋاقىتتىكى خىزمىتى ۋاڭنىڭ تايانچ بەگلىرىنىڭ ئالدىنقىسى، ۋاڭنىڭ تەرجىمانى، شەنجاڭ، ئوردا تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن قوشۇمچە بازار بېگى ئىدى. كېيىنكى كۈنلەردە بولسا قومۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ ھوقۇقلۇق باشلىقى بولۇش بىلەن ما جۇڭيىڭمۇ ياردەم قىلدى. ئەڭ ئاخىرىدا شېڭ شىسەيگە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن قومۇل، باركۆل تاغلىرىدىكى قوراللىق، قورالسىز قازاقلارنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ، ھەربىي كۈچ ئۇيۇشتۇرۇپ، گارنىزون قوماندانلىق ھۆكۈمى ئاستىدا شېڭ شىسەينىڭ قومۇلغا ئەۋەتكەن قوشۇنى يەتتە قۇدۇققا كەلگەندە قوشۇننىڭ قومۇلغا كېلىشىگە قارشى چىقىپ، ئارقىغا چېكىندۈردى. بۇ ئەھۋاللاردىن شۇ ۋاقىتتا خەۋەر تېپىپ تۇرغان شېڭ شىسەي يولۋاسقا قارىتا تۈرلۈك ھىيلە-نەيرەڭ ئىشلىتىشكە كىرىشىپ، ئارقىمۇ ئارقا سوۋغا-سالام ئەۋەتىشكە مەجبۇر بولىدۇ.

بىر قېتىم مەن بۇ ئەھۋالنى ئۆزۈم بىلەن كۆرگەندىم: توختاخۇن بىلەن ئىككىمىز يولۋاسنىڭ ھويلىسىدا تۇرغىنىمىزدا يولۋاس ھەربىيچە كېيىنگەن ھالدا كىرىپ كەلدى. بۇ چاغدا توختاخۇن: «سىلگىنىڭ ھەربىيچە كېيىمى تازا يارىشىپتۇ»-دېدى. مەنمۇ قوشۇمچە قىلىپ: «راست

يارشپتۇ، مۇبارەك بولغاي» - دېدىم. يولۋاس شۇ چاغدا كۈلۈپ قويۇپ: «دۇبەن جانابلىرى ئالدىدا پۈتۈمغا ئۆتۈك ئەۋەتتى، ئارقىسىدىن ئۇجاڭدەي (پورتۇبىيە - قىلىچ ۋە يان قورال ئاسىدىغان قېيىش) بىلەن پاڭون ئىلتىپات قىپتۇ، بۇ ئىلتىپات ئۆرلەپ باشقا يېقىن كېلىپۋاتىدۇ» - دېدى ئۇ. ئۇنداق كۈلۈشى «يولۋاسنىڭ ھىجايغىنى، كۈلگىنى ئەمەس» - دېگەن تەمسىلنىڭ ئۆز ئەينى ئىدى. بىز «باشلىرىنى خۇدايىم ساقلايدۇ سىلىڭ» - دېدۇق. ئاخىرىدا دۇبەن يولۋاسنى ئۈرۈمچىگە چىقىش ئۈچۈن تەكلىپ قىلىپ بىر قانچە تېلېگرامما ئەۋەتىدۇ. ئەمما يولۋاس بۇ تورغا چۈشمەي ئۆزىنىڭ ئورنىغا ئوغلى ياقۇببەگىنى ئەۋەتىدۇ. دېمەك يولۋاس سىياسىي ھىلىگەرلىكتە بىر قولىدا ئوت، بىر قولىدا سۇ كۆتۈرىدۇ. ئۇ بىر يۈمىلىنىپ دىنى زات، بىر يۈمىلىنىپ كوممۇنىست بولۇپلىشتەك خۇسۇسىيەتكە ماھىر ئىدى. يەنە كېلىپ قومۇلنىلا ئەمەس، بەلكى شىنجاڭغىمۇ مۇستەقىل ھاكىم بولۇشتەك سۇيىقەستلىك غەرەزدىن خالى ئەمەسلىكى سۆز ھەرىكىتىدىن ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

شېڭ شىسەي بۇنداق خەۋپلىك يولۋاسنى تورغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ھاشىم ھاجىدەك ئۇستا ئوۋچى ئاپشاركىلارنى تەكلىپ قىلىپ قومۇلغا ئەۋەتتى، ھاشىم ھاجى قومۇلغا كېلىپ ئالدى بىلەن يولۋاسقا يېقىنلىشىپ ئۇنى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن تۈرلۈك ھىيلە - مېكرلەرنى ئىشلەتتى. ئەمما ئۇ ھەرقانچە نەپىرەڭ ئىشلىتىپمۇ يولۋاسنى قولغا چۈشۈرەلمىدى. ئاخىر ئۆزى مەغلۇپ بولۇپ، قومۇلدىن ھىمايەت ئاستىدا قېچىپ قۇتۇلدى. ئاخىرىدا يولۋاس جىن شۇرپىن، شېڭ شىسەي ۋە سوۋېت ئىتتىپاقى جاسۇسلىرىنىڭ قولغىمۇ چۈشمەي، ھەتتا كېيىنكى ۋاقىتتا خەلق ئازاتلىق ئارمىيەسىگىمۇ تەسلىم بولماي قېچىپ يۈرۈپ، ئۆزىنى تەيۋەندىكى جياڭ جىشىنىڭ قوينىغا ئاتتى...».

مەن ئۇنىڭدىن يەنە: «سىز نىياز دېھقاننى كۆرگەنمۇ» دەپ سورىغان ئىدىم. ئۇ: «كۆرگەن بالام، ئۇ كىشى قاسىم پالۋاننىڭ ئاكىسى بولدى، ئۇ 1931 - يىلىدىكى قومۇل دېھقانلار ئىنقىلابىدىكى ئاساسلىق كىشىلەرنىڭ بىرى، خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئەڭ يېقىن مەسلىھەتچىسى. مەن قومۇلغا كېلىپ سودا - سېتىق بىلەن قالغايىتىغا چىققىنىمدا نىياز دېھقان بىلەن كۆرۈشكەن، چۈنكى ئۇ شۇ يىللاردا سودا - سېتىق بىلەن شوغۇللانغاچقا، قومۇلدىكى چوڭ خۇيزۇ سودىگەر ما چاڭلىن ھاجى (24) ۋە سىدىق ھاجى (1875 - 1933) قاتارلىق كىشىلەر بىلەن سودا - سېتىق ئىشلىرىدا ئالاقىسى بار ئىكەن. شامەخسۇت ۋاڭ ئۇنى قالغايىتىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى كەرۈ (25) قىر دېگەن جايدىكى ۋاڭ ئوردىسىغا قاراشلىق يەرلەرنى باشقۇرۇشقا مەسئۇل قىلغان ئىكەن. شۇڭا كىشىلەر ئۇنى «نىياز دېھقان» (26) دەپ ئاتايدىكەن. نىياز دېھقان تۇرسۇن ئاخۇن ۋە توقسۇن ئاخۇن (كىچىك ئاخۇن دەپمۇ ئاتىلىدۇ) قاتارلىق ئىككى ئوغلىنى

ئەگەشتۈرۈپ خوجىنىياز ھاجى بىلەن بىللە قومۇلدىكى بارلىق جەڭلەرگە قاتناشتى، كېيىن پىچان-تۇرپانلارغا بېرىپ، ئۇ يەرلەردىمۇ نۇرغۇن جەڭلەرگە قاتناشقانلىقىنى ئاڭلىدىم. 1933-يىلى 6-ئاينىڭ 4-كۈنى خوجىنىياز ھاجى شېڭ شىسەي ئوتتۇرىسىدا «جىمىسار بېتىمى» ئىمزالانغاندىن كېيىن، ئۇ «ھاجى قاراپ تۇرۇپ بۆرە بىلەن بىرلەشتى، ما جۇڭيىڭنىڭ كۈچىدىن پايدىلىنىشنى بىلمىدى» دەپ ھاجىدىن ئاغرىنىپ قومۇلغا قايتىپ كەلگەن ئىكەن. 1938-يىلى 10-ئايدا نىياز دېھقان خائىنلارنىڭ ساتقىنلىقى بىلەن جاللات شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ دەسلەپ قومۇل، كېيىن ئۈرۈمچى تۈرمىسىگە قامالدى. مەن نىياز دېھقاننى ئۈرۈمچىدە تۈرمىدە كۆرگەن ئىدىم. كېيىن ئۇنى «تۈرمىدە ئەمگەك قىلىۋاتقان يەردىن پۇرسەت تېپىپ قېچىپ كېتىپتۇ» دەپ ئاڭلىدىم» دېدى.

مەن ئۇنىڭدىن يەنە: «سىز خوجىنىياز ھاجىغا قانداق قارايسىز» دەپ سورىغان ئىدىم. ئۇ تۆۋەندىكىدەك جاۋاب بەردى:

«1931-يىلى ئەتىيازدا قومۇل خەلقىنىڭ زۇلۇمغا قارشى كەڭ-كۆلەملىك دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلىدى. ئىككىنچى يىلى (1932-يىلى) 6-ئايدا ئېچىلغان «تاراتى يىغىنى» دا خوجىنىياز ھاجى قومۇل دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ رەھبىرى بولۇپ سايلاندى. قومۇلدا ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇشلاردا ھاجى باتۇر-قەيسەرلىكى، مەرگەنلىكى بىلەن ئۆزىنىڭ تالانتىنى نامايەن قىلىپ ئۇرۇشلارغا توغرا قوماندانلىق قىلىپ زور غەلبىلەرنى قولغان كەلتۈردى. شۇڭا قومۇلدا تۇرۇشلۇق ليۇ شىزېڭ (刘希曾) قاتارلىق ھۆكۈمەت چېرىكلىرىنىڭ باشلىقلىرى خوجىنىياز ھاجى قوماندانلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلارنى قورال كۈچى بىلەن يوقىتىشقا كۆزى يەتمەي، ئاخىر ھىلە-مىكر ئىشلىتىپ ھاجىنى قومۇلغا سۆھبەتكە تەكلىپ قىلدى، ھاجى قومۇلغا كېلىپ، ليۇ شىزېڭ، شيۇڭ فايۇ قاتارلىقلار بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈۋىتىشكەندىن كېيىن «مەن تاققا چىقىپ بىر نەچچە كۈن ئىچىدە ئادەملىرىمنىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنى يىغىپ سىلەرگە تاپشۇراي» دەپ تاققا قايتىپ چىقىپلا: «سەنلەرگە تەسلىم بولۇپ قورال-ياراق تاپشۇرىدىغان خوجىنىياز تېخى تۇغۇلمىدى» دەپ ئۇرۇشنى باشقىدىن باشلاپ، پۇقرالارنىڭ ھىمايىسىگە سازاۋەر بولغان ئىدى. 1933-يىلى 3-ئايدا قومۇل-تۇرپان قوزغىلاڭچىلىرى بىرلەشكەندىن كېيىن قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ كۈچى تېخىمۇ زورايدى. مۇشۇنداق پەيتتە يولۋاس (1889-1971) گەنسۇغا بېرىپ ما جۇڭيىڭنى 2-قېتىم شىنجاڭغا باشلاپ چىقتى. ما جۇڭيىڭ بۇ قېتىم «گومىنداڭ دۆلەت ئارمىيەسىنىڭ 36-دېۋىزىيەسى» دېگەن نام، بىلەن شىنجاڭغا چىققان ئىكەن. ئۇ ھاجى ۋە مەھمۇت مۇھىتىلار بىلەن كۆرۈشۈپ كېڭەشكەندىن كېيىن، ھاجىلار جىمىسارغا، ما جۇڭيىڭ گۇچۇڭغا ھۇجۇم قىلماقچى بولۇپ، پۈتۈشكەن ئىكەن. گۇچۇڭ ۋە جىمىساردىكى چېرىكلەر ما

جۇڭيىڭ ۋە ھاجىلارنىڭ قاخشاتقۇچ زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمەي ئاخىر قورال تاشلاپ تەسلىم بولىدۇ. گۇچۇڭ ئۇرۇشىدا ما جۇڭيىڭنىڭ ئۇكىسى ماجۇڭجى (马仲杰، 1911-1933) ئىككى قولىغا ئىككى پىچاقنى ئېلىپ، پىچاقنى سېپىلنىڭ تېمىغا سانچىپ يۇقىرىغا يامشىپ چىقىۋاتقاندا كەينىدىن ئوق تېگىپ جېنىدىن ئايرىلغان ئىكەن. كېيىن تارىخى ماتېرىياللاردا بايان قىلىنغاندەك جىمىساردىكى ما لۇيچاڭ (马旅长) چېرىكلىرى كېچىدە تەسلىم بولۇپ، قورال-ياراقلارنى ئەتسى تاپشۇرۇش تەكلىپىنى بەرگەن ئىكەن. ھاجى بىلەن مەھمۇت مۇھىتى قاتارلىق قوزغىلاڭ رەھبەرلىرى ما لۇيچاڭنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ چېرىكلەرنىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنى ئەتسى يىغماقچى بوپتۇ. بىراق سالى دورغا، نىياز دېھقان... قاتارلىق كىشىلەر ما لۇيچاڭ چېرىكلىرىنىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنى دەرھال يىغىۋېلىش تەكلىپىنى بەرگەن بولسىمۇ، ھاجى «جەڭچىلىرىمىز كېچە-كۈندۈز ئۇرۇش قىلىپ بەك چارچاپ كەتتى، قورشىۋىدىكى چېرىكلەر ھېچبىرگە كېتەلمەيدۇ، ئۇلارنىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنى ئەتە ئەتسىگەندە يىغساقمۇ بولىدۇ» دەپ ئۆز پىكرىدە تۇرغان ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن جىمىساردىكى چېرىكلەرنىڭ قولىدىكى قوراللارنى شۇ كېچىسى گۇچۇڭدىكى ما جۇڭيىڭ يىغىپ كېتىپتۇ (27). شۇنىڭ بىلەن ھاجى بىلەن ما جۇڭيىڭ ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت پەيدا بولۇپ ئىككىسى ئۆزئارا دۈشمەنلىشىپ ئىتتىپاقچىدىن رەقىپكە ئايلاندى. بۇ ۋاقىتتا ئۈرۈمچىدىكى ھېلىگەر ئىككى يۈزلىمىچى پۇرسەتپەرەست جاللات شېڭ شىسەي سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ رەھبىرى ستالىننىڭ كۆزىنى بوپاپ، ئۇنىڭ ئىشەنچىسىگە ۋە قوللىشىغا ئېرىشىۋالدى. شۇنىڭدىن كېيىن شېڭ شىسەينىڭ تەلىپى ئوڭدىن كېلىپ، بۇ جاللات ھاجى بىلەن ما جۇڭيىڭ ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتىن پايدىلىنىپ، ھاجىنى يېنىغا تارتىپ ئۇنى ئۆزىنىڭ ئىتتىپاقچىسى قىلىۋالدى. مۇشۇ ۋاقىتتا ما جۇڭيىڭ ئۆزىنىڭ خاتا قىلغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىپ ھاجى بىلەن قايتا يارىشىش تەكلىپىنى بەرگەن بولسىمۇ ھاجى ئۇنىڭ تەكلىپىنى رەت قىلدى. 1933 يىلى 6-ئاينىڭ 4-كۈنىدىكى «جىمىسار بېتىمى» دىن كېيىن ھاجى بىلەن مەھمۇت مۇھىتى قومۇل-تۇرپان قوزغىلاڭچى قوشۇنىنى باشلاپ جەنۇبى شىنجاڭغا ماڭدى. ما جۇڭيىڭ قوشۇنى شېڭ شىسەي، سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى بىرلەشمە ئارمىيەسىدىن مەغلۇپ بولۇپ جەنۇبى شىنجاڭغا چېكىنىپ، يول بويى ھاجىلار بىلەن ئۇرۇشۇپ ئىككىلا تەرەپتىن نۇرغۇن ئادەم چىقىم بولدى. بۇ ۋاقىتتا ھىلىگەر شېڭ شىسەي ئۈرۈمچىدە تۇرۇپ ھاجى بىلەن ما جۇڭيىڭنىڭ تاماشىسىنى كۆردى.

1934-يىلى 8-ئايدا خوجىنىياز ھاجى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ يالغان ۋەدىسىگە ئىشىنىپ، شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىكىگە تەيىنلىنىپ، جەنۇبى شىنجاڭدىن ئۈرۈمچىگە كېتىۋېتىپ يول ئۈستىدە تۇرپانغا كەلگەندە، مەن يولۋاسنىڭ

تاپشۇرۇقى بىلەن قومۇلدىكى سەدەنشا ئەلەم (1853-1947)، يۈسۈپ تەيجى (1864-1940)... قاتارلىق يۇرت چوڭلىرىنىڭ ھاجىنى ئۈرۈمچىگە بارماسلىق توغۇرسىدا نەسەت قىلىپ يازغان خېتىنى تۇرپانغا ئېلىپ چىقىپ ھاجىغا تاپشۇرۇپ بەرگەن بولساممۇ، ئۇ يەنىلا ئىشپيونلارنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ، ئىلگىرى قومۇل-تۇرپاندا ۋە كېيىنكى كۈنلەردە شىنجاڭدا دەريا-دەريا قانلارنى ئاققۇزغان جاللات شېڭ شىسەينىڭ ئۇۋىسى ئۈرۈمچىگە بېرىپ «مۇئاۋىن رەئىس» دېگەن قۇرۇق ئەمەلگە ئېرىشتى (28). كېيىن ما جۇڭيىڭ ستالىننىڭ، ھاجى جاللات شېڭ شىسەينىڭ قانلىق چاڭگىلىدا ھالاك بولدى».

مېنىڭ ئەزىز نىيازى بىلەن يەنە سۆھبەتلەشكۈم بار ئىدى. بىراق 91 ياشلىق ياشانغان كىشى بولغاچقا ئۇ سۆزلەۋېتىپ بىر قانچە قېتىم دېمى سىغىپ ھاسىراپ قالدى. بۇنداق ئەھۋالدا ئۇنىڭدىن داۋاملىق سۇئال سوراشقا بولمايتتى. مەن ئۇنىڭغا: «رەھمەت بۈگۈن ماڭا نۇرغۇن تارىخنى سۆزلەپ بەردىڭىز، سىزنى چارچىتىپ قويدۇم، مەن كېيىنكى قېتىم چىققىنىمدا يەنە سۆھبەتلىشەيلى» دەپ قايتماقچى بولدۇم. ئۇمۇ «بالام سىزگىمۇ رەھمەت، مېنى دەپ ئالاھىدە قومۇلدىن كەپسىز، يەنە كېلىڭ، مەن ياشىنىپ قالدىم خۇدا بۇيرىسا يەنە كۆرۈشەرمىز» دېدى. مەنمۇ «خوش سىزنى خۇداغا ئامانەت» دەپ قايتتىم. بىراق ئەزىز نىيازى بىلەن بۇ قېتىمقى كۆرۈشۈشنىڭ ئاخىرقى قېتىمقى كۆرۈشۈش بولۇپ قالدىغانلىقىنى شۇ ۋاقىتتا ئويلىمىغان ئىكەنمەن. مەن قايتىدىغان چاغدا خاتىرە ئۈچۈن ئەزىز نىيازى دادىمىز بىلەن يەنە سۈرەتكە چۈشتۈق.

مەن قومۇلغا قايتىپ كېلىپ 7-ئايدىن 10-ئايغىچە ئۈچ ئاي ئىدارىدە باشقا خىزمەتتە بولدۇم. 10-ئاينىڭ بېشىدا ئۈرۈمچىگە چىققىنىمدا ئەزىز نىيازنى يوقلاپ بارسام پۈتۈن ئائىلىسىدىكى پەرزەنتلىرى، ئاياللار ئاق ياغلىق سېلىۋالغان بولۇپ، مۇسبەت بولغانلىقى بىلىنىپلا تۇراتتى. پەرزەنتلىرى كۆز يېشى قىلىپ: «ئابلىمىت دادام 8-ئاينىڭ 29-كۈنى تۇيۇقسىز بىزنى ھەسرەتتە قالدۇرۇپ، كېتىپ قالدى» دەپ قايغۇرۇپ يىغلىشىپ كەتتى. مەن ئاۋۋال پەتە قىلىپ، ئاندىن ئۇلاردىن ھال سوراپ تەسەللى بەردىم ھەمدە ئەزىز نىيازى دادىمىزنىڭ يېقىنقى ئەھۋالىنى سورىدۇم. پەرزەنتلىرى جاۋابەن: «دادىمىز يېقىندىن بۇيان، ئىچى سۈرۈپ، تاۋى يوق بولۇپ قالغان. ئائىلە كارۋىتى قىلىپ ئاسما ئوكۇل ئىسقىزۇپ داۋالاتتۇق، ئەمما ئۈنۈم بولمىدى، 29-ئاۋغۇست تاڭ سەھەر دادىمىزنىڭ مىجەزىدە تۇيۇقسىز ئۆزگىرىش بولۇپ كېتىپ قالدى» دېيىشتى. مەن پەرزەنتلىرىگە: «ئۆلۈم تەبىئەتنىڭ قانۇنى، بۇنىڭغا ھېچ چارە يوق ئىكەن، ھەممىمىز سەۋرى قىلىشىمىز كېرەك» دەپ تەسەللى بەردىم ۋە «بىزبۇندىن كېيىن يەنە ئىزدىشىپ، بىر-بىرىمىزنى يوقلىشىپ تۇرايلى» دەپ ئۇلار بىلەن خوشلاشتىم. كېيىن ئەزىز

نيازنىڭ «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمىدە مۇدىر مۇخبىر بولۇپ ئىشلەۋاتقان چوڭ ئوغلى رىشات ئاكا (ھازىر ئۈرۈمچىدە پېنسىيەدە) بىلەنمۇ تونۇشۇپ خۇددى ئاكا-ئۇكىلاردەك بولۇپ قالدۇق. بىزنىڭ بۇ مۇناسىۋىتىمىزدىن مەرھۇمنىڭ روھى خۇش بولسا كېرەك دەپ ئويلايمەن. كېيىن رىشات ئاكا ماڭا: «ئۇكام مەن دادامنىڭ «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 27-سانغا بېسىلغان ئەسلىمىسىنىڭ قومۇلغا مۇناسىۋەتلىك قىسمىنى ئايرىم ماقالە قىلىپ تەييارلاپ قويغان ئىدىم. سىز بۇ ماتېرىيالنى قومۇلدىكى مەتبۇئات ئورۇنلىرىغا تاپشۇرۇپ بەرسىڭىز، دادامنىڭ بۇ ئەسلىمىسىنى قومۇلدىكى ئوقۇرمەنلەرمۇ ئوقۇپ پايدىلانغان بولسا» دەپ ماتېرىيالنى ماڭا بەردى. مەن ماتېرىيالنى قومۇلغا ئېلىپ كېلىپ «قومۇل شەھىرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى خىزمەت كومىتېتى» غا تاپشۇرۇپ بەرگەندىن كېيىن، بۇ ئەسلىمە «قومۇل شەھىرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 6-ساندا «قومۇلدا ئۆتكەن كۈنلەر» دېگەن ماۋزۇدا ئېلان قىلىندى.

ھەش-پەش دېگىچە 15 يىل ئۆتۈپ كەتتى. مەن ئەزىز نىيازى بىلەن پەقەت ئۈچ قېتىم كۆرۈشكەن بولساممۇ، ئۇ مېنىڭدە ئۇنتۇلغۇسىز چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغان ئىدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەندە قىلغان گەپ-سۆزلىرى ھېلىھەم قۇلاق تۈۋۈمدە جاراڭلايدۇ. شۇڭا ئەزىز نىيازنى چوڭقۇر سېغىنىپ ۋە ئەسلەپ بۇ ئەسلىمنى يازدىم.

ئىزاھاتلار:

- ① ۋۇ يىنسۇن (1848-1917): 1905-يىلىدىن 1906-يىلىغىچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ باش مۇپەتتىشى (巡抚) بولغان.
- ② لىيەن كۇي (1849-?): 1906-يىلىدىن 1910-يىلىغىچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ باش مۇپەتتىشى بولغان.
- ③ خى يەنشېڭ (1860-1910): 1910-يىلىدىن 1910-يىلىغىچە (شۇ يىلى ۋاپات بولغان) شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ باش مۇپەتتىشى بولغان.
- ④ يۈەن داخۇا (1851-1935): 1910-يىلىدىن 1912-يىلىغىچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ باش مۇپەتتىشى بولغان.
- ⑤ ياڭ زېڭشىن (1864-1928): 1912-يىلىدىن 1928-يىلىغىچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ باش ھۆكۈمرانى بولغان.

⑥ جن شۇرېن (1879-1941): 1928-يىلىدىن 1933-يىلىغىچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى بولغان.

⑦ شېڭ شىسەي (1897-1970): 1933-يىلىدىن 1944-يىلىغىچە شىنجاڭ چېگرا-مۇداپىئە باش ۋالىسى (دۇبەن-督办) قوشۇمچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى بولغان.

⑧ گومىنداڭ 1944-يىلىدىن 1949-يىلىغىچە شىنجاڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان (مۇشۇ بەش يىلدا ۋۇ جوڭشىن <吴忠信، 1884-1959>، جاڭ زىجوك <张治中، 1890-1969>، مەسئۇد سەبىرى <1888-1952>، بورھان شەھىدى <1894-1989> لەر ئىلگىرى-كېيىن شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى بولغان).

⑨ كومپارتىيە 1949-يىلىدىن ھازىرغا قەدەر شىنجاڭغا رەھبەرلىك قىلماقتا.

⑩ ھەسەن بالا ھاجى ئاتۇشلۇق چوڭ سودىگەر بولۇپ، 1931-يىلى 65 يېشىدا قومۇلدا ۋاپات بولغان.

(11) ئابدۇراخمان ۋەلى (1928-2005) يازغان، قومۇل شەھەرلىك سىياسىي كېڭەش تارىخ ماتېرىياللىرى خىزمەت كومىتېتى تۈزگەن: «قومۇل شەھىرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ خەنزۇچە 3-قىسىمغا بېسىلغان: «ئازاتلىقتىن بۇرۇن ئىچكىرى ئۆلكىلەردىن سېتىۋېلىپ، قومۇلغا ئېلىپ كېلىنگەن خەنزۇ بالىلارنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى

(解放前被贩卖到哈密的汉族儿童的遭遇) ناملىق ماقالىدا قاسم پالۋان بېقىۋالغانغا ئوخشاش ئاتا-ئانىسى سېتىۋەتكەن خەنزۇ بالىلارنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى توغرىسىدا تەپسىلىي مەلۇمات بېرىلگەن.

(12) مەرھۇم ئانام زىلىخە ئاپپاق بىزگە مۇنداق دېگەن ئىدى: «دادام شېھت بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، دادامنىڭ دۇنخۇاڭدا قالغان مال-مۈلۈكلىرىنى بىر قازاق كىشى دۇنخۇاڭدىن شوپۇلغا ئېلىپ چىقىپ دادامنى سۈرۈشتۈرگەن ئىكەن. شوپۇلۇق كىشىلەر ئۇنىڭغا: «قاسم پالۋان شېھت بولۇپ كەتتى، ھازىر بالىلىرى بار» دېگەندىن كېيىن، بىزنى «شوپۇلغا چىقىپ مال-مۈلۈكلەرنى تاپشۇرۇپ ئېلىۋالسۇن» دەپ خەۋەر بەرگەن ئىكەن. بىراق ئۇ ۋاقىتتا جاھان تىنچ بولمىغاچقا شوپۇلغا چىقىشقا جۈرئەت قىلالىمىدۇق، شۇنىڭ بىلەن دادامنىڭ مال-مۈلۈكىنى ئېلىپ چىققان قازاق قايتىپ كېتىپتۇ.

(13) مەن ئوقۇش يېشىغا يېتىپ تاكى 1978-يىلىغىچە سول قولۇم بىلەن خەت يازاتتىم. 1978-يىلىدىن باشلاپ ئوڭ قولۇم بىلەن يازىدىغان بولدۇم. مەرھۇم ئانام ماڭا: «بالام سىز بوۋىڭىز قاسم پالۋاننى دوراپ قاپسىز. بوۋىڭىز خەتنى سول قولدا يازاتتى» دېگەن ئىدى.

(14) ئەزىز نىيازنىڭ 3-سىڭلىسى بۇخەلچەم يېشىغا تولمايلا ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، 4-سىڭلىسىگىمۇ بۇخەلچەم دەپ ئىسىم قويغان بولۇپ، ئۇمۇ يېشىغا تولمايلا ۋاپات بولۇپ كەتكەن.

(15) (16) ئەزىز نىيازى بىلەن سۆھبەتلەشكەندە زەينەپخان، سۇلايمان ھايات ئىدى. زەينەپخان 1997-يىلى 2-ئاينىڭ 10-كۈنى 69 يېشىدا، سۇلايمان 2003-يىلى 12-ئاينىڭ 21-كۈنى 73 يېشىدا غۇلجىدا ۋاپات بولدى.

(17) بەش شەھەر: سۇمقاغا (头堡)، ئاستانە (二堡)، تۇغچى (三堡)، لاپچۇق (四堡)، قارادۆۋە (五堡) دىن ئىبارەت.

(18) ئون ئىككى تاغ: شوپۇل (小堡)، خوتۇنتام (茈茈台)، باغداش (八大石)، تاشار (下庙尔沟)، ئېدىر (榆树沟)، قوراي (二道沟)، تاراتى (七道沟)، تۈركۆل (盐池)، نىرىنكىز (前山)، ئاراتۇرۇك (伊吾)، نوم (淖毛湖)، باي (下马崖) دىن ئىبارەت. (19) ئەزىز نىيازى بىلەن سۆھبەتلەشكەندە ئامىنەم ھايات ئىدى. ئۇ 2003-يىلى 11-ئاينىڭ 2-كۈنى 66 يېشىدا ئۈرۈمچىدە ۋاپات بولدى.

(20) ئەزىز نىيازى قومۇلغا بېرىپ 3-يىلى يەنى 1930-يىلى ئۇنىڭ ئاتىسى كارۋان بېشى بولۇپ ئىچكىرىسىگە سودا ئېلىپ كېتىۋېتىپ گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ ئەنشى ناھىيەسىگە قاراشلىق سۇلبېخى بازىرى <甘肃省安西县疏勒河镇> غا بارغاندا زۇكامداپ شۇ يەردە ۋاپات بولغان، قەۋرىسى ھازىرمۇ سۇلبېخىدا.

(21) ئەزىز نىيازى بىلەن سۆھبەتلەشكەندە زورخان ئانا ھايات ئىدى. ئۇ 2000-يىلى 1-ئاينىڭ 15-كۈنى 85 يېشىدا قومۇلدا ۋاپات بولدى.

(22) قىزىل يۇلغۇن مەھەللىسى-قومۇل شەھىرى پالۋانتۇر بازىرىغا قاراشلىق خەنزۇلار ئولتۇراقلاشقان كەنت.

(23) مۇشۇ ۋەقە توغرىلىق يازغۇچى خېۋىر تۆمۈر (1922-1992) يازغان، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1987-يىلى 2-ئايدا نەشر قىلغان «بالدۇر ئويغانغان ئادەم» ناملىق تارىخى روماننىڭ 368-ۋە 369-بەتلەردە تەپسىلى مەلۇمات بېرىلگەن.

(24) ماچاڭلىن (马常林) ھاجىنى كىشىلەر ئادەتتە «ما شياڭزوك» دەپ ئاتايدۇ، 1945-يىلى 70 يېشىدا قومۇلدا ۋاپات بولغان.

(25) قومۇل شىۋىسى، كۆپ دېگەن مەنىدە.

(26) قومۇل ۋاڭ ئوردىسىنىڭ ئەمەل نامى

(27) مەرھۇم دادام ئابدۇللا مېھرى (1906-1978) نىڭ جىمىسار ئۇرۇشىغا قاتناشقان كىشىلەرنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىشىچە، ما جۇڭيىڭ ھاجىلارنىڭ جىمىساردىكى چېرىكلىرىنىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنى ئەتىسى تاپشۇرۇپ ئالماقچى بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، ھاجىغا: «بۈگۈن تەسلىم بولغان دۈشمەننىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنى ئەتىسى تاپشۇرۇپ ئالدىغان قائىدە ئۇرۇش تارىخىدا كۆرۈلۈپ باققان ئەمەس. ھاجى سىز چېرىكلەرنىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنى دەرھال يىغىۋېلىڭ، بولمىسا مەن ئادەم ئەۋەتىپ يىغىۋالسىمەن» دەپ تەكلىپ بەرگەن ئىكەن. بىراق ھاجى يەنىلا قورال-ياراقلارنى ئەتىسى يىغىۋېلىش پىكرىدە چىڭ تۇرغان. شۇنىڭ بىلەن شۇ كۈنى ما جۇڭيىڭ كېچىدە جىمىسارغا ئادەم ئەۋەتىپ ما لۈيجاڭ چېرىكلىرىنىڭ قولىدىكى قورال-ياراقلارنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ كەتكەن. شۇنىڭ بىلەن ھاجى بىلەن ما جۇڭيىڭ ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت پەيدا بولۇپ، ھاجى ئۆزىنىڭ ئىتتىپاقچىسى ما جۇڭيىڭ بىلەن دۈشمەنلىشىپ، دۈشمىنى جاللات شېڭ شىسەي بىلەن بىرلەشكەن ئىكەن...

(28) يولۋاسنىڭ نەۋرىسى ناسىربەگ (يولۋاسنىڭ چوڭ ئوغلى نىياز بەگ «1904-1960» نىڭ ئوغلى، 2004-يىلى 6-ئاينىڭ 30-كۈنى 77 يېشىدا قومۇل شەھرىدە ۋاپات بولغان) مۇنداق دېگەن ئىدى: «خوجىنىياز ھاجى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولۇپ تۇرغان كۈنلەردە بوۋام يولۋاس قومۇلنىڭ ھاكىمى ئىدى. بىر قېتىم مەن بوۋامنىڭ ئىشخانىسىغا كىرسەم ئۇ خوجىنىياز ھاجى بىلەن تېلېفۇندا سۆزلىشىۋاتقان ئىكەن. بوۋام ھاجىغا: «ھاجى، سىز ئۈرۈمچىدە تۇرماي دەرھال قەشقەرگە - مەھمۇت مۇھىتىنىڭ يېنىغا كېتىڭ، ئۇنىڭ قولىدا تۆت پۈلك ئەسكەر بار، قەشقەرگە بېرىشنى خالىمىسىڭىز قومۇلغا قايتىپ كېلىڭ، مېنىڭ قولۇمدا بىر پۈلك ئەسكەر بار. بېشىمىزغا كۈن كەلگەندە ئەسكەر بىزنى قوغدايدۇ» دەپ تەكلىپ بەرگەن بولسىمۇ، ھاجى بوۋامنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلمىدى. بوۋامنىڭ بىزگە دەپ بېرىشىچە بوۋام ئىلگىرى ھاجىغا يۇقىرىدەك بىر قېتىم تېلېفۇندا تەكلىپ بەرگەن ئىكەن. بىراق ھاجى بوۋامنى: «قورقۇنچاق، توخۇ يۈرەك، ئۈرۈمچىگە چىقىشقا جۈرئەت قىلالىدىڭ، مېنى ھازىر يۈزلىگەن رۇس سالداتلىرى قوغداۋاتسا كىم مېنىڭ بىر تال مويىمغا تېگەلەيدۇ» دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بوۋام ھاجى بىلەن مۇشۇ قېتىم كۆرۈشكەندە: «ھاجى ئەمدى بۇندىن كېيىنكى ئىشلارنى ئۆزىڭىز بىلىڭ. ناۋادا بېشىڭىزغا كۈن كېلىپ يامان كۈندە قالسىڭىز، بۇنىڭغا مەن جاۋابكار ئەمەس. سىز ھامان بىر كۈنى شېڭ شىسەينىڭ قۇربانلىق مېلى بولۇپ كەتمىسىڭىز، مەن يولۋاس دېگەن ئىسمىمنى يۆتكىۋېتىمەن» دەپ تېلېفۇننى قويىۋەتتى. كېيىنكى ئىشلار دەل بوۋامنىڭ دېگىنىدەك بولدى».

1999-يىلى 8-ئايدا مەن قومۇل شەھرىنىڭ شەرقى ئۆستەڭ رايونى يۇقىرى ئاقىەر كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئادىۋىتانت (فۇگۇەن-副官) تى يۈنۈس موللام (1890-1949) نىڭ قىزى رازىخان (ئايخان دەپمۇ ئاتىلىدۇ، 2004-يىلى 12-ئاينىڭ 22-كۈنى «چارشەنبە» 82 يېشىدا يۇقىرى ئاقىەر كەنتىدە ۋاپات بولغان) ئانا بىلەن سۆھبەتلەشكىنىمە مۇنداق دېگەن ئىدى: «دادام شېڭ شىسەي تۇرمىسىدىن چىقىپ قومۇلغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، غولئېرىق مەھەللىدىكى جامائەتلەر ھەر ئاخشىمى خۇپتەن نامازدىن كېيىن بىزنىڭ ئۆيگە يىغىلىپ دادام بىلەن سۆھبەتلىشەتتى. مەن ئوچاققا ئوت قالاپ ئولتۇرۇپ دادامنىڭ جامائەتكە قىلغان گەپ-سۆزلىرىنى بېرىلىپ ئاڭلايتتىم. بىر ئاخشىمى دادام جامائەتكە مۇنداق بىر ۋەقەنى سۆزلەپ بەردى: خوجىنىياز ھاجى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولۇپ تۇرغان كۈنلەردە، بىر كۈنى قومۇلدىكى يولۋاستىن بىر پارچە خەت چىققانلىقىنى، خەتنى ھاجىنىڭ ئىشخانىسىغا ئېلىپ كىرىپ ئوقۇپ بەرگەنلىكىنى، يولۋاس خېتىدە ھاجىنى ئۈرۈمچىدە تۇرماستىن قەشقەرگە بېرىپ مەھمۇت مۇھىتى بىلەن بىللە تۇرۇشنى، ئۇ يەردە تۆت پۈلك ئەسكەرنىڭ بارلىقىنى ياكى بولمىسا قومۇلغا قايتىپ كېلىپ ئۆزى بىلەن بىللە تۇرۇشنى قومۇلدا ئۆزىنىڭ قولىدا بىر پۈلك ئەسكەر بارلىقىنى، يامان كۈندە ئەسكەرنىڭ ئاسقاتىدىغانلىقىنى، ئۈرۈمچىدە «ئەسكىرى يوق قوماندان» بولماسلىقىنى، ئۇ يەردە داۋاملىق تۇرۇۋەرسە ئاقىۋەت ياخشى بولمايدىغانلىقى... قاتارلىق مەزمۇنلار يېزىلغان ئىكەن. ھاجى خەتنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن يولۋاسنى ئەيىپلەپ، «قورقۇنچاق توخۇ يۈرەك تاز، ئۇنىڭ يۈرىكى تېخى جايىدا ئەمەسكەن. مېنى نەچچە يۈز رۇس سالداتلىرى قوغداۋاتسا ماڭا چېقىلىدىغان كىمكەن، يۈنۈس موللام بۇ خەتنى شېڭ دۈبەنگە تاپشۇرۇپ بېرىڭىزلەر» دەپتۇ. دادام: «ھاجى ئاكا خەت يېنىمىزدا قالسا بولمامدۇ» دېگەن ئىكەن، ھاجى «گەپنى ئاز قىلىڭ بىز شېڭ دۈبەن بىلەن ئىتتىپاق تۈزدۇق، شۇڭا ئۇنىڭدىن سىر تۇتساق بولمايدۇ» دەپ يولۋاستىن كەلگەن خەتنى شېڭ شىسەيگە ئەۋەتىپ بېرىپتۇ. كېيىن يولۋاستىن 2-قېتىم خەت چىقىپتۇ، دادام خەتنى يەنە ھاجىنىڭ ئىشخانىسىغا ئېلىپ كىرىپ «ھاجى ئاكا يولۋاس بىگىمدىن يەنە خەت چىقىپتۇ» دېگەندىن كېيىن ھاجى «ئوقۇڭ» دەپتۇ. دادام كۈنۈبىرتىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ خەتنى ئوقۇپتۇ. يولۋاس بۇ قېتىمقى خېتىدە ھاجىغا ئاچچىقلاپ ۋە تىللاپ: «تاغچى! ھەي تاغچى! ئەقلى كەينىگە ئۆتۈپ قالغان تاغچى! مەن ساڭا ئاغرىنىپ، يامان كۈندە قالمۇسۇن، ھاياتىڭغا خەۋپ يەتمەسۇن دەپ يازغان خەتنى شېڭ دۈبەنگە تاپشۇرۇپ بېرىپسەن (يۈنۈس موللامنىڭ پەرزەنتلىرىگە دەپ بېرىشىچە يولۋاسنىڭ شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتتە ئىشەنچلىك ئادىمى بار بولۇپ، ئۈرۈمچىدىكى ئىشلاردىن ۋاقتىدا خەۋەردار بولۇپ تۇرىدىكەن).

شېڭ دۇبەن سېنىڭ داداڭمىدى؟ سەن يەنە مېنى قورقۇنچاق توخۇ يۈرەك دەپ ئەيىپلەپسەن. مەن توخۇ يۈرەك قورقۇچاقمۇ ياكى سەن قەھرىمان-باتۇرمۇ كېيىن كۆرەرمىز. ساڭا نەسەت قىلغان ئاغزىمنى تامغا سۈركەسەمچۇ! خەت يازغان قولۇمنى چېقىۋەتسەمچۇ! بۇ قېتىمقى خەتنىمۇ شېڭ دۇبەنگە تاپشۇرۇپ بەرسەڭ بولىدۇ. ئەمدى مېنىڭ سەن بىلەن كارىم يوق. بۇندىن كېيىنكى ئىشلارغا مەن جاۋابكار ئەمەس. مەن ئۆزۈمنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك بۇرچۇمنى ئادا قىلىپ بولدۇم. مېڭىۋاتقان يولۇڭ توغرا بولسا راھىتىنى كۆرەرسەن. خاتا بولسا دەردىنى تارتارسەن. خەيرى-خوش ھاجى سېنى خۇداغا ئامانەت» دەپ خەتنى ئاخىرلاشتۇرغان ئىكەن. دادام خەتنى ئوقۇپ بولۇپ «ھاجى ئاكا ئۆتكەندە يولۋاس بىگىمدىن چىققان خەتنى ئۆزۈمىزلا بىلىپ قالايلى دېسەم، ئۇنۇمىدىڭىز. بۇ قېتىم يولۋاس بىگىم سىزدىن قاتتىق ئاغرىنىپتۇ» دېيىشىگە ھاجى «بولدى سۆزلىمەڭ!» دەپ ئىككى قولىنى بوينىغا گىرە قىلىپ سېلىپ يەرگە قاراپ بىر ھازا ئىچىنى تىڭشاپ ئولتۇرۇپ كېتىپتۇ. چۈنكى ھاجى ئىلگىرى ساددىلىق قىلىپ قويغانلىقىغا قاتتىق پۇشايمان قىلغان ئىكەن...

مېنىڭ بۇ ئەسلىمنى يېزىپ چىقىشىمغا رىشات ئەزىزى بىلەن شىنجاڭ پاختا توقۇمىچىلىق فابرىكىسىنىڭ خىزمەتچىسى ئابدۇرېھىم كېرەم (ئەزىز نىيازنىڭ نەۋرە ئىنىسى ئابدۇكېرەم رېھىم «كېرەم جىڭلى دەپمۇ ئاتىلىدۇ، 1927-2009» نىڭ ئوغلى، ھازىر ئۈرۈمچىدە پېنسىيەدە) قاتارلىق كىشىلەر يېقىندىن ياردەم بەردى. مەن يۇقىرىقى كىشىلەرگە كۆپتىن-كۆپ رەھمەت ئېيتىمەن.

(ئاپتور: قومۇل تۆمۈريول ج خ باشقارمىسىدا)

2011-يىلى 8-ئاينىڭ 30-كۈنى باغداش تورىغا خاس ، رۇخسەتسىز كۆچۈرمەڭ

چۇۋانقىر ۋە چۇۋانقىرلىقلارنىڭ بەزى ئادەتلىرى

ئەھمەد ئىمىن ئەلنەزەر

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە پىچان ناھىيىسى لەمجىن بازىرى تەۋەسىدىكى چۇۋانقىر مەھەللىسىنىڭ نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى، ھەمدە بۇ مەھەللىدە داۋاملىشىپ كەلگەن ئۆزگىچە لەقەم، نىكاھ-توي، ئۆلۈم ئۆزىتىش ئادەتلىرى تونۇشتۇرۇلۇپ قىسقىچە مۇھاكىمە قىلىندۇ.

چۇۋانقىر پىچان ناھىيىسى لەمجىن بازىرى تەۋەسىدىكى مەھەللىلە بۇلۇپ، چوڭ دائىرىدىن ئالغاندا، لەمجىن بازىرىدىن ئۆتكەن دۆلەت 312-نومۇرلۇق تاشيولىنىڭ جەنۇبىدىكى يۇقىرى مەھەللىلە، قۇم مەھەللىلە، قوتان مەھەللىلە، جىگدە مەھەللىلە، ئارا مەھەللىلە، تۆت ئۆي، جاڭزا، ئاقبۇلاق، يۇتۇق، چىنجۇ قاتارلىق مەھەللىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. تار دائىرىدىن ئالغاندا ھازىرقى چۇۋانقىر كەنتىگە قاراشلىق ئارا مەھەللىلە، تۆت ئۆي، جاڭزى مەھەللىلە، ئاقبۇلاق، يۇتۇق، چىنجۇ قاتارلىق مەھەللىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

چۇۋانقىر تەۋەسىدىكى قىزىلقۇم يېڭى تاش قورال خارابىلىكى، مىلادىدىن ئىلگىرىكى 7-ئەسىرگىچە بولغان دەۋىرلەرگە تەۋە دۆڭمەھەللىلە خارابىسى، چەكمەن قەدىمىي قەبرىستانلىقى، مىلادى 3-5-ئەسىر ئارىلىقتا قۇرۇلغان ئېغىلتام بۇددا ئىبادەتخانا خارابىسى، مىلادى 6-ئەسىرلەرگە تەۋە قاراتوپىلىق قەدىمىي قەبرىستانلىقى، مىلادى 4-9-ئەسىرگىچە بولغان مەزگىلدە ياسالغان ماڭدىغۇر مىڭئۆيى، تاڭ دەۋرىدىن قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىگىچە بولغان يىللارغا تەۋە يەتتە قىزىلرەم مازىرى قەبرىستانلىقى (1) قاتارلىق مەدەنىيەت ئىزنالىرى چۇۋانقىرنىڭ ئۇزاق قەدىمدىن تارتىپ ئەجداتلىرىمىز پائالىيەتتە بولغان قەدىمكى مەھەللىلەرنىڭ بىرى ئىكەنلىكىنى بىلىندۈرمەكتە.

چۇۋانقىر نامى ھازىرغىچە بىز بىلگەن يازما خاتىرىلەر ئىچىدە تۇنجى بولۇپ خاكاس تۈركلىرىدىن بولغان روسىيەلىك ئالىم كاتۇنوفنىڭ 1892-يىلى 3-ئاينىڭ 28-كۈنى ھازىرقى پىچان ناھىيىسىنىڭ لۈكچۈندە شائىر نايىخان بەگنىڭ ئېغىزىدىن خاتىرىلىگەن «لۈكچۈنگە تەۋە يۇرتلارنىڭ بايانى» دا «چۇبانقىر، چۇۋانقىر» (2) شەكىلىرىدە كۆرۈلىدۇ. پىچان مەھەللىلىك ياغاچچى ئەيسا ئىمىن ئۇستا ساقلىغان 1929-يىلى كۆچۈرۈلگەن «ياغاچچىلىق رىسالسى» دىكى

«چۇبانقىرلىق مۇللا مۇھەممەت بلال قارى كۆچۈردى.» (3) دېگەن ئۇچۇردىمۇ «چۇبانقىر» شەكلىدە ئۇچرايدۇ. ھازىرغىچە چۇۋانقىر نامى تۇغرىسىدا ھازىر بىرقانچە ئوخشىمىغان قاراشلار بار: تەتقىقاتچى ئابدۇقەييۇم خۇجا << لەمجىندىكى تاش ئويمىلار >> ماقالىسىدە، << چۇۋانقىر - چوڭ قىرنىڭ ئاۋام تىلىدىكى ئۆزگىرىشى >> (4) دەپ تەبىرلەيدۇ. پىچاندىكى پىشقەدەم ئۇقۇتقۇچى، يەرلىك تارىخچى ئابدۇللا ھەمدۇللا «تۇرپان كارىزلىرى» ناملىق كىتابىدا «چۇۋانقىر - مال چارۋا باقىدىغان يەر مەنسىنى بىلدۈرىدىغان چۇبانقىرنىڭ ئۆزگىرىشى» (5) دەپ تەبىرلەيدۇ. يەرنامىلىرى تەتقىقاتچىسى نىياز كېرىم تۆپە ئاتا «دىيارىمىزدىكى بىر قىسىم يەر ناملىرى ھەققىدە» ناملىق ئەسىرىدە «چۇۋانقىر - چۇۋالچاق قىرنىڭ تىلىدىكى ئۆزگىرىشى» (6) دەپ تەبىرلەيدۇ. ئەمەلىي تەكشۈرۈش شۇنداقلا چۇۋانقىردىكى چوڭلارنى قىلغان زىيارىتىمىزدە چۇۋانقىر نامىنىڭ يۇقىرقى تەبىرلەرگە ئوخشىمايدىغان، تېخىمۇ ئېنىق تەبىرىگە ئېرىشتۇق. چۇۋانقىردىكى چوڭلارنىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، تۇرپان شېۋىسىدە ياۋا چىلاننى << چۇغان >> دەپ ئاتايدۇ. چۇۋانقىر تەۋەسىدىكى ئېتىز - قىرلاردا ياۋا چىلان دەرىخى كۆپ بولغاچقا، مۇشۇ ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن << چۇغانقىر - چۇغان كۆپ ئۆسكەن جاي >> دەپ ئاتالغان. ئىنسىكلۇپىدىك ئالىم مەھمۇد كاشغەرىي << دىۋانۇ لوغەتت تۈرك >> تە «چىپقان - چىلان» دەپ ئۇچۇر قالدۇرغان (7). «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» تىكى مەنسى ئاساسەن ھازىرقىغا ئوخشاش، فونېتىكىلىق شەكلىدە ئازدور - كۆپتۈر پەرق بولغان سۆزلەرنى مەخسوس تەكشۈرۈپ چىقىپ، شۇنداق خۇلاسگە كەلدۇقكى، ھازىرقى زامانغىچە تەرەققىي قىلىش جەريانىدا، «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» تىكى بەزى سۆزلەردە تاۋۇشلارنىڭ ئاسسىمىلاتسىيەسى، قوشۇلۇپ قىلىشى، چۈشۈپ قىلىشى، نۆۋەتلىشىشۈە ئورۇن ئالمىشىشى دېگەندەك تاۋۇش ئۆزگىرىش ھادىسىسى كۆرۈلگەن. «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» تىكى بەزى سۆزلەردىكى «پ» تاۋۇشى ھازىر ئاجىزلىشىپ، «ۋ» غا نۆۋەتلەشكەن، يەنە بەزى سۆزلەرنىڭ كەينى ۋە تەركىبىدىكى «ق» تاۋۇشى ھازىر «غاج» تاۋۇشىغا نۆۋەتلەشكەن (8) شۇڭا تۇرپان شېۋىسىدىكى ياۋا چىلاننى بىلدۈرىدىغان «چۇغان» دەل «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» تە يېزىلغان «چىپقان» نىڭ تىل تەرەققىياتىدىكى ئۆزگىرىشى ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلغىلى بولمايدۇ. «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» تە بېرىلگەن «قىر - قىر، تۆپىلىك، دۆڭ» (9) سۆزى ھازىرغىچە تىل ئېستىمالىمىزدا ئەينەن قوللىنىلماقتا. يەكۈنلىيەلەيمىزكى، چۇۋانقىر نامى تېگى - تەكتىدىن ئالغاندا، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «چىپقان» ۋە «قىر» سۆزلىرىنىڭ بىرىكمىسى بولغان «چىپقانقىر» نىڭ تىل تەرەققىياتىدىكى ئۆزگىرىشى بولۇپ «چىلان كۆپ ئۆسكەن جاي» مەنسىنى بىلدۈرىدۇ. پىچاندا

چۇۋانقىر نامىنىڭ ياسىلىشىغا ئوخشايدىغان يۇغانقىر، سايقىر، ياڭقىر، خاندۇقىر، جىغانقىر، سەۋزە قىر، ئاققىر، سەكسەنقىر دېگەندەك يەر-جاي ناملىرىمۇ ئۇچرايدۇ.

چۇۋانقىرلىقلارنىڭ لەقىمى: ئۇيغۇرلاردىكى <<لەقەم ئاسماندىن چۈشىدۇ>>، <<لەقەمسىز ئەر بولماس>> دېگەندەك ماقال تەمسىللەر لەقەمنىڭ ناھايىتى كەڭ تارقالغانلىقىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. بۇ لەقەملەر ئىچىدە يەككە لەقەم، جەمەت لەقىمى ۋە يۇرت لەقەملىرىمۇ بار. چۇۋانقىردا بۇغقۇچ، كۈلتۈك، بۆرە، بايتال، تايلاق، تۆگە، تاز، پۇم، شىخ، سەپتەگۈر، تۇقماق، گۆۋەن دېگەندەك جەمەت لەقەملىرى بولۇش بىلەن بىرگە پۈتۈن چۇۋانقىرلىقلارنىڭ <<تۇقچەنلەر>> دېگەن يۇرت لەقىمى بار. بۇ لەقەمنىڭ پەيدا بولۇشى تۇغرىسىدا چوڭلار مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ: تۇقچەن كۈزلۈك تېزىلىدىغان ياۋا قوغۇننىڭ بىر تۈرى ئىكەن. بۇرۇندا چۇۋانقىردا ياشىغان ئەجداتلار يازغى بۇغداينىڭ ئېڭىزىغا قۇناق تېرىغاندا، قۇناققا تۇقچەننىڭ ئۇرۇقىنى ئارلاشتۇرۇپ، ئېتىزغا چېچىپ قۇيىدىكەن. ئاچچىقلىقىدىن سويىمىسىنى يىگىلى بولمايدىغان تۇقچەن كۈزدىكى قۇناق ئورۇمىغىچە، قۇناقلىقتا ئۆسۈپ، مۇشتەك-مۇشتەك چوڭلۇقتا خەمەكلەپ، تاتلىق پىشىدىكەن. چۇۋانقىرلىقلار قۇناق ئورغاندا تۇقچەن يەپ ئۈسسۈزلۈقلىرىنى قاندۇرىدىكەن. باشقا يۇرتتىكى كىشلەر ئېتىزلىرىدىن يۇلۇپ تاشلايدىغان تۇقچەننى چۇۋانقىرلىقلارنىڭ يەيدىغانلىقىنى كۆرۈپ مەسخىرە قىلىپ، ياۋا قوغۇننىڭ نامىنى چۇۋانقىرلىقلارغا <<تۇقچەنلەر>> دەپ لەقەم قۇيغانىكەن. بۇ ياۋا قوغۇن بۇجايىدىكى قوغۇن ئۆستۈرۈش تارىخىنىڭ شاھىدى بولغانىكەن. چۈنكى مۇشۇنداق ياۋا قوغۇنلاردىن ئەجداتلار تەكرار تەجرىبىلەر ئارقىلىق شېرىن تەملىك يېڭى سورتلارنى يېتىشتۈرگەنىكەن. ئۈزۈمنىڭ ئىقتىسادىي كىرىمىنىڭ ئىششىشى بىلەن قوغۇن تېرىلماي، قوغۇن سۇرتلىرىمۇ چۇۋانقىردىن كۆچۈپ كەتكەن.

چۇۋانقىرلىقلارنىڭ توي-تۈكۈن، نەزىر-چىراق ئادەتلىرى تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئادەتلىرى بىلەن ئوخشاش. لىكىن تۇرپاننىڭ باشقا جايلىرىدا ئۇنتۇلغان بىرقىسىم ئادەتلەر بۇ يەردە داۋام قىلىپ كەلمەكتە (10).

نىكاھنى ۋەكىل قۇيۇپ ئوقۇش: ئىلگىرى قاتناش قۇلايسىز ۋاقىتلاردا توي باشلىغان كۈنى ئاخشىمى نىكاھ ئوقۇلاتتى. ھازىرتوي كۈنى ئەتىگەنلىكى نىكاھ ئوقۇلىدۇ. بۇيەردىكى ئاخۇنلارنىڭ «نىكاھ ئوقۇش سۈننەت ئەمەل، ئايالنىڭ يات ئەردىن ئۆزىنى چەتكە ئالمىقى پەرز. شۇڭا سۈننەت ئۈچۈن پەرزنى بۇزۇش جايىز بولمايدۇ. يىگىت - قىزنىڭ ماقۇللىقىدىن ئۆتكۈزۈپ، نىكاھ ئوقۇلىدىغان بولغاچقا ۋەكىل قۇيۇپ نىكاھ ئوقۇش كۇپايە» دېگەن تەشەببۇسى بىلەن بۇجايىدا نىكاھنى ۋەكىل قۇيۇپ ئوقۇش ئوموملاشقان. نىكاھ ئوقۇشتىن

ئىلگىرى، ئىككى مۇشاھىد (گۇۋاھچى) بېكىتىلىپ، يىگىت ۋە قىزدىن ئۆز ئورنىدا نىكاھ ئۇقۇشىغا قاتنىشىشقا ۋەكىلى مۇتلەق (تۇلۇق ھوقۇقلۇق ۋەكىل)لىككە كىمنى قۇيىدىغانلىقىنى ياكى ئىمام بەلگىلىگەن كىشىگە رازى بولۇپ قۇشۇلىدىغان - قۇشۇلمايدىغانلىقىنى سورايدۇ. يىگىت ۋە قىزنىڭ ماقۇللىقىدىن كىيىن تۆت گۇۋاھچى نىكاھ ئۇقۇلىدىغان سۇرۇنغا كىلىپ، جامائەت ئالدىدا قول قۇشتۇرۇپ تۇرۇپ، ئايرىم - ئايرىم ھالدا يىگىت - قىزنىڭ بۇ نىكاھقا رازىلىق بىلدۈرۈپ، ئۆز ئورنىدا كىمنى ۋەكىل قىلغانلىقىنى جاكارلايدۇ. نىكاھ ئۇقۇيىدىغان ئىمام شۇندىن كىيىن نىكاھ خۇتبىسىنى ئۇقۇيدۇ. ئارلىقىدا قىزنىڭ ۋەكىلىدىن «سىزكى ***ئاخۇن، قىز ***گۈل (ئاي)نىڭ ئورنىدا ۋەكىل مۇتلەقتۇرسىز. ئالغان تۇيۇقلارغا رازى ۋە راغىپ بۇلۇپ، ***گۈل (ئاي)نى ئىلىپ يىگىتنىڭ ۋەكىلى ***ئاخۇنغا تاپشۇرۇپ بەردىڭىزمۇ؟» دىگەن سۇئالغا قىزنىڭ مۇتلەق ۋەكىلى «تاپشۇرۇپ بەردىم» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ئاندىن كىيىن ئىمام يەنە يىگىتنىڭ ۋەكىلىدىن «سىزكى ***ئاخۇن، يىگىت ***جان (ئاخۇن)نىڭ ئورنىدا ۋەكىل مۇتلەقتۇرسىز. بەرگەن تۇيۇقلارغا رازى ۋە راغىپ بۇلۇپ، ***گۈل (ئاي)نى تاپشۇرۇپ ئىلىپ، يىگىت ***جان (ئاخۇن)غا تاپشۇرۇپ بەردىڭىزمۇ؟» سۇئالغا يىگىتنىڭ مۇتلەق ۋەكىلى «ئىلىپ يىگىت ***جان (ئاخۇن)غا تاپشۇرۇپ بەردىم» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. نىكاھ خۇتبىسى داۋاملىق ئوقۇلۇپ، نىكاھ ئۇقۇش تاماملىنىدۇ.

بۇ خىل نىكاھ ئۇقۇش ئۇسۇلى بەلكىم ئۈتمۈش جەمئىيەتتىكى قىز - يىگىتلەرنىڭ نىكاھ ئەركىنلىكىنى پۈتۈنلەي ئاتا - ئانا تەرىپىدىن بەلگىلىنىدىغان، يىگىت بىلەن قىز بىر - بىرىنى كۆرۈپمۇ باقماي تويلىشىدىغان كەلمەس دەۋرلەرنىڭ ساقىندىلىرىدىن بولسىمۇ، ھازىرقى يىگىت - قىز ئۆز ئارا سېنىشىپ، ئۆزئارا ماقۇللىشىپ توي پۈتۈشىدىغان، نىكاھ ئەركىنلىكى قۇغدىلىدىغان دەۋردە بۇخىل ۋەكىل قۇيۇپ نىكاھ ئۇقۇش يەنىلا ئانچە چەتكە قېقىلمىسا كېرەك.

دەستار كىيگۈزۈش: بۇمۇ چۇۋانقىردا داۋاملىشىپ كەلگەن ئادەت. بۇنىڭ ئۈتمۈشتىكى ئەنئەنە بۇيىچە ئۈتكۈزۈلۈشى مۇنداق ئىكەن: قىزنى كۈچۈرۈپ ئۆيىدىن چىققاندا، ئالدىغا چىققان يىگىت ۋە دوستلىرى بىلەن يېرىم يولدا كۈتۈپ تۇرىدۇ. بۇ جەرياندا ھېچبىر توققۇز داپ چېلىپ ناخشا ئېيتىپ تۇرىدۇ. بۇ ناخشا «تاغدا تېرىق» دېيىلىدۇ. قىز كۆچۈرگىچىلەر كەلگەندە ئۇلارغا سالام بېرىلىپ ئۇلار بىلەن قۇشۇلۇپ مەھەللىگە قاراپ ماڭىدۇ. ئىشك ئالدىغا كەلگەندە، تۇنجى نىكاھلىق (قىز توي قىلغان) ياشتا چوڭراق ئەر ياكى ئايال يىگىت ئۈچۈن يېڭى دۇپپا ياكى بىر نىكاھلىق بولغان چوڭلارنىڭ تۇمىقىنى تاللاپ ئۈستىنى قىز تەييارلىغان قىزىل رەڭلىك تاۋاردىن چىرايلىق قاپلاپ دەستار (10) ياسايدۇ. يىگىت توي تۈگىگىچە

«سۇلتان» دېيىلىدىغان بولغاچقا، بۇ قىزىل رەڭلىك دەستار يىگىتنىڭ «سۇلتانلىق تاجىسى» دېيىلىدۇ. دەستارنى يىگىتكە كىيدۈرۈشتە دەستارنى ياسىغان ئەر دەستارنى غەلۋىرگە سېلىپ يىگىتنىڭ بىشىدىن ئۈچ قېتىم ئايلاندۇرۇپ يىگىتكە كىيگۈزىدۇ. ئايال كىشى ياسىغان بولسا دەستارنى يىگىتكە كىيدۈرۈش ئۈچۈن، بىر نىكاھلىق بولغان ئەرگە بېرىدۇ. ئاندىن قىز تەرەپ تەييارلىغان قىزىل ياغلىق ۋە پۇتا بۇ كىشى تەرىپىدىن يىگىتنىڭ بويىغا ۋە بېلىگە چىڭ چىگىلىدۇ. يىگىت ئىككى قولداشنىڭ ھەمراھلىقىدا ئوت ئاتلايدىغان جايغا باشلاپ كېلىنىپ كۈن ئولتۇرۇشقا قاراپ تۇرىدۇ. يىگىتنىڭ ئاتىسى «ئوغلنىڭ ئامانلىقى، يېڭى قۇرغان ئائىلىسىنىڭ بەختى» ئۈچۈن يىگىت بېشىدىن ئۈچ قېتىم ئوڭ ئايلاندۇرۇپ كىشىلەر ئارىسىغا پۇل چاپىدۇ. يىگىتنىڭ ئۇرۇق- تۇغقانلىرى قىزىل، كۆك، سېرىق قاتارلىق ھەر خىل رەڭدار رەختلەرنى ئاۋۋال ئوڭ تەرەپتىن، ئاندىن سول تەرەپتىن يىگىتنىڭ بويىغا سېلىپ، قولتۇق ئاستىغا چۈشۈرۈپ چىڭ چىگىدۇ. يىگىتنىڭ ئۇرۇق- تۇغقان، دوست- يارەنلىرى يىگىتنىڭ بويىغا سېلىنغان رەختلەر ئارىسىغا پۇل قىستۇرۇپ ئۆز كۆڭۈللىرىنى ئىزھار قىلىشىدۇ. بۇ چاغدا تۇققۇز ھېپىز داۋاملىق «تاغدا تېرىق» ناخشىسىنى ئېيتىپ سەل ئېگىزگە چىقىپ تۇرىدۇ. ئوت يېقىلىپ، ئوت راسا يالقۇنچىغان چاغدا يىگىت قولداشلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا داپ تەڭكەش قىلىنغان ناخشا ساداسى ئىچىدە ئوتتىن سەكرەپ ئۆتىدۇ. بىر قېتىم سەكرەپ بولۇپ ئوڭ ئايلىنىپ ئىككىنچى قېتىم، يەنە كەينىگە ئوڭ ئايلىنىپ ئۈچىنچى قېتىم سەكرەيدۇ. بۇ جەرياننى يىگىتنىڭ ئۇرۇق- تۇغقان، دوست- يارەنلىرى، قىز ۋە ئۇنىڭ قولداشلىرى كۆرۈپ تۇرىدۇ. يىگىتنىڭ ئاتا- ئانىسى خۇشاللىق ياشلىرىنى تۈكۈشىدۇ. يىگىت ئۈچ قېتىم ئوتتىن سەكرەپ ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن قىز يىگىت ئۆيىگە قاراپ ماڭىدۇ. كەينىدىن يىگىتمۇ قولداشلىرى بىلەن ھوجرىغا قاراپ ماڭىدۇ. ناخشىچىلار (ھېپىزلار) «تاغدا تېرىق» ناخشىسىنى «يەل» ناخشىسىغا ئۆزگەرتىپ يىگىت كەينىدىن ماڭىدۇ. قىز بوسۇغىدىن ئوت ئاتلاپ ھوجرىغا كىرىدۇ ۋە ئۆيىنىڭ بولۇشىغا كېلىپ يىگىتنى ساقلاپ تۇرىدۇ. يىگىت قىزنىڭ ئالدىغا كېلىپ قىزنىڭ بېشىغا بىر مۇش ئۇرىدۇ. ئەگەر قىز چاققان بولسا ئۆزىنى چەتكە ئالايدۇ ئاندىن قىز يىگىتنىڭ ئالدىغا كېلىپ «سۇلتانلىق تاجىسى» نى ئېلىپ بويىدىكى قىزىل پۇتا ۋە باشقا رەڭدار رەختلەرنى يېشىدۇ. ياغلىق ۋە پۇتا چىڭ چىگىلىگەن بولۇپ قىزنىڭ سەۋىرچانلىقى ۋە چىۋەرلىكى يەنە بىر رەت سېنىلىدۇ. ئاندىن كېيىن يىگىت- قىز بىر- بىرىگە تازىم قىلىشىدۇ. بۇ جەرياندا ھېپىزلار تۇختىماي ناخشا ئېيتىپ تۇرغان بولىدۇ. بۇ «دەستار كىيگۈزۈش» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ چاغدا ئېيتقان «تاغدا تېرىق» ناخشىسى ناھايىتى مۇڭلۇق، چۇۋانقىرلىقلاردا «تاغدا

تېرىق، ئاڭلىساڭ ئەرگە تەكگۈڭ كېلۇر، مەۋلۇت شېرىپ ئاڭلىساڭ ئۆلگۈڭ كېلۇر» دېگەن ماقالە شۇنىڭدىن كەلگەن.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، قىزنى كۆچۈرۈپ كېلىپ، يۈز ئاچقۇدىن كىيىن دەستار كىيگۈزۈلدىغان بولۇپ ئۆزگەرگەن. شۇنداقلا ئەل ئارىسىدىكى «تاغدا تېرىق» ناخشىسىنى ئېيتالايدىغانلار ئازىيىپ كەتكەن بولغاچقا بۇرۇنقى تۇققۇز داپ چالغۇچى ھېپىزلار قالمىغان. شۇڭا دەستار كىيگۈزگەندە بەزىدە ناغرا چىلىنىپلا بۇئادەت تاماملانغان. ياكى بىر-ئىككى داپ، داپ ئازلىق قىلسا بىر-ئىككى لېگەننى چىلىپ، يەتتە ئۆزگىرىشلىك «تاغدا تېرىق» ناخشىسىنىڭ بىر-ئىككى ئۆزگىرىشىنى ئېيتىپ ئاياغلاشتۇردىكەن. «تاغدا تېرىق» تىن كىيىن ئېيتىلىدىغان «يەل» ئېيتىلمايدىكەن. بۇرۇن ئابدۇقادىر زور، ھېتى يۈسۈپ، كازىم سېتىلدى، تۇرسۇن ساجىت، تۆمۈر مېننەم، تۆمۈر تاھىر قاتارلىق «تاغدا تېرىق» ئېيتالايدىغان ھېپىزلار ئۆتكەن. ھازىر يۇقىرى مەھەللىدىكى 70 نەچچە ياشقا كىرگەن ھازىم تۆمۈرچى ۋە ئۇنىڭ ئىككى داپ ياردەمچىسى چۇۋانقىردىكى توپلاردا «تاغدا تېرىق» ئېيتىشقا مەخسۇس تەكلىپ قىلىندىكەن. چۇۋانقىردىكى چوڭلار «دەستار كىيگۈزۈش ئۇلۇغلاردىن قالغان ئىش، ھەزرىتى ئەلىمۇ ئۆز ۋاقتىدا دەستار كىيگەنكەن» دەپ ئىسلامى تۈس بېرىپ چۈشەندۈرىدۇ. شۇنداقتىمۇ بۇ ئۆرپ-ئادەتتىكى ئوتتىن ئۈچ قېتىم ئاتلاش، بېشىدىن ئۈچ قېتىم ئوڭ ئايلاندۇرۇپ دەستار كىيگۈزۈش، چاچقۇ قىلىش، ئوتتەك قىزىل رەڭدىكى دەستار، توققۇز ھېپىز بىرلىكتە ناخشا تۇۋۇلاش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى بۇ ئادەتنىڭ ئەجداتلىرىمىزنىڭ يىراق قەدىمقى ئېتىقات-ئىشەنچلىرىدىن شەكىلەنگەن ئادەتلەرنىڭ داۋامى ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرمەكتە. يىگىتلەرنىڭ سالامغا بېرىشى: توپنىڭ ئەتىسى چۈشتىن كىيىن يىگىت بىر نەچچە ئاغىنىلىرى ۋە قولداشلىرى بىلەن قىزنىڭ ئاتا-ئانىسىغا سالام بەرگىلى بارىدۇ. بۇ «سالامغا بېرىش» دېيىلىدۇ. ئۇلار قىزغىن كۆتۈۋېلىنىدۇ. يىگىتلەر قېيىنئاتا، قېيىنئانىسىنىڭ ئۆيىدىن ئۆي ئىگىلىرىگە كۆرسەتمەستىن مۇھىم جابدۇق ۋە كۈندە ئىشلىتىدىغان نەرسىلەرنى «ئوغۇرلاپ» ئىلىۋالىدۇ. بۇ ھال يىگىتنىڭ چاققانلىقى شۇنداقلا بۇ نەرسىلەر يىگىت ئۆيىگە ئېلىپ بېرىلغاندا قىزنىڭ بۇ نەرسىلەرنى تۇنۇشىغا قاراپ قىزنىڭ چىچەنلىكىگە بولغان قىزىقارلىق سىناق ھىساپلىنىدۇ.

تاختىغا ئېلىش: چۇۋانقىرلىقلاردا «ئادەم جان ئۈزگەن ھامان يەردىن كۆتۈرۈلۈپ تۇرۇشى كېرەك» دەيدىغان قاراش بار. شۇڭا ئۇلار ئادەم جان ئۈزگەندىن كىيىن مېيىتنى مەخسۇس ئىشلىتىلىدىغان تاختا (ياغاچ كارۋات) ئۈستىگە ئېلىپ، كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، ئېشىكىنى

قوشتۇرۇپ، پۇت - قوللىرىنى تۈزلەپ، پۇتنى غەربكە قىلىپ ياتقۇزىدۇ ۋە ئۈستىگە ئاق رەخت ياپىدۇ.

قازان بېشى قىلىش: ئادەم جان ئۈزگەندىن كېيىن شۇ مەھەللىدىكى ياشتا چوڭراق ئاياللاردىن بىرى ئۆلگۈچىنىڭ روھىغا ئاتاپ پوشكال سېلىپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىنىدۇ. بۇ ئايال «قازان بېشى قىلغۇچى» دېيىلىدۇ. قازان بېشى قىلغۇچىغا يېڭى ئىشتان كىيگۈزۈلىدۇ. يېڭى ئىشتان بولمىسا يېڭى رەختنى پەرتۇق قىلىسىمۇ بولىدۇ. ئاندىن ئۇ خېمىر يوغۇرۇپ «جان ھەققى پۇشكىلى» سالىدۇ. دەسلەپتە 11 دانە پوشكال سالىدۇ ۋە پوشكال سېلىش جەريانىدا تۆۋەندىكىلەرنى تەكرار - تەكرار ئوقۇيدۇ:

زەر كەلدى، زەۋەر كەلدى،
يەر ئاستىدىن خەۋەر كەلدى.
خەۋەر كەلگۈچە مەن كەلدىم.#

مېيىت نامىزى چۈشۈرۈلۈپ دەپنە قىلىش ئۈچۈن ماڭغاندىن كېيىن قازان بېشى قىلغۇچى قايتىدىن 9 دانە پوشكال سالىدۇ. پوشكال سېلىش جەريانىدا تۆۋەندىكىلەرنى تەكرار - تەكرار ئوقۇيدۇ:

زەر كەتتى، زەۋەر كەتتى،
يەر ئاستىدىن خەۋەر كەتتى،
خەۋەر كەتكۈچە مەن كەتتىم.

قازان بېشى قىلغۇچى ئايال ئىككىنچى كۈنى سەھەردە 7 دانە، ئۈچىنچى كۈنى سەھەردە 5 دانە، ئۈچىنچى كۈنى كەچتە ئەتىكى نەزىر(چوۋانقىردا تۆتىنچى كۈنى چوڭ نەزىر بېرىلىدۇ) ئۈچۈن پوشكال سېلىشتىن بۇرۇن 3 دانە پوشكال سالىدۇ. بۇ پوشكاللار پەتە قىلىپ كەلگەنلەرنىڭ ئالدىغا قويۇلىدۇ. لىكىن يېپىلمەيدۇ. كېيىن بۇ پوشكاللار نەزىر پوشكالىرىغا قوشۇۋېتىلىدۇ. پوشكال خېمىرغا پىياز كۆپ قوشۇلىدۇ. «پىياز پۇرىقى كۈچلۈك بولغاچقا روھلارغا تېز تېگىدۇ» دەپ قارىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن «قازان بېشى قىلىش» ئاخىرلىشىدۇ. قازان بېشى قىلغۇچىمۇ رازى قىلىنىدۇ.

ئازنا پەيشەنبە، نەزىر-چىراقلاردا «ياغ پۇرۇتۇش» ئۇيغۇرلاردا ئومۇميۈزلۈك ئادەت ئىكەنلىكى ھەممىگە تونۇش. چۇۋانقىرلىقلارنىڭ «قازان بېشى قىلىش» ئادىتىدىكى ئۆزگىچىلىك بولۇپمۇ مەنىسىنى چۈشەنگىلى بولمايدىغان «ئۈچ مىسرا» كىشىگە يىراق قەدىم زامانلاردا ئەجداتلىرىمىز ئۆتكۈزگەن مۇراسىملاردا قاملارنىڭ ئوقۇيدىغان ئەپسۇن-ئەرۋىشلىرىنى ئەسلىتىدۇ.

تۈڭلۈككە چىقىش: مېيىتنى يۇيۇشتىن بۇرۇن، يۇيغۇچىلار «مېيىتنى يۇيىمىز» دەپ خەۋەر بەرسە قارىيلاردىن بىرى مېيىتنى يۇيىدىغان ئۆينىڭ تۈڭلىكىدە تۇرۇپ قۇرئان تىلاۋەت قىلىدۇ. بۇ «ئۆلگۈچىنى يۇيغان ۋاقتتا، ئازاپ پەرىشتىلىرىنىڭ كېلىپ ئازاپ قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن» دەپ قارىلىدۇ. ئەگەر ئۆلگۈچى ئايال كىشى بولسا بىر تەخسە بۇغداي، بىر تەخسە قوناق، قايچا، ئەينەك، لېچەك قاتارلىق نەرسىلەر، ئەر كىشى بولسا بىر تەخسە بۇغداي، بىر تەخسە قوناق، دۇپپا، ئۇستۇرا قاتارلىق نەرسىلەر تۈڭلۈكنىڭ ئاغزىغا ئەچىقىپ قويۇلىدۇ. قارى قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن بۇ نەرسىلەر ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلىنىدۇ. بۇ «تۈڭلۈككە چىقىش» دېيىلىدۇ.

مەۋلوت شېرىپ ئوقۇش: ئۇيغۇرلاردا مەۋلوت ئوقۇش ئوموملاشقان ئادەت. چۇۋانقىردا مېيىت ئۇرۇتۇشقا كەلگەن جامائەت توپلىشىپ ناماز چۈشۈرۈشتىن بورۇنمۇ مەۋلوت شېرىپ (مۇھەممەت پەيغەمبەرگە ئېيتىلغان مەرسىيەلەر) نى ناھايىتى مۇڭلۇق قىلىپ ئوقۇيدۇ. چۇۋانقىرلىقلاردىكى «مەۋلوت شېرىپ ئاڭلىساڭ ئۆلگۈك كېلۇر، تاغدا تېرىق ئاڭلىساڭ ئەرگە تەگكۈك كېلۇر» دېگەن ماقال شۇنىڭدىن كەلگەن.

مېيىتنى سۇغا ئېلىش: مېيىتنى يۇيۇش پۈتۈن مۇسۇلمانلارغا ئورتاق ئادەت. ئەمما چۇۋانقىردىكى بۇ ئادەتتە سۇنىڭ تەييارلىنىشى ئۆزگىچىرەك. مېيىت دەپنە قىلىنىشتىن بۇرۇن پاكىزە سۇدا ئۈچ قېتىم يۇيۇلىدۇ. بۇ «سۇغا ئېلىش» دېيىلىدۇ. سۇغا ئېلىشتا ئىشلىتىلىدىغان سۇ مۇنداق تەييارلىنىدۇ: ئېقىپ تۇرغان سۇدىن سۇنىڭ ئېقىش يۆنىلىشى بويىچە سۇ ئېلىنىدۇ ۋە سۇ ئالغۇچى ئېلىش جەريانىدا تۆۋەندىكىلەرنى تەكرار-تەكرار ئوقۇيدۇ:

تۇم ئاللا، تۇمۇم ئاللا،
يەتتە بۇلاقتىن سۇ ئالدىم،
يەتتە پەرىشتەم سەن ئاڭلا.

سۇغا گۈلى رەيھان قاتارلىق پۇراقلىق گۈللەرنى قۇشۇپ قاينىتىلىدۇ ۋە يىلمان سۇ تەييارلىنىدۇ.

مېيىت يۇيۇش جەريانىدا قولغا رەختتىن ئۆزلىرى تەييارلىغان قولقاپ كىيۋالدى ۋە ئېغىزلىرىنى چىڭ ئېتىۋالدى. <<ئەگەر مېيىتنىڭ پۇرنى ئېغىزغا كىرىپ كەتسە چىشلارنى ئورنىدىن تەۋرىتىپ، ئاسانلا چىش چۈشۈپ كېتىدۇ>> دەپ قارايدۇ. ئاق رەختتىن كېپەنلىك تەييارلىغاندا، كېپەنلىك رەختتىن يىپ چىقىرىپ، تۆمۈر يىڭنە ئىشلەتمەي، ئوڭ تەرەپ بىلەن سول تەرەپنى باستۇرۇپ (چاپان تۈگمىلەشنىڭ ئەكسىچە) يۆمەپ چىگىلىدۇ. مېيىتنى سۇغا ئېلىش جەريانىدا ئىشلەتكەن چۆمۈچنى مېيىت ئىگىلىرىنىڭ رازىلىقى بىلەن ئۇزۇنغىچە تۇغمىغان ئاياللار ئىشلىتىشكە ئىلىۋالىدۇ. «بۇنى ئىشلەتسەك پەرزەنتلىك بولىمىز» دەپ قارايدۇ. مېيىت يۇيۇشقا قاتناشقان كىشىلەر مۇ رازى قىلىنىدۇ.

مېيىت يۇيۇش جەريانىدا ئىشلەتكەن قول قاپ، لۆڭگە ئورنىدا ئىشلەتكەن رەختلەر كەچتە يۇلتۇز چىققاندا ئۆگزىگە ئەچىقىپ يېپىپ قويۇلىدۇ. بۇ «يۇلتۇزغا كۆرسىتىش» دېيىلىدۇ. بۇلار قۇرغاندىن كېيىن مېيىت ئىگىلىرى ئەتىۋارلاپ ساقلايدۇ. مېيىت يۇيۇشتىن چىققان سۇنى ئادەم سىمەيدىغان، پاكىزە جايغا تۆكۈپ، تۇپا بىلەن كۆمۈۋېتىدۇ.

تەلىم ئۆتكۈزۈش: بۇ مېيىت دەپنە قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئاياللار توپلىشىپ ئۆتكۈزۈلدىغان دىنىي پائالىيەت، بۇنىڭغا ئەرلەر قاتناشمايدۇ. ئاياللار مەرھۇمنىڭ روھىغا ئاتاپ تۇققۇز تۈمەن قېتىم «ئىمان كەلىمىسى» ئوقۇيدۇ. بۇ تۈگىگەندىن كېيىن مەرھۇمنىڭ ئايال تۇغقانلىرىدىن بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ، كۆپچىلىككە سالام بېرىپ، مەرھۇمنىڭ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى ئۈچ قېتىم سورايدۇ. يەنە مەرھۇمغا ۋاكالەتەن ئاياللاردىن رازىلىق سورايدۇ. ئاياللار رازىلىق بىلدۈرۈپ، مەرھۇمنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلىدۇ. ئاندىن ياشتا چوڭراق، ھۆرمەتكە سازاۋەر ئاياللاردىن بىرى ياش ئاياللارغا، قىزلارغا، ئەدەب-ئەخلاق، ئائىلىنى قوغداش، ئاتا-ئانىنى ھۆرمەتلەش، ھاياتلىقنى قەدىرلەش، ياخشى ئىشلارنى كۆپ قىلىپ يامان ئىشلاردىن يىراق تۇرۇش ۋە توسۇش توغرىسىدا ۋەز-نەسىھەت سۆزلەيدۇ. بۇ پائالىيەت «تەلىم ئۆتكۈزۈش» بۇلۇپ رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ فولكلور ئەنئەنىلىرىنىڭ ئۇنتۇلۇشى، ئۆزگىرىشى مۇقەررەرلىك بولسىمۇ، چوۋانقىردىكى مەدەنىيەت ئىزنالىرىنىڭ كۆپلىكى، دەۋرنىڭ ئۇزۇنلىقى، بۇيەردىكى ئۆزگىچە جۇغراپىيەلىك ئالاھىدىلىك، رەڭدار ئۆرپ-ئادەتلەر كىشىنى جەلىپ قىلىدۇ. ۋە يەنە بۇ تۇغرىسىدا ئىزدىنىشكە ئىلھاملاندۇرىدۇ. ئىشىنىمىزكى، چوۋانقىرنى چوڭقۇر تەتقىق قىلىش تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى شۇنداقلا ئۇيغۇر تارىخ-فولكلور تەتقىقاتىدىمۇ ئەھمىيەتلىك ئىش.

ئىزاھلار:

- (1). ئابلىم قېيۇم: <<تۇرپان ئاسارە ئەتىقىلىرى>>، شىنجاڭ نەشرىياتى يىل نەشرىگە قارالسۇن.
- (2) ن.ف. كاتۇنۇق: <<كۈنچىقىش ئۇيغۇرلىرىنىڭ تۇرمۇشى>>، مىراس ژۇرنىلى 2008-يىل 1-سان، ئابلىز ئۇرخۇن نەشرىگە تەييارلىغان.
- (3) ھىمىت ھەمدۇل: <<تارىخى ۋە سىيىقە - ياغاچچىلىق رىئالىسى>> پىچان تارىخ ماتىرىياللىرى 10-قىسىم 180-بەت. پىچان ناھىيىلىك سىياسىي كېڭەش نەشر قىلدۇرغان مەخسۇس توپلام.
- (4) ئابدۇقەييۇم خۇجا: <<دىيارىمىزدىن تېپىلغان قىسمەن يادىكارلىقلار ھەققىدە>>، مىللەتلەر نەشرىياتى 2009-يىل 5-ئاي نەشرى 203-بەت
- (5) ئابدۇللا ھەمدۇللا: <<ئۇلۇغ كەشپىيات كارىز>>، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 2006-يىل 5-ئاي نەشرى 61-بەت .
- (6) نىياز كېرىمى، زېئىدە ساتتار: <<دىيارىمىزدىكى بىر قىسىم يەر ناملىرى ھەققىدە>> مىللەتلەر نەشرىياتى 2006-يىل 6-ئاي 1-نەشرى، <<پىچان ناھىيىسى تەۋەسىدىكى يەر جاي ناملىرى>> قىسمىغا قاراڭ.
- (7) (9) مەھمۇد كاشغەرىي: <<دىۋانۇ لوغەتت تۈرك>>، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2012-يىل نەشرى 341، 248-بەتلەر.
- (8) مۇھەببەت قاسىم: <<دىۋانۇ لوغەتت تۈرك>> بىلەن ئۇيغۇر تىلى ۋە دېيالىكت شېۋىلىرىدىكى فونىتىكىلىق ئۆزگىرىشلەرگە سېلىشتۇرما تەتقىقات، <<شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى>> (پەلسەپە ئىجتىمائىي پەن قىسمى) 2012-يىل 3-سان 52-بەت
- (10) بۇ ئادەتلەردە تۇنۇشتۇرۇلغان جەريانلارنىڭ بەزىلىرىگە ئۆزۈم قاتناشتىم، يەنە بەزىلىرىنى بۇ ئىشلارغا كۆپ قېتىم قاتناشقانلارنى زىيارەت قىلىپ ئىگەللىدىم.
- (11) دەستار پارسچىدىن قۇبۇل قىلىنغان سۆز بۇلۇپ سەللىنى كۆرسىتىدۇ. لېكىن چۇۋانقىرلىقلارنىڭ بۇ دەستارنىڭ ئورۇلۇش شەكلى پارسلارنىڭ دەستارى ۋە ئەرەبلەرنىڭ سەللىسىنىڭ ئورۇلىشىغا ئوخشىمايدۇ.

بۇ ماقالە «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى» 2013-يىللىق 5-ساندىن ئېلىندى

ئۇيغۇر تېرىم مەدەنىيىتىدىكى مۇھىم بەلگە - «تارانچى ئاتالغۇسى»

پەرھات ئىلياس

ئىلىنىڭ يېزىلىرىدا ئىلگىرى بۇغداي باشقىنى چىرايلىق توقۇپ قىبلە تامغا ئېسىپ قويىدىغان ياكى قالپاق-بۆكلىرىنىڭ يېنىغا قىستۇرۇۋالدىغان ئادەت بار ئىدى. كىچىك چاغلاردا بىر مويىسىپىتتىن سورسام، «بۇ دېگەن تارانچىلىقنىڭ بەلگىسى» دەپ جاۋاب بەرگەندى. «ئۇنداق بولسا تارانچى دېگەن نېمە گەپ؟» دەپ سورسام، «تارانچى دېگىنىمىز دېھقان دېگەن سۆز، ئاق كۆڭۈل، ھالال تەرى بىلەن ياشايدىغان كىشىلەرنى شۇنداق ئاتايمىز» دېگەندى. يېزىمىزدىكى نۇرغۇن قەبىرلەرگە تۇلۇق تېشى تىكلەپ قويۇلغانلىقىنى بايقاپ بۇنىڭ سەۋەبىنى سورىغىنىمدا، بۇمۇ يەنىلا شۇ تارانچى-تېرىمچى بولغاننىڭ بەلگىسى دېگەن جاۋابقا ئېرىشكەندىم. يەنە بۇ نامنى ئەزەلدىن ئىلىدا ياشاپ كەلگەن ئۇيغۇرلارنى كۆرسىتىدۇ دەپ چۈشەندۈرگۈچىلەر مۇ بولدى. بۇنىڭ ئەكسىچە مۇشۇ ئاتالغۇ تىلغا ئېلىنسا، بۇ ئاتالغۇنى موڭغۇلچە ياكى مانجۇچە «قۇل، يانچى» دېگەندەك مەنىنى بىلدۈرىدىغان ھاقارەتلىك نام دەپ چۈشەندۈرۈشكە بەكرەك كۈچەيدىغانلارنىمۇ ئۇچرىتىپ تۇردۇم. لېكىن بۇ نامنى مەيلى ئىجابىي نۇقتىدىن ياكى سەلبىي نۇقتىدىن چۈشەندۈرگۈچىلەر بولسۇن، ھېچقايسىدىن بۇ نامنىڭ ئېتىمولوگىيەسى ھەققىدە قانائەتلىنەرلىك جاۋابقا ئېرىشەلمىدىم. نەتىجىدە مۇشۇ نامنىڭ زادى قانداق كېلىپ چىققانلىقى ھەققىدە ئۆزۈم بىر جاۋاب تېپىپ بېقىش ئويىغا كېلىپ، بۇ ئاتالغۇ ھەققىدىكى ماتېرىياللارنى يىغىپ چامىنىڭ يېتىشىچە تەھلىل، تەتقىق قىلىپ باقتىم. تۆۋەندىكىسى مۇشۇ ئىزدىنىشنىڭ دەسلەپكى مەھسۇلى.

«تارانچى» ئاتالغۇسىنىڭ ئېتىمولوگىيەسى ھەققىدىكى يازمىلارغا قاراپ باقىدىغان بولساق، ھازىرغا قەدەر ئومۇمەن تۆۋەندىكىدەك قاراشلار ئوتتۇرىغا قويۇلغان:

1. مانجۇ تىلىدىن كەلگەن دېگەن قاراش

بۇ قاراش رۇس شەرىقشۇناسلىرى بارتولد بىلەن رومانسوف تەتقىقاتىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، بارتولد: «شىنجاڭدا خەلقلەر ئۆزلىرى قۇرغان شەھەرلەرنىڭ نامىغا قاراپ ئۆزلىرىنى «قەشقەرلىك»، «تۇرپانلىق»، «خوتەنلىك» دېگەنگە ئوخشاش ناملار بىلەن ئاتايدۇ. بۇنىڭدىن باشقا «تارانچى» دەپ ئاتىلىدىغانلىرىمۇ بار. بۇلار مانجۇلار تەرىپىدىن 18-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدىن ئىلى رايونىغا كۆچۈرۈپ كېلىنگەنلەر ئىدى. «تارانچىلار» دېگەن مانجۇچە «زىرائەتچىلەر» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ» [1] دېگەن بولسا، رومانسوف: «... بۇ ھوقۇقسىز كۆچمەنلەر بىرىنچى نۆۋەتتە مانجۇلارنى ئاشلىق بىلەن تەمىنلەشكە مەجبۇر بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار «تارانچى» يەنى «دېھقان» دېگەن نامغا ئىگە بولۇپ قالدى» [2] دېگەن. بۇلاردىن باشقا يەنە سوۋېت ئىتتىپاقى تەتقىقاتچىلىرىدىن ئىسحاقوف، سىدروۋسكايا قاتارلىقلارمۇ بۇ ئاتالغۇنىڭ چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە جەنۇبىي شىنجاڭ ۋە شەرقىي شىنجاڭدىن ئىلى رايونىغا كۆچۈرۈلگەن ئۇيغۇرلارغا قويۇلغان نام ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويۇشقان. قۇمۇل تەۋەسىدىكى «تارانچى» دېگەن يەر نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىلىق چۈشەندۈرۈشتىمۇ [3]، بۇ جاينىڭ چيەنلۇڭنىڭ 30-يىلى (مىلادىيە 1756-يىلى) تېرىقچىلىق قىلىش ئۈچۈن كۆچۈپ كەلگەنلەرنىڭ نامى بويىچە تارانچى دەپ ئاتىلىپ قالغانلىقى ئېيتىلغان بولۇپ، مانجۇ تىلىغا باغلاپ قويۇلغان.

«تارانچى» ئاتالغۇسىنىڭ كېلىش مەنبەسى بىلەن باغلاپ قارىغاندا، بۇ خىل قاراشتىكىلەرنىڭ تەتقىقاتى بەكمۇ يۈزە بولۇپ، مانجۇچە دەپ قارالغان بۇ نامنىڭ مانجۇ تىلىدا قانداق پەيدا بولغانلىقى، چىڭ سۇلالىسىدىن ئىلگىرى بۇ ئاتالغۇنىڭ قوللىنىلغان ياكى قوللىنىلمىغانلىقى توغرىلىق ھېچبىر ئاساس كۆرسىتىلمىگەن.

2. موڭغۇل تىلىدىن كەلگەن دېگەن قاراش

شاڭخەي لۇغەت نەشرىياتى 2000-يىلى نەشر قىلغان «ئوكيانۇس» نىڭ 1566-بېتىدە بۇ ئاتالغۇ ھەققىدە: «تارانچى: موڭغۇلچە سۆزنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى، «يەر تېرىغۇچى» دېگەن مەنىدە. شىنجاڭنىڭ ئىلى رايونىدىكى ئىلگىرى جەنۇبىي شىنجاڭدىن كۆچۈرۈپ كېلىنگەن بىر قىسىم ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتىلىشى» دەپ تەبىر بېرىلگەن بولسا، تەتقىقاتچى گو مېيلەن مانجۇچە يازمىلارغا ئاساسەن يېزىپ چىققان «چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە «تارانچى مۇسۇلمانلىرى» نىڭ شەرىققە كۆچۈپ بېرىپ خۇلىنېردە بوز يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىشىنىڭ ئالدى-كەينىدە» ناملىق ماقالىسىدا [4]: ««تارىياچىن» موڭغۇلچە سۆز بولۇپ، «تارانچى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ، مەنىسى تېرىقچى. جۇڭغارلار شىنجاڭدىكى تەڭرىتاغنىڭ جەنۇب ۋە شىمالغا ھۆكۈمرانلىق قىلغاندا،

تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىدىكى ھەمدە ئىلى رايونىغا كۆچۈپ بارغان بىر قىسىم ئۇيغۇرلارنى ئومۇملاشتۇرۇپ «تارانچى مۇسۇلمانلار» دەپ ئاتىغان. 18-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا چىڭ سۇلالىسى تەڭرىتاغنىڭ جەنۇب ۋە شىمالىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ھارپىسىدا، شىنجاڭدىكى يەر تېرىغۇچى ئۇيغۇرلارنى داۋاملىق «تارانچى مۇسۇلمانلار» دەپ ئاتىغان» دەپ بۇ ئاتالغۇ ھەققىدە تېخىمۇ تەپسىلىي چۈشەندۈرۈش بەرگەن.

«شەرق ھەقىقىتى» ژۇرنىلىنىڭ 1952-يىللىق 3-سانى 21-بېتىدىكى «ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى» ناملىق ماقالىدا «ئىلىغا كۆچۈرۈلگەن دېھقانلارنىڭ ئەسلى كەسپى دېھقانچىلىق بولدى. مانا شۇ دېھقانچى ئۇيغۇرلارغا ئىلىدا ياشىغان موڭغۇللار «تاران» (دېھقانچى) دېگەن نامنى بېرىدۇ» دېيىلگەن بولسا، شىنجاڭ داشۆ نەشرىياتى نەشر قىلغان «شىنجاڭنىڭ يەرلىك تارىخى» ناملىق كىتابنىڭ 383-بېتىدە: «... چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى شىنجاڭدىكى ئۇيغۇرلارنى بوز يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىشقا ئۇيۇشتۇرغان. بۇرۇنقى جۇڭغار خانلىقى دەۋرىدىلا، جۇڭغار ئاق سۆڭەكلىرى بىر تۈركۈم ئۇيغۇرلارنى مەجبۇرىي ھالدا ئىلى دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنلىرىغا كۆچۈرۈپ ئاپىرىپ بوز يەر ئاچقۇزغان. ئېكىنچىلەر «تارانچى» دەپ ئاتالغان. كېيىن تارانچى دېگەن بۇ سۆز ئىستىمالدا داۋاملىشىپ، ئىلى رايونىدىكى ئۇيغۇر پۇقرالىرىنىڭ يەنە بىر نامى بولۇپ قالغان» دېيىلگەن.

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2002-يىلى نەشر قىلغان «غەربىي دىيار يەر ناملىرى» (خەنزۇچە) ناملىق لۇغەتنىڭ 434-بېتىدىكى تارانچى بالىق (塔兰奇城) ھەققىدىكى چۈشەندۈرۈشىمۇ 17-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا جۇڭغارلار جەنۇبىي شىنجاڭدىن نۇرغۇن تېرىقچىلارنى ئىلىغا كۆچۈرۈپ كەلگەن ھەم ئۇلار تۇرۇشلۇق جايىنى «تارانچى بالىق» دەپ ئاتىغان دېيىلگەن.

ئۇيغۇرلار ئارىسىدا بۇ توغرىدا يېقىنقى يىللاردىن بېرى تەتقىقات ئېلىپ بارغان قەمبەرنىسا مۇھەممەتمۇ «تارانچى» ئاتالغۇسى توغرىسىدا» ناملىق ماقالىسىدا [5] «تارانچى» ئاتالغۇسىنىڭ موڭغۇل تىلىدىكى «تاران» سۆزىدىن ئۇيغۇرچىلىشىپ كەلگەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن. بۇ توغرىدا بىرقەدەر چوڭقۇر تەتقىقات ئېلىپ بارغان تارىخ تەتقىقاتچىسى يۈنۈسجان ئىلىمۇ «تارانچى» نامى ھەققىدە يېڭى قاراش [6]، «جۇڭغار خانلىقىنىڭ تەڭرى تېغىنىڭ شىمالىدىكى ئۇيغۇرلارغا قاراتقان ھۆكۈمرانلىقى - قوشۇمچە تارانچى نامى ھەققىدە» ناملىق ماقالىلىرى [7] ھەمدە شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «17-، 18-ئەسىرلەردىكى ئۇيغۇرلار بىلەن جۇڭغارلارنىڭ مۇناسىۋىتى» ناملىق كىتابىنىڭ 174-، 184-بەتلەردە بۇ ئاتالغۇ ھەققىدە خېلى ئەتراپلىق ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىپ، ھازىرغا

قەدەر بۇ ھەقتە ئېلىپ بېرىلغان تەتقىقاتلارنى بىر قۇر ئەسلەپ ئۆتكەندىن كېيىن، ئاخىرىدا «تارانچى» نامى جۇڭغار خانلىقىغا باتۇر قۇنتەيجى ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋردە (1634-1653 يىللار) قۇبۇقساردا ئوتتۇرىغا چىققان موڭغۇلچە سۆز بولۇپ، جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن دېھقانچىلىق قىلغان بىر بۆلۈم ئۇيغۇرلارغا قويغان نامى» دېگەن يەكۈننى چىقىرىپ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ماتېرىيال مەنبەلىرى بىلەن پىكىر بىردەكلىكىنى ساقلىغان. بۇلاردىن باشقا يەنە «تارانچى» ئاتالغۇسىنى موڭغۇلچە «يانچى»، «قۇل» دېگەن مەنىدە دەپ ئىزاھلىغۇچىلارمۇ بار. مەسىلەن، بەيدۇ تورىدا تونۇشتۇرۇلغان «يەكەن خانلىقى» ناملىق ماقالىدا [8] بۇ ئاتالغۇ «塔兰奇/塔里雅齐» staranchi دەپ ئېلىنىپ مەنىسى «农奴» دەپ چۈشەندۈرۈلگەن.

تارانچى ئاتالغۇسى موڭغۇلچىدىن كەلگەن دېگۈچىلەرنىڭ ئورتاق ئاجىزلىقى شۇكى، بۇنىڭدا ئۇلار ھازىرقى موڭغۇل لېكسىكىسىدا «تارىياچىن، تارىياچىن» دېگەن سۆزلەرنىڭ مەۋجۇتلىقىنىلا كۆزدە تۇتۇپ، بۇ ئاتالغۇنىڭ قەدىمكى موڭغۇل تىلىدا مەۋجۇت ياكى ئەمەسلىكىنى، ئۇ موڭغۇل تىلىدا زادى قانداق پەيدا بولغان دېگەن نۇقتىنى نەزەردىن ساقىت قىلغان. ئەمەلىيەتتە بۇ ئاتالغۇ باتۇر قۇنتەيجى ھۆكۈمرانلىق قىلغان زاماندىن خېلى ئىلگىرىلا مەۋجۇت ئىدى. يەنە بىر تەرەپتىن، جۇڭغارلار ئۇيغۇر تېرىقچىلىرىنى ھەقىقەتەن قۇل ئورنىدا كۆرگەن بولسىمۇ، لېكىن تارانچى ئاتالغۇسى «قۇل، يانچى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ دەپ ئىزاھلاش مۇۋاپىق ئەمەس. چۈنكى، موڭغۇل تىلىدا «يانچى» دېگەننى «ھەمجىلغا» (Xamjilga农奴)، «قۇل» دېگەننى «بوغول» (Bogol 奴； 奴) دېگەن ناملار بىلەن ئاتايدۇ. يەنە «تارىيان»، «تارىياچىن» دېگەن سۆزلەر ھازىرقى موڭغۇل تىلىدا تېرىقچىلىققا ئائىت كەسىپى ئاتالغۇلار سۈپىتىدە كەڭ قوللىنىلىدۇ، ھېچقانداق كەمسىتىش تۈسى يوق. موڭغۇللاردا «ئالباتۇر» دېگەن يەنە بىر سۆزمۇ بار بولۇپ، بۇ مەخسۇس ئالۋاڭكەشلەرنى بىلدۈرىدۇ. [9]

3. تۈركىي تىلدىن كەلگەن دېگەن قاراش

بۇ قاراشنى ئەڭ دەسلەپ تۈرك تارىخچىسى رىزانۇر ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ «تۈرك تارىخى» ناملىق كىتابىنىڭ 3-قىسىم 21-، 26-بەتلەردە مۇنداق دەپ يازغان: «كونا زامانلاردىن بېرى تۈرك تارانچىلىرى سارسۇ، ئىلى، تارىم، سىر، ئامۇ دەريالىرى كانارالىرى ۋە ئارىلىرىدا چۆپلۈكلەرنى سۇغۇرماق ئۈچۈن مۇھىم قاناللار ياپمىشلەر، ھوبۇبات ئەكىمىشلەر، مېۋە ياغاچلارنى يېتىشتۈرمىشلەردۇر... دۇنيانىڭ ھېچبىر يېرىدە بۇ تارانچىلاردەك تۇپرىققا يەرلىشىدىغان، ئۇنى سۆيىدىغان ۋە مۇداپىئە ئېتىدىغان خەلق يوق»، «(تارىم) تۈركچىدە

تارماق مەنسىدىن كەلگەن، زىرائەت ئەتمەك دېمەكتۇر. ئەسلىي تۈركچىدە چۆپچىنى تارانچى دەپ ئىدى». بۇنىڭدىن باشقا، تۈركىيەنىڭ يېقىنقى زامان داڭلىق شائىرلىرىدىن بىرى بولغان ساھىت سىتكى تارانچى (1910-1956) مۇ بۇ ئاتالغۇنى ئۆزىگە فامىلە ئورنىدا قوللانغان. ئۇ دىيارباكردىكى تېرىقچىلىق ۋە سودا بىلەن شۇغۇللانغۇچى داڭلىق ئائىلىدە تۇغۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى شال تېرىغانلىقتىن دادىسى بەكرى سىتكى «تارانچى» نامىنى فامىلە قىلىپ قوللانغان، يەنە بىر تەرەپتىن ئاپىسى ئارىفە خانىمنىڭ ئائىلىسىمۇ شال تېرىش بىلەن شۇغۇللانغان، شۇ سەۋەبتىن ساھىت سىتكىمۇ «تارانچى» دېگەن نامىنى فامىلە قىلىپ قوللانغان. تۈركىيەدە يەنە «تاران»، «تارانچىباتۇر» دېگەن سۆزلەرمۇ ئىسىم ياكى فامىلە ئورنىدا قوللىنىپ كېلىنمەكتە [10]. بۇنى يۇقىرىدا رىزانۇرنىڭ يازغىنىغا باغلاپ قارىغاندا، بۇ ئاتالغۇنىڭ تۈركىيە تۈركلىرى ئارىسىدىمۇ مۇئەييەن ئاساسقا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ۋېبى لىئاڭتاۋنىڭ خەنزۇچە «يەكەن خانلىقى تارىخى تىزىملىرى» ناملىق كىتابىدا يەكەن خانلىقى مەزگىلىدە خانلىق يەرلەرنىڭ ياللانغان تېرىقچىلار تەرىپىدىن تېرىلدىغانلىقى، شۇڭا بۇ يەرلەرنىڭ «تارانچى يەر» دەپ ئاتالغانلىقى، مەزكۇر ئاتالغۇنىڭ موڭغۇلچە «تېرىقچى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغانلىقى چۈشەندۈرۈلۈش بىلەن بىللە، بۇ ئاتالغۇنىڭ ئۇيغۇر تىلىدىكى «تېرىمچى»، «تېرىقچى» ئاتالغۇلىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىمۇ ئوتتۇرىغا قويۇلغان [11].

خەلق نەشرىياتى 1985-يىلى نەشر قىلغان «جۇڭغارلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» (准噶尔史略) ناملىق كىتابىنىڭ 144-بېتىدە بۇ ئاتالغۇغا: «تارىياچىن (塔里雅沁)، تاراچىن (塔喇沁) دەپمۇ ئاتىلىدۇ، تۈركىي تىلىدىكى Tarynqy (塔兰奇) دېگەن سۆزدىن كەلگەن، مەنسى «يەر تېرىغۇچى» دېگەنلىك بولىدۇ» دەپ ئىزاھ بېرىلگەن بولسا، «سەددىچىننىڭ شىمالىدىكى مەدەنىيەت» (塞外文化) ناملىق قامۇسىنىڭ [12] «موڭغۇللارنىڭ تىل-يېزىقى» بۆلىكىدە: «تۈركىي تىلىدىكى «تارىغچى» دېگەن سۆز قىتان، جۇرجىت تىللىرىدىكى «تېرىقچى» مەنسىنى بېرىدىغان دابوي (达不也) دېگەن سۆزنىڭ ئورنىنى ئالغان، موڭغۇلچىدا بولسا «تارىياچىن» دەپ ئومۇملاشقان. موڭغۇل ئاساسىي لۇغەت تەركىبىدە تۈركىيچىدىن كۆپلەپ سۆز قوبۇل قىلىنغانلىقى موڭغۇللارنىڭ موڭغۇل ئىگىزلىكىگە كۆچۈپ كىرگەندە ھەقىقەتەن تۈركىلىشىش باسقۇچىنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەنلىكىنى، يەنە بىر تەرەپتىن موڭغۇللارنىڭ شۇ چاغدىكى جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ خېلىلا قالاق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ»، «تۈركىي تىلىدىن موڭغۇل تىلىدىكى ئاساسىي لۇغەت تەركىبىگە كىرگەن سۆزلەردىن: تەڭرى، تامغا، ئاياغا (ئاياغ)، ئۈجۈگ (قەلەم)، قۇرۇد (قۇرۇت)، ئەم (دورا)،

جىمىش (يىمىش)، ئالما (ئالما)، چەچەك (چىچەك)، ئۈجۈم (ئۈزۈم)، بالغاسۇن (شەھەر)، تارىيان (ئېتىز)، جىرۈكە (يۈرەك)، بۆلۈك (بۆلەك)، تايان (ھاسا) قاتارلىقلار بار» دەپ كۆرسىتىلگەن. دېمەك موڭغۇل ئىلىم ساھەسىدە بىزنىڭ تەتقىقاتچىلىرىمىز «تارانچى» ئاتالغۇسىنىڭ كېلىش مەنبەسى دەپ قاراۋاتقان «تارىيان»، «تارىياچىن» ئاتالغۇلىرىنى تۈركىيچىدىن كەلگەن دەپ قاراش ئاساسى جەھەتتىن ئومۇملىشىپ بولغان.

جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ تەتقىقاتچىسى ما داچېڭ، سەي جىيايلارمۇ «جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا ھۆكۈمرانلىقى» ناملىق ماقالىسىدا [13] تارانچى ئاتالغۇسىنىڭ تۈركىي تىلىدىن كەلگەنلىكىنى ئېيتقان. ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ شىۋىسى ۋە ئېغىز ئەدەبىياتىغا ئائىت نۇرغۇن قىممەتلىك ماتېرىياللارنى توپلاپ نەشر قىلدۇرغان روسىيەلىك شەرىقشۇناس پانتوسوف بولسا يۇقارقىلاردىن يەنىمۇ ئىچكىرىلەپ، تارانچى ئۇيغۇرچە سۆز دەپ قارىغان [14]. بۇ ھەقتە ئۇيغۇرلار ئارىسىدا تۇنجى بولۇپ مۇشۇ خىل قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغۇچى پېشقەدەم تارىخ تەتقىقاتچىسى غوجائەخمەت يۈنۈس بولۇپ، «ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ تارىخى ھەققىدە ئىزدىنىشلەر» ناملىق ماقالىسىدا خېلى ئەتراپلىق ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىش بىلەن بىرگە «تارانچى» نامىنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» ناملىق ئەسىرىدىكى «تارىغى» دېگەن سۆز بىلەن باغلاپ، «ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ «تارانچى» دەپ ئاتىلىشى موڭغۇللار ياكى جۇڭغارلار تەرىپىدىن قويۇلغان نام بولماستىن، بەلكى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىن ئېلىنغان» دېگەن قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان [15]

يەنە پروفېسسور ۋاڭ دۇڭپىڭمۇ «تارانچى» ھەققىدە ئىزدىنىش ناملىق ماقالىسىدا بۇ ئاتالغۇنى مەھمۇد كاشغەرىينىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» ناملىق ئەسىرىدىكى «تارىغ» دېگەن سۆز بىلەن باغلاپ، بۇ ئاتالغۇنىڭ موڭغۇللاردا بولۇشتىن سىرت، تۈركىي تىللىق خەلقلەردىمۇ بارلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان [16].

يۈ تەيشەن، چېن گاۋخۇ، شىي فاڭلار باش مۇھەررىرلىكىدە تۈزۈلگەن «شىنجاڭ مىللەتلىرىنىڭ تارىخى - مەدەنىيىتى لۇغىتى» دە: «تارىياچىن (塔里雅沁): تارانچى (塔兰奇)، تارىياچىن (塔喇沁) دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بەزىلەر بۇ، موڭغۇلچە «تارىيا» دېگەن سۆزنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى بولۇپ، «زىرائەت، ئېكىن» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ، كەينىگە «چىن» قوشۇمچىسى قوشۇلغاندا، «دېھقان»، «تېرىقچى»، «ئېكىنچى» دېگەنلىك بولىدۇ دەپ قارىسا، يەنە بەزىلەر ئۇيغۇرچىدىكى «تارىمچى» (تېرىمچى) دېگەن سۆز موڭغۇلچىغا «تارانچۇ» بولۇپ ئۆزگىرىپ قالغان دەپ قارىشىدۇ» دەپ يېزىپ، بۇ ئاتالغۇنى موڭغۇل تىلى بىلەن ئۇيغۇر تىلى ئارىسىغا تاشلاپ، كېيىنكىلەرنىڭ ھەل قىلىشىغا قالدۇرغان [17].

بۇ خىل قاراشتىكىلەرنىڭ تەتقىقات يۆنىلىشى نۆۋەتتە بارغانچە دىققەت-ئېتىبارغا سازاۋەر بولۇشقا ۋە ئۆستۈنلۈكنى ئىگىلەشكە باشلىدى. تىل ۋە تارىخ تەتقىقاتىنىڭ چوڭقۇرلىشىشى بىلەن بۇ ھەقتىكى دەلىل-ئىسپاتلارمۇ ئاۋۋۇپ، روشەنلىشىپ بارماقتا. تۆۋەندە مەنمۇ ئۆزۈمنىڭ بەزىبىر ئىزدىنىشلىرىمگە ئاساسەن تارانچى ئاتالغۇسىنىڭ مانجۇ تىلىغىمۇ، موڭغۇل تىلىغىمۇ تەۋە سۆز بولماستىن بەلكى قەدىمكى تۈركىي تىللاردىن كەلگەنلىكى، بولۇپمۇ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىن كېلىش ئېھتىمالىنىڭ ھەممىدىن يۇقىرى ئىكەنلىكى ھەققىدە بەزىبىر قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويماقچىمەن.

ئاۋۋال «تارانچى» ئاتالغۇسىنىڭ مانجۇ تىلىدىن كەلمىگەنلىكى ھەققىدە توختىلىپ ئۆتەي. ھازىر مەملىكىتىمىزدە نەشر قىلىنىۋاتقان تەتقىقات مەنبەلىرىدە بۇ ئاتالغۇ مانجۇ تىلىغا ئومۇمەن موڭغۇل تىلىدىن كىرگەن دەپ قارالماقتا. مەسىلەن، جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسىنىڭ تەتقىقاتچىسى ليۇ شياۋمېڭنىڭ «مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە جۇرجىتلار [18] ئورۇقداشلىق تۈزۈمىنىڭ پارچىلىنىشى» ناملىق ماقالىسىدا: «جۇرجىت تىلىدا يەر تېرىش» نى ئۇسىن تارىمىبى (usin tarimbi)، ئۇسىن - يەر، تارىمىبى - تېرىش دېگەن مەنىدە) دەيدۇ. بۇنىڭدىكى تارىمىبى سۆزىنىڭ تۈپى موڭغۇلچىدىكى «irat» (تېرىش) دىن كەلگەن» دېيىلگەن بولسا [19]، جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى چىقارغان «ئىجتىمائىي پەنلەر فىرونتى» ناملىق ژۇرنالنىڭ 1994-يىللىق 4-سانىغا بېسىلغان «مانجۇلار جاۋشىڭ دەۋرىدە موڭغۇل مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان» ناملىق ماقالىدا: «مانجۇ تىلىدا دېھقانچىلىقنى «nirut»، يەر تېرىشتىكى «تېرىش» نى «ibmirat» دەيدۇ، موڭغۇل تىلىدىكى «تېرىش» نى بىلدۈرىدىغان سۆز بىلەن مانجۇ تىلىدىكى «تېرىش» نى بىلدۈرىدىغان سۆزنىڭ تومۇرى ئوخشاش بولۇپ، ھەممىسى «ohayirat» دىن كەلگەن. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئىلگىرىكى مانجۇلارنىڭ تىلى موڭغۇل مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان» دېيىلگەن. يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ۋاڭ دۇڭپىڭنىڭ «تارانچى» ھەققىدە ئىزدىنىش» ناملىق ماقالىسىدا «تارانچى» ئاتالغۇسىنىڭ چىڭ سۇلالىسىغا ئائىت يازمىلاردا كۆپرەك «塔里雅沁»، «塔里牙沁» دەپ ئېلىنغانلىقىنى، بۇ سۆزلەرنىڭ يۈەن سۇلالىسىغا ئائىت يازمىلاردا «塔里牙赤» «塔里牙赤» لاردىن كەلگەنلىكىنى، ئاخىرىدىكى «沁» قوشۇمچىسىنىڭ يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە كۆپرەك «赤» (چى) دەپ ئېلىنغان بولسا، چىڭ سۇلالىسىغا كەلگەندە كۆپرەك «沁» (چىن) دەپ ئېلىنغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن.

مىڭ سۇلالىسىنىڭ خۇڭۋو 15-يىلى (مىلادىيە 1382-يىلى) تۈزۈلۈشكە باشلىغان «موڭغۇل تەرجىمە سۆزلۈكلىرى «蒙古译语» بىلەن «جۇرجىت تەرجىمە سۆزلۈكلىرى»

«(真女译语) گە ئاساسەن تۈزۈلۈپ نەشر قىلىنغان «موڭغۇل تەرجىمە سۆزلۈكلىرى، جۇرچىت تەرجىمە سۆزلۈكلىرى توپلىمى (真女译语汇编、蒙古译语) ناملىق كىتابتىمۇ بۇ ئاتالغۇ موڭغۇل تىلىدا «(塔里牙赤) 农人» tariyaci شەكلىدە ئېلىنغان [20]. بۇنىڭدىن بۇ ئاتالغۇنىڭ يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدىلا موڭغۇل تىلىغا كىرىپ بولغانلىقىنى بىلىۋالالايمىز. بۇلاردىن شۇنداق يەكۈن چىقىرىشقا بولىدۇكى، تارانچى ئاتالغۇسىنى مانجۇ تىلىدىن كەلگەن دېگەن قاراش پۈت تىرەپ تۇرالمىدۇ. ئۇنىڭ مانجۇ تىلىغا موڭغۇل تىلىدىن بەزىبىر فونىتىكىلىك ئۆزگىرىش ياسىغان ئاساستا قوبۇل قىلىنغانلىقى ئېنىق.

ئەمدى بۇ ئاتالغۇنىڭ موڭغۇل تىلىغا تۈركىيچىدىن كەلگەنلىكىگە كەلسەك، بۇ توغرىلۇق يۇقىرىدا خېلى كۆپ دەلىللەر كەلتۈرۈلدى. تۆۋەندە بۇ ئاتالغۇنىڭ موڭغۇللارغا تۈركىيچىدىن كىرگەنلىكىنى قۇۋۋەتلەش بىلەن بىرگە، ئۇيغۇر تېرىمچىلىق مەدەنىيىتىنىڭ موڭغۇللارغا قانچىلىك تەسىر كۆرسەتكەنلىكى بىلەن باغلاپ تۇرۇپ، خۇسۇسەن ئۇيغۇرچىدىن كىرىش ئېھتىماللىقىنىڭ ھەممىدىن يۇقىرى ئىكەنلىكى ھەققىدە دەلىل-ئىسپاتلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتەي.

خەنزۇچە «قاراچىن موڭغۇل تىلى تەتقىقاتى» ناملىق كىتابتا: «ئوتتۇرا ئەسىر موڭغۇل لېكسىكولوگىيەسىدە دېھقانچىلىققا ئائىت سۆزلەر ھەقىقەتەن ئاز ئۇچرايدۇ. موڭغۇل تىلىدا دېھقانچىلىققا ئائىت سۆزلەرنىڭ كۆپلەپ پەيدا بولۇشقا باشلىغانغا ئەمدى 200 يىلدىن ئاشتى» دېيىلگەن بولسا [21]، «موڭغۇل تىلىدىن قەدىمكى موڭغۇل تېرىمچىلىق ئىگىلىكىگە نەزەر» ناملىق ماقالىدا: «قەدىمكى موڭغۇللاردا دېھقانچىلىق بولغانمۇ يوق دېگەن مەسىلە ھەققىدە ئۇزاقتىن بېرى ھەر خىل قاراشلار ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ كەلدى. «قىتان دۆلىتىنىڭ تەزكىرىسى»، «قارا تاتارلار ھەققىدە ئومۇمىي بايان»، «دەشت-چۆل دىيارىدا ئاڭلىغانلىرىم» قاتارلىق نۇرغۇن تارىخىي يازمىلاردا بۇ ئاساسەن ئىنكار قىلىنىپ كەلدى» دەپ يېزىلغان [22]. دېھقانچىلىقتا ئۇزاق تەرەققىيات تارىخىنى باشتىن كەچۈرگەن بىر قوۋمنىڭ دېھقانچىلىق ئىگىلىكى كېيىن باشلانغان باشقا بىر قوۋمدىن دېھقانچىلىققا ئائىت ئاتالغۇلارنى قوبۇل قىلىشى تارىخىي تىلشۇناسلىق ئەمەلىيىتىگە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندىمۇ، «تارانچى» ئاتالغۇسىنى ھېچبىر تەتقىقات ئېلىپ بارماي تۇرۇپلا بەزىبىر ئاتالمىش شەرقشۇناسلارنىڭ يۈزەكى تەتقىقات نەتىجىسى بويىچىلا «موڭغۇلچە سۆز» دەپ باشقىلارغا قوش قوللاپ بېرىۋېتىش ئاقىلانلىك بولمىسا كېرەك. چۈنكى گېزى كەلگەندە بىر ئاتالغۇنىڭ قايسى مىللەت تىلىدا ئاۋۋال پەيدا بولغانلىقىغا قارايمۇ، شۇ خىل مەدەنىيەتنىڭ دەسلەپكى ئىگىسىنى بېكىتىشكە توغرا كېلىدۇ. «چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئىلى تارانچىلىرىنىڭ ئاتىلىشى ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي

ئۆزگىرىشى» ناملىق ماقالىدا تارانچى ئاتالغۇسىنىڭ موڭغۇل تىلىنىڭ ئۇيرات دېئالېكتىدا ئۇچرايدىغانلىقى ئېيتىلغان بولسا [23]، «جۇڭغارلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق كىتابنىڭ 127-بېتىدە ئۇيغۇرلارنىڭ ئىلغار ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىنىڭ جۇڭغارلارنى [24] قىزىقتۇرۇپ، بارغانچە كۆپ جۇڭغار خەلقىنىڭ دېھقانچىلىققا كىرىشكىلى تۇرغانلىقى، ئۇلارنىڭ بىر تەرەپتىن تېرىمچىلىق بىلەن شۇغۇللانسا، يەنە بىر تەرەپتىن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللانغانلىقى، بەزىلىرىنىڭ ھەتتا ئاساسەن تېرىمچىلىق بىلەنلا شۇغۇللىنىدىغان بولغانلىقى ئېيتىلغان. «موڭغۇللارنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق كىتابتا بۇ خىل قاراشنىڭ توغرىلىقىنى يەنىمۇ ئىسپاتلاپ بېرىدىغان: «ئۇيراتلارغا كەلسەك، ئۇلاردا ئۇزاقتىن بېرى تېرىمچىلىق بار ئىدى، چىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە قۇبۇدۇ دېگەن يەردە ئۇلار ئۇيغۇرلاردىن يەر تېرىش تېخنىكىسىنى ئۆگەنگەن ھەمدە بىرلىكتە ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللانغان» دېگەن جۈملىنى ئۇچرىتىمىز [25]. بۇلاردىن باشقا، «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق كىتابتا: «ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر مەدەنىيىتى تىبەت مەدەنىيىتى بىلەن بىر قاتاردا، بۇريات خەلقى (ھەممىدىن ئاۋۋال شەرقىي بۇريات) ۋە قالماقلارنىڭ [26] مەنىۋى مەدەنىيىتىگە ئاز دېگەندىمۇ 300-400 يىل مۇئەييەن تەسىر كۆرسەتتى»، «ئوتتۇرا ئەسىردىن قېپقالغان ئاشۇ ئىبارىلەر تا بۈگۈنگە قەدەر ھازىرقى موڭغۇل تىلىدا قوللىنىلماقتا» [27] دېگەن سۆزلەر بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى تىلشۇناسى ئا. ك. بوروكوف (1904-1962) نىڭ «ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلەرنىڭ مەدەنىي تۇرمۇشى تارىخىدا ئۇيغۇرلارنىڭ تۇتقان ئورنى» دېگەن ماقالىسىدىكى: «موڭغۇللار قەدىمىي ئۇيغۇر ئېلىپبەسىنى بەزىبىر ئۆزگەرتىشلەر كىرگۈزۈپ ئۆزلەشتۈرۈۋالدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرى بولسا، دۆلەت ئىشلىرىدا چوڭ مەنەپلەردە كەڭ يوسۇندا ئىشلىتىلگەندى»، «شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىنىپ كېلىنكەن نۇرغۇن سۆزلەر موڭغۇل تىلىدىمۇ ئىشلىتىلىشكە باشلىدى» ھەمدە تۈركچە «تۈرك مەدەنىيىتى» ناملىق كىتابتىكى سالجۇق تۈركلىرىدە زىرائەتچى دېگەننىڭ ئورنىغا «تارىياچىن» سۆزى قوللىنىلاتتى، بۇنداق ئاتاش موڭغۇللارغا ئۇيغۇرلار ئارقىلىق كىرگەنلىكى ئېھتىمالغا يېقىندۇر دېگەن سۆزلەرمۇ يۇقارقى قاراشلارنى قۇۋۋەتلەپ تۇرۇپتۇ. بۇ دەلىللىرىمىزدىن شۇنداق خۇلاسە چىقىرىشقا بولىدۇكى، ئۇيراتلار ئۇيغۇرلاردىن تېرىمچىلىق تېخنىكىسىنى ئۆگىنىش بىلەن بىرگە تېرىمچىلىققا ئائىت ئاتالغۇلارنىمۇ ئۇيغۇر تىلىدىكى تەييار سۆزلەر ئاساسىدا ئۆزلەشتۈرگەن ھەم بۇلار ئۇيراتلار ئارقىلىق پۈتكۈل موڭغۇللارغا تارقالغانلىقى ئېھتىمالغا يېقىن. «تارىياچىن» ئاتالغۇسىنىڭ موڭغۇللاردا پەيدا بولۇشىنىمۇ مۇشۇ مەنىدە تۇرۇپ يەنىمۇ چوڭقۇر تەتقىق قىلىپ بېقىشقا ئەرزىيدۇ.

ئەمدى بۇ سۆزنىڭ موڭغۇل تىلىغا ئائىت يازمىلاردا پەيدا بولۇشى ھەققىدە توختىلايلى. ھازىرغا قەدەر ئاشكارا بولغان يازما مەنبەلەرنى نەزەردە تۇتقىنىمىزدا، «تارانچى» ئاتالغۇسىنىڭ كېلىش مەنبەسى دەپ قارىلىۋاتقان «تارىياچىن» سۆزىنىڭ تۈپى بولغان «تارىيا» ئاتالغۇسى موڭغۇل يازما مەنبەلىرىدە ئەڭ دەسلەپ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا 1240-يىلى يېزىپ تاماملانغان «موڭغۇللارنىڭ مەخپى تارىخى» غا ئاساسەن خەنزۇچىگە تەرجىمە قىلىنغان نۇسخىنىڭ 6-جىلد 177-بۆلىكىدە ئۇچرايدۇ. بۇ سۆز خەنزۇچە ئاھاڭ تەرجىمىسى بويىچە «塔里牙» (تارىيا) دەپ ئېلىنىپ ئۈستىگە «禾田» (ئېكىن) دەپ ئىزاھ بېرىلگەن. «موڭغۇللارنىڭ مەخپى تارىخى» ھەققىدىكى تەتقىقاتلار شۇنى ئىسپاتلاپ بەردىكى، بۇ ئەسەر قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلىش بىلەن بىرگە ئۇنىڭغا يەنە ئۇيغۇرچە ئاتالغۇلارمۇ كۆپلەپ كىرگۈزۈلگەن. ئەپسۇسكى بۇ ئەسەرنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان نۇسخىسى يىتۈپ كەتكەنلىكتىن، بىزگىچە يېتىپ كەلگىنى مەزكۇر ئاتالغۇنىڭ پەقەت خەنزۇچە ئاھاڭ قوشۇلغان تەرجىمىسىلا بولدى خالاس. 1368-يىلى تاماملانغان «يۈەن سۇلالىسى تارىخى» نىڭ 1-جىلد 100-بۆلىكىدەمۇ بۇ ئاتالغۇ بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان «塔里牙赤» دېگەن سۆزنى ئۇچرىتىمىز. بۇ سۆز يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە تېرىقچى دېگەندىن باشقا يەنە تېرىقچىلىققا مەسئۇل ئەمەل نامى ئورنىدىمۇ ئىشلىتىلگەن [28]. يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە يېزىلغان «يەنشى يىللىرىدىكى سىمىڭ تەزكىرىسى» (延祐四明志)، «جىچېڭ يىللىرىدىكى سىمىڭ تەزكىرىسىنىڭ داۋامى» (之正四明续志) قاتارلىق كىتابلاردا «塔里牙赤» ھەققىدە مۇنداق خاتىرە بېرىلگەن: 黑的儿、塔里牙赤、暗都刺哈蛮：有六位回回人，同知都元帅共七人》

《。忽刺忽儿，棘哈、忽先

بۇنىڭدىكى «回回» ئاتالغۇسى يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە ئاساسەن غەربىي يۇرتتىن بارغان مۇسۇلمانلارنى كۆرسىتىدۇ، «塔里牙赤» دېگەن ئىسمىغا ئاساسلانغاندا ئۇنى مۇسۇلمان ئۇيغۇر دەپ جەزملەشتۈرۈشكە بولىدۇ. چىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە تۈزۈلگەن «خان بېكىتكەن يۈەن سۇلالىسى تارىخى ئاتالغۇلىرىنىڭ شەرھى» (钦定元史语解) ناملىق لۇغەتتە بۇ ئاتالغۇ «塔哩雅齐» دەپ ئېلىنىپ، «塔哩雅齐» (齐) «司事人也» (تارىيا) ئېتىزنى، «چى» بۇنىڭغا مەسئۇل ئادەمنى بىلدۈرىدۇ دەپ چۈشەندۈرۈلگەن. بۇنىڭدىن بۇ ئاتالغۇنىڭ يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە تېرىقچىلىققا مەسئۇل ئەمەلدارنى بىلدۈرىدىغانلىقىنى كۆرۈپ ئالالايمىز. قەدىمكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدىمۇ «تارىغ»، «تارىغچى بەگ» دېگەن ئىسىملار ئۇچرايدۇ [29]، شۇڭا بۇ ئىككىسى ئوتتۇرىسىدا مۇئەييەن مەنە ئىزچىللىقى بار دەپ

ئېيتىشقا بولىدۇ. ئەلۋەتتە بۇ ئاتالغۇلارنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە يەنىمۇ چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىپ بېقىشقا ئەرزىيدۇ.

«يۈەن سۇلالىسى تارىخى. مەنسەپدارلار تەزكىرىسى» (元史. 百官志) دىمۇ «塔刺赤»، «塔里牙赤» دېگەن ئىسىملار ئۇچرايدۇ. بۇنىڭدىكى «塔里牙赤» يۇقىرىدىكى «يەنشى يىللىرىدىكى سىمىڭ تەزكىرىسى» (延祐四明志)، «جىجېڭ يىللىرىدىكى سىمىڭ تەزكىرىسىنىڭ داۋامى» (至正四明续志) قاتارلىق كىتابلاردا تىلغا ئېلىنغان «塔里牙赤» نى كۆرسەتسە، «塔刺赤» يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدىكى مەشھۇر سانغۇن بولۇپ، ئۇنىڭغا ئاتالغان مەخسۇس تەرجىمىھال قىسمى «يۈەن سۇلالىسى تارىخى. تارانچىنىڭ تەرجىمىھالى» (元史. 塔里牙赤传) دا بۇ ئىسىم «塔里赤» دەپ ئېلىنغان ھەم ئۇنىڭ قاڭقىل (康里) نەسلىدىن ئىكەنلىكى ئېيتىپ ئۆتۈلگەن. «يۈەن سۇلالىسى تارىخى» نىڭ 30-جىلدىدا بۇ ئىسىم يەنە «塔喇齐» دېگەن شەكىلدەمۇ ئۇچرايدۇ ھەم «塔喇齐(旧名塔里牙赤)» دەپ ئەسكەرتىش بېرىلگەن. بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان قاڭقىللارغا كەلسەك، «نىڭشيا ئىجتىمائىي پەنلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 2003-يىللىق 1-سانىغا بېسىلغان «يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە شەرققە كۆچۈپ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە بارغان قاڭقىللار» ناملىق ماقالىدە بۇ قاڭقىللارنىڭ ئەسلى ماكانىنىڭ خارەزىم ئىكەنلىكى، چىڭگىزخاننىڭ خارەزىم ئۇرۇشىدا ئەسىر ئالغان قاڭقىللارنى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە كۆچۈرگەنلىكى، ئۇلارنىڭ بۇ يەردە ئاساسلىقى ھەربىي ۋە تېرىقچىلىق ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغانلىقى، يۇقىرىدا بىز تىلغا ئالغان «塔里赤» نىڭ دەل شۇلارنىڭ ئەۋلادى ئىكەنلىكى پاكىتلىق ئاساستا كۆرسىتىپ بېرىلگەن بولسا، «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق كىتابتا: «قاڭقىللار ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرىدىن بىرى» دېيىلگەن [30]. مۇشۇنىڭغا ئاساسەن «塔里赤» نى ئۇيغۇر دەپ جەزىملەشتۈرۈشكە بولىدۇ. مىللەتلەر نەشرىياتى 1984-يىلى 5-ئايدا نەشر قىلغان «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» ناملىق كىتابنىڭ 34-بېتىدە «塔里古只» (تارىغۇچى) دېگەن سۆز ئۇچرايدۇ. «塔里古只» بىلەن «塔喇齐» نىڭ يازما مەنبەلەرگە پۈتۈلگەن دۋرى ئاساسەن يېقىن بولغانلىقتىن، قاڭقىل نەسلىدىن بولغان «塔里赤» نىڭ نامى ئەسلىي «تارىغۇچى» سۆزىدىن كەلگەن بولۇشى، موڭغۇللار ئۆز تەلەپپۇزىغا ماسلاشتۇرۇش ئۈچۈن دەپ «塔里赤» ئاتىۋالغان بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭغا ئاتاپ تىكلەنگەن تۆھپە مەڭگۈ تېشى ھازىرمۇ خېنەن ئۆلكىسىنىڭ باۋفېڭ ناھىيەسى تەۋەسىدىكى گۇەنياسۇن كەنتىدە ساقلانماقتا. ئەمدى «塔里赤» دېگەن بۇ نامنىڭ يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە زادى قانداق مەنە بېرىدىغانلىقىغا كەلسەك، چىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە تۈزۈلگەن، تەيىبىي سودا نەشرىياتى 1986-يىلى نەشر

قىلغان «خان بېكىتكەن يۈەن سۇلالىسى تارىخى ئاتالغۇلىرىنىڭ شەرھى» (钦定元史语解) ناملىق لۇغەتنىڭ 14-جىلد 434-بېتىدە «塔里赤» ئاتالغۇسى «塔刺赤» غا ئۆزگەرتىلىپ، مەنىسى «农夫» (تېرىقچى) دەپ ئىزاھلانغان. يۇقىرىقىلاردىن شۇنى بىلىۋېلىشقا بولىدۇكى، يۈەن سۇلالىسىغا ئائىت خەنزۇچە مەنبەلەردە «塔里赤» ئاتالغۇسى ھەم تېرىقچىلىق قىلىدىغان كىشىلەرنى، ھەم شۇلارغا مەسئۇل ئەمەلدارنى بىلدۈرۈپ كەلگەن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن بۇ نام بىلەن ئاتالغانلار ئومۇمەن ئۇيغۇرلارغا مەنسۇپتۇر. 2003-يىلى ئىستانبۇلدا بېسىلغان «تۈرك كىشى ئىسىملىرى ۋە ئۇنىڭ كېلىپ چىقىشى» ناملىق كىتابتىمۇ «تارانچىباتۇر» دېگەن ئىسىم بېرىلىپ: «تارانچىباتۇر: تارانچى + باتۇر. چىڭگىزخان دەۋرىدىكى بەگ ۋە قوماندانلاردىن بىرى» دەپ چۈشەندۈرۈلگەن. «يۈەن سۇلالىسى تارىخى. مەنسەپدارلار تەزكىرىسى» گە كىرگۈزۈلگەن «塔刺赤» بىلەن مۇشۇ «تارانچىباتۇر» نىڭ بىر ئادەم بولۇش ئېھتىماللىقى ناھايىتى يۇقىرى.

بۇ ئاتالغۇ يەنە مىڭ سۇلالىسىنىڭ خۇڭشۇ 15-يىلى (مىلادىيە 1382-يىلى) دىن باشلاپ تۈزۈلۈشكە باشلىغان «جىيۈەن تەرجىمە سۆزلۈكلىرى» (至元译语) دە «塔里牙赤 icayirat» دەپ ئېلىنىپ مەنىسىنىڭ «农人» (يەر تېرىغۇچى) ئىكەنلىكى، «خەنزۇ ۋە باشقا تىللار تەرجىمە سۆزلۈكى» (华夷译语) دە «塔里牙赤 icayirat» دەپ ئېلىنىپ مەنىسىنىڭ «农人» (تېرىقچى) ئىكەنلىكى ئىزاھلانغان [31].

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، بۇلاردىكى «达里耶赤»، «塔里牙赤» لارنىڭ ھەر ئىككىسىلا ئوخشاش «تېرىقچى، تېرىقچى» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرۈپ كەلگەن. بۇنىڭدىكى «达里耶赤» ئاتالغۇسى ئاھاڭ جەھەتتىن «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» دىكى «塔里古只» (تارىغۇچى) غا تېخىمۇ يېقىن كېلىدۇ.

بۇلاردىن باشقا، دۇنخۇاڭدىكى بېزەكلىك مىڭ ئۆيىدىن تېپىلغان «ئىككى تېكىننىڭ ھېكايىسى» نىڭ بېشىدىكى «تارىغ تارىيۇ» دېگەن پىئېل شەكلىنى، تۇرپاندىن تېپىلغان «ئىجارىگە ئېلىش ۋە سىقىلىرى» دىكى «تارىغ تارىغۇيىر»، «تارىغ تارىيۇيىر» [32] ۋە «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» ناملىق كىتابنىڭ 34-، 42-بەتلەردىكى «تارىغۇچى» (农人 塔里古只)، «تارىق يىر» (塔力叶儿 天地) دېگەن ئاتالغۇلارنى «موڭغۇلچە تەرجىمە سۆزلۈكلەر توپلىمى» دىكى «تارىيان، تارىيىچى، تاراچى» دېگەن ئاتالغۇلار بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرىدىغان بولساق، ئاھاڭ ۋە مەنە جەھەتتىن ئۇدۇل كېلىدىغانلىقىنى بايقايمىز. يەنى:

ئۇيغۇرچە مۇڭغۇلچە

تارىخچى (تارىخچى) تارىخچى (تارىخچى)

تارىخچى (تارىخچى، تارىخچى، تارىخچى) تارىخچى (تارىخچى)

مىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە تۈزۈلگەن «موڭغۇل تىلى سۆزلۈكلىرى» بىلەن «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكلىرى» دىكى بۇ ئاتالغۇلارنىڭ مەنە جەھەتتىكى بىردەكلىكىدىن باشقا، ئاھاڭ جەھەتتىمۇ يېقىنلىقىغا قاراپ، موڭغۇلچىدىكى «تارىخچى» سۆزى ئۇيغۇرچىدىكى «تارىخچى» (ياكى تارىخچى) دىن، «تارىخچى» نى «تارىخچى» (تارىخچى) دىن كەلگەن دەپ قىياس قىلىشقا بولىدۇ. «موڭغۇل تەرجىمە سۆزلۈكى» دىكى «塔里牙» بىلەن «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» دىكى «塔力叶儿» لەرمۇ ئاھاڭ ھەم مەنە جەھەتتىن ئىنتايىن يېقىن بولۇپ، بۇ سۆزنىڭ موڭغۇللارنىڭ تەلەپپۇزىغا ماسلاشتۇرۇلغانلىقى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن. يەنى، ئۇيغۇر تىلىغا مەنسۇپ «塔力叶儿» دىكى «塔力» نىڭ «塔里» دەپ، «叶儿» نىڭ «牙» دەپ تەلەپپۇز قىلىنىپ موڭغۇل تىلىغا ئۆزلەشتۈرۈلگەنلىكىنى كۆرۈپ ئالالايمىز. «تارىخچى» ئاتالغۇسىنىڭ خەنزۇچىدا نېمە ئۈچۈن «塔力古叶儿» دەپ ئېلىنماي بەلكى «塔力叶儿» دەپ ئېلىنىشىغا كەلسەك، قەدىمكى ئۇيغۇر ئېغىز تىلىدا «تارىخچى» دىكى «ق» چۈشۈپ قېلىپ «تارىخچى» دەپ ئوقۇلۇش ئېھتىمالىنى نەزەردە تۇتۇش كېرەك. چۈنكى، «ئوغۇزنامە» دىمۇ مۇشۇ خىل ئەھۋال بار بولۇپ، «كاۋاك، يوقۇق» مەنىلىرىنى بېرىدىغان «قاپۇقچاق» ئاتالغۇسى «قاپۇقچاق» دەپ ئېلىنغان [33]. بۇ سۆز «قاپۇق» (ئىشك دېگەن مەنىدە) دېگەن ئىسىمنىڭ كىچىكلىتىلىشىدىن ھاسىل بولغان بولۇپ، كەينىگە «چاق» قوشۇمچىسى قوشۇلۇپ ئوقۇلغاندا، «قاپۇق» نىڭ ئاخىرىدىكى «ق» چۈشۈپ قالغان. بۇنىڭغا ھازىرقى تىلىمىزدىنمۇ مىسال كۆرسۈتۈشكە بولىدۇ. مەسىلەن، سارىق (سېرىق) باش ۋە سارىق (سېرىق) سارىق دالا ۋە سارىق (سېرىق) ئۇيغۇرلاردا). شۇڭا، «تارىخچى» نىمۇ ئېغىزدا ئېيتىلىشى بويىچە «تارىخچى» (塔力叶儿) دەپ ئېلىنغان ھەم مۇشۇ ئاساستا موڭغۇل تىلىدىكى «تارىخچى» (塔里牙) كېلىپ چىققان دېيىشكە بولىدۇ. بۇ ئاتالغۇلار رەتلىنىپ قەلەمگە ئېلىنغان مەزگىلدە قۇبلايخان ئوردىسىدا نۇرغۇنلىغان ئۇيغۇر پۈتۈكچىلەر بولغانلىقتىن، بۇ ئاتالغۇلارنى موڭغۇل تىلىغا ماسلاشتۇرۇپ يېزىشتا ئاشۇ ئۇيغۇر پۈتۈكچىلەرنىڭ ئارىلاشقانلىقىنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ. ئەمدى «تارىخچى» ئاتالغۇسىنىڭ خەنزۇچە مەنبەلەردە ھەرقايسى دەۋرلەردىكى يېزىلىشىغا قاراپ باقايلى:

يۈەن سۇلالىسى مەزگىلىدە:

塔里牙赤، 达里耶赤

مىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە:

塔喇齐، 塔刺赤، 塔里雅赤، 塔利赤

چىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە:

塔兰其، 塔喇沁، 塔哩雅沁، 塔里雅沁

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، بۇ ئاتالغۇ يۈەن، مىڭ سۇلالىرى مەزگىلىدە ئۇيغۇر تىلىدىكى «تارىغچى»، «تارىغۇچى» سۆزلىرىگە يېقىن تەلەپپۇز قىلىنغان بولسا، چىڭ سۇلالىسىغا بارغاندا موڭغۇل، مانجۇ تىلىنىڭ تەلەپپۇزغا ماسلاشتۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ كەينىدىكى «-چى» قوشۇمچىسى «-چىن» غا ئۆزگەرتىلگەن. فىرانسىيەلىك ئارخېئولوگ ۋە تىلشۇناس پائۇل پېللىئوتنىڭ خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان «تۈركىيچە ئىسىملارنىڭ كېلىش مەنبەسى» ناملىق ئەسىرىدە سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچە «-چى» بىلەن «-چىن» تۈركىي تىللارغا تەۋە سۆزلۈكلەر بىلەن موڭغۇل تىلىغا تەۋە سۆزلۈكلەرنى پەرقلەندۈرۈشنىڭ بەلگىسى دېيىلگەن بولۇپ، تۈركىي تىلغا تەۋە سۆزلۈكلەردە «-چى» قوللىنىلسا، موڭغۇل تىلىغا تەۋە سۆزلۈكلەردە «-چىن» قوللىنىلىدىغانلىقى كۆرسىتىلگەن [34]. دېمەك، مۇشۇنىڭغا قاراپمۇ بۇ ئاتالغۇنىڭ موڭغۇل تىلىغا تۈركىي تىللاردىن، خۇسۇسەن ئۇيغۇر تىلىدىن كىرگەنلىكىنى جەزملەشتۈرۈشكە بولىدۇ.

قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «تارلاغۇ، تارىغۇ، تارلا» ئاتالغۇلىرى موڭغۇل تىلىدىكى «تارىيا» سۆزىگە ئاھاڭ ۋە مەنە جەھەتتىن ئۇدۇل كەلگەندىن باشقا، يەنە قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىمىزدا ھازىرقى موڭغۇل تىلى بىلەن ئاھاڭ ۋە مەنە جەھەتتىن ئوخشايدىغان سۆزلىرىمىزدىن تۆۋەندىكىلىرى بار:

قەدىمكى ئۇيغۇرچە (مەنسى) موڭغۇلچە

تارىلغا (تېرىلغۇ) تارىلغا

تارىغ (ئاشلىق، بۇغداي، تېرىق) تارىخ

تارىغلاغ، تارلا (ئېتىزلىق) تارلاخ [35]

ئەمدى موڭغۇلچىدىكى «تارىيان» ئاتالغۇسىغا كەلسەك، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىنمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش پېئىلغا «ان، ۈن، ن، ن» قوشۇمچىلىرىنىڭ قوشۇلۇشى ئارقىلىق ئىسىم ياساش مىساللىرىنى تاپالايمىز.

يارات + ان = ياراتان (ياراتقۇچى)

يايلا + ن = يايلان (ئوچۇقچۇلۇق)

ياي + ان = يايان (پىيادە ماڭغۇچى، ياياق؛ بىلىمسىز)

تۈز + ۈن = تۈزۈن (تۈز ئادەم، كەمتەر ئادەم)

توز + ان = توزان

بۇز + ان = بۇزان (بۇزۇق ئادەم)

بۇل (تاپماق، ئىگە بولماق، بۇلماق) + ۈن = بۇلۇن (ئەسىر، تۇتقۇن)

ئەك + ن = ئەكن (ئەك - تېرىش، ئەكن - زىرائەت، ئاشلىق) [36]

مىللەتلەر نەشرىياتى 1998-يىلى 10-ئايدا نەشر قىلغان «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇشلۇقى» ناملىق كىتابنىڭ 176-بېتىدە پېئىلدىن تۇرغۇن سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچە «-م» بىلەن بىرگە يەنە «-ن» نىڭمۇ مەۋجۇت ئىكەنلىكى كۆرسىتىپ ئۆتۈلگەن. بۇنىڭغا ھازىرقى ئۇيغۇر تىلى سۆزلۈكلىرىدىنمۇ مىسال كۆرسۈتۈشكە بولىدۇ. مەسىلەن، «ئېقىن» بىلەن «ئېقىم» نىڭ ھەر ئىككىلىسىلا «ئاق» پېئىلغا «-ن، -م» قوشۇمچىلىرىنىڭ قوشۇلۇشىدىن ياسالغان بولۇپ، ئېقىن ئاتقان سۇنى كۆرسىتىدۇ [37].

دېمەك «تاران» ئاتالغۇسىنىڭ خۇددى «تار» (تەر، تېرىش، تەرمەك) پېئىلغا «-م» قوشۇمچىسى قوشۇلۇپ «تارم» (تېرىم) سۆزى ياسالغىنىغا ئوخشاش، «تار» پېئىلغا «-ن» قوشۇمچىسىنىڭ ئۇلىنىشى ئارقىلىق «تارن» نىڭ، ئۇنىڭدىن يەنە «تاران» نىڭ كېلىپ چىقىش ئېھتىماللىقىنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ.

بۇلاردىن باشقا، ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقىغا مەنسۇپ مەڭگۈ تاشلار، تۇرپان ۋە دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان ۋەسىقىلەر ھەمدە «تۈركى تىللار دىۋانى»، «قۇتادغۇ بىلىگ» كەبى كىلاسسىك ئەسەرلىرىمىزنى ۋارقلاپ كۆرىدىغان بولساق، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا مەزكۇر ئاتالغۇ بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان يەنە «تارى» (تېرىش)، «تارىغۇ» (تېرىلغۇ)، «تارادى» (تارىدى)، «تاردى» (تاراتتى)، «تارىدى» (تېرىدى)، «تارىغلىغ» (ئېتىز، تېرىلغۇلۇق)، «تارىغلىق»

(ئاشلىق ئامبىرى)، «تارىلدى» (تېرىلدى)، «تارىم»، «تارىمسىندى» (تېرىدىغاندەك كۆرۈندى)، «تارىندى» (تېرىۋالدى)، «تارىتغان» (تېرىتىدىغان)، «تارىداچى» (تېرىيدىغان) قاتارلىق سۆزلەرنىمۇ ئۇچرىتىمىز. بۇنىڭدىن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا مەزكۇر ئاتالغۇ بىلەن مۇناسىۋەتلىك سۆزلەرنىڭ موڭغۇل تىلىغا قارىغاندا ناھايىتى موللىقىنى بىلىۋالالايمىز.

بۇ ئاتالغۇ موڭغۇللارغا ئائىت يازما مەنبەلەرگە پۈتۈلگەن مىلادىيە 13-ئەسىرنىڭ ئالدى-كەينىدىكى دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشىگە نەزەر سالغىنىمىزدا، بۇ دەل موڭغۇللار ئۇيغۇر يېزىقىنى قوللىنىشقا باشلىغان، ئۇيغۇرلار موڭغۇللارنىڭ تىل-يېزىقى، دىن، مەدەنىيەت ۋە ئىقتىسادىي ئىگىلىكىگە زور تەسىر كۆرسىتىۋاتقان ھەم ئۇيغۇرلاردىن تۈركۈم-تۈركۈم ۋەزىر-سانغۇن، ئالىم-ئۆلىمالار، تەرجىمان-تىلماچىلار يېتىشىپ چىقىۋاتقان مەزگىلگە توغرا كېلىدۇ.

دەل مۇشۇ مەزگىلدە ياشاپ ئۆتكەن مەشھۇر ئاگرانوم تۆمۈر تۆۋرۈك (لۇ مىڭشەن 鲁明善) نىڭ مەۋسۇم شەكلىنى قوللىنىپ يېزىپ چىققان مەشھۇر ئەسىرى «تېرىقچىلىق-پىلىچىلىك ئاساسلىرى» 1314-يىلى نەشر قىلىنىپ كەڭ تۈردە تارقىتىلغان ھەم يۈەن سۇلالىسىنىڭ تېرىقچىلىق ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتىكى مۇھىم قوللانما بولۇپ قالغانىدى [38]. بۇنىڭدىن باشقا، يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئاتاقلىق ئوزۇقلۇقشۇناس قوسقۇي (忽思慧) مۇ شۇ مەزگىللەردە «تائام تەييارلاش دەستۇرى» دېگەن داڭلىق ئەسىرىنى يېزىپ چىققان. بۇ ئېلىمىزنىڭ قەدىمكى زامانىدىكى يېمەك-ئىچمەك تازىلىقى ۋە ئوزۇقلۇقشۇناسلىققا دائىر تۇنجى ۋە مەخسۇس ئەسەر ھېسابلىنىدۇ [39]. بۇلاردىن ئۇيغۇرلارنىڭ شۇ مەزگىلدە يۈەن سۇلالىسىنىڭ تېرىقچىلىق ئىگىلىكىگە قانچىلىك تەسىر كۆرسەتكەنلىكىنى بىلىۋېلىش تەس ئەمەس. بۇ مەزگىلدە قۇبلاي خان ئوردىسىدا يەنە ئەنسارغا ئوخشاش داڭلىق ئۇيغۇر تىلماچىلىرىمۇ كۆپ ئىدى، شۇڭا يۇقارقى ئاتالغۇنى موڭغۇل تىلىغا ئېلىپ كىرىشتە تۆمۈر تۆۋرۈكتەك، قۇسقۇيدەك ۋە ئەنسارى كەبى «ئۇيغۇر پۈتۈكچى» لەرنىڭ تەسىرىنىڭ بارلىقىنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ. موڭغۇل تىلىدىكى «تارىيا» ئاتالغۇسىغا ئائىت ئەڭ دەسلەپكى يازما مەنبە ھېسابلانغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» نى زادى كىملىرىنىڭ يېزىپ چىققانلىقى ھازىرغىچە ئېنىقلانغىنى يوق. مېنىڭچە، بۇنىڭغا شۇ مەزگىلدە قۇبلاي خان ئوردىسىدا مۇھىم ۋەزىپىلەرنى ئۆتەۋاتقان «ئۇيغۇر پۈتۈكچى» لەرنىڭ قاتناشقانلىقىنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ.

موڭغۇلچىدىكى «تارىياچى» ئاتالغۇسىنىڭ ئۇيغۇر تىلى بىلەن مۇناسىۋەتلىكلىكى ھەققىدىكى يەنە بىر مۇھىم پاكىت تېرخىن مەڭگۈ تېشى («تارىيات مەڭگۈ تېشى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ) تېپىلغان «تارىيات» دېگەن يەر نامى. رۇس تۈركولوگى س. گ. كىلياشتورنىنىڭ

تەتقىقاتقا ئاساسلانغاندا، مەڭگۈ تاش يېزىقىنىڭ ئاساسلىق قىسمى ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قاغانى ئەل ئەتمىش بىلگە قاغان (خەنزۇچە مەنبەلەردە مويۇنچۇر ياكى بايانچۇر دېيىلىدۇ. مىلادىيە 747-759 يىللاردا تەختتە ئولتۇرغان) نامىدىن يېزىلغان. ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئاستانىسى بولغان قارابالغاسۇن شەھىرى دەل مۇشۇ جايدا بولۇپ، تارىيات ھازىرقى موڭغۇل تىلىدا «ئېتىزلىق» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. يەنى تارىيا («ئېتىز» دېگەن مەنىدە) + ت (كۆپلۈك قوشۇمچىسى). دېمەك تارىيات «زور كۆلەملىك ئېتىزلىق» دېگەنلىك بولىدۇ. تېرخىن مەڭگۈ تېشىنىڭ غەربىي يۈزىدە: «سەككىز ئارا ئىلغىم تارىغلاغم. سەككىز سەلەنگە ئورقۇن توغلا سەبەنتۈردۈ» (يەشمىسى: سەككىز (دەريا) ئارلىغىدا چارۋام ۋە تېرىلغۇ يەرلىرىم. سەلەنگە، ئورقۇن، توغلا سەككىز (دەريا) مېنى سۈيۈندۈردى» دېگەن سۆزلەر ئۇچرايدۇ[40].

دېمەك، ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقى مەزگىلىدىلا سېلىنگا، ئورقۇن، توغلا دەريالىرى ئارىسىدا ئېتىزلىقلارنىڭ بارلىقى مەلۇم. «تېرخىن مەڭگۈ تېشى» نىڭ ئەسلى نامى «تارىيات مەڭگۈ تېشى» بولۇپ، موڭغۇلىيەدىكى ئورقۇن، سېلىنگا دەريا بويلىرىدا «تارىيات» دەپ ئاتىلىدىغان جايدىن بىرقانچىسى بولغاچقا، بۇ مەڭگۈ تاشنىڭ نامى كېيىنچە «تېرخىن مەڭگۈ تېشى» غا ئۆزگەرتىلگەن[41]. بۇنىڭدىن ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقى مەزگىلىدە ئورقۇن، سېلىنگا بويلىرىدا ئېتىزلىقلارنىڭ خېلى كۆپ بولغانلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. بۇ تېرخىن مەڭگۈ تېشىغا پۈتۈلگەن ئەمەلىيەت بىلەن ماس كېلىدۇ.

ئىككىنچىدىن، ھازىر تارىيات دەپ ئاتىلىۋاتقان بۇ يەر نامى تېرخىن مەڭگۈ تېشىغا پۈتۈلگەن «تارىغلاغ» دېگەن سۆزدىن فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ياساپ كەلگەن. «تارىغلاغ» نىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا «تارالا» دېگەن شەكلىمۇ بار. مەسىلەن، ھازىر تۈركىيەلىكلەر ئىشلىتىۋاتقان «تارالا» دېگەن سۆز «تارىغلاغ» دېگەن سۆزنىڭ قىسقارتىلغان شەكلى بولۇپ، بۇ سۆز 11-ئەسىردە تۈركىي قەۋمىلەردە ئومۇمەن «زىرائەت تېرىلىدىغان يەر» دېگەننى ئىپادىلەيتتى[42].

«تارىيا» نى «تارىغلاغ» ياكى «تارالا» نىڭ موڭغۇل تىلىغا ماسلاشتۇرۇپ تەلەپپۇز قىلىنىشى دېيىشكەمۇ بولىدۇ. «تارىيات» نىڭ كەينىدىكى كۆپلۈك قوشۇمچىسى «ت» غا كەلسەك، بۇنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا مەۋجۇت ئىكەنلىكىگە تېرخىن مەڭگۈ تېشىنىڭ ئۆزىدىنلا ئىسپات تاپالايمىز. بۇ مەڭگۈ تاشنىڭ شىمالىي يۈزىدە «سەنگۈت» دەپ بىر سۆز ئۇچرايدۇ. بۇ، «سەنگۈن» (سانغۇن، گېنىرال دېگەن مەنىدە) نىڭ كۆپلۈك شەكلىنى بىلدۈرىدۇ[43]. كۈل تېگىن مەڭگۈ تېشىدىمۇ «تارقاق» دېگەن ئاتالغۇ بار بولۇپ، بۇ «تارقان

ئونۋاننىڭ كۆپلۈك شەكلى» دەپ چۈشەندۈرۈلگەن [44]. بۇنىڭدىن باشقا يەنە تۆۋەندىكىدەك مىساللارنىمۇ كەلتۈرۈشكە بولىدۇ:

تېگىن + ت = تېگىت (تېگىنلەر)
تاغشۇ [ر] (قوشاق، شېئىر) + ت = تاغشۇت (قوشاقلار، شېئىرلار)
ئۇرۇنغۇ/ئۇرۇڭۇ (جەڭچى) + ت = ئۇرۇنغۇت/ئۇرۇڭۇت (جەڭچىلەر)
ئالپاغۇ (مەشھۇر) + ت = ئالپاغۇت (مەشھۇرلار) [45]

قارا بالغاسۇن ھەققىدە «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق كىتابنىڭ 368-، 369-بەتلەردە: «(ئوردۇبالىقنى ھازىرقى ۋاقىتتا تەتقىقاتچىلار «قارا بالغاسۇن» دەپ قارايدۇ، بۇ شەھەر ئورقۇن دەرياسىنىڭ سول قىرغىقىغا جايلاشقان)... ئۇيغۇر قاغانلىقىدا تېرىقچىلىق ئوبدان تەرەققىي قىلغانلىقىنى قاغانلىق دائىرىسىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئېرىق-ئۆستەڭلەر ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. بۇ ئېرىق-ئۆستەڭ بىلەن ئېتىز ۋە باغلار سۇغۇرىلاتتى. خارابىلەردىن يارغۇنچاقنىڭ كۆپ چىققانلىقىمۇ تېرىقچىلىقنىڭ تەرەققىي قىلغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. تېرىلىدىغان زىرائەتلەر بۇغداي ۋە تېرىقلار ئىدى» دېيىلگەن بولسا، ئەھمەد سۇلايمان قۇتلۇقنىڭ «ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق كىتابىدا: «مىلادىيە 821-يىلى ئەتراپىدا ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ پايتەختى ئوردۇبالىق شەھىرىگە كەلگەن ئەرەب سەيياھى ئەسىم ئىبنى بەھرىنىڭ ساياھەتنامىسىدە ئوردۇبالىق ھەققىدە توختىلىپ كېلىپ مۇنداق يازغان: «يېزا ئېگىلىك مەھسۇلاتلىرى مول شەھەر بولۇپ، ئەتراپى ئېتىز-ئېرىقلار ۋە زىچ يېزا-كەنتلەر بىلەن قورشالغانىكەن» دەپ يېزىلغان [46]. بۇنىڭدىن قارابالغاسۇن شەھىرى يېنىدىكى ھازىر «تارىيات» دەپ ئاتىلىۋاتقان جاينىڭ ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقى زامانىسىدىن قالغان ئېتىزلىق ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك يەنە بىر نۇقتا شۇكى، ھازىر موڭغۇلىيەدىكى يەر ناملىرىنىڭ كۆپچىلىكى مەڭگۈ تاشلاردا پۈتۈلگەن يەر ناملىرى بىلەن ئاساسەن ئوخشايدۇ، پەرىق بولغاندىمۇ ئاز-تولا فونىتىكىلىق ئۆزگىرىش مەۋجۇت. مەسىلەن، سېلىنگا، ئورقۇن، توغلا، قارابالغاسۇن، ئۆتۈكەن... دېگەندەكلەر ھازىرمۇ مۇشۇ ناملار بويىچە ئاتىلىپ كەلمەكتە. شۇڭا «تارىيات» دېگەن نامنىمۇ ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقى زامانىسىدىن قېپقالغان يەر نامى دەپ قاراشقا بولىدۇ.

ئەمدى «شىنجاڭ مىللەتلىرى تارىخ-مەدەنىيىتى لۇغىتى» [47] دىكى: «ئۇيغۇرچىدىكى terimqi دېگەن سۆز موڭغۇلچىغا «تارانچى» taranqy بولۇپ ئۆزگىرىپ قالغان» دېگەن قاراشقا كەلسەك، بۇنىڭمۇ مەلۇم ئاساسى بار. «تېرىمچى» ئاتالغۇسى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا «تارىمچى» بولۇپ، «تارى» پېئىلىنىڭ تۈرلىنىشىدىن كەلگەن. ھازىر «تارىم» دەرياسىنىڭ نامىنىڭ قانداق كەلگەنلىكى ھەققىدە ھەر خىل قاراشلار ئوتتۇرىغا قويۇلماقتا. بەزىلەر «تەڭرىم» دېگەن سۆز بىلەن مۇناسىۋەتلىك دېسە، بەزىلەر «تېرىم» سۆزى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ قاراشماقتا. مەن بۇ يەردىكى «تارىم» ئاتالغۇسى يەنىلا ئۇيغۇرلارنىڭ تېرىقچىلىق مەدەنىيىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ قارايمەن، چۈنكى تارىم دەريا بويىدا ھازىرمۇ «تېرىم» ئاتالغۇسى بىلەن مۇناسىۋەتلىك يەر ناملىرى ناھايىتى كۆپ. مەسىلەن، يوپۇرغىدىكى تېرىم ئۆستىڭى، تېرىم مەھەللىسى، تېرىم سۇ ئامبىرى، مەكتەپ ناھىيەسىدىكى تېرىم مەھەللىسى، پەيزىۋاتتىكى تېرىم يېزىسى، باش تېرىم كەنتى، ئاياغ تېرىم كەنتى، ئۇچتۇرپاندىكى تېرىم مەھەللىسى، مارالبېشىدىكى تېرىم چوڭقۇرچاق كەنتى، قەشقەر كونا شەھەردىكى تېرىم يېزىسى، تېرىم ئۆستىڭى، قاراقاشتىكى تېرىم كەنتى، چەرچەندىكى تارىم كەنتى، تېرىم ساي، تېرىم چىغلىق دېگەن جايلار، شاياردىكى تارىم يېزىسى، لوپنۇردىكى تارىم يېزىسى، تارىم ئۆستىڭى دېگەنگە ئوخشاش [48].

بۇ يەر ناملىرىنىڭ ھەممىسى تېرىمچىلىق كەسپى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، كۆپىنچىسى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «تارىم» ئاتالغۇسىدىكى «ئا» تاۋۇشىنىڭ «ئې» تاۋۇشىغا ئۆۋەتلىشىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن بولسا، بەزىلىرى ئەينى ھالىتىنى ساقلاپ قالغان. «تارىم» سۆزىنىڭ مانجۇ تىلىغا «تارىمى» شەكلىدە ئۆزلەشكەنلىكىنى ھەمدە بۇ ئاتالغۇنىڭ موڭغۇل تىلىغا تۈركىي تىللاردىن كىرىپ، «تارىيان» شەكلىدە ئۆزلەشكەنلىكىنى يۇقىرىدا دەپ ئۆتكەندۇق. بۇلاردىن باشقا يەنە تۈركىيە تۈركلىرى، ئەزەربەيجانلارمۇ تا ھازىرغا قەدەر بىزدىكى «دېھقانچىلىق» دېگەن سۆزنىڭ ئورنىغا «تارىم»، «تارىمچىلىق» دېگەننى، «دېھقان» دېگەن سۆزنىڭ ئورنىغا «تارىمچى» دېگەننى قوللىنىدۇ. «دېھقان» ئاتالغۇسى ئەسلى پارىسچە بولۇپ، بىزنىڭ سۆزىمىز ئەمەس، بىز ئەسلىدە «دېھقانچىلىق» نىڭ ئورنىغا «تېرىقچىلىق» تىن باشقا يەنە «تارىم» (تېرىم)، «تارىمچىلىق» (تېرىمچىلىق)، دېھقاننىڭ ئورنىغا «تارىمچى» (تېرىمچى) ئاتالغۇلىرىنىمۇ ئىشلىتىپ كەلگەن. كېيىن پارىسى ئاتالغۇنى قوبۇل قىلىپ، يېزىق تىلىمىزدا بۇ ئاتالغۇلار يەكلىنىپ قالغان، شۇنداقتىمۇ بىزدە بۇنىڭ «تېرىم»، «تېرىمچى»، «تېرىقچى»، «تېرىمچىلىق»، «تېرىقچىلىق» دېگەندەك شەكىللىرى تا ھازىرغىچە ئەل ئېغىزىدا

ساقلىنىپ كەلمەكتە. بۇنىڭدىن «تارىم» سۆزىنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئۇزاق تارىخى ئاساسقا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

«يۈەن سۇلالىسى تارىخى. شىزۇنىڭ تەرجىمىھالى» (世祖本纪.元史) نىڭ 17-جىلد 14-بۆلىكىدە «كۈسەن تارىن» (曲先塔林) ئىسىملىك بىر كىشى ئۇچرايدۇ، بۇ توغرىدا شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت فوتو نەشرىياتى 1995-يىلى 11-ئايدا نەشر قىلغان «موڭغۇل دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى» ناملىق كىتابنىڭ 25-، 26-بەتلەردە كۈسەن تارىننىڭ كۈسەنلىك ئىكەنلىكى ئېيتىلىش بىلەن بىرگە ئۇنىڭ ئىسمى «تارىن» (塔林) نىڭ تارىم دەرياسىنىڭ نامى بولغان «تارىم» (塔里木) سۆزىنىڭ يەنە بىر خىل يېزىلىشى ئىكەنلىكى ئېيتىلغان. شۇڭا، «موڭغۇلچە، جۇرچىتچە تەرجىمە سۆزلۈكلىرى توپلىمى» نىڭ 195-بېتىگە كىرگۈزۈلگەن «تارىيان» ئاتالغۇسىنىڭ «تارىم» نىڭ «تارىن» غا، ئاندىن «تارىيان» غا ئۆزگىرىشىدىن كېلىش ئېھتىماللىقىنىمۇ يوق دېگىلى بولمايدۇ. بۇ يەنە «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇشلۇقى» ناملىق كىتابنىڭ 176-بېتىدە تىلغا ئېلىنغان پېئىلدىن تۇرغۇن ئىسىم ياسىغۇچى قوشۇمچە «-ىم، -ىن» ئارقىلىق سۆز ياساش قائىدىسىگەمۇ ئۇيغۇن كېلىدۇ. يەنى «تارى» پېئىلىغا «-ىم» قوشۇمچىسى قوشۇلۇپ تېرىم مەنىسىنى بېرىدىغان «تارىم» ئاتالغۇسى ياسالغانغا ئوخشاش، «تارى» پېئىلىغا «-ىن» نىڭ قوشۇلۇشى بىلەن «تارىن» سۆزىنىڭ ياسىلىش ئېھتىماللىقىنىمۇ يوق دېگىلى بولمايدۇ.

ياپونىيەلىك تۈركلۈك ساگۇچى تورۇنىڭ «شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي تارىخى توغرىسىدا تەتقىقات» ناملىق ئەسىرىدەمۇ «1770-يىلى ئەتراپىدا چىڭ ھۆكۈمىتى ئاقسۇ، كۇچا، قاراشەھەر، شايار، سايرام، باي قاتارلىق جايلاردىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى تارانچىلارنى تاللاپ ئىلىغا بەگ قىلىپ ئەۋەتتى» [49] دەپ تارىم دەرياسى ۋادىسىدەمۇ بۇ ئاتالغۇنىڭ مەۋجۇتلىقى ھەققىدە ئۇچۇر بەرگەن. بۇنىڭدىنمۇ بۇ ئاتالغۇنىڭ «تارىمچى» (تېرىمچى) نىڭ يەنە بىر خىل ۋارىيانتى ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىش تەس بولمىسا كېرەك.

يۇقارقىلارغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ شۇنداق خۇلاسىگە چىقىرىشقا بولىدۇكى، تارانچى ئاتالغۇسى كېيىنكى مەزگىللەردە مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ خاس نامى سۈپىتىدە قوللىنىلغان بولسىمۇ، تېگى تەكتىدىن ئېيتقاندا ئۇ ئۇيغۇر تېرىمچىلىق مەدەنىيىتىگە تەۋە ئاتالغۇ. ئېتىمولوگىيەسى ھەمدە ئومۇمىي ئىستىمال تەرەققىياتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇنى پۈتكۈل ئۇيغۇر تېرىمچىلىرىنىڭ تارىختىكى يەنە بىر خىل ئاتىلىشى دەپ تونۇغىنىمىز ئەقىلگە مۇۋاپىق. چاررۇسىيە دەۋرىدىكى بىر قىسىم رۇس شەرقشۇناسلىرى ۋە شېڭ شىسەي قاتارلىقلار مەلۇم سىياسىي مۇددىئە بىلەن ئويدۇرۇپ چىققان ئاتالمىش «تارانچى مىللىتى» ھېيلىسى بولسا

سۇيىقەستتىن باشقا نەرسە ئەمەس. بۇنداق ئايرىشقا ئەينى مەزگىلدە ئىلى ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدىن يېتىشىپ چىققان نەزەر غوجا ئابدۇسەمەت (ئۇيغۇر بالىسى)، ئابدۇللا روزىباقى قاتارلىق ئالىم ۋە زىيالىيلىرىمىز قەتئىي قارشى چىقىپ، ئۇيغۇر ئاتالغۇسىنى مىللەت نامى قىلىشتا چىڭ تۇرغان.

ئىككىنچىدىن، «تارانچى» ئاتالغۇسى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «تارىغۇچى، تارىقچى، تارىمچى» ئاتالغۇلىرى بىلەن باغلىنىشلىق بولۇپ، «تار، تارى» پىئېللىرىنىڭ تۈرلىنىشىدىن كېلىپ چىققان. شۇڭا، بۇ ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇيغۇر تىلىغا مەنسۇپ قەدىمكى ۋە ھازىرقى ھەرقايسى دېئالىكت، شىۋىلەردىكى تۈرلۈك ۋارىيانتلىرى ھەققىدە يەنىمۇ چوڭقۇر، ئىنچىكە تەتقىقات ئېلىپ بېرىش ئۇيغۇر تېرىمچىلىق مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇ يالغۇز بىر ئاتالغۇنىڭ ئېتىمولوگىيەسىنىڭ قايسى خىل تىلغا تەۋەلىك مەسىلىسىلا بولۇپلا قالماي، نۆۋىتى كەلگەندە يەنە مەدەنىيەت تارىخىدا ئىنتايىن مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغان تېرىمچىلىق مەدەنىيىتىنىڭ ئاۋۋال كىمە شەكىللەنگەنلىك مەسىلىسىنىڭمۇ دەلىلى بولالايدۇ.

ئۈچىنچىدىن، ئۇيغۇر تېرىمچىلىرى تارىخى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن باشقىلارنىڭ تۈرلۈك تالان-تاراجلىرى ھەم قۇل قىلىشلىرىغا ئۇچرىغان، ئېيتقۇسىز ئازاب-ئوقۇبەت، خورلۇقلارنى تارتقان بولسىمۇ، لېكىن بۇ ئاتالغۇنى ھاقارەتلىك نام دېيىشكە بولمايدۇ. ھەرقانداق بىر مەسىلىگە سەلبىي ھەم ئىجابىي نۇقتىدىن قاراپ بېقىش كېرەك. سەلبىي نۇقتىدىن قارىساق، ئۇيغۇرلارنىڭ نۇرغۇن سۈرگۈنلۈك كەچۈرمىشلىرى ئومۇمەن تېرىقچىلىققا ماھىرلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئىجابىي نۇقتىدىن قارىساق، بۇ يەنە ئۆز نۆۋىتىدە ئۇيغۇرلارنىڭ تېرىمچىلىق مەدەنىيىتىنى تارقىتىشىغا نۇرغۇن پۇرسەتلەرنىمۇ يارىتىپ بەرگەن. تۆمۈر تۈۋرۈك، قۇسقۇي كەبى ئاگرانوملىرىمىزنىڭ يېتىشىپ چىقىشى ھەمدە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك تېرىمچىلىق مەدەنىيىتىگە تەسىر كۆرسىتىلىشى بۇنىڭ ئەڭ ئوبدان مىسالى. يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇيغۇرلار تېرىقچىلىقنى ناھايىتى مۇقەددەس ھەم مەدەنىيلىكنىڭ مۇھىم بەلگىلىرىدىن بىرى دەپ تونۇيدۇ. ئەمەلىيەتتەمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ بالدۇر شەھەرلىشىشى ھەمدە پارلاق مەدەنىيەت سەمەرەلىرىنى يارىتالىشى تېرىقچىلىققا بالدۇر كىرىشكەنلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. قىسقىسى، تارانچى «تارىقچى، تارىمچى، تارىغۇچى» ئاتالغۇلىرىنىڭ يەنە بىر خىل ۋارىيانتى بولۇپ، باشقا مىللەتلەرنىڭمۇ بۇ ئاتالغۇنى قوبۇل قىلىشى يەنە بىر نۇقتىدىن ئېيتقاندا ئۇيغۇرلارنىڭ تېرىقچىلىققا نەقەدەر ماھىر ئىكەنلىكىنى ئېيتىراپ قىلغانلىقىنىڭ ئىپادىسى. ئۇيغۇر تېرىمچىلىرىنىڭ چىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە شەرىقتە تاكى ئىچكى موڭغۇلنىڭ خۇلىنېپەر كۆلى

بويلىرىغىچە تېرىقچىلىق ئۆگىتىشكە ئېلىپ بېرىلىشىدىن سىرت، غەربتە چاررۇسىيە تەرىپىدىن تاكى تۈركمەنىستاننىڭ مورغاب دەرياسى ۋادىسىغىچە تېرىقچىلىق قىلىشقا ئېلىپ بېرىلىشىمۇ [50] بۇنىڭ ئەڭ ياخشى دەلىلى بولالايدۇ.

ئىزاھاتلار:

- [1] بارتولدىنىڭ «موڭغۇل - تۈرك خەلقلىرى تارىخى» (رۇسچە) ناملىق كىتابىنىڭ 34-بېتىگە قارالسۇن.
- [2] رومانسوفنىڭ «تارانچىلار» (رۇسچە) ناملىق كىتابىنىڭ 6-بېتىگە قارالسۇن.
- [3] خەنزۇچە «تارانچى (三道岭) نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى» ناملىق ماقالىگە قارالسۇن.
- [4] خەنزۇچە «جوڭگو چېگرا تارىخ-جۇغراپىيە تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 2001-يىللىق 4-سانىغا قارالسۇن.
- [5] «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 1993-يىللىق 3-سانىغا قارالسۇن.
- [6] «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 1989-يىللىق 1-سانىغا قارالسۇن.
- [7] «ئىلى دەرياسى» ژۇرنىلىنىڭ 2002-يىللىق 1-سانىغا قارالسۇن.
- [8] <http://com.baidu.baikeweb/view/951892.htm> غا قارالسۇن.
- [9] ئىچكى موڭغۇل ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 1999-يىلى نەشر قىلغان «موڭغۇلچە-خەنزۇچە لۇغەت» نىڭ 469-، 561-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [10] 2003-يىلى ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان «تۈركچە كىشى ئىسىملىرى ۋە ئۇنىڭ كېلىپ چىقىشى» (turkce insane adlari ve anlam kokenleri) ناملىق كىتابىنىڭ 245-بېتىگە قارالسۇن.
- [11] خېيلوڭجياڭ مائارىپ نەشرىياتى 1994-يىلى 5-ئاي نەشرى (خەنزۇچە)، 178-بەتكە قارالسۇن.
- [12] ئىچكى موڭغۇل مائارىپ نەشرىياتى 2006-يىلى 12-ئاي نەشرى (خەنزۇچە).
- [13] چىڭخەي خەلق نەشرىياتى 1984-يىلى نەشر قىلغان خەنزۇچە «ئۇبىرات موڭغۇللىرى تەتقىقاتى ئىلمىي ماقالىلەر توپلىمى» ناملىق كىتابىنىڭ 81-بېتىگە قارالسۇن.
- [14] ياپونىيەلىك تەتقىقاتچى ساگوچى تورۇنىڭ شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «شىنجاڭدىكى مىللەتلەر تارىخى تەتقىقاتى» (خەنزۇچە) ناملىق كىتابىنىڭ 227-بېتىگە قارالسۇن.

- [15] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1996-يىلى 10-ئايدا نەشر قىلغان «گۈلشەن ۋادىدىكى ئىزلار» ناملىق كىتابنىڭ 166-بېتىگە قارالسۇن.
- [16] «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 2007-يىللىق 4-سانىغا قارالسۇن.
- [17] بېيجىڭ جۇڭخۇا نەشرىياتى (中华书局) 1996-يىلى خەنزۇچە نەشرى، 407-بەتكە قارالسۇن.
- [18] مانجۇلارنىڭ بۇرۇنقى نامى.
- [19] «جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى ئاسپىرانتلار مەكتىۋى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 1996-يىللىق 5-سانىغا قارالسۇن.
- [20] تىيەنجىن قەدىمكى ئەسەرلەر نەشرىياتى 1990-يىلى نەشر قىلغان «موڭغۇل تەرجىمە سۆزلۈكلىرى، جۇرچى تەرجىمە سۆزلۈكلىرى توپلىمى» (女真译语汇编、蒙古译语) نىڭ 42-بېتىگە قارالسۇن.
- [21] مىللەتلەر نەشرىياتى 2007-يىلى خەنزۇچە نەشرى، 505-بەتكە قارالسۇن.
- [22] خەنزۇچە «ئىچكى موڭغۇل ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 2007-يىللىق 3-سانىنىڭ 23-بېتىگە قارالسۇن.
- [23] خەنزۇچە «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئۇچۇرلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 2005-يىللىق 5-سانىغا قارالسۇن.
- [24] جۇڭغارلار-ئۇيراتلارنىڭ بىر تارمىقى. ئۇستازىم تۇرسۇن ئايۇپنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇشلۇقى» ناملىق كىتابىنىڭ 120-بېتىدە «جۇڭغار» سول قول دېگەن مەنىدە (يەنى، جوك [سول [+ غار [قول [] دەپ چۈشەندۈرۈلگەن. «ئوغۇزنامە» نىڭ 124-قۇرىدىمۇ «چوك» (جوك) دېگەن ئاتالغۇ «سول» دېگەن سۆزنىڭ ئورنىدا ئىشلىتىلگەن. مۇشۇنىڭدىن قارىغاندا، «جۇڭغار» ئاتالغۇسىمۇ تۈركىيچىدىن كەلگەن بولۇشى مۇمكىن.
- [25] مىللەتلەر نەشرىياتى 2009-يىلى 6-ئاي نەشرى، 198-بەتكە قارالسۇن.
- [26] ئۇيراتلارنىڭ ئىسلام مەنبەلىرىدە ئاتىلىشى.
- [27] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى 3-ئاي نەشرى، 403-بەتكە قارالسۇن.
- [28] «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 2007-يىللىق 4-سانىنىڭ 70-بېتىگە قارالسۇن.
- [29] مىللەتلەر نەشرىياتى 1989-يىلى نەشر قىلغان «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى» نىڭ 135-بېتىگە قارالسۇن.

- [30] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى نەشرى، 122-، 128-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [31] تىيەنجىن قەدىمكى ئەسەرلەر نەشرىياتى 1990-يىلى نەشر قىلغان «موڭغۇل تەرجىمە سۆزلۈكلىرى، جۇرچىت تەرجىمە سۆزلۈكلىرى توپلىمى» نىڭ 3-، 42-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [32] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى 8-ئايدا نەشر قىلغان «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر» ناملىق كىتابنىڭ 223-، 228-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [33] مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇشلۇقى» ناملىق كىتابنىڭ 121-بېتىگە قارالسۇن.
- [34] سودا نەشرىياتى 1995-يىلى نەشر قىلغان «غەربىي يۇرت، جەنۇبىي دېڭىز تارىخى ۋە جۇغراپىيەسىگە ئائىت دەلىللەر تەرجىمە مەجمۇئەسى» نىڭ 1-توم 35-بېتىگە قارالسۇن.
- [35] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2008-يىلى نەشر قىلغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ 283-، 377-بەتلەر؛ ئىچكى موڭغۇل ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 1999-يىلى نەشر قىلغان «موڭغۇلچە-خەنزۇچە لۇغەت» نىڭ 470-، 469-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [36] «تۈركىي تىللار دىۋانى» بىلەن «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى» گە قارالسۇن.
- [37] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1999-يىلى 8-ئايدا نەشر قىلغان «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» نىڭ 1292-بېتىگە قارالسۇن.
- [38]، [39] ئابلىز مۇھەممەت سايرامى، ئابدۇرازاق توختى: «يۈەن سۇلالىسىدا ئۆتكەن مەشھۇر ئۇيغۇر شەخسلەر»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1991-يىلى 9-ئاي نەشرى، 178-، 180-، 185-، 186-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [40] مىللەتلەر نەشرىياتى 1998-يىلى 10-ئايدا نەشر قىلغان «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇشلۇقى» ناملىق كىتابنىڭ 337-، 346-، 348-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [41] «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق كىتابنىڭ 509-بېتىگە قارالسۇن.
- [42] رېشات گەنج: «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىن 11-ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي مەدەنىيىتىگە نەزەر»، مىللەتلەر نەشرىياتى 2010-يىلى 12-ئاي نەشرى، 599-، 602-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [43] «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوقۇشلۇقى» ناملىق كىتابنىڭ 348-بېتىگە قارالسۇن.
- [44] تالات تەكىن: «ئورخون ئابدلىرى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2009-يىلى 3-ئاي نەشرى، 38-، 157-بەتلەرگە قارالسۇن.
- [45] «تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلىنىڭ 1996-يىللىق 2-سانىغا بېسىلغان «قەدىمكى ئۇيغۇر

تېلىنىڭ سۆز ياساش سىستېمىسى ۋە ئۇنىڭ ھازىرقى قىممىتى» ناملىق ماقالىگە قارالسۇن، 10-بەت.

[46] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2005-يىلى نەشرى، 186، -، 196، -، 197-بەتلەرگە قارالسۇن.

[47] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003-يىلى 5-ئايدا نەشر قىلغان.

[48] شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1993-يىلى 11-ئايدا نەشر قىلغان «خەنزۇچە-ئۇيغۇرچە

شىنجاڭ يەر ناملىرى» ناملىق لۇغەتنىڭ 418-، 437-بەتلەرگە قارالسۇن.

[49] «ئىلى دەرياسى» ژۇرنىلى 2013-يىللىق 3-سانغا بېسىلغان پولات بۇرھاننىڭ «غۇلجىغا

ساياھەت خاتىرىسى» ۋە ئىلى ئۇيغۇرلىرىغا دائىر بەزى مەسىلىلەر توغرىسىدا» ناملىق ماقالىسىگە قارالسۇن.

[50] «جۇڭگو مىللەتلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 2004-يىللىق 2-سانغا بېسىلغان «بايرام ئالدىدىكى ئۇيغۇرلار» ناملىق ماقالىگە قارالسۇن.

بۇ ئەسەر «ئىلى دەرياسى» ژۇرنىلىنىڭ 2013-يىللىق 5-ساندا ئېلان قىلىنغان

ئۇيغۇرلاردىكى قۇش پەيلىرىنى تاقاش ئادىتى ۋە ئۇنىڭ مەدەنىيەت مەنبەسى توغرىسىدا

جۈرئەت سېتىۋالدى

(شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى تارىخ ۋە مىللەتشۇناسلىق ئىنشىتوتىنىڭ
ئوقۇتقۇچىسى)

I

ئۇيغۇرلار ئاسىيادىكى قەدىمكى مىللەتلەرنىڭ بىرى بولۇپ، تارىختىن بۇيان ئۆزىگە خاس مىللى مەدەنىيەت يارىتىپ، ۋەتىنىمىزنىڭ رەڭگارەڭ مەدەنىيەت خەزىنىسىنى بېيىتىش ۋە ئىلگىرى سۈرۈش، شۇنداقلا ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتىنى گۈللەندۈرۈشتە زور تۆھپە قوشقان مىللەتتۇر. ئۇيغۇرلار ئۇزۇن مەزگىللىك تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا ئۆزگىچە مىللىي ئالاھىدىلىكىنى شەكىللەندۈردى ۋە راۋاجلاندۇردى. بېشىغا قۇش پەيلىرىنى تاقاش ئادىتى خەلقىمىزنىڭ ئەگرى-توقاي تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا شەكىللەنگەن ئۆزىگە خاس مىللىي ئەنئەنىسىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبى قىسمى بولۇپ، قۇش پەيلىرىنى تاقاش ۋە ئۇچار قۇشلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان مەدەنىيەت ئەجدادلىرىمىزنىڭ مىللىي ئۆرپ-ئادەتلىرى ۋە ئىستېتىك قاراشلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپلا قالماستىن يەنە ئۇلارنىڭ قەدىمكى دىنىي ئېتىقاد چۈشەنچىلىرىنى ۋە ئېتىك شەكىللىنىش جەريانىنى تەتقىق قىلىشتىمۇ مۇھىم يىپ ئۇچى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئۇيغۇرلاردىكى قۇش پەيلىرىنى بېشىغا تاقاش ئادىتى ۋە بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك مەدەنىيەتنىڭ مەنبەسى، راۋاجى ۋە ئۇنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئىستېتىك كۆز قارىشى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى توغرىسىدا تېخى مەخسۇس ۋە سىستېمىلىق تەتقىقات ئېلىپ بېرىلغىنى يوق. تارىخىي يازما ھۆججەتلەر ۋە ئارخېئولوگىيىلىك تېپىلمىلار بىلەن خەلقىمىزدە ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان قۇش پەيلىرىگە ئائىت بەزى ئادەتلەرنىڭ ئوخشاشلىقى ھەرگىز سەۋەبسىز، تاساددىپىي ئەمەس. بۇ خەلقىمىزنىڭ قەدىمكى ئەجدادلىرىمىزدىن تارتىپ

داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان، تارىختىن بۇيانقى ئىشلەپچىقىرىش ئەمەلىيىتى جەريانىدا شەكىللەنگەن ئىستېتىك چۈشەنچىلىرى ۋە ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئىپتىدائى دەۋرلەردىكى كۆك تەڭرى (ئاسمان) گە چوقۇنۇشتىن كېلىپ چىققان قۇش ئېتىقادچىلىقى ھەمدە «ئادەم ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ روھى ئىلاھى قۇشلارغا ئايلىنىپ كېتىدۇ» دەپ قارالغان دىنىي چۈشەنچىلىرى نەتىجىسىدە بارلىققا كەلگەنلىكىنى ئېنىقلاپ چىقىشقا بولىدۇ.

II

ئاپتونوم رايونىمىز ئېلىمىز بويىچە قىيا تاش رەسىملىرى ئەڭ كۆپ تېپىلغان جايلارنىڭ بىرى (1) بولۇپ، ئېلىمىز ئارخېئولوگلىرى تەرىپىدىن «يېڭى تاش قوراللار دەۋرىگە ئائىت» دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن كۆكتوقايدىكى تاڭبالى تاس (تامغىلىق تاش) غارىغا سىزىلغان رەسىملەر توغرىسىدا ئارخېئولوگ ئابدۇقەييۇم خوجا مۇنداق دەپ يازىدۇ: «تاڭبالى تاس» غارىغا سىزىلغان سۈرەتلەردە بىر خىل قىزغۇچ مېنىرال خام ماتېرىيال قىلىنغان. سۈرەتنىڭ ئۈستى قىسمىغا ئوخشاش مەركەزلىك ئىككى يۇمىلاق، يېنىغا بۇلۇتقا ئوخشاپ كېتىدىغان سۈرەت سىزىلغان. تۆۋەن تەرىپىگە بېشىغا پەي قىستۇرۇلغان قالىپاق كىيگەن، پىشانىسىدە نەچچە ئونلىغان قورۇقلىرى بار ئادەم سۈرىتى سىزىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ يۈز-كۆزلىرى، قاشلىرى، ئاغزى ناھايىتى ئېنىق بىلىنىپ تۇرىدۇ. (بۇ خىل رەسىملەر ئىچكى موڭغۇلدىكى چوغاي تاغلىرىدىن تېپىلغان قىيا تاش سۈرەتلىرى ئارىسىدىمۇ ئۇچرايدۇ)(2). تاڭبالى تاس قىيا تاش رەسىملىرى توغرىسىدا ئالىم ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەد ئىمىن «غەربىي يۇرت تاشكېمىر سەنئىتى» ناملىق كىتابىدا: «تاڭبالى تاستىكى يەنە بىر قىياغا كۆلپەكتىپ ئۇسۇل مەنزىرىسى چېكىلگەن. ئۈستۈنكى قاتاردا بەش كىشى ئۇسۇل ئويناۋاتقان بولۇپ، بىرىنچى كىشىنىڭ بېشىدا ئۈچ تال پەي (پۆپۈك) كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئاستىنقى قاتاردا بەش كىشى ئۇسۇل ئويناۋاتقان ھالەتتە بولۇپ، بۇنىڭدىمۇ باشتىكى كىشى ئوخشاش نەرسە تاقىغان، ئۇلار ئۇسۇل باشلىغۇچى سالىسى ياكى ئىبادەت باشلىغۇچى قامان ئوبرازىنى ئەسلىتىدۇ»(3) دەپ يازغان.

قۇتۇبى ناھىيىسىنىڭ غەربىي جەنۇبىغا جايلاشقان قىزىلتاش جىلغىسىدىكى قىيا تاشقا بىر قانچە كىشىنىڭ ئۇسۇل ئويناۋاتقان كۆرۈنۈشى چېكىلگەن بولۇپ، باشتىكى كىشى بېشىغا بىر تال پەي قاندىغان. (4) (1-رەسىمگە قارالسۇن)

1-رەسىم: قىزىلتاش جىلغىسىدىكى قۇش پېيىغا مۇناسىۋەتلىك قىيا تاش سۈرىتى قىيا تاش رەسىملىرى ئىپتىدائىي دەۋرلەردىكى ئىنسانلارنىڭ ئىدىيىۋى قەلب ھالىتىنىڭ

ئىپادىلىنىشى(5) بولۇپ، دىيارىمىزدىن بايقالغان قىيا تاش رەسىملىرى بىزنى ئەجدادلىرىمىزنىڭ نەچچە مىڭ، نەچچە ئون مىڭ يىللار ئىلگىرىكى دەۋردىكى تۇرمۇشى، ئېتىقادى ۋە سەنئىتىدىن خەۋەردار قىلدى. دېمەك، بىز يۇقارقى مەلۇماتلاردىن ئەجدادلىرىمىزدا قۇش پەيلىرىنى بېشىغا تاقاش ئادىتىنىڭ مۇندىن نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرىكى دەۋردىلا بارلىقىنى بىلىۋالالايمىز. ئالتاي ۋە تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدە ياشىغان ئەجدادلىرىمىزنىڭ قەدىمكى دەۋرلەردىلا بېشىغا قۇش پەيلىرىنى تاقاش ئادىتىنىڭ قىيا تاش رەسىملىرىدە ئەكس ئەتتۈرۈلگەنلىكىگە ئوخشاش، تارىم ئويمانلىقىدا ياشىغان ئەجدادلىرىمىزدىمۇ بۇ خىل ئادەتنىڭ بولغانلىقى ئاپتونوم رايونىمىزدا ئېلىپ بېرىلغان ئارخېئولوگىيەلىك ئىلمى تەكشۈرۈشلەر ئارقىلىق ئىسپاتلاندى. 1979-، 1980- يىللىرى شىنجاڭ ئارخېئولوگىيە خادىملىرى لوپنۇر كۆلى ئەتراپى، كۆنچى دەرياسىنىڭ يۇقىرى، تۆۋەن ئېقىمىدىكى قەدىمكى مەدەنىيەت ئىزلىرىنى تەكشۈرۈش جەريانىدا قۇم ئاستىغا كۆمۈلۈپ كەتكەن بىر قىسىم قەدىمى قەبرىلەردىن تېمىمىزغا مۇناسىۋەتلىك مەدەنىيەت ھادىسىسىنى بايقىغان. 1979-يىلى كۆنچى دەرياسى ساھىلىنى قېزىپ تەكشۈرۈشتە بايقالغان قەبرىلەردىكى جەسەتلەرنىڭ بېشىغا ئۇچلۇق قالىپ كىيگۈزۈلگەن، بەزىلىرىنىڭ قالىپلىرىغا ئىككى تال، بەزىلىرىگە بەش تال ھەتتا بەزىلىرىگە توققۇز تالغىچە ھەرخىل رەڭدىكى قۇش پەيلىرى قىستۇرۇلغان(6). 1980-يىلىدىكى كۆنچى دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىمىنى ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش جەريانىدا قېزىۋېلىنغان «كىرورەن گۈزلى» (بۇنىڭدىن 3800-4000 يىل بۇرۇن) نىڭ بېشىغا قوڭۇر رەڭلىك ئۇچلۇق كىگىز قالىپ كىيگۈزۈلگەن بولۇپ، قالىپنىڭ سول يېنىغا ئىككى تال قۇش پېيى قىستۇرۇلغان(7). (2-رەسىمگە قارالسۇن)

2-رەسىم: بېشىغا قۇش پېيى تاقالغان «كىرورەن گۈزلى» نىڭ جەسىتى ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېينىڭ ئارخېئولوگىيە ئەترىتى 1985-يىلى 9-ئايدا چەرچەن ناھىيىسىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى زاغۇنلۇق قەدىمى قەبرىستانلىقىدىن بۇنىڭدىن 3000 يىل بۇرۇنقى دەۋرگە تەۋە قەدىمكى جەسەت ۋە جەسەت بىلەن بىللە قويۇلغان ئاخىرەتلىك بۇيۇملارنى قېزىۋالغان. (QZM85)-نومۇرلۇق قەبرىدىن قوڭۇر رەڭلىك كىگىزدىن تىكىلگەن بىر قالىپ كىيگۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئاستى كەڭ، ئۈستى تار ھەم ئۇچلۇق خۇددى قۇش تۇمشۇقىغا ئوخشايدۇ. قالىپنىڭ ئىگىزلىكى 37 سانتىمېتىر، ئايلىنىمى 66 سانتىمېتىر، ئۈستى (تۇمشۇق قىسمى) بەش سانتىمېتىر، ئۇنىڭ ئاستىدىكى قىسمىنىڭ گىرۋىكى يۇڭ يىپ بىلەن پەرلىنىپ، ئارقىسىغا قايرىلغان. ئالدى تەرىپىگە 11 تالدىن ئىككى قاتار پەي (ئارىلىقى يەتتە-سەككىز سانتىمېتىر) قىستۇرۇلغان. پەيلىرىنىڭ كۆپ قىسمى چۈشۈپ كەتكەن بولسىمۇ، قىستۇرۇلغان پەي ئورنىنى ئېنىق كۆرگىلى بولىدۇ(8). بۇنىڭدىن باشقا يەنە چەرچەندىن تېپىلغان

قەبىرلەردىكى جەسەتلەرنىڭ بېشىدىكى كىگىز قالپاقنىڭ جىيەك ۋە تۆپىلىكىنىڭ ئالدى قىسمىنىڭ توققۇز يېرىگە سوقسۇر پېيى قالدغان. (9)

يۇقارقىلاردىن سىرت، يەنە 2002-يىلى شىنجاڭ ئارخېئولوگىيە ئەترىتى كىچىك مۇرەن قەبرىستانلىقىدىكى قېزىش ئېلىپ بېرىلغاندا، قەبرىستانلىقنىڭ جەنۇبىدىكى 1-، 2-قاتلامغا تەۋە دەپ قارىغان قەبرىلەردىن تېمىمىزغا مۇناسىۋەتلىك مەدەنىيەت ھادىسىسىنى ئۇچراتقان. (11M) -نومۇرلۇق قەبرىگە بىر ئايال بېشىنى شەرققە قىلىنىپ دەپنە قىلىنغان، جەسەتنىڭ بېشىغا ئاق كىگىز قالپاق كىيگۈزۈلگەن، قالپاقنىڭ سول يېنىغا 28 سانتىمېتىر ئەتراپىدا ئىككى تال پەي ھايۋانات سىڭىرى بىلەن ئۇچى ئۇچلانغان قىزىل ياغاچ (قىزىل قىلىپ بويالغان) قا تېڭىپ ياسالغان بولۇپ، پەينىڭ ئاخىرى قىزىل رەڭلىك يۇڭ يىپ بىلەن چىگىلىگەن. جەسەتنىڭ قورساق قىسمىغا بىر تال قۇش پېيى قويۇلغان.... ئۆتۈكنىڭ يۈزى قىسمى (ئالدى تەرەپ) ئوتتۇرىسىدىكى تېرىنىڭ ئۈستىگە قىزىل يۇڭ يىپ بىلەن بوغۇلغان ئىككى باغلامدىن پەي سانجىپ قويۇلغان. (10) (3-رەسىمگە قارالسۇن)

3-رەسىم: (11M) -نومۇرلۇق قەبرىدىكى بېشىغا قۇش پېيى تاقىغان ئايالنىڭ جەسىتى (13M) -نومۇرلۇق قەبرىگە بىر ئايال بېشى شەرققە قىلىنىپ دەپنە قىلىنغان. جەسەتنىڭ بېشىغا ئاق كىگىز قالپاق كىيگۈزۈلگەن. قالپاقنىڭ سول يېنىغا ئىككى باغلام قۇش پېيى قىستۇرۇلۇپ ئۈستىدىن قىزىل يۇڭ يىپ بىلەن چىگىلىگەن. قورساق قىسمىغا ئۈچ تال پەي قويۇلغان. پۈتۈندىكى ئۆتۈكنىڭ يۈزىنىڭ ئوتتۇرىسىغا تۆشۈك تېشىلىپ، قىزىل يۇڭ يىپ بىلەن باغلانغان بىر بوغۇمدىن پەي سانجىپ قويۇلغان. (11) (4-رەسىمگە قارالسۇن)

4-رەسىم: (13M) -نومۇرلۇق قەبرىدىكى قۇش پېيى قىستۇرۇلغان باش كىيىم (24M) -نومۇرلۇق قەبرىگە بىر ئەر بېشى شەرققە قىلىنىپ دەپنە قىلىنغان. جەسەتنىڭ بېشىغا قوڭۇر رەڭلىك ئۇچلۇق كىگىز قالپاق كىيگۈزۈلگەن. قالپاقنىڭ سول يان گىرۋىكىگە ئىككى تال پەي قىستۇرۇلغان (بىرى ئايرىم بىر تال پەي، يەنە بىرى بەش تال پەيدىن تەركىب تاپقان يەلپۈگۈچسىمان پەي بېزەك). بۇ جەسەتنىڭ قورساق قىسمىغا 3 تال پەي قويۇلغان ھەمدە يانلىرىغا پەي چاپلانغان ئوقيانىڭ ئوقىدىن 4 تال قويۇلغان. ئۆتۈكنىڭ ئالدى تەرىپىگە يەتتە باغلام پەي سانجىلىپ قىزىل يۇڭ يىپ بىلەن چىگىلىگەن. (12) (5-رەسىمگە قارالسۇن)

5-رەسىم: (24M) -نومۇرلۇق قەبرىدىكى جەسەتكە كىيگۈزۈلگەن قۇش پېيى قىستۇرۇلغان باش كىيىم (33M) -نومۇرلۇق قەبرىدىكى جەسەت ئاللىقاچان مومىياغا ئايلىنىپ كەتكەن بولۇپ، جەسەتنىڭ بېشىغا قوڭۇر رەڭلىك كىگىز قالپاق كىيگۈزۈلگەن. قالپاقنىڭ سول يېنىغا بەش باغلام مويىدىن تۈزۈلگەن يەلپۈگۈچسىمان پەي بېزەك قىستۇرۇلغان، ياسىلىش شەكلى ۋە

پەي تەركىبى (24M) - نومۇرلۇق قەبرىدىكى جەسەتنىڭكى بىلەن ئوخشاش، مومىيانىڭ ئۈستىگە پەي چاپلىنىپ ياسالغان تۆت تال ئوقيانىڭ ئوقى قىزىل يۇڭ يىپ بىلەن باغلاپ قويۇلغان. (13) (6-رەسىمگە قارالسۇن)

6-رەسىم: (33M) - نومۇرلۇق قەبرىدىكى جەسەتكە كىيگۈزۈلگەن قۇش پېيى قىستۇرۇلغان باش كىيىم بۇ قەبرىلەردىن چىققان ياغاچ ئەۋرىشكىلىرىنى كاربون 14 ئانالىزى ئارقىلىق تەجرىبە قىلىش نەتىجىسىدە قەبرىلەردىكى جەسەتلەر مىلادىدىن بۇرۇنقى 1650-يىللاردىن مىلادىدىن بۇرۇنقى 1450-يىللارغىچە بولغان دەۋرگە تەۋە ئىكەنلىكى مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن. (14)

شۋىتسىيەلىك ئارخېئولوگ فولك بېرگمان «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسى» ناملىق كىتابىدا 1939-يىلى كىچىك مۇرەن قەبرىستانلىقى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى جايلارنى تەكشۈرۈش ھەم قېزىش ئېلىپ بېرىش جەريانىدا قولغا كەلتۈرگەن مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ناھايىتى تەپسىلىي تونۇشتۇرغان بولۇپ، بۇ كىتابتا تىلغا ئېلىنغان نۇرغۇن جەسەتلەرنىڭ بېشىغا قۇش پەيلىرى قىستۇرۇلۇپ، قورساق قىسمىغا پەي قويۇلۇپ دەپنە قىلىنغانلىقى يېزىلغان ھەمدە بۇ ھەقتە كىتابنىڭ ئاخىرىدا فوتو سۈرەتلىرىمۇ بېرىلگەن. ئاپتور كىتابتا 1934-يىلى 7-ماي ئارخېئولوگ سىۋىن ھېدىن بىلەن چىڭ زۇڭچېڭ قۇم دەرياسى دېلتىسىدىكى بىر يالغۇز دەپنە قىلىنغان قەبرە ھەققىدىكى باياندا مۇنداق يازىدۇ: «باش كىيىملىرى توق قوڭۇر رەڭلىك كىگىز ئىچكى قالپاق ۋە نەپىس ئىشلەنگەن سېرىق رەڭلىك كىگىز تاشقى قالپىقىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. تاشقى قالپاقنىڭ تۆپىلىكىگە قىزىل يىپ شويىنا بىلەن بېزەك قىلغان. قالپاقنىڭ سول يېنىدىكى ئىككى تال پەي ھايۋانات سىڭىرى ۋە قىزىل يۇڭ يىپ بىلەن يۆگەلگەن بولۇپ، قالپاقنىڭ ئۇچلۇق تۆپىسىدە روشەن ھالدا كۆتۈرۈلۈپ تۇرىدۇ...» (15) (7-رەسىمگە قارالسۇن) 7-رەسىم: 1934-يىلى 7-ماي ئارخېئولوگ سىۋىن ھېدىن بىلەن چىڭ زۇڭچېڭ قۇم دەرياسى دېلتىسىدىكى قەبرىگە دەپنە قىلىنغان جەسەتكە تەقلىد قىلىپ سىزىلغان رەسىم ئەمدى نەزىرىمىزنى مىڭ ئۆي تام رەسىملىرىگە ئاغدۇرساق، قىزىل مىڭ ئۆي 69-غاردىكى كۈسەن پادىشاھى ۋە خانىشىنىڭ رەسىمىدە، خانىش بېشىغا تور شەكىللىك شىلەپە كىيگەن بولۇپ، شىلەپىنىڭ ئالدى قىسمىغا ئۈچ كۆز قويۇلۇپ ئىككى يانغا ئىككى تال قۇش پېيى يانتۇ ھالەتتە قىستۇرۇلغان. (16) يۇقارقىلاردىن باشقا، «غەربىي يۇرتنىڭ ئومۇمىي تەزكىرىسى» 1-جىلدىكى غەربىي يۇرتلۇقلارنىڭ كىيىم-كېچەكلىرى ھەققىدىكى بايانلاردا «بۆكنىڭ ئالدىغا قۇش پەيلىرىنى قادايدىغانلىقى...» خاتىرىلەنگەن. (17)

قۇش پەيلىرىنى تاقاش ئادىتىنىڭ كىلىپ چىقىشى توغرىسىدا ئاتاقلىق تارىخچىمىز موللاموسا سايرانى (1836-1917-يىللىرى) ئۆزىنىڭ «تارىخى ھەمدى» ناملىق ئەسىرىدە: «يافەسىنىڭ ئوغلى چىن، ئوغلى ماچىن ئۈچۈن بىر شەھەر بىنا قىلدى ھەمدە ئۇنى ماچىننىڭ نامى بىلەن ئاتىدى. ماچىن پەرزەنتلىرىگە ئوۋ ئوۋلاشنى ئۆگەتتى. قۇشلارنىڭ ئىچىدە ئەنقا دەيدىغان ناھايىتى چىرايلىق بىر قۇش بولۇپ، ئۇلار بۇ قۇشنىڭ قاناتلىرىنى زىننەت بۇيۇمى سۈپىتىدە باشلىرىغا قىسىدىغان بولدى ھەمدە قول ئاستىدىكىلەرگىمۇ جەڭلەردە مۇشۇ قۇشنىڭ پەي قاناتلىرىنى باش كىيىمىگە قىسىش توغرىلىق يارلىق چۈشۈردى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئادەت ئومۇملىشىشقا باشلىدى. بۇ ئادەت مەنسەپدارلار ئارىسىدا ھازىرغىچە ساقلانماقتا» (18) دەپ بايان قىلىش ئارقىلىق بۇ خىل ئادەتنىڭ مەنسەپدارلار ئارىسىدا يېقىنقى دەۋرلەرگىچە داۋاملاشقانلىقىنى كۆرسىتىپ بەرگەن.

دىمەك، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان پاكىتلار خەلقىمىزدىكى قۇش پەيلىرىنى بېشىغا تاقاش ئادىتىنىڭ تارىخىنىڭ ئۇزۇنلۇقىنى ئىسپاتلاپلا قالماستىن، يەنە قەدىمدە تارىم دەريا ۋادىسى ۋە تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدە ياشىغان ئەجدادلىرىمىز ئورتاق بولغان. كەڭ ئومۇملاشقان ئادەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

III

بىز تۇرمۇشىمىزدىكى بىر قىسىم مەدەنىيەت ھادىسىلىرى بىلەن يۇقارقى مۇھىم ئىسپاتلارنى باغلاش ئارقىلىق، قۇش پەيلىرىنى تاقاش ئادىتىنى بۇنىڭدىن نەچچە مىڭ يىللار ئاۋۋالقى ئىپتىدائىي دەۋرلەردىن تا ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كەلگەن. ئەجدادلىرىمىزغا ئورتاق بولغان ئادەت دەپ ھۆكۈم قىلالىساقمۇ، ئەمما بۇ ئادەتنىڭ قانداق تارىخى دەۋردە مەيدانغا كەلگەنلىكى، قانداق دىنىي ئېتىقادنى ئەكس ئەتتۈرىدىغانلىقى ياكى قايسى خىل مەدەنىيەتنىڭ تەسىرىدە كىلىپ چىققانلىقى توغرىسىدا بىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئېنىق يازما ماتېرىيال يوق. ئەمما ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئەجدادلىرى دەپ قارالغان «دى» قوۋمى ھەققىدىكى بەزى ئۇچۇرلار بىزنىڭ بۇ مەسىلىنى ئانالىز قىلىشىمىزغا ياردەم بېرەلەيدۇ، دەپ قارايمەن. «دى» (狄) لار قەدىمكى دەۋرلەردە ئېلىمىزنىڭ شىمالى قىسمىدا ياشىغان خەلق بولۇپ، كىلاسسىك يازما مەنبەلەردە ئۇلار «狄» ياكى «翟» خېتى بىلەنمۇ خاتىرىلەنگەن. «狄» بولسا بۇ قوۋمنىڭ نامى بولۇپ، «翟» يايلاق ئاسمىنىدا پەرۋاز قىلىدىغان ئىنتايىن چاققان ۋە يىراققا ئۇچالايدىغان بىر خىل يىرتقۇچ قۇشنىڭ نامى ئىكەن. «دىلار» (狄) نىڭ (翟) خېتى بىلەنمۇ يېزىلىشى بۇ ئىككى

خەتنىڭ ئاھاڭداش بولشىدىن سىرت بۇ خەلقنىڭ تۇتېمى بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك بولغان. يەنى دى قوۋمى بۇ قۇشنى تۇتېم قىلغان (19). يەنە بەزى تارىخى ماتېرىياللاردا «دىلار يۇڭدىن ئىشلەنگەن كىيىم-كېچەكلەرنى كىيىدىغان، قۇش پەيلىرىنى تاقايدىغان... خەلق ئىدى» (20) دەپ خاتىرىلەنگەن. دىلار ھەققىدىكى بۇ ئىككى ماتېرىيالنى بىرلەشتۈرۈپ تەھلىل قىلغاندا، دىلار ئۇچار قۇشلارنى ئۇلۇغلىغانلىقى ئۈچۈن بۇ قۇشلارنىڭ پەيلىرىنى ئەتىۋارلاپ بېشىغا تاقىۋالغان بولۇشى مۇمكىن.

بەزى ماتېرىياللاردا بايان قىلىنىشىچە، ئەبۇلغازى باھادىرخانىنىڭ «شەجەرئى تەراكىمە» ناملىق ئەسىرىدە قەدىمكى ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنى تەشكىل قىلغان 24 ئۇرۇقنىڭ ئىچىدە 20 ئۇرۇقنىڭ قارچىغا، بۈركۈت، لاچىن قاتارلىق قارچىغا ئائىلسىگە تەۋە يىرتقۇچ قۇشلارنى ئۇلۇغلاپ ئۆزىگە بەلگە قىلغان (21). بۇ مەلۇمات ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي قوۋملاردا ئۇچار قۇش ئۇلۇغلىقنىڭ ناھايىتى مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغانلىقىنى بىلىۋېلىش مۇمكىن. «يېڭى تاڭنامە ئۇيغۇرلار تەزكىرىسى» دە ئۇيغۇر قاغانى ئاي تەڭرىدىن قۇش بولمىش قامۇغ بىلگە قاغان تاڭ ئوردىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، ئۆز نامىنىڭ خەنزۇچە يېزىلىپ كېلىۋاتقان (回纥) دېگەن خەتنى «شۇڭقاردەك تېز ئۇچىدىغان ۋە ھۇجۇم قىلىدىغان» دېگەن مەنىدىكى «خۇيخۇ» (回鹘) دېگەن خەتكە ئۆزگەرتىشنى ھەمدە شۇنداق ئاتاشنى ئۇقتۇرغانلىقى خاتىرىلەنگەن. بۇ ھەقتە بەزى ماتېرىياللاردا، مەزكۇر «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسىنى ئالايتەن «回鹘» غا ئۆزگەرتىشتە پەقەت ئاھاڭ تەرجىمىسىلا كۆزدە تۇتۇلغان بولماستىن، خەنزۇ تىلىدىكى مەنىسىنىمۇ كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن «回鹘» دەپ ئۆزگەرتىلگەن. بۇنىڭدا «回» خېتى «-yu» نىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى بولسا، «鹘» خېتى «-g» نىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى بولۇش بىلەن بىرگە، يەنە قەدىمكى خەنزۇ تىلىدىكى قەدىمكى تۈركىي خەلقلەر جۈملىدىن قەدىمكى ئۇيغۇرلار ئۇلۇغلىغان «» (لاچىن) نى كۆرسىتىدىغان مەنە تەرجىمىسىدۇر، دەپ قارايدۇ. (22)

ئۇلۇغ تىلشۇناس مەھمۇد كاشىغەرى ئۆزىنىڭ بۈيۈك ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا «ئۇيغۇر» دېگەن نامنى ئىزاھلىغاندا مۇنداق بىر رىۋايەتنى بايان قىلىدۇ: «... زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا تۈرك خاقانى ئۇنىڭغا قارشى 4000 ئادەم ئەۋەتكەن. ئۇلارنىڭ قالپاقلارنىڭ قاناتلىرى لاچىن قاناتلىرىغا ئوخشايدىكەن. ئوقنى ئالدىغا قانداق ئاتسا، كەينىگىمۇ شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن ئاتىدىكەن. زۇلقەرنەين بۇلارغا ھەيران قاپتۇ...» (23) مەھمۇد كاشىغەرى خاتىرىلەۋالغان رىۋايەتتىكى لاچىن قانتىغا ئوخشايدىغان، قاناتلىق قالپاق كىيگەن ئۇيغۇرلار جەزمەن ئۆزلىرىنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا «لاچىن» نى تۇتېم قىلغان بولسا كېرەك. شۇڭا بۇ ئالاھىدىلىك ئۇلارنىڭ كىيىم-كېچەك مەدەنىيىتىدىمۇ گەۋدىلەنگەن ھەمدە

ئەسكەرلەرنىڭ باش كىيىمىنى لاجىن شەكلىدە لايىھىلەپ، ئۇلارنى لاجىندەك چاققان، باتۇر كۆرسىتىشنى مەقسەت قىلغان بولۇشى مۇمكىن. «قۇشنى ئۇرۇق قىلىپ قوللىنىش تۇتېمىزىم ھادىسىسىنىڭ بىر خىل ئىپادىسىدۇر. يىراق قەدىمكى دەۋرلەردە ئۇرۇق قەبىلىلىرىنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ نامى تۇتېمدىن كەلگەن» (24) بولۇپ، ئۇلارنىڭ بۇ خىل چۈشەنچىلىرى ئالدى بىلەن ئۆزلىرىگە يېقىن بولغان قۇشلارنىڭ چوقۇنۇش، كېيىنچە بۇ قۇشلارنىڭ نامىنى ئۆز ئۇرۇقىنىڭ نامى قىلىپ قوللىنىش ئارقىلىق ئۇرۇق بىلەن ئېتىقادنى بىر گەۋدىلەندۈرۈشتىن ئىبارەت تەپەككۈر تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسى دېيىشكە بولىدۇ. قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدە خان-ئەمەلدارلارمۇ ئۆز ناملىرىنى ھەرخىل يىرتقۇچ قۇش ياكى ھايۋاناتلارنىڭ نامى بىلەن ئاتىغان. شىنجاڭنىڭ بەزى جايلىرىدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ھازىرغا قەدەر جەمەت لەقىمىنى قۇشلار بىلەن ئاتايدىغان ئەھۋاللار مەۋجۇت (25).

IV

قۇشلارنى ئۇلۇغلاش ئۇيغۇرلارنىڭ شامان دىنى ئېتىقادىدا ناھايىتى مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ. قەدىمدە ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۇچار قۇشلارنى ئۇلۇغلىشى ۋە ئۆزلىرىنىڭ تۇتېمى قىلىشى، ئۇلارنىڭ قەدىمكى دەۋردىكى كۆك تەڭرى ئېتىقادى ۋە ئوۋچىلىق تۇرمۇشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. كۆككە چوقۇنۇش ئەجدادلىرىمىزدىكى قەدىمكى ئېتىقاد شەكلى بولۇپ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ كۆچمەن چارۋىچىلىق تۇرمۇشى جەريانىدا ئاسمانغا كۆز سالىسلا كۆرگىلى بولىدىغان كۈن، ئاي، يۇلتۇزلارنىڭ دائىم ئۆزلىرىگە ئەگىشىپ يۈرىدىغانلىقىنى كۆرۈپ تەبىئىي ھالدا ئۇلارغا چوقۇنغان ھەمدە ئۇلارنىڭ ئېڭىدا كۆپكۆك ئاسمان ئىلاھ تۇرىدىغان جاي دەپ قارىلىپ، كۆك (ئاسمان) مۇقەددەس ھېسابلانغان. قەدىمكى ئەجدادلىرىمىز بولغان ھونلار، تۇرالار، قاڭقىللار، تۈركلەر ۋە قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ تارىختا ئاسمان جىسىملىرىغا چوقۇنۇشى ئومۇميۈزلۈك ئەھۋال بولۇپ، بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك يازما مەنبەلەر ۋە ئارخېئولوگىيىلىك مەنبەلەر ئىنتايىن كۆپ. ئۇلار كۆك تەڭرىنى ئۇلۇغلاپ كۆككە چوقۇنۇش بىلەن بىرگە يەنە ئۇچار قۇشلارنىڭ، ئىنسانلارغا نىسبەتەن مۇقەددەس ھېسابلىنىپ كەلگەن كۆكتە ئەركىن پەرۋاز قىلالايدىغانلىقىدەك فىزىئولوگىيىلىك ئالاھىدىلىكى قەدىمكى ئىنسانلارنىڭ تەپەككۈرىدە قۇشلاردا ئىنسان كۈچ-قۇدرىتىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان «ئىلاھىي قۇدرەت بار» دەيدىغان ئىلاھىي چۈشەنچىنى پەيدا قىلغان. يەنە بىر جەھەتتىن ئېيتقاندا، قۇشلارنى ئۇلۇغلاش ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئوۋچىلىق پائالىيىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئوۋچىلىق ئەجدادلىرىمىز

ئارىسىدا قەدىمكى زامانلاردىلا بىر پۈتۈن ئىگىلىك شەكلىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان. بۇ خىل ئىگىلىك شەكلىنىڭ ئۇزۇن مۇددەت داۋام قىلىشى نەتىجىسىدە، ئەجدادلىرىمىز ھايۋاناتلار بىلەن دائىملىق ئۇچرىشىپ، ھايۋاناتلار دۇنياسىنىڭ ھەر خىل خۇسۇسىيەتلىرى ۋە ئۇنىڭ سىرلىرى توغرىسىدا مۇئەييەن چۈشەنچىگە ۋە تونۇشقا ئىگە بولغان ھەمدە تۈرلۈك-تۈمەن جانلىقلار ئىچىدىن ئۆز تۇرمۇشىغا ئەڭ يېقىن، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ئوۋ قىلىش، ئوزۇقلىنىش ئېھتىياجىنى قاندۇرايلىغان بىر قىسىملىرىنى تاللاپ، ئۇلارنى ئىمكانىيەتنىڭ بېرىچە قولغا ئۆگەتكەن. ھايۋانلارنى قولغا كۆندۈرۈشنىڭ باشلىنىشى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ شۇڭقار، لاچىن، بۈركۈت قاتارلىق يىرتقۇچ قۇشلارمۇ قولغا كۆندۈرۈلۈپ ئوۋچىلىقتا ئىشلىتىلگەن. بۇ خىل قۇشلارنىڭ ئوۋ ئوۋلاشتىكى چاققانلىقى، باتۇرلۇقى، سەزگۈرلىكى قاتارلىق ئالاھىدىلىكلەر ئوۋچىلىققا تايىنىپ تۇرمۇشنى قامدايدىغان ئەجدادلىرىمىزدا بۇ قۇشلارغا نىسبەتەن چوڭقۇر ھېرىسمەنلىك، قىزىقىش تۇيغۇسى پەيدا بولغان ھەمدە بۇ قۇشلارنى ھاياتلىقتىكى تايانچ دەپ بىلىپ ئۇلۇغلاش نەزىرى بىلەن قارايدىغان بولغان ھەمدە بۇ خىل ئاڭ بىلەن بىرگە كۆكتە پەرۋاز قىلالايدىغان «سىرلىق كارامەت» ھەمدە سىرلىق شەيئىلەرنى ئۇلۇغلاش داۋامىدا شەكىللەنگەن تۇتېملىق ئېتىقاد بىرلىشىپ ئۇچار قۇشلارنى مۇقەددەس دەپ بىلىپ چوقۇنىدىغان ھالەتنى شەكىللەندۈرگەن. شامان دىنىدا ھەتتا «ئادەم ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ روھى ئىلاھىي قۇشلارغا ئايلىنىپ كېتىدۇ» دەپ قارالغان (26). بۇ ھەقتە بىزگە مۇنداق ماتېرىياللار ئۇچرايدۇ: «تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان ھەرقايسى مىللەتلەردە قۇشقا چوقۇنىدىغان ئادەت خېلى كۆپ ئىدى، ئورخۇن دەرياسى بويىدىكى قەدىمكى تۈرك مەڭگۈ تاشلىرىدا uchdy (ئوچتى) دىگەن سۆز بار بولۇپ، ئادەملەر ئۆلۈپ كەتكەنلەرنى (چاچراپ كەتتى) دىگەن ئىبارە بىلەن ئىپادىلەيتتى. تاكى 10-ئەسىردىن كېيىنمۇ ئادەملەر ئۆلۈپ كەتكەنلەرنى shungar bodey (شۇڭقار بولدى) دىگەن سۆز بىلەن ئىپادىلىگەن ئىدى.» (27) ھوما قۇشى ھەققىدە مۇنداق بىر ئەپسانىۋى رىۋايەت بار: «ھوما قۇشى داڭلىق بىر قۇش بولۇپ، قارا قاغا چوڭلۇقىدا قاناتلىرى قارا، بېشى يېشىل بولۇر. ھاۋادا ياشايدۇ، ھاۋادا تۇخۇم تۇغىدۇ، چۈجىسىنى ھاۋادا چىقىرىدۇ. بۇ قۇش بەزىدە يەر يۈزىگە قىزىق گەزگىچە يېقىنلايدۇ ھەم قايتا كۆتۈرۈلىدۇ. بۇ ۋاقىتتا بۇ قۇشنىڭ كۆلەڭگىسى بىرەرنىڭ ئۈستىگە چۈشسە شۇ باي بولىدۇ ياكى پادىشاھ بولىدۇ» (28). بۇ ئەپسانە بىلەن مەزمۇنداشلىققا ئىگە ئەپسانە-چۆچەكلەر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەدىمدىن بۇيان ئېغىزدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ بىزگىچە داۋاملىشىپ كەلگەن. ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىمۇ ناھايىتى كۆپ ئۇچرايدۇ، ھەمدە بۇ قۇشلار ئىنسانلارغا بەخت-سائادەت ئېلىپ كىلىدىغان، ئادىللىق، خۇشاللىق ۋە قۇتتىن سىمۋولى سۈپىتىدە تىلغا ئېلىنىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈنمىكىن بىزنىڭ تىلىمىزدا «باشقا بەخت قۇشى قونماق»، «باشقا تەلەي قۇشى قونماق» دېگەندەك ئىدىئوملار ئارقىلىق بىراۋنىڭ بەختىنىڭ كەلگەنلىكى ئىپادە قىلىنىدۇ. دەۋرنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ ئەجدادلىرىمىزدىكى قۇش ئۇلۇغلىقى كېيىنكى دەۋردە ئىجتىمائىي ئىگىلىك شەكلىنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە سۈنئىي دىنلارنىڭ ئەجدادلىرىمىزدىكى قۇش ئېتىقادچىلىقىنىڭ ئورنىنى ئىگەللىشى نەتىجىسىدە ئاستا-ئاستا سۇسلاپ بارغان. بولۇپمۇ ئىسلام دىنىنىڭ جانلىقلارغا چوقۇنۇشقا قارشى ئىدىيىنىڭ تەسىرىدە قۇشلارغا چوقۇنۇش بارغانسېرى ئاجىزلاپ، خەلقىمىز ئارىسىدا قۇش پەيلىرىنى تاقاش ئادىتىمۇ ئاساسىي جەھەتتىن ئۈزۈلدى. بىر قىسىم رايونلاردا شامانلار روھ كۆچۈرۈش، پىرە ئويىنىش قاتارلىق پائالىيەتلەردە بېشىغا بۈركۈت، قارچىغا قاتارلىق قۇشلارنىڭ پەيلىرىنى تاقايدىكەن (29) ھەمدە بۇ قۇشلارنىڭ پەيلىرى بىلەن بىمارنىڭ ئاغرىغان جايلىرىنى سىيرىپ داۋالاپ، بىمارنىڭ تېنىدىكى يامان روھلارنى قوغلاپ چىقىرىدىكەن ھەتتا شامانلار پىرخونلۇق قىلغاندىمۇ كۆپ ھاللاردا بۈركۈت سىياقىدا ياسىنىدىكەن (30). دەۋرىمىزگە كەلگەندە، قۇش پەيلىرىنى ئىستىخىيلىك ھالدا «يامان كۆزدىن ساقلىغۇچى ئەڭگۈشتەر» قاتارىدا ئائىلىلەردە ساقلاش شەكلىگە ئۆزگەرگەن بولۇپ، بەزى ئائىلىلەردە يېڭى تۇغۇلغان بوۋاق بولسا ئۇنى قورققان تېگىشتىن ساقلاش ئۈچۈن بەزى قۇشلارنىڭ پېيىنى بالا بىلەن بىللە ساقلايدىغان، لاجىن، قارچىغا ئوخشاش قۇشلارنىڭ پەيلىرىنى تۇرۇسقا سانجىپ، يامانلىقنى توساپ، ئۆيگە بەخت ئېلىپ كەلگۈچى قۇت بەلگىسى دەپ قارايدىغان ئادەت بار. يەنە شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، ئۇيغۇر سەنئەتكارلىرىنىڭ سەھنە باش كىيىملىرىدە كۆرۈلىدىغان پەي بېزەكلىرى ئەنە شۇ قۇش پەيلىرىنى تاقاش ئىستېتىكىسىنىڭ ئۆزگەرگەن شەكلى دەپ قاراشقا بولىدۇ.

شۇڭا مەن يۇقارقى تارىخى پاكىتلارغا ئاساسلىنىپ، ئۇزاق تارىخى دەۋرلەردىن بىزگىچە يېتىپ كەلگەن خەلقىمىزدىكى قۇش پەيلىرىنى تاقاش ۋە قۇش پەيلىرىگە مۇناسىۋەتلىك مەدەنىيەتنى ئەجدادلىرىمىزنىڭ قەدىمكى دەۋرلەردە ئېتىقاد قىلغان شامان دىنى ھەمدە ئۇلارنىڭ ئىپتىدائىي ئىستېتىكى چۈشەنچىلىرىنىڭ بىزگە قالدۇرغان يالدامسى دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈمەن.

ئىزاھاتلار:

(1) (4) (5) سۇبېيخەي: «شىنجاڭ قىيا تاش رەسىملىرى»، شىنجاڭ گۈزەل-سەنئەت نەشرىياتى (خەنزۇچە)، 1994-يىلى، 1-نەشرى، 5-، 6-، 450-بەت.

- (2) ئابدۇقېييۇم خوجا: «غەربىي يۇرت ۋە قەدىمكى مەدەنىيەت»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1995-يىلى 4-ئاي، 1-نەشرى 89-بەت.
- (3) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەد ئىمىن: «غەربىي يۇرت تاشكېمىر سەنئىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1998-يىلى 1-نەشرى، 21-بەت.
- (6) (7) ئابدۇقېييۇم خوجا: «كىرورەن گۈزىلىنىڭ تېپىلىش ۋە تەتقىق قىلىنىش جەريانى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى» ژورنىلىنىڭ 1997-يىللىق 2-سانى، 76-، 79-بەتلەر.
- (8) «شىنجاڭ گېزىتى» 1996-يىلى 11-ئاينىڭ 12-كۈنىدىكى سانى 5-بەت، «زاغۇنلۇقتىن قېزىۋېلىنغان باش كىيىملەر» ناملىق ماقالە.
- (9) ئابدۇرېھىم ھەبىبۇللا: «لوپنۇر ۋە لوپنۇر ئۇيغۇرلىرى توغرىسىدا»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژورنىلىنىڭ 1987-يىللىق 3-سانى، 164-بەت.
- (10) (11) (12) (13) (14) شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئارخېئولوگىيە تەتقىقاتى ئورنى نەشر قىلغان: «لوپنۇردىكى كىچىك مۇرەن قەبرىستانلىقىنى 2003-يىلدىكى قېزىشتىن دوكلات»، «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» ژورنىلى، (خەنزۇچە) 2007-يىللىق 10-سانى، 8-، 12-، 16-، 20-، 26-، 41-بەتلەر.
- (15) فولك بېرگمان: «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، (ئۇيغۇرچە)، 2000-يىلى 9-ئاي، 1-نەشرى، 295-بەت.
- (16) يار مۇھەممەد تاھىر تۇغلۇق: ئىبادەت ئابدۇۋاھىت: «تۈركىي تىللار دىۋانىدىكى ياسىنىش سەنئىتىدىن ئۆرنەكلەر»، «مىراس» ژورنىلىنىڭ 2007-يىللىق 6-سانى، 36-بەت.
- (17) تۇرسۇن ھوشۇر ئىدىقۇتى: «قۇش ئوبرازى ۋە قۇش پېيىغا مۇناسىۋەتلىك مەدەنىيەت ھەققىدە» دېگەن ماقالىسىدىن ئېلىنغان نەقىل، شىنجاڭ پىداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى (ئىجتىمائىي پەن قىسمى)، 2006-يىللىق 1-سانى 66-بەت.
- (18) موللا موسا سايرامى: «تارىخى ھەمدى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1986-يىلى 1-نەشرى، 50-، 51-بەتلەر.
- (19) (27) ياك شېڭمىن: «قەدىمكى ئۇيغۇر تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، (ئۇيغۇرچە) 1998-يىلى 8-ئاي نەشرى، 7-، 297-بەت.
- (20) ئەنۋەر بايتۇر، خەيرىنسا سىدىق: «شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1991-يىلى 1-نەشرى، 22-بەت.

- (21) (22) ئابدۇبەسر شۈكۈرى، سۇلايمان ھېلىمىياز: «پالنامە» ۋە ئۇيغۇرنىڭ دۇنيا قاراشلىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000-يىلى 9-ئاي 1-نەشرى، 113-، 114-بەت.
- (23) مەھمۇد كاشغەرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى (ئۇيغۇرچە)، 1-توم، 1981-يىلى 1-نەشرى، 151-بەت.
- (24) (28) ئابلىمىت ئۆمەر بىلگە: «ئۇيغۇرلارنىڭ ئىپتىدائىي ئېڭى ۋە پەلسەپە بىخلىرى» ناملىق كىتابتىن نەقىل، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2008-يىلى نەشرى، 104-، 200-بەتلەر.
- (25) غەيرەتجان ئابدۇللا كالدېر: «ئانا مىراس لەقەملىرىمىز ۋە ئۇن فامىلە قىلىپ قوللىنىشنىڭ مۇمكىنچىلىكى توغرىسىدا ئويلىغانلىرىم»، «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى»، 2003-يىللىق 1-سان، 88-بەت.
- (26) راخمان ئابدۇرېھىم: «ئۇيغۇرلاردا شاماننىم»، بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006-يىلى 1-نەشرى، 146-بەت.
- (29) لى جىنشېن: «شىنجاڭدىكى دىنلارنىڭ ئۆزگىرىش تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، (خەنزۇچە)، 2003-يىلى 1-نەشرى، 45-بەت.
- (30) دىلمۇرات ئۆمەر: «ئالتاي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەرنىڭ شاماننىم ئېتىقادى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى (خەنزۇچە)، 1995-يىلى 1-نەشرى، 87-بەت.

پايدىلانمىلار:

1. ئابدۇقېييۇم خوجا: ئابدۇقېييۇم خوجا: «غەربىي يۇرت ۋە قەدىمكى مەدەنىيەت»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1995-يىلى 4-ئاي، 1-نەشرى.
2. فولك بېرگمان: «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، (ئۇيغۇرچە)، 2000-يىلى 9-ئاي، 1-نەشرى.
3. راخمان ئابدۇرېھىم: «ئۇيغۇرلاردا شاماننىم»، بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006-يىلى 1-نەشرى.
4. دىلمۇرات ئۆمەر: «ئالتاي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەرنىڭ شاماننىم ئېتىقادى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى (خەنزۇچە)، 1995-يىلى 1-نەشرى.
5. ئابلىمىت ئۆمەر بىلگە: «ئۇيغۇرلارنىڭ ئىپتىدائىي ئېڭى ۋە پەلسەپە بىخلىرى» ناملىق كىتابتىن نەقىل، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2008-يىلى نەشرى.

6. لى جنشىن: «شىنجاڭدىكى دىنلارنىڭ ئۆزگىرىش تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، (خەنزۇچە)، 2003-يىلى 1-نەشرى.
7. ئابدۇبەسىر شۈكۈرى، سۇلايمان ھېلىمنىياز: «پالنامە» ۋە ئۇيغۇرنىڭ دۇنيا قاراشلىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000-يىلى 9-ئاي 1-نەشرى.
8. غەيرەتجان ئوسمان: «ئۇيغۇرلارنىڭ شۇڭقار ئېتىقادچىلىقى»، «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى»، 1994-يىلى 4-سان.

مەنبە : «مىراس» ژورنىلىنىڭ 2012-يىللىق 6-سان.

ئۇيغۇر تەزكىرىلىرىنىڭ تەرەققىيات تارىخى

خەدىجە بۇغرا

قىسقىچە مەزمۇنى: ئىنسانىيەتنىڭ ئۆز مەۋجۇتلىقىنى ئىزدەشتىن ئىبارەت تەرەققىيات جەريانى ئىنسانلارنىڭ تارىخى، تارىخى شەخسلەرنى ئەسلەش ۋە كېيىنكىلەرگە بۇ ھەقتە مۇكەممەل چۈشەنچىلەرنى مەراس قالدۇرۇش ئىستىكى، يەنى، ئەجدادلىرىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى، ئىدىيىسى، خاراكتېرى ۋە شانلىق نەتىجىلىرىنى، تۆھپە - سەۋەنلىكلىرىنى ئەۋلادلىرىغا بىلدۈرۈش ئۈمىدى بىلەن توپۇنغان بۇ خىل ئارزۇ - ئۈمىدلىرى باشتىن - ئاخىر شۇ قەدەر كۈچلۈك ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەن ئىدىكى، تەزكىرە ئىنسانلارنىڭ مۇشۇ ئارزۇ - تەلەپلىرى ۋە ئېھتىياجىنىڭ تۈرتكىسىدە ناھايىتى قەدىمكى دەۋرلەردىلا بارلىققا كەلگەن. ھەمدە ھەرقايسى دەۋرلەردە ئۆز دەۋرىگە ماس بولغان مەزمۇنلارنى ئىپادىلەپ، مەزمۇن جەھەتتىن بېيىپ، شەكىل جەھەتتە رەڭدارلىقنى شەكىللەندۈرگەن

ئۇيغۇرلار تارىخىدا نۇرغۇن تەزكىرە يازغۇچىلىرى ۋە تەزكىرە ئەسەرلىرى بارلىققا كەلگەن. ھەرقايسى تارىخى باسقۇچلاردا يېزىلغان تەزكىرىلەر شۇ دەۋرنىڭ تارىخى رېئاللىقىنى ئۆزىگە ئارقا كۆرۈنىش قىلغان بولۇپ، ئۇ شۇ دەۋر مەدەنىيىتىنى، تارىخىنى ۋە ئەدەبىياتىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى، كىشىلەرنىڭ ئىدىيە سىستېمىسىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

بۇ ماقالىدە ئۇيغۇر تارىخىدىكى تەزكىرىلەرنىڭ شەكىللىنىش، تەرەققىي قىلىش، پىشپى يېتىلىش باسقۇچلىرى ۋە ھەرقايسى باسقۇچلارنى تەزكىرىلەرنىڭ ئۆزگىچىلىكى ھەققىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر: ئۇيغۇر، تەزكىرە.

بىر پۈتۈن ئۇيغۇر تارىخىدا بارلىققا كەلگەن يازما ئەسەرلەر نەچچە ئەسىردىن بېرى ئۆزىنىڭ تارىخى ئىزچىللىقىنى ساقلاپ، مەزمۇن جەھەتتىن ئاددىيلىقتىن - مۇرەككەپلىككە، تېپىزلىقتىن - چوڭقۇرلۇققا، شەكىل جەھەتتىن خىلمۇ - خىل تۈر ۋە ژانىرلارغا قاراپ تەرەققىي

قىلىش داۋامىدا، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ كۆپ خىل ساھەلىرىگە چېتىشلىق بولغان مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دۇنياۋى نادىر ئەسەرلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈپ، بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ گۈللىنىشى ۋە يېيىشى ئۈچۈن غايەت زور تۆھپە قوشتى. بۇ جەرياندا ئىنسانلارنىڭ ئەجدادلىرىنى ئەسلەش، قەھرىمانلارنى سېغىنىشتىن ئىبارەت تەبىئىي خاراكتېرىدىن پەيدا بولغان ئەڭ قەدىمكى ژانىرلاردىن بېرى بولغان تەزكىرىمۇ مۇھىم رول ئوينىدى.

1. تەزكىرىنىڭ شەكىللىنىش باسقۇچى

ئۇيغۇر تارىخىدا تارىخى شەخسلەرنىڭ ھايات-پائالىيىتى ۋە ئىش - ئىزلىرىنى بايان قىلىش قەدىمدىن داۋاملىشىپ كەلگەن ئەنئەنە بولۇپ، بۇنىڭ ئەڭ دەسلەپكى نامايەندىسى ئەڭ قەدىمكى ژانىر بولغان قوشاقلاردا ئىپادىلەنگەن.

تارىخى قوشاقلار ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى ئىچىدە سان ۋە مەزمۇن جەھەتتىن ئۆزگىچە ئورۇن تۇتىدۇ. ئۇ كونا كىرىت تارىخى شەخس، تارىخى ۋە قەلەر ئۈستىدە ئېيتىلغان ناخشا - قوشاقلار بولۇپ، ھەم ئەدەبىي قىممەتكە ھەم تارىخى قىممەتكە ئىگە. بىزگىچە يېتىپ كەلگەن قەھرىمانلارنىڭ ئىش - پائالىيەتلىرى تەسۋىرلەنگەن ئەڭ قەدىمى قوشاق بەگقۇلى ھەققىدىكى قوشاقتۇر. يەنى «شىمالى خانلىقلار تارىخى، ئېگىز ھارۋىلىقلار ھەققىدە قىسسە» دىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، مىلادىنىڭ 402- يىلى ئاۋار قاغانى تولۇنخان توبالار خانى توباغۇر تەرەپتىن مەغلۇپ قىلىنغان. تولۇنخان موڭغۇلىيە چۆلىنىڭ شىمالىغا چېكىنىپ كېلىپ، ئۇيغۇرلارغا ھۇجۇم قىلغان. بۇ ئۇرۇشتا بەگقۇلى ئاۋارلارنى تارمار قىلغان بولسىمۇ، كېيىن بىخەستەلىك قىلىپ، تولۇنخان بىلەن بولغان يەنە بىر ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولغان ۋە توبالار خانلىقىنىڭ پاناھىغا كېتىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇ ئۆلگەندە توبالار خانى توباغۇي ئۇنىڭغا دۆلەت بويىچە ماتەم تۇتۇشنى ئورۇنلاشتۇرۇپ، دەبدەبىلىك ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزگەن.

قەھرىمان بەگقۇلى ھەققىدە توقۇلغان قوشاقتىن بىر كۆپلەپ بىزنىڭ دەۋرىمىزگە يېتىپ كەلگەن.

«ۋاي كەلدى بەگقۇلى» دېگەندە ئانا،
توختايدۇ بوۋاقتىڭ يىغىسى شۇئان.
دېيىشەر ياش قىزلار ئېيتقاندا ناخشا،

«بولسىدى يىگىتىم بەگقۇلى سمان».[1]

بۇ قوشاقتا ئىپادىلەنگەن قەھرىمان ئوبراز بەگقۇلىنىڭ سۈرلۈك، ھەيۋەتلىك، باتۇر ئىكەنلىكى تەسۋىرلەنگەن بولۇپ، بۇنىڭدىن ئەينى دەۋردە ئۆتكەن شۆھرەتلىك قەھرىماننىڭ ئۆز زامانىسىدىكى خەلقلەر ئارىسىدا چوڭقۇر تەسىر پەيدا قىلغان، ئالاھىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ئۇندىن باشقا، «تۈركى تىللار دىۋانى»دا تىلغا ئېلىنغان قەدىمىي قوشاقلاردىن بىرى بولغان توڭا ئالىپ ئەر ھەققىدىكى قوشاقتىمۇ ئۆز خەلقىنىڭ تىنچلىقى، بەخت – سائادىتى، ئۆز ئېلىنىڭ بىخەتەرلىكى ئۈچۈن بىر ئۆمۈر كۈرەش قىلغان تارىخى شەخس ئافراسىياپ ئوبرازى جانلىق، ھەيۋەتلىك قىلىپ تەسۋىرلەنگەن.

ئالىپ ئەر توڭا ئۆلدىمۇ،
ئەسىز دۇنيا قالدىمۇ،
ئۆزلەك ئۆچىن ئالدىمۇ،
ئەمدى يۈرەك يىرتىلۇر.

ئۆلىشىپ ئەرەن بۆرلەيۇ،
يىرتىپ ياقا ئۇرلايۇ.
سقىرىپ ئۇنى يۇنلايۇ،
سغىتاپ كۆزى ئۆرتۈلۇر.

كۆڭلۈم ئىچىن ئۆرتەدى،
پىتىمىش باشىغ قارتادى.
كەچمىش ئۈدۈك ئىرتەدى،
تۈن كۈن كەچۈپ ئىرتەلۇر.

يەشمىسى:

باتۇر ئەر توڭا ئۆلدىمۇ،
ۋاپاسىز دۇنيا قالدىمۇ.
پەلەك ئۆچىنى ئالدىمۇ،
ئەمدى يۈرەك يىرتىلۇر.

ئەرلەر بۆرىدەك ھۇۋىلىشىپ،
يىرتىپ ياقا ئاھ ئۇرۇشۇپ.
چىقىراپ ئۇنى داتلىشىپ،
ئۆسۈپ كۆزى ئۆرتۈلۈ.

كۆڭلۈم ئىچىنى ئۆرتىدى،
پۈتكەن يارنى تاتلىدى.
ئۆتكەن ئىشقىنى ئەسلەتتى،
تۈن – كۈن كېچىپ ئىزدىنىۋر.

يۇقىرىقىلاردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، قەھرىمانلار توغرىسىدىكى تارىخى قوشاقلاردا مەلۇم رېئال، تارىخى شەخسلەرنىڭ ھاياتى – پائالىيىتى تارىخى چىنلىق ئاساسدا ئوبرازلىق بايان قىلىنغان. شۇ ۋەجىدىن قوشاقلارنى ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىنىڭ دەسلەپكى بىخلىنغان تۇپرىقى دېيىشكە بولىدۇ.

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ بىر تۈرى بولغان رىۋايەتلەر مەلۇم بىر تارىخى شەخس، تارىخى ۋەقە، تەبىئەت مەنزىرىسى، ئىجتىمائىي ئۆرپ – ئادەت ۋە مەدەنىيەت تارىخىغا ئائىت ۋەقەلەرنى ئۆزىنىڭ بايان قىلىش ئوبيېكتى قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭدىكى ئاساسلىق قەھرىمان، ۋەقە ياكى مەنزىرىلەر بەلگىلىك تارىخى رېئاللىققا ئىگە بولىدۇ. رىۋايەتتە گەرچە بەزى ئەپسانىۋى ۋەقەلەر بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ تارىخى رېئاللىق ئامىللىرى كۈچلۈك بولۇپ، ئەپسانىۋى تەسەۋۋۇرلار ئاساسلىق ئورۇندا تۇرمايدۇ. ئۇيغۇر خەلق رىۋايەتلىرى ئىچىدە «تۇمارىس رىۋايىتى»، «شراق رىۋايىتى»، «بۆگۈخان رىۋايىتى» قاتارلىق رىۋايەتلەردە تارىخى شەخسلەرنىڭ ھاياتى، ئىش – پائالىيەتلىرى تەسۋىرلەنگەن بولۇپ، تارىخى چىنلىققا ئىگە. تۇمارىس مىلادىدىن بۇرۇنقى VI ئەسىردە ياشىغان ماسساگىتلارنىڭ خانى بولۇپ، نۇرغۇن جايلارنى بېسىۋېلىپ خەلقنى قۇل قىلغان ئىران پادىشاھى كەيخۇسراۋ ئوتتۇرا ئاسىياغا بېسىپ

كىرگەندىن كېيىن، تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ ماسساگىت قەبىلىسىگە ھۇجۇم قىلىدۇ. تۇمارىس ماسساگىتلارنىڭ تىنىچ ۋە خاتىرجەملىكىنى ساقلاپ، ئۇرۇشنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا ھەرىكەت قىلغان بولسىمۇ، لېكىن زالىم كەيخۇسراۋ ماسساگىتلار بىلەن ئۇرۇشۇش نىيىتىدىن يانمايدۇ. تۇمارىس بۇنداق ئەھۋالدا ئۆز خەلقىنى دۈشمەنگە قارشى باتۇرلارچە ئاتلىنىشقا چاقىرىدۇ، خەلقىنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ، قوشۇنغا رەھبەرلىك قىلىپ، كەسكىن جەڭ قىلىدۇ. ۋەتەنپەرۋەرلىك روھى بىلەن سۇغۇرۇلغان ماسساگىتلار، باتۇر ئايال پادىشاھ تۇمارىسنىڭ رەھبەرلىكىدە ئىران قوشۇنلىرىنى تارمار قىلىپ، كەيخۇسراۋنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇرۇشتا غەلبە قىلىپ، تىنىچ - ئامان تۇرمۇش كەچۈرىدۇ. مانا شۇ ماسساگىت قەبىلىلىرىنىڭ تۇمارىس رەھبەرلىكىدە ئېلىپ بارغان قەھرىمانلىق كۈرىشى تۇمارىس رىۋايىتىنىڭ ئاساسى تىمىسىدۇر.

«شىراق رىۋايىتى» دىكى باش پىرسوناژ شىراقمۇ ئىرانغا پادىشاھ دارا (مىلادىدىن بۇرۇنقى 522 - 496 - يىللاردا ئۆتكەن) ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋردە ياشاپ ئۆتكەن رىئالنى شەخس. ئۇ ئاددى بىر پادىچى بولۇپ، دارا ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە باشقا مەملىكەتلەرگە تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى قوزغاپ، ساك قەبىلىلىرىگە ھۇجۇم قىلغان ۋاقىتتا، ئۆزىنىڭ ئەل يۇرتىنى جېنىدىن ئەزىز كۆرىدىغان، ئۆز خەلقىنىڭ تىنچلىقى، ئەركىنلىكى، مۇستەقىللىكى ئۈچۈن جان پىدا قىلىشقا تەييار تۇرىدىغان ئالجاناب روھقا ئىگە ئاددى پادىچى شىراق كۆكرەك كېرىپ چىقىپ، دارا قوشۇنلىرىنى ئالداپ ھالاك قىلىدۇ ۋە ئۆزىمۇ قۇربان بولىدۇ.

«بۆگۈخان رىۋايىتى» دە ئورخۇن - سېلىنگا دەرياسى ۋادىلىرىدا قۇرۇلغان قەدىمكى ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ (مىلادى 747 - 840 - يىللار) ئىككىنچى ئەۋلاد خاقانى مويۇنچۇرنىڭ كەنجى ئوغلى بۆگۈخان (ئېل تېكىن ياكى تەڭرى خاقان) نىڭ تۇغۇلۇشى، تەختكە چىقىشى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئومۇمى پائالىيەتلىرى بايان قىلىنغان. رىۋايەتتە تارىختا ئۆتكەن رىئال شەخس بۆگۈخان ھەققىدىكى تارىخى پاكىتلارنى فانتازىيىلىك تەسەۋۋۇر بىلەن ئىپادىلىگەن بولۇپ، باش قەھرىمان بۆگۈخان سىرلىق مۆجىزات ئىگىسى بولغان بىر شەخس سۈپىتىدە تەسۋىرلەنسۇمۇ، لېكىن ئۇنىڭ بىر پۈتۈن پائالىيەتلىرى بەلگىلىك تارىخى رىئاللىقنى ئۆزىنىڭ تايىنىش ئاساسى قىلغان.

بۇ رىۋايەتلەردىكى رىئال تارىخى شەخسلەرنىڭ ھاياتى، ئىش - پائالىيەتلىرىنى تەسۋىرلەش، چىنلىققا ئىگە بولۇشتەك ئالاھىدىلىكى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن يازما ئەدەبىياتقا ئۆتۈپ، يازما ئەدەبىياتتا تەزكىرە ئەسەرلىرىنىڭ شەكىللىنىشىدە تۈرتكىلىك رول ئوينىغان.

VII - VIII ئەسىرلەردە يەنى كۆك تۈرك ۋە ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە مەيدانغا كەلگەن «ئورقۇن - يېنسەي مەڭگۈ تاشلىرى» كۆك تۈرك خانلىقى ۋە ئورقۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ

تارىخى، مەدەنىيىتى، ئىقتىسادى ئەھۋالى ھەمدە گۈللىنىش ۋە زاۋاللىققا يۈز تۇتۇش جەريانى قاتارلىق بىر قاتار ئەھۋاللىرىنى ئەدەبىي ۋە شېئىرى تىل بىلەن ئىپادىلەپ بېرىش سۈپىتى بىلەن ئۆز دەۋرىنىڭ تارىخى رېئاللىقىدىن مەلۇمات بەرگۈچى مۇھىم ھۆججەت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇيغۇر يازما ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى نامايەندىسى، شۇنداقلا ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىنىڭ شەكىللىنىش باسقۇچىدىكى ئەڭ ۋەكىللىك نامايەندە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. «تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى» (712-716- يىللىرى ئورنىتىلغان) دانىشمەن ۋەزىر، ھەربىي ئىستراتېگىيىچى تۇنيۇقۇقنىڭ ئىلتەرىش قاغان، قاپاغان قاغان ۋە بىلگە قاغان قاتارلىقلار بىلەن قىلغان جەڭگىۋار ھەربىي يۈرۈشلىرى، قاغانلىقنى بىرلىككە كەلتۈرۈش، خەلقنى خاتىرجەملىككە، تىنچلىققا ئىگە قىلىش يولىدا كۆرسەتكەن ئاجايىپ قەھرىمانلىقلىرى كۈچلۈك ئەدەبىي تىل بىلەن ھىسسىياتلىق، جانلىق، ئوبرازلىق بايان قىلىپ، كۆك تۈرك خانلىقىنىڭ ئاجىزلىقتىن كۈچلۈك بولۇشقا، بۆلۈنۈشتىن بىرلىككە كېلىشىگە قاراپ ماڭغانلىقىنى كۆرسىتىپ بەرگەن يادىكارلىق.

«ئەينى دەۋردىكى تارىخى ۋەقەلەرنىڭ ئىزچىللىق ۋە چىنلىق ئاساسىدا بايان قىلىنغانلىقىغا قاراپ «تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى» نى كۆك تۈرك قاغانلىقىنىڭ نەسەبنامىسى دېيىشكىمۇ بولىدۇ، تەركىبىدە تەرجىمىھال ئەدەبىياتىغا خاس بولغان ئېلىمپىنتلارنىڭ كۆپ بولغانلىغىغا قاراپ ئۇنى بىلگە تۇنيۇقۇقنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيەتلىرىنى ئېچىپ بەرگۈچى بىئوگرافىك ئەسەر دەپ قاراشقىمۇ بولىدۇ.» [2]

بۇ دەۋردە مەيدانغا كەلگەن «تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى» دىن باشقا «كۆلتېگىن مەڭگۈ تېشى» (732- يىلى ئورنىتىلغان)، «بىلگە قاغان مەڭگۈ تېشى» (735- يىلى ئورنىتىلغان)، «تېرخىن مەڭگۈ تېشى» (753- يىلى ئورنىتىلغان)، «بايانچۇر مەڭگۈ تېشى» (759- يىلى ئورنىتىلغان)، «تەس مەڭگۈ تېشى» (761-762- يىللىرى ئورنىتىلغان)، «توققۇز ئۇيغۇر قاغانى مەڭگۈ تېشى» (814- يىلى تىكلەنگەن) قاتارلىق مەڭگۈ تاشلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك كۆك تۈرك خانلىقى ۋە ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ مەشھۇر قاغانلىرى ۋە ۋەزىرلىرىنىڭ شەرىپىگە ئورنىتىلغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىش- پائالىيەتلىرىنى ئاساسلىق ئىپادىلەش ئوبيېكتى قىلغان ھالدا، كۆك تۈرك ۋە ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقى قاغانلىرىنىڭ ھەربىي يۈرۈشلىرى، مەملىكەتنى بىرلىككە كەلتۈرۈش، تىنچلاندۇرۇش ۋە كۈچەيتىش يولىدا كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرى قاتارلىق تارىخىي ۋەقەلەر ۋە شەخسلەر سەرگۈزەشتىلىرىنى تارىخىي رېئاللىقنى ئاساس قىلغان ھالدا، رېئالزىملىق ئىجفەدىيەت مەتودى بويىچە، ھەرخىل ئىخچام ۋە نازۇك شائىرانە تىل بىلەن ئوبرازلىق ۋە جانلىق ھالدا تەسۋىرلەپ بېرىلگەن.

مەڭگۈ تاشلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك تارىخىي شەخسلەر ئۈچۈن ئورنىتىلغان بولۇپ، ئۇلاردا مەلۇم بىر شەخسنىڭ تۇغۇلۇشى، ئۆسۈشى، پائالىيەتلىرى، قاغان، ۋەزىر، قوماندانلارنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. يەنى تۈرك خانلىقىغا تەۋە مەڭگۈ تاشلاردا باش پىرسوناژ قىلىنغان تۇنيۇقۇق، ئىلتەرىش قاغان، قاپاغان، بىلگە قاغان، كۆل تېگىن قاتارلىق ئوبرازلارنىڭ ھەممىسى رېئال تۇرمۇشتىن تاللىۋېلىنغان شەخسلەر بولۇپ، ئۇنىڭدىكى ۋەقەلىكلەرمۇ رېئاللىققا، تارىخقا ئۇيغۇن بولغان ھەقىقىي ۋەقەلەردۇر. مۇشۇ جەھەتتىن ئالغاندىمۇ «بۇ مەڭگۈ تاش ئابدىلىرى ئۇيغۇر تەزكىرە ئەدەبىياتىنىڭ قەدىمكى زاماندىكى ژانىرلىرىغا ۋەكىل بولىدۇ» [3] دېيىشكە تامامەن ھەقلىقمىز.

2. ئۇيغۇر تارىخىدا تەزكىرىنىڭ راۋاجلىنىش باسقۇچى

VII – VIII ئەسىرلەردە بارلىققا كەلگەن ئورقۇن يېنسەي مەڭگۈ تاشلىرىنى ئۆزىنىڭ دەسلەپكى نامايەندىسى قىلغان ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكى قوچۇ (850 - 1250) ۋە قاراخانىيلار (840 - 1212) خانلىقى دەۋرىدىمۇ ئۆزىنىڭ ئىزچىللىقىنى ساقلاپ، تارىخىي ئۆزگىرىش ۋە راۋاجلىنىش باسقۇچىغا كىرىپ كەلگەن.

مىلادى XI ئەسىرلەردە ياشاپ ئۆتكەن ئابدۇغاپپار بىننى ھۈسەيىن قەشقەرى «تارىخى قەشقەر»، «مىسكەدى ئۇستادىيان» (ئۇستازلارنىڭ توپلانغان جايى) قاتارلىق ئەسەرلەرنى يازغان بولۇپ، بۇ ئەسەرلەردە قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ دەسلەپكى ئەھۋالىغا دائىر تارىخى ۋە رىۋايەتلىك مەلۇماتلار بېرىلگەن. XIII ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن نىزامى ئەرۋىزى سەمەرقەندى «مەجمە ئۈننەۋادىر» (نادىر ھېكايىلەر) ناملىق ئەسىرىدە سامانىيلار ۋە قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدە ئىلىم-مەرىپەتكە ھامىيلىق قىلغان سامانىي پادىشاھى ئەمىر ئىسمائىل سامانىي، غەربىي قاراخانىيلار قاغانى خىزىرخان قاتارلىق بىر مۇنچە ھۆكۈمدارلارنى ۋە ئۇلار ئۆز ئەتراپىغا توپلىغان يۈزلىگەن پەيلاسوپ، ئاسترونوم، يازغۇچى، شائىرلارنى ۋە تىبابەت ئالىملىرىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن.

مىلادى XI-XV ئەسىرلەرگە يەنى چاغاتاي ۋە تۆمۈرىيلەر ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىگە كەلگەندە، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ گۈللىنىشى ۋە تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، تەزكىرىچىلىك يۈكسىلىش دەۋرىگە قەدەم قويغان. بۇ دەۋر تەزكىرە ئەسەرلىرى بىر تەرەپتىن مەڭگۈ تاش يادىكارلىقلىرىنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتىن تېخىمۇ بېيىپ، تېما جەھەتتىن كۆپ خىللىشىغا قاراپ يۈزلەنگەن. مىلادى 1334 - يىلى ئورنىتىلغان «قوچۇ ئىدىقۇتلۇقى تۆھپە مەڭگۈ تېشى» مەڭگۈ تاش ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق

قىلغان بولۇپ، بۇ مەڭگۈ تاشنىڭ مەزمۇنى كى كى قۇرسا ئىچقۇ دېگەن ئەدىب تەرىپىدىن يېزىلغان. بۇ مەڭگۈ تاشتا قوچۇ ئۇيغۇر ئىدىقۇتلىرىدىن بارچۇق ئارت تېگىندىن تارتىپ تايپىنۇ خانغىچە بولغان ئالتە ئەۋلاد ئۇيغۇر خاقانلىرىنىڭ شەجەرىسىنى بەدىئىي يول بىلەن جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن بولۇپ، بۇ دەۋر تەزكىرە ئەسەرلىرىنىڭ مۇھىم نامايەندىلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئەدەبىيات - سەنئەت ئەسەرلىرى ئىنسان روھى ھىس - تۇيغۇسىنىڭ مەھسۇلى بولغاچقا، سەنئەتكارنىڭ ئىدىيىسى ئۇنىڭ ئىجادىيەتتە قايسى تىمىنى تۇتۇپ يېزىش، نىمىنى گەۋدىلەندۈرۈشكە تەسىر كۆرسىتىدۇ. جۈملىدىن ھەر قانداق بىر يازغۇچى تۇرمۇشتىن ماتېرىيال تاللىغاندا ئۆز ئىدىيىسىنى يىتەكچى قىلىدۇ، تۇرمۇشنى كۆزەتكەندىمۇ ئۆزىنىڭ ئىدىيە پىرىنسىپلىرى بويىچە كۆزىتىدۇ. شۇ ۋەجىدىن يازغۇچىنىڭ بىر پۈتۈن ئىجادىيەت جەريانى مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا ئۇنىڭ دۇنيا قارىشىنىڭ يىتەكچىلىكىدە بولىدۇ. ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغان دەۋردىن، جۈملىدىن قاراخانىلار دەۋرىدىن باشلانغان ئىسلام دىنى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا بەلگىلىك تەسىرلەرنى كۆرسەتكەن. ئۇيغۇر يازغۇچى-شائىرلارمۇ ئىسلام ئېتىقادى ۋە ئەقىدىسىنىڭ تەسىرىدە ئەدەبىي ئىجادىيەتتە بەلگىلىك بۇرۇلۇش ھاسىل قىلغان، جۈملىدىن ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ شەكىل، مەزمۇن، قۇرۇلمىسىدا ئۆزگىرىش پەيدا بولغان. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە تەزكىرىلەردىمۇ ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. مۇشۇ دەۋردىن باشلاپ ئىسلام دىنى ساھەسىدىكى شەخسلەر توغرىسىدا تەزكىرە ۋە تەزكىرە خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەرنى يېزىش ۋە تەزكىرە پىرسوناژلىرىغا ئىسلام ئەقىدىسى بويىچە باھا بېرىش شەكىللەنگەن.

بۇرھانىدىن ئوغلى نەسىرىدىن رابغۇزى (1279 - 1351) تەرىپىدىن 1309 - 1310 - يىللىرى ئەتراپىدا يېزىلغان، كۈچلۈك ئەدەبىي پۇراققا ئىگە بولغان «قىسسەسۇل رەبغۇزى»، 72 بابلىق، چوڭ ھەجىملىك نەسىرىي ئەسەر بولۇپ، ئۇنىڭدا ئادەم ئاتا بىلەن ھاۋا ئانىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىدىن تارتىپ تاكى ئىسلامىيەتتىكى تۆت خەلىپە، يەنى ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر، ئوسمان، ئەلى قاتارلىقلارنىڭ پائالىيەتلىرىگىچە بولغان كەڭ ئەپسانىۋى ۋە تارىخىي مەزمۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ۋەقەلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئەسەرگە كىرگۈزۈلگەن ھېكايىلەرنىڭ كۆپ قىسمى ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ قىممەتلىك بايلىقى بولغان «زەبۇر»، «تەۋرات»، «ئىنجىل»، «قۇرئان» قاتارلىق تۆت بۈيۈك كىتابتىن ئېلىنغان ۋە كۆپىنچىسى دۇنياۋى تېمىلارغا ئايلىنىپ كەتكەن مەشھۇر رىۋايەتلەر، يەنە بىر قىسمى ئىسلامىيەتنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تارقىلىش جەريانىغا مۇناسىۋەتلىك تارىخىي ۋەقەلىكلەر بولۇپ، گۈزەل ئەدەبىي ئۇسلۇبقا، يارقىن بەدىئىي ئوبرازلارغا، مول ۋە چوڭقۇر پەلسەپىۋى ئىدىيىلەرگە ئىگە بولغان بۇ ئەسەر چاغاتاي

ئەدەبىياتىدىكى مۇھىم نامايەندىلەرنىڭ بىرى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆزىنىڭ تەزكىرە خاراكتېرى بىلەن ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىدىمۇ مەلۇم ئورۇن تۇتىدۇ.

ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىرى ئىچىدە چاغاتاي ۋە تۆمۈرىيلەر خانلىقى دەۋرىدە نەتىجىسى ئەڭ گەۋدىلىك بولغىنى ئەلىشىر نەۋائى (1441 - 1501) بولۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ مەزمۇن جەھەتتىن مول، شەكىل جەھەتتىن خىلمۇ-خىل، تارىخى جەھەتتىن كۈچلۈك ئىلمى ئاساسقا ئىگە تەزكىرە ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئۇيغۇر مەدەنىيىتى، جۈملىدىن پۈتكۈل شەرق مەدەنىيىتىدە تەزكىرىچىلىكنىڭ بىر بۈيۈك پەللىسىنى ياراتقان. ئۇنىڭ 1490 - 1491 - يىللىرى يېزىلغان «مەجالسۇننەفائىس» (گۈزەللەر مەجلىسى) ناملىق ئەسىرى «تەزكىرىچىلىك تارىخىدا دۆلەت شاھ سەمەرقەندى (1431 - 1495) نىڭ «تەزكىرەتۇششۇئەرا» (شائىرلار تەزكىرىسى)، ئابدۇراخمان جامنىڭ «باھارستان» ناملىق ئەسەرلىرى بىلەن بىرلىكتە XV ئەسىر شەرق تەزكىرىچىلىكىنىڭ بۈيۈك ئۇتۇقى ھېسابلانغان بولۇپ، سەككىز مەجلىسكە بۆلۈپ يېزىلغان بۇ ئەسەردە، ئاپتور XIV - XV ئەسىرلەردە ئۆتكەن 458 نەپەر شائىر ۋە ئەدىب ھەققىدە مەلۇمات بەرگەن. نەۋائى ئەسەردە شائىر - ئەدىبلەرنى تونۇشتۇرۇش بىلەنلا بولدى قىلمىغان، بەلكى ئۇلارنىڭ ئىسىم - شەرىپى، نەسەبى، يۇرتى، ئەدەبىي تەخەللۇسى، ماھارىتى ۋە باشقا ئالاھىدىلىكلىرى، شېئىرىيەتتىكى ئۇسلۇبى، ئۇلارنىڭ ئارتۇقچىلىق ۋە كەمچىللىكلىرى، ھەتتا بەزى شائىر - يازغۇچىلارنىڭ بىۋاسىتە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىگىچە بولغان ئىشلارنى ئىنتايىن ئىنچىكىلىك بىلەن خاتىرىلىگەن. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئەسەر يالغۇر بۇرۇن ئۆتكەن شەخسلەرنىلا ئەمەس، بەلكى ئاپتور بىلەن زامانداش بولغانلارنى دىققەت مەركىزىگە قويغان. ئەسەرنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرىدىن يەنە بىرى شۇكى، ئەسەردە تونۇشتۇرۇلغان شەخسلەرنىڭ ھەممىسى مەخسۇس شائىرلارلا بولماستىن، بەلكى ئۇنىڭدا يەنە ئاز بولمىغان تەبىئىي پەن ۋە ئىجتىمائىي پەن ئالىملىرى ۋە ھەر قايسى كەسىپتىكى بىر قاتار شەخسلەر ھەققىدە مەلۇمات بەرگەن.

نەۋائى ئۆزىنىڭ «مەجالسۇننەفائىس» (گۈزەللەر يېغىلىشى) ناملىق بۇ ئەسىرى ئارقىلىق ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىدىكى خان - پادىشاھ ۋە بەگ - ۋەزىرلەر ھەققىدىلا تەزكىرە يېزىش ئەنئەنىسىنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئىنسانىيەتنىڭ بەخت - سائادىتىنى يارىتىش ۋە كۈپلەش يولىدا ئۆزىنىڭ بارلىقىنى يېغىشلىغان ئىلىم - پەن خادىملىرى ۋە ئەدەبىيات - سەنئەت ئەھلىنىڭ ئىجادىي پائالىيەتلىرىنى كۈچلۈك ئىلمى - پاكىتلار ئاساسىدا تەسۋىرلەشنى ئاساس قىلىپ، ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىك تەرەققىياتىنى يېڭى بىر پەللىگە كۆتۈرگەن. بۇ ئەسەر مەيلى يېزىلىش ئۇسلۇبى ۋە ياكى مەزمۇن جەھەتتىن بولسۇن، ئۇيغۇر تەزكىرە تارىخىدىكى يۈكسەك بىر

نامايەندە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. «مەجالسۇننەفائىس» ناملىق بۇ ئەسەردىن باشقا، نەۋائى ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە كەلگەندە، ئۆز زامانىسىدىكى ئۇلۇغ ئىجادكارلار توغرىسىدا ئەسەر يېزىشقا بەل باغلاپ، ئۇلارنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى، شەخسى - پەزىلەتلىرى، ئىنسانپەرۋەرلىكى، ساداقەت ۋە ئالىيجانابلىقى قاتارلىقلارنى بارلىق ئىلىم ئەھلى ۋە پەزىلەتلىك كىشىلەر ئۈچۈن ئىبرەت قىلىش ئارزۇسىدا، ئۇستازىم دەپ ھۆرمەتلەيدىغان مەشھۇر پارس شائىرى ئابدۇراخمان جامى (1414 - 1492) غا بېغىشلانغان «خەمسەئۇل مۇتەھەببىرىن» (ھەيرەتتە قالغان بەش كىشى) نى، ئۆزىنىڭ ئۆمۈرلۈك دوستلىرى سەيىد ھەسەن ئەردەشىر، مۇھەممەد پالۋانغا بېغىشلاپ «ھالاتى سەيىد ھەسەن ئەردەشىر»، «ھالاتى مۇھەممەد پالۋان» قاتارلىق تەزكىرە ئەسەرلىرىنى يازغان. شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ئابدۇراخمان جامىنىڭ «نەفاھاتىل ئۇنس» دېگەن ئەسىرىنى تۈركىي تىلىغا تەرجىمە قىلىش ئاساسىدا، ئىجادىي مەزمۇنلارنى قوشۇش ئارقىلىق يېزىپ چىققان «نەسائىمۇل مۇھەببەت» ناملىق ئەسىرىنى رويپا چىقارغان. ئابدۇراخمان جامىنىڭ «نەفاھاتىل ئۇنس» ناملىق ئەسىرىدە غەربىي ۋە مەركىزىي ئاسىيانىڭ VII ئەسىردىن باشلاپ تاكى ئابدۇراخمان جامى دەۋرىگىچە ئۆتكەن زۇنۇن مىسىرىدىن قەشقەردە ئۆتكەن سەئىدىدىن قەشقەرىغىچە، مەۋلانە نىزامىدىن خامۇش، مەۋلانە ياقۇپ چەرخى، ھاپىز شىرازى قاتارلىق 600 دىن كۆپرەك ئالىم - ئۆلىمالارنىڭ نام - ئەمەللىرى تونۇشتۇرۇلغان ئىدى. [4] «نەسائىمۇل مۇھەببەت» تە بولسا نەۋائى غەربىي ۋە مەركىزىي ئاسىيادا ئۆتكەن ئۆز دەۋرىگىچە بولغان 770 نەپەر مەشھۇر شەخس ھەققىدە مەلۇمات بەرگەن بولۇپ، ئەسەردە 157 نەپەر مەشھۇر شەخسنىڭ ئابدۇراخمان جامى ئەسىرىدىن پەرقلىق ھالدا ئورۇن ئالغانلىقى نەۋائى ئەسىرىنىڭ ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە ئۆزگىچىلىكىنى شەكىللەندۈرگەن. جۈملىدىن ئەسەردە ئەھمەد يەسەۋى، قوتىبىدىن ھەيدەر، ھاكىم ئاتا، زەنگى ئاتا، شەيخ ئارەزى، مەۋلانە لۇتقى، شەيخ نەسەبى، مەۋلانە ئابدۇراخمان جامى ۋە باشقا نۇرغۇن مۇتەپەككۇرلار ھەققىدە خېلى مۇكەممەل مەلۇمات بېرىلگەن ۋە ھاياتى پائالىيەتلىرى يورۇتۇلغان.

چاغاتاي دەۋرىنىڭ XVI ئەسىردىكى كۆزگە كۆرۈنگەن نامايەندىلىرىدىن بىرى بولغان زەھرىدىن مۇھەممەد بابۇر (1483-1530) تۈركىي ۋە پارس تىلىدا تەڭ ئىجادىيەت ئېلىپ بارالايدىغان بۈيۈك سەنئەتكار. ئۇ ئۆزىنىڭ ژانىر ۋە مەزمۇن جەھەتتىن كۆپ خىل بولغان ئەسەرلىرىدە ئۆز دەۋرىدىكى مۇھىم مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈلگەن، تىلى ئاددى، راۋان، يۈكسەك بەدىئىيلىككە ئىگە بىرقاتار شېئىرلىرى بىلەن چاغاتاي ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتىغا مۇناسىپ تۆھپە قوشقان بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆز ھاياتىنى تەسۋىرلەپ يازغان «بابۇرنامە» ناملىق ئەسىرى تىپىك تەزكىرە خاراكتىرىنى ئالغان ئەسەردۇر. ئۇ ئەسىرىدە 12

يېشىدىن باشلاپ پۈتۈنلەي جەڭ ۋە ھەربىي يۈرۈشلەر بىلەن ئۆتكەن جەڭگىۋار، تىنىمسىز، شۇنداقلا سەرگۈزەشتەلەرگە باي ھاياتىدىكى كەچۈرمىشلىرىنى، ئۆزى قاتناشقان ياكى ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان جەڭلەر، ۋەقەلەرنى، ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ياكى ئۆزى بىلىدىغان پادىشاھ، خان، مىرزا، بەگلەرنىڭ ئەھۋالى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىرىنى، ئۆزىنىڭ ھېس - تۇيغۇ ۋە تەجرىبە - ساۋاقلرىنى ۋە باشقا كۆرگەن بىلگەنلىرىنى ئاددى ئىبارە ۋە يەڭگىل سۆز - جۈملىلەر بىلەن چۈشىنىشلىك قىلىپ بايان قىلغان، نەۋائىنىڭ «مەجالسۇن نەفائىس» تىن كىيىنكى يەنە بىر بۈيۈك تەزكىرە ھېسابلىنىدۇ.

يەركەن (سەئىدىيە) خانلىقى (1514 - 1678) دەۋرىدە مىرزا ھەيدەرنىڭ «تارىخى رەشىدى»، شاھ مەھمۇد جورراسنىڭ «تارىخى رەشىدى زەيلى» ناملىق تارىخى ئەسەرلىرىدە نۇرغۇنلىغان تەزكىرە پارچىلىرى بارلىققا كەلگەن، شاھ مەھمۇد جورراسنىڭ «ئەنسەتتالىبىن» (ھەقىقەت ئىزدىگۈچىلەر دوستى) قاتارلىق تەزكىرە ئەسەرلىرى ئوتتۇرىغا چىققان. قىسقىسى، ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر تارىخىدا نەسىرىدىن رابغۇزى، ئەلشىر نەۋائى. زەھۇرىدىن مۇھەممەد بابۇر قاتارلىق بىر تۈركۈم ئەدىبلەر تەزكىرە ئىجادىيىتى ئارقىلىق ئۇيغۇر تەزكىرەچىلىكىنىڭ تەرەققىياتىنى يەنە بىر بالداق يۇقىرى كۆتۈرگەن بولۇپ، بۇ دەۋردىكى تەزكىرىلەر مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتىكى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بىلەن ئۇيغۇر تارىخىدا مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ.

3. ئۇيغۇر تارىخىدا تەزكىرىنىڭ پىشپ يېتىلىش باسقۇچى

ئۇيغۇر تەزكىرەچىلىكى XIV - XV ئەسىرلەردە رابغۇزى ۋە ئەلشىر نەۋائى قاتارلىقلارنى نامايەندە قىلغان ھالدا ئۆزىنىڭ مەڭگۈ تاشلاردىن كېيىنكى بىر قېتىملىق يۈكسىلىش دەۋرىگە قەدەم قويغان بولسا، خوجىلار ھۆكۈمرانلىقى دەۋرى (1678 - 1759) گە كەلگەندە تەزكىرە ئالاھىدە بىر ئېقىم سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىپ، يەنە بىر قېتىملىق يۈكسىلىش دەۋرىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. بۇ دەۋر تەزكىرىلىرى مەزمۇن جەھەتتە، شىنجاڭدا ئىسلام دىنىنى تارقىتىش يولىدا كۆرسىتىلگەن تىرىشچانلىقلار ۋە بۇ جەرياندا مەيدانغا چىققان تارىخى شەخسلەر، تەسەۋۋۇپ پىرىلىرى ۋە خوجىلارنىڭ ئىش - پائالىيەتلىرىنى ئاساسلىق تەسۋىرلەش ئوبيېكتى قىلغان ھالدا ۋەتەنپەرۋەرلىك، خەلقپەرۋەرلىك، ئېسىل ئىنسانىيەت - پەزىلەت، ئىلىم - مەرىپەت، مېھنەت، ئىجادكارلىق، ۋاپادارلىق قاتارلىق ئىلغار پىكىرلەرنى ئەكس ئەتتۈرگەن بولسا، شەكىل جەھەتتە ئاساسلىق نەزمىي شەكىلدە، شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە نەسىرى ۋە نەزمىي ئارىلاش شەكىلدە يېزىلغان.

لېكىن بۇ يەردە شۇنمۇ كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بۇ دەۋر تەزكىرە ئەسەرلىرى دىنىي ۋەقەلەرنى، تەسەۋۋۇپ پىرلىرى ۋە خوجىلارنىڭ ئىش - پائالىيەتلىرىنى تەسۋىرلىگەندە، ئاجايىپ - غارايىپ ۋەقە، دىنىي ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەردىن پايدىلىنىپ بايان قىلىش ئۇسۇلىدىن پايدىلانغان بولغاچقا، بەزى تەزكىرە ئەسەرلىرىنىڭ چىنلىق دەرىجىسى تۆۋەنلەپ، تارىخى قىممىتىگە تەسىر يەتكەن. بۇ دەۋر تەزكىرە ئەسەرلىرىگە زەلىلى (1676 - 1755) نىڭ «تەزكىرە ئى چىلتەن» (1734 - يىلى)، «تەزكىرە ئى خوجا مۇھەممەد شەرىفى بۇرۇكۋار» (1742 - يىلى)، ئابدۇشۈكۈرنىڭ «تەزكىرە ئى ئابدۇلمانان»، مىرخالىدىن كاتىپ موللا كىچىك يەركەندىنىڭ «تەزكىرە ئى ھىدايەت» (تەزكىرە ئى خوجا ئافاق، 1730 - يىلى)، خوجا مۇھەممەد شىرىفى ياركەندىنىڭ «نەسەبنامە ئى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان غازى» قاتارلىقلارنى ۋەكىل قىلىشقا بولىدۇ.

مىلادىيە 1759 - يىلىغا كەلگەندە، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى چوڭ - كىچىك خوجىلار توپلىشىنى تىنچىتىپ، شىنجاڭدا بىر ئەسىرگە يېقىن ھۆكۈم سۈرگەن خوجىلار ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ، يەركەن (سەئىدىيە) خانلىقىدىن كېيىن شىنجاڭدا ھۆكۈم سۈرگەن بۆلۈنمىچىلىك، تەپرىقچىلىك، جەڭگە - جېدەللەرگە خاتىمە بېرىپ، ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە نىسپى تۇراقلىق ۋەزىيەتنى بارلىققا كەلتۈرگەن. بۇنىڭ بىلەن يەركەن خانلىقىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىن باشلاپ ئافاق خوجا باشچىلىقىدىكى سوپى - ئىشانلىق ئېقىمىنىڭ بېسىمى ئاستىدا مەلۇم دەرىجىدە سولغۇن ھالەتكە گىرىپتار بولغان ئۇيغۇر ئەدەبىياتى قايتىدىن يۈكسىلىشكە قاراپ يۈزلىنىپ، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئۈچىنچى ئالتۇن دەۋرىگە قەدەم قويغان. بۇ دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتى مەزمۇن، شەكىل، يازغۇچىلار قوشۇنى، ئەسەرلەرنىڭ ھەجىمى، ئىدىيىۋىلىك ۋە بەدىئىيلىك قاتارلىق جەھەتلەردە ئىلگىرىكى دەۋر ئەدەبىياتىغا قارىغاندا زور دەرىجىدە يېڭىلانغان ۋە تەرەققى قىلغان، مۇشۇ قاتاردا ئۇيغۇر تارىخىدىكى ئەنئەنىۋى ژانىرلارنىڭ بىرى بولغان تەزكىرىمۇ زور دەرىجىدە تەرەققى قىلىپ، بۇ ساھەدە قولغا كەلتۈرۈلگەن نەتىجە ئىلگىرىكى ھەر قانداق دەۋردىكىدىن ئېشىپ چۈشۈپ، ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىنىڭ ئالاھىدە گۈللىنىش دەۋرى بارلىققا كەلگەن.

بۇ دەۋر تەزكىرە ئەسەرلىرىنىڭ ئەڭ مۇھىم نامايەندىسى مۇھەممەد سادىق كاشغەرنىڭ «تەزكىرە ئى ئەزىزان» ناملىق ئەسىرى بولۇپ، دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئىلىم ئەھلىنىڭ كۈچلۈك دىققىتىنى قوزغىغان بۇ ئەسەردە ئاپتور ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىرگە يېڭىچە ئۇسلۇب بىلەن «قارا تاغلىق» خوجىلارنىڭ ئەۋلادلىرىدىن خوجا جاھان ئەرشى، يۈسۈپ خوجا، خوجا سىدىق فۇتۇھى، قاتارلىق بىر قاتار

شەخسلەرنىڭ ھاياتى ۋە ئىش - پائالىيەتلىرىنى ئاساسلىق ئىپادىلەش ئوبيېكتى قىلغان ھالدا چەتتىن كىرگەن خوجىلارنىڭ ئەسلى نەسەبى، ئۇلارنىڭ شىنجاڭدىكى پائالىيەتلىرى، ئافاق خوجا ھاكىمىيىتىنىڭ جەريانى ۋە «قارا تاغلىق»، «ئاق تاغلىق» لار گۇرۇھىنىڭ شەكىللىنىشى، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتلەردىن كېلىپ چىققان ئۇرۇش - تالاش، يېغىلىقلار، كېيىنچە شىنجاڭدا يۈرگۈزۈلگەن مانجۇ ئاقسۆڭەكلىرى - فېئوداللىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى قاتارلىق ماھىيەتلىك تارىخى ۋەقەلەرنى جانلىق پېرسوناژلار ئوبرازى ئارقىلىق يۈكسەك بەدىئىيلىك بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن. بۇ ئەسەر يالغۇز XIX ئەسىر تەزكىرە تەرەققىياتىدىلا ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل ئۇيغۇر تەزكىرە تارىخىدا مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغان مۇنەۋۋەر تەزكىرە ئەسەرلىرىنىڭ بىرىدۇر. بۇ دەۋردە مۇھەممەد سادىق كاشغەرىنىڭ «تەزكىرەئى ئەزىزان»، «تەزكىرەئى خوجەكان»، «تەزكىرەئى ئەسھابۇل كەھق» ئەسەرلىرىدىن باشقا يەنە شائىر ئاخۇن (تولۇق ئىسمى موللا مۇھەممەد ئابۇل ئالىم بىن ئاخۇن ئارزۇ مۇھەممەد) نىڭ «ئىسلامنامە» (مىلادىيە 1776 - يىلى يېزىلغان)، موللا نىيازنىڭ «تەزكىرەئى تۆت ئىمام» (1797 - 1798 - يىلى)، قاسىمنىڭ «تەزكىرەئى ئارىسلانخان» (مىلادىيە 1799 - يىلى يېزىلغان)، مۇھەممەد ئەبەيدۇللا قەشقەرىنىڭ «تەزكىرەئى ھەزرىتى موللام» (1800 - 1801 - يىلى)، موللا ياقۇپ بىننى ئۆمەر قەشقەرىنىڭ «تەزكىرەتۇل ھىدايەت»، «شەجەرەئى بۈزرۈكۋار» (مىلادىيە 1808 - يىلى يېزىلغان)، يولداش ئاخۇننىڭ «تەزكىرەتۇل ئېرشاد»، ئىمام ھەسەن قەشقەرىنىڭ «داستان زەئىد ئەنسارى» (مىلادىيە 1822 - يىلى يېزىلغان)، مۇھەممەت ئەلى ئىبىن مۇھەممەد يەركەندىنىڭ «تەزكىرەئى چېلتەن» (1828 - 1829 - يىلى)، نامەلۇم ئاپتونىڭ مىلادىيە 1824 - 1825 - يىللىرى يازغان «شەجەرەئى خوجىكان»، ئەيمەن ئىسىملىك ئاپتونىڭ «ئىلىك خانلار توغرىسىدا داستان»، موللا ئابدۇغاپپارنىڭ «زەپەرنامە شاھ باھادۇرخان» (مىلادىيە 1853 - يىلى يېزىلغان)، شەمسىدىن ئەلى يېڭىسارنىڭ «سىيەرۇلمۇخلىسن» ۋە «تەزكىرەئى ئارىسلانخان» (مىلادىيە 1863 - يىللىرى يېزىلغان)، موللا ھاجىنىڭ «تەزكىرەئى بۇغراخان» (مىلادىيە 1829 - 1830 - يىللىرى يېزىلغان)، مۇھەممەد ئېۋەز قاراقاشنىڭ «مەھدۇم ئەزەم»، مۆجىزىنىڭ «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» (1854 - 1855 - يىللىرى يېزىلغان)، موللا مۇھەممەد نىياز يەركەندىنىڭ «قىسسەسۇلغەرايىپ» (مىلادىيە 1851 - 1852 - يىللىرى يېزىلغان)، موللا موسا سايرامنىڭ «دەريابان ئەسھابۇل كەھق»، خىسلەتنىڭ «شائىرلار تەزكىرىسى» قاتارلىق تەزكىرە ئەسەرلىرى، «تارىخى ئەمىنىيە» (1903 - يىلى يازغان)، «تارىخى ھەمدى» (1908 - يىلى يازغان)، موللا مىر سالىھ قەشقىرىنىڭ «تارىخى قەشقەر» گە ئوخشاش تەزكىرە خاراكتېرىگە

ئىگە نۇرغۇنلىغان ئەسەرلەر بارلىققا كېلىپ، ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىنىڭ ئەڭ گۈللەنگەن بىر باسقۇچىنى روياپقا چىقاردى.

ئومۇملاشتۇرغاندا خوجىلار ۋە چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىنىڭ مۇنداق ئالاھىدىلىكى بار:

بىرىنچىدىن، بۇ دەۋردىكى تەزكىرە ئاپتورلىرى ئۆزلىرىنىڭ تەزكىرىلىرى ۋە تەزكىرە خاراكتىرىگە ئىگە ئەسەرلىرىنى ئاساسەن شۇ دەۋردىكى ئەدەبىي تىل بولغان چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى بىلەن يازغان.

ئىككىنچىدىن، بۇ دەۋردىكى تەزكىرىچىلەر ئەسەرلىرىنى يالغۇز چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى بىلەن يېزىپلا قالماستىن، بەلكى ئۇيغۇرلارنى باشقىلارغا تونۇتۇش ۋە ئۆزىنىڭ يۇقىرى سەۋىيەسىنى نامايەن قىلىش مەقسىتىدە ئەرەب، پارس تىللىرىدىمۇ يېزىپ قالدۇرغان. مەسىلەن: مۇھەممەد سادىق قەشقەرى «تەزكىرەئى ئەزىزان» ناملىق ئەسىرىنى پارس تىلىدا يېزىپ چىققان.

ئۈچىنچىدىن، بۇ دەۋردىكى بىر قىسىم تەزكىرىچىلەر ئەرەب، پارس تىللىرىدا يېزىلغان بەزى تەزكىرىلەرنى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرىنىڭ مەنئىسى ئىھتىياجىنى قاندۇرۇشقا تىرىشقان. مەسىلەن: سادىقى، موللا مۇھەممەد نىياز يەركەندى قاتارلىقلار «تارىخى تەبەرى»، «تارىخى رەشىدى» قاتارلىق 10دىن ئارتۇق تەزكىرىلەرنى ئەرەب، پارس تىللىرىدىن چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ تونۇشتۇرغان.

تۆتىنچىدىن، بۇ دەۋردە ھەرقايسى تارىخى دەۋرلەردىكى مەلۇم تارىخىي شەخس ياكى تارىخىي ۋەقەلەر ھەققىدە تەكرار تەزكىرە يازىدىغان ئەھۋاللار كۆپ ئۇچرايدۇ. «تەزكىرەئى بۇغراخان»، «تەزكىرەئى خوجىكان»، «تەزكىرەئى خوجا ئاپاق»، «تەزكىرەئى ئەرشىدىن» دېگەن تېمىلاردا تەكرار ھەم كۆپ تەزكىرە يېزىلغان.

دېمەك، ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكى ئەڭ قەدىمكى ژانىرلاردىن بىرى بولۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ تەڭ تەرەققىي قىلىپ، مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتىن بېيىپ ۋە مۇكەممەللىشىپ، ھەر قايسى دەۋرلەردە ئۆزىنىڭ تارىخىي قىممىتى ۋە بەدىئىيلىك جەھەتتىكى ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئۇيغۇر تارىخىدىكى ئەنئەنىۋى، شۇنداقلا ئالاھىدە بولغان ژانىرلارنىڭ بىرى بولۇپ قالغان.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. مۇھەممەتتۇردى مىرزىئەخمەت نەشىرگە تەييارلىغان: «ئۇيغۇر، ئۆزبېك، تاتار قەدىمكى ئەسەرلەر كاتولىگى» قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1987-يىلى نەشرى.
2. ئابدۇرېھىم سابىت تۈزگەن: «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تارىخى»، ئىككىنچى كىتاب، 1، 2- قىسىم، قەشقەر شەھەرلىك مەدىنىي- مائارىپ بۆلۈمى ئوقۇتۇش تەتقىقات ئىشخانىسى باستۇرغان، 1984-يىلى 1- نەشرى
3. ئابدۇكېرىم راخمان، مۇھەممەت زۇنۇن: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسلىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1982-يىلى نەشرى.
4. مەھمەتجان سادىق: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدە» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1995-يىلى.
5. ھاجى نۇر ھاجى: «يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ قىسقىچە تارىخى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1993-يىلى نەشرى.
6. «ئۇيغۇر تارىخى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1987- يىلى 1- نەشرى
7. ۋاھىتجان غوپۇر، ئەسقەر ھۈسەيىن: «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى» 1987- يىلى.
8. شەرىپىدىن ئۆمەر: «XIX ئەسىردىكى ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخى» شىنجاڭ ئونئۆپرستېتى نەشرىياتى 1998-يىلى نەشرى
9. ئەنۋەر بايتۇر، خەيرىنىسا سىدىق: «شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى» مىللەتلەر نەشرىياتى 1991-يىلى نەشرى
10. ئىمىن تۇرسۇن: «تارىمدىن تامچە»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1990- يىلى.
11. نىجات مۇخلىس، شەمسىدىن ئەمەت نەشىرگە تەييارلىغان: «تەزكىرەئى ئەزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1988- يىلى نەشرى.
12. ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق، ئەخمەت ئەسەيدۇللا نەشىرگە تەييارلىغان: مۇھەممەد سادىق كاشغەرىنىڭ «ئەسھابۇل كەھف تەزكىرىسى»
13. موللا موسا سايرامى: «تارىخى ھەمدى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1986- يىلى نەشرى
14. مىرزا ھەيدەر كورەگان «تارىخى رەشىدى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2007-يىلى نەشرى.
15. بۈسۈپ ئۆمەر «ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكىنىڭ نامايەندىلىرى» شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى 1994-يىللىق 2- سان

16. ھەمدخان ئىسلامىي: «ئىپار ھىدى بىلەن تۇغۇلغان ئارىق»، «بۇلاق» ژورنىلى، 2005- يىللىق 3- سان. ئەشرەپ ئابدۇللا، دىلمۇرات مەخمۇت «خوجىلار دەۋرى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ئەكس ئەتكەن ئىجتىمائىي تىما ۋە ئۇنىڭ ئىپادىلىنىشى ھەققىدە» شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى 2001- يىل 2- سان.

17. چوقان ۋەلىخانوف؛ «ئالتە شەھەر خاتىرىلىرى»، شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى، 2001- يىللىق 3- سان

18. رەجەپ تۇرسۇن «مۇھەممەد سىدىق زەلىلى ۋە ئۇنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى توغرىسىدا» شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى 1983- يىل 2- سان.

19. مۇھەممەتتۇرسۇن يالغۇزەك «موللا مۇھەممەد سادىق قەشقەرى ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرى توغرىسىدا» شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى 2002- يىل 2- سان

20. ھۆرمەتجان ئابدۇراخمان فىكرەت: «خوجىلارنىڭ شىنجاڭغا كېلىشى ۋە باش كۆتۈرۈپ چىقىشىنىڭ تارىخى ئارقا كۆرۈنۈشى»، «شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى»، 2000- يىل 1، 2- سان.

[1] مۇھەممەتجان سادىق: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدە» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1995- يىل 239- بەت.

[2] ۋاھىتجان غوپۇر، ئەسقەر ھۈسەيىن: «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى» 1987- يىل 126- بەت.

[3] ئىمىن تۇرسۇن: «تارىمدىن تامچە»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1990- يىل 209- بەت.

[4] ھەمدخان ئىسلامىي: «ئىپار ھىدى بىلەن تۇغۇلغان ئارىق»، «بۇلاق» ژورنىلى، 2005- يىللىق 3- سان.